

SRI CAITANYA BHAGAVATA

MADHYA KAPITOLA 1

Všechna sláva, všechna sláva Pánu Visvambharovi, korunnímu drahokamu mezi bráhmany, a všechna sláva milovaným společníkům Pána Visvambhary. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, nejpevnějšímu mezi všemi náboženskými kazateli, jistému mostu do duchovního nebe; On má plně podřízeny své hmotné i mentální touhy. Všechna sláva Jemu; obdržel neporovnatelnou krásu a je vtělením společného zpívání svatého jména Boha. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, který je nejdražší přítel a život Pána Nityanandy Prabhu, objekt něžné lásky Gadadhary Pandity a Advaity Acaryi Prabhua. Je velice drahý Šrí Jagadanandovi Panditovi a něžně láskyplným srdcím Vapreshary Pandity a Kasiswary. On je Pán a mistr Šrínivasy a jiných milovaných společníků. Ó Pane, laskavě shlédni na žijící bytosti s božským milosrdenstvím. Popisy zaznamenané v Madhya Khandě jsou jako proudy nektaru, které se vlévají do uší. Rozpouštějí žulu pochybností a ateistické myšlenky v nejhlubším koutku srdce. Prosím, slyš pozorně a s neochvějnou důvěrou příběhy z Madhya Khandy, popisující počátek společného zpívání svatého jména. Celé město Navadvipa radostně a hlasitě vítalo Pána, který se právě vrátil z Gaya Dhamy. Přátelé a příbuzní se hnali spatřit Pána. Pán hovořil sladce ke každému a oni se zaradovali, že vidí návrat Pána Visvambhary. Všichni doprovázeli Pána - mnoho z nich šlo před Ním - přivedli Ho do Jeho domu a On začal vyprávět zkušenosti ze své pouti. Pán řekl: "Pro všechna vaše požehnání a dobrá přání Jsem mohl navštívit Gaya Dhamu a vrátit se bez obtíží. Pán mluvil velice pokorně, děkoval každému a oni byli velice pohnuti, když viděli Pánovu lidskost. Nejstarší členové se dotkli Pánovy hlavy a požehnali Ho dlouhým životem, jiní se dotýkali různých částí Jeho těla a zpívali mantry na Jeho ochranu. Ostatní položili hlavu na Jeho prsa a přáli Mu milost Pána Govindy a Sity Devi. Nikdo nemůže popsat radost, již zakoušela Matka Saci, když viděla svého syna se vracet. Laksmi Devi zářila štěstím, když viděla tvář svého Pána a mraky její osamělosti tím byly rozptýleny. Radostná novinka se roznesla v Jeho vznešeném domě a vyvolala tam radost; Vaišnavové byli zvláště šťastní a spěchali vidět Pána. Ke každému Pán hovořil velice pokorně a tiše, vyšel ho uvítat a vyprovodil ho, pak Se vrátil do Svého pokoje. Přijal hrstku Svých důvěrných učedníků a vzal je dovnitř, aby jim vyprávěl nejdůvěrnější příběhy o Jeho pouti do Gayi.

Pán řekl: "Moji drazí přátelé, chci vám popsat zázračné místo, jež Mi neustále připomíná Pána Kršnu. Jakmile Jsem přišel do Gayi, slyšel jsem příjemné zvuky zpívání, lastur a zvonečků. Stovky a stovky bráhmanských kněží zpívalo z Véd a opěvovalo lotosové nohy Pána Kršny a toto poutní místo, kde Pána opustila únava Jeho lotosových nohou. Řekli mi: `Vítej na svatém místě, kde Pán omýval Své lotosové nohy. V předešlých věcích, když Pán Kršna navštívil Gaya, omýval zde Své transcendentální lotosové nohy. Matka Ganga se stala slavnou a svatou dotekem vody z lotosových nohou Pána, a Pán Šiva drží tuto vodu na své hlavě s plným

vědomím, že to je voda z lotosových nohou Pána Kršny. To je důvod, proč se toto poutní místo stalo jedním z nejsvětějších a je známo jako 'Padapadma tirtha' nebo místo, kde Pán vyšel z vody Svýma lotosovými nohami." Jakmile Pán vyslovil jméno Gaya Dhama nebo Padapadma tirtha a vzpomněl si na lotosové nohy Pána Višnu, nepřetržité proudy slz proudily z Jeho očí. Pán začal být mimořádně neklidný. Neschopen kontrolovat Své duchovní city začal křičet jméno Pána Kršny. Tak hojně byly slzy lásky k Bohu, že zavodnily celou květinovou zahradu. Vzdychaje hluboce, opakoval Kršnovu jméno. Celé Jeho tělo se třásl horečkou. Nebyl schopen Se více kontrolovat. Chvěl Se jako listí na podzim. Šríman Pandita a jiní přítomní oddaní byli ohromeni, když viděli tuto zázračnou manifestaci lásky ke Kršnovi. Oddaní nemohli zůstat nedotčení. Slzy prýštily z jejich očí a proudily svobodně a nezkrotně, jako by matka Ganga nenašla jiný pramen. Všichni si pomysleli: "Jaký je to pohled! Nikdy jsme neviděli Pána takto jednat! To musí být velká milost Pána Kršny, že nám dovolil uvidět Jeho duchovní city." Zatím se Pánu začalo vracet vnější vědomí. Začal zase mluvit: "Moji drazí přátelé! Prosím vraťte se nyní do svých domovů dnes, ale chtěl bych vás všechny vidět zase zítra a hovořit s vámi velmi zasvěceně. Chci vám pootevřít hluboký smutek Svého srdce. Přijďte do domu Suklambary Brahmacariho s Murarim a Sada Šivou." Každý se vrátil do svého domova a Pánu zůstal zahlobán ve Svém vlastním světě. Duch lásky k Bohu se nynído těla Pána a On ztratil všechnu zájem o cokoli světské. Matka Saci nemohla rozumět této nové proměně, jenž přemohla jejího syna, ale přece jenom byla šťastná, že Ho má blízko sebe. Viděla, že její syn křičí Kršnovu jméno a slzy lásky k Bohu proudí hojně z Jeho očí. Pán křičel: "Kde je můj milovaný Kršna, kde je můj milovaný Kršna?" Tím se zvýšil Jeho pocit odloučení z lásky ke Kršnovi. Všechny činnosti Pána byly nesrozumitelné Matce Saci, tak ve velké báni se sepnatými rukama prosila o útočiště u Pána Govindy. Nadešel čas, aby Pán Caitanya zjevil Svou skutečnou totožnost a celý Vesmír se kolébal ve vlnách radosti. Novinka se rozléla mezi všemi oddanými Pána, že Pán Caitanya neustále roní slzy lásky k Bohu a tak všichni spěchali se s Ním setkat. Všichni Vaišnavové navštívili Pána. Pán je uvítal pokorně a mluvil s každým. Požádal Vaišnavy: "Prosím přijďte zítra na setkání se Mnou v domě Suklambary Brahmacariho. Chci otevřít Své zármutkem obtížené srdce vám všem." Šríman Pandita byl mimořádně šťastný, když viděl tuto zázračnou proměnu Pána a Jeho mimořádnou lásku k Bohu. Oddaní jako obvykle přišli brzy ráno trhat květiny. Ve Šríinivasově domě byl jasmínový strom, který jako by vyplňoval všechna přání. Každý mohl z toho stromu utrhnout tolik květů, kolik chtěl. Právě nevyčerpatelně rozkvetl svěžími květy. Tak se všichni oddaní jako obvykle setkali během trhání květin. Dojíмали se slovy příběhů o Kršnovi a Jeho zázračných zábavách a každého rána Gadadhara, Gopinatha, Rama a Šríinivasa měli potěšení ze společnosti ostatních. Stejně tak Šríman Pandita přišel, smál se radostí a každý ho zdravil slovy: "Proč jsi dnes tak šťastný?" Šríman řekl: "Jistě tady musí být důvod." Tak se zeptali: "Proč nám ho neřekneš?" Šríman Pandita začal: "Tak slyšte důvod. Něco velice zázračného a zcela nemožného se stalo. Nimai Pandita se stal velkým Vaišnavským oddaným. Slyšel jsem, že Se vrátil z Gaya, tak jsem Ho šel večer navštívit. Hovořil s každým

pokorně a velice nestranně a neukazoval nejmenší známku domýšlivosti nebo drzosti. Pak On sám nás vzal stranou a začal mluvit o Své pouti a o Pánu Kršnovi. Jakmile vyslovil jméno lotosových nohou Pána Kršny a 'Padopadma tirtha', Jeho oči se zaplavily slzami lásky k Bohu. Celé Jeho tělo bylo přemoženo extatickými příznaky a mrazivou horečkou. Jakmile vykřikl jméno Pána Kršny, upadl do hlubokého bezvědomí.

Když znovu nabyl vědomí, opakoval Kršnovu jméno a začal plakat z odloučení od Pána, jako by zde vytryskla Matka Ganga. Když jsem viděl takovou ukázkou jemné lásky k Bohu, jsem v duchu přesvědčen, že není obyčejná Osobnost. Když Se ovládl a utišil, řekl nám, že musíme dnes všichni přijít a setkat se s Ním v domě Suklambary Brahmacariho a že já musím vzít s sebou Sada Shiva Panditu a Murariho. Chce nám zjevit trýzeň Svého srdce. To je důvod mé radosti a nejpříjemnější novinka." Šrímanova slova dodala mnoho radosti všem oddaným, a oni hlasitě opakovali jméno Pána Hariho. Šrívasa Thakura poznamenal: "Ať Pán Kršna dá vzrůstat naší společnosti!" Shromáždění oddaní ocenili tímto způsobem Šrívasu Thakuru a šťastně rozmlouvali o příbězích ve vědomí Kršny. Radostné zvuky, jež je obklopovaly, byly potěšením pro srdce. Oddaní žehnali všem a říkali: "Ať je každému požehnáno uctívat lotosové nohy Pána Kršny." Šríman Pandita pak opustil shromáždění Vaišnavů a odešel do domu Suklambary Brahmacariho. Gadadhara Pandita, který vyslechl tiše rozhovor, zatímco všichni trhali květy, také vešel do domu Suklambary Brahmacariho, zatímco jiní šli provádět svoje denní uctívání Pána. Gadadhara Pandita si pomyslel: "Půjdu a poslechnu si, co mluví o Kršnovi." Vešel do domu a skryl se tam. Sada Shiva, Murari, Šríman, Suklambara a jiní vysoce pokročilí láskyplní oddaní se tam již shromáždili. Stejně tak Pán Visvambhara, korunní drahokam bráhmanů, se zjevil ve shromáždění. Pozdravili šťastně jeden druhého, ale Pán byl stále ještě celou dobu zahloubán do Sebe.

Jakmile byl ve shromáždění Vaišnavských oddaných, začal recitoval různé sloky. Řekl: "Nalezl jsem Svého milovaného Pána, ale pak zmizel. Kterým směrem mohl odejít?" Říkaje tato slova, padl na zem zcela ochromen. Pán objal pilíř domu a začal křičet: "Kde je Kršna?" a pak znovu upadl. Oddané přitahoval Pánův silný pocit odloučení od Jeho milovaného Pána Kršny, když neustále opakoval: "Ó Kršno, kde je můj Kršna?" a oddaní, nedotčení tímto citem, klímali a... o místnost. Gadadhara Pandita uvnitř pokoje neviděl, že by někdo padl v bezvědomí. Oddaní ztratili všechno pojem o směru a totožnost, nikdo nevěděl, kde je. Stali se tak přemoženi láskou k Bohu, Kršnovi, že všechno vnější vědomí se v nich ztratilo a Jahnava devi, Matka Ganga prýštila z celé duchovní scény. Zatím se vědomí vrátili Pánovi, znovu opakoval jméno Pána Kršny a začal hořce plakat. Byla to zázračná scéna, každý se ztratil v oceánu extatické blaženosti lásky k Bohu, Pán padal opakovaně a nepřetržitě naříkal: "Ó můj milovaný Pane Kršno, kam Jsi odešel?" Tímto extatickým způsobem Pán upadl mnohokrát do silného bezvědomí, ale žádné modřiny ani bolest nebyly viditelné na Jeho transcendentálním těle.

Hlasitý radostný křik a nářek lásky ke Kršnovi zazněl celým domem a Suklambaryův dům byl přetížen extází lásky k Bohu. Zatím Se Pán uklidnil a usedl, ale slzy

extatické lásky proudily nezkrotně z Jeho očí. Zeptal se: "Kdo přišel do domu?" Suklambara Brahmacari odpověděl: "Tvůj milovaný Gadadhara Pandita."

Gadadhara Pandita sklonil hlavu dolů a jeho nezadržitelné slzy plynuly hojnými proudy, vděčen Pánovi za ta slova. Pán řekl: "Drahý Gadadharo! Jsi nejšťastnější a nejzbožnější, protože od svého dětství jsi dosáhl neústupné lásky k Bohu, Kršnovi, ale Já doposud mařil život zcela neúčinnými činnostmi hmotného vědomí, a když Jsem pak nakonec našel nejvzácnější objekt lásky, zmizel Mi jako výsledek mé předešlé bezbožné a rouhavé činnosti." Říkaje to, Pán Visvambhara znovu padl v bezvědomí na zem a prach potřásl celým Jeho tělem. Po chvíli se Mu vnější vědomí vrátilo, pak znovu upadl do bezvědomí, zcela ztracen v extatickém odloučení od Jeho milovaného Pána Kršny. Byla to přirozeně milost Boha, že Pán neutrpěl zranění ani bolest. Bylo nemožné pro Pána otevřít oči, protože přetékały slzami lásky ke Kršnovi a jediné slovo, jež opakoval, bylo Kršnovi jméno. Objal každého, křičel hořce a ptal se: "Kde je můj milovaný Kršna? Mí drazí bratři, prosím řekněte Mi to rychle!" Oddaní byli velice pohnuti, když viděli Jeho hlubokou bolest z odloučení od Kršny a zůstali němí, neschopni ztratit ani slova. Pán řekl: "Prosím odpusťte Mi tento zármutek, Já pouze potřebuji syna Nandy Maharaji, Pána Gopií, potřebuji Pána Kršnu." Když to řekl, padl znovu na zem, jeho vlasy volně smíšené s prachem. Den uběhl, aniž to někdo zpozoroval a nakonec Pán dal sbohem všem oddaným. Po Pánově odchodu zbylí oddaní hovořili otevřeně, vyjadřující svoje překvapení. Každý žasnul nad Pánem, až jejich vnější smysly a těla had znecitlivěla. Celá Vaišnavská společnost se zaradovala z nového obratu událostí.

Slova se roznesla rychle, byla uvítána všemi oddanými s velkou radostí a samovolnou odezvou, zpíváním svatého jména Kršny. Nemohli udržet na uzdě svoje okouzlení a komentovali to: "On bude zjevovat Boha každému," někdo jiný řekl: "Když Nimai Pandita cítí malé zlepšení těchto podmínek, pak nemusím brzy rozbit hlavy ateistům." Jiný poznamenal: "Nemám žádnou pochybnost, že On zjeví světu nejdůvěrnější zábavy Pána Kršny." Jiný poznamenal: "Možná proto, že v této společnosti je čistý oddaný jako Isvara Puri, který viděl Nejvyššího Pána Kršnu." Bez ustání zkoušeli najít možný důvod Pánovy proměny. Oddaní byli velice šťastní z Nimaie Pandity a všichni mu žehnali slovy: "Nechť Je požehnán milostí Pána Kršny!" Oddaní byli zajisté velice šťastní, tančili, zpívali a křičeli se slzami lásky a novým životem. Zatímco oddaní byli šťastně zaměstnáni tancem a zpíváním, Pán se zcela ponořil do Svého způsobu extatického pohlčení. Vešel do domu Ganga Dasa Pandity. Složil Svě počty nohám Svého učitele a Jeho učitel vstal a dojatě Ho objal. Ganga Dasa Pandita řekl: "Jak slavný život! Osvobodil Jsi obě rodiny Svě matky a otce, všichni Tvoji studenti tě znepokojeně očekávají, neotevřeli své knihy od doby, kdy Jsi odešel a i kdyby Pán Balarama přišel osobně a řekl jim, aby četli, oni to odmítnou. Vrátil Jsi jas našim dnům, ale teď jdi domů a zítra přijď zpět a začni Svoje učení." Pán znovu složil Svě poklony Svému učiteli a odešel, a všichni studenti obklopili Pána jako mnoho hvězd kolem měsíce. Vešel do domu Mukundy Sanjaye a usedl na nádvoří chrámu Durgy. Celou domácnost Mukundy Sanjaye přemohla radost. Pán objal Purusottamu Sanjaye a zmáčel ho slzami lásky. Vznešené dámy

dávaly najevo radost příhodnými zvuky a celý dům zněl radostí. Pán shlédł milostivě na každého a vrátil Se zpět domů. Přišel a usedl v chrámové místnosti, pak Se dojatě se všemi rozloučil. Všichni přišli pozdravit Pána a mluvili s Ním, a odešli odtud rozhněváni, neschopni pochopit Pánovo chování. Ani stopa předešlé domýšlivosti nebo předvádění Pánovy učenosti nezůstala v Pánově povaze. Každý viděl, že je zcela nestranný a zahloubán do hluboké meditace. Matka Saci si všimla té škody, ale už nemohla rozumět svému synovi, prosila neustále Matku Gangu a Pána Višnu, aby Se její syn polepšil. Prosila: "Ó můj Pane Kršna candro, Ty Jsi mi vzal mého manžela, Ty Jsi mi také vzal mého syna, je tady pouze Nimai, kdo zůstal se mnou, Ó Kršno, jsem bezmocná a osamělá, nikdo mi ne splní tuto jedinou laskavost, aby mé dítě Visvambhara zůstalo v domě živé a zdravé." Matka Saci obětovala Laksmi devi a vysedávala před Pánem, ale Pán Si nevšímal její pozornosti. Pán nepřetržitě recitoval sloky, nařikal a opakoval: "Kde je Kršna, kde je Kršna?" A v době, kdy Pán křičel v extatické blaženosti, Laksmi devi spěchala odtud ve strachu a Matka Saci stála bezmocná a plna obav. Extáze lásky ke Kršnovi přišla k Němu (odtud) ve spánku a Jeho nesnesitelné odloučení od Kršny trvalo po celou noc. Jakmile někoho uviděl, okamžitě Se uzavřel do Sebe a neukázal žádné extatické příznaky.

Zjitra příštího rána Pán odešel se vykoupat do Gangy a po návratu z koupání našel studenty čekající na Něho. Pán vyslovil pouze Kršnovu jméno a nic jiného, ale studenti nemohli rozumět svému učiteli tímto způsobem. Studenti požádali Pána, aby usedl a učil je, studenti usedli a otevřeli své knihy, vyslovující Pánovo jméno Hari, kde mělo být použito.

Syn Matky Saci Nimai Pandita se velice zaradoval, když slyšel jméno Svého milovaného Pána. Znovu byl pohlcen, zapomínaje na Svě vnější smysly, a pohlédł na všechny Svým milostivým pohledem. Zcela pohlcen v Kršnovi Pán začal přednášet Svým studentům. Řekl Svým studentům, že esencí všeho učení je Pán Kršna, všechny aforizmy, komentáře a marné řeči ve skutečnosti popisují slávu Svatého jména. Pán řekl, "Jediná vnější pravda je Svaté jméno Kršny, Kršna je jediný uctíváný Pán ve všech písmech. Kršna je Nejvyšší Ovladatel, Udržovatel, Pán všeho stvoření, Pán Šiva, Pán Brahma a všichni ostatní Božstva jsou Jeho služebníci. Kdokoliv zkusí vysvětlovat cokoli bez popisu lotosových nohou Pána Kršny, pak je v iluzi, jeho slova jsou nepravdivá a jeho zrození je neužitečné, celá Vedanta a všechny agamas a jiné filozofie zkoušejí zdůraznit, že oddanost lotosovým nohám Kršny je jediný a nejzazší cíl. Všichni svěští učenci jsou ovlivněni iluzorní energií Pána a jsou zcela mimo, protože nemohou najít útočiště u lotosových nohou Kršny. Pán Kršna je oceánem milostí, Je život a duše každé žijící bytosti. Je nejdražší pro Svě odevzdané duše, drahý syn Matky Yasody. Lidé říkají, že jsou velice znalí všech písem, ale jestli necítí přitažlivost a zájem o svaté jméno Pána Kršny, pak následují stezku zničení a pekla. Ale jestli hříšník a odporný člověk zpívá jméno Pána Kršny, pak stejně jako bezhříšný dosáhne nejvyššího příbytku Pána Kršna po opuštění tohoto hmotného světa. To je výrok všech písem a jestli někdo pochybuje, pak bude strašlivě trpět. Jestliže někdo zkusí vysvětlovat písma bez přijetí útočiště u lotosových nohou Pána Kršny, pak jako degradovaná osoba nemůže nikdy znát

význam písem. Předstírá, že je učitelem písma, avšak nezná skutečný význam písem, je jako prادلákův osel, nesoucí břímě všech písem. Taková duše je zajisté nešťastná, protože navzdory své učenosti pozbyla radosti z vědomí Kršny. Lidé všeobecně jsou tak blázniví, že namísto meditací o Nejvyšším Pánu Kršnovi meditují o jiných nevědouce, že tento nejvyšší Pán Kršna dopřál osvobození démonici Putaně, která Ho přišla zabít. S co největším potěšením chodí opěvovat Pána Kršnu, což nevykoupil démona Aghasuru? Toho Nejvyššího Pána Kršnu, jehož jméno samo může očistit celá vesmír, ubohé živočichy i Pána Brahm, znají, jsou přemoženi radostí, když se zúčastňují velkých slavností okolo Kršny, ale tyto nešťastné duše toho nedbají, zpívají, tančí a objevují se na nešťastných světských slavnostech.

Zmatení zájmem o zdraví, vysoké zrození, výchově atd. neznají zázraky svatého jména Kršny, jenž osvobodil Ajamilu, který zazpíval Pánovo jméno jen jednou. Moji drazí studenti a bratři, prosím slyšte pozorně; všechno co říkám, je čistá pravda, musíte pouze uctívat lotosové nohy Pána Šrí Kršny, nejvzácnější poklad. Laksmi devi stále touží sloužit těmto lotosovým nohám a Pán Šiva se stal čistým oddaným pouze přijetím útočiště u nich, tyto Nejvyšší lotosové nohy jsou původní pramen Matky Gangy, tak vás všechny, Moji bratři prosím, toužete pouze po získání útočiště u Pánových lotosových nohou. Nyní také chci přijmout vyzvání, kdo vyvrátí Mé vysvětlení, které mohu dokázat." Pán Visvambhara je Nejvyšší Absolutní Pravda a vtělení transcendentální zvukové vibrace, takže cokoli říká, je absolutní pravda. Udivení studenti naslouchali Pánovým slovům s osobní pozorností, zatímco Pán hovořil, jako by byl v transu, odhaloval absolutní pravdu. Pán vysvětlil všechno ve světle vědomí Kršny a stanovil snadno spojení každého slova s Nejvyšším Pánem Kršnou, což byl překvapující výkon i pro Samého Nejvyššího Pána. Pán Visvambhara Si brzy začal být vědom Svých vnějších slov, vyšel ze Svého transu a začal plaše přemýšlet, co si Jeho studenti o Ném myslí, zda Je šílený nebo co, tak to chtěl zastříti několika slovy. Zeptal Se studentů: "Jaký byl dnes Můj komentář?"

Studenti odvětili: "Nemůžeme pochopit jednu věc, Ty Jsi popsal Kršnu jako význam každého slova, kdo by tedy nemohl porozumět Tvému vysvětlení?" Pán Visvambhara se usmál a řekl: "Poslyšte, drazí bratři, sbalte svoje knihy a jdeme se koupat do Gangy!" Studenti odložili své knihy a doprovázeli Pána Visvambharu dolů ke Ganze. Všichni byli šťastní, ve vodě si hráli a dováděli, Pán Visvambhara obklopen všemi Svými studenty vypadal jako žhnoucí úplněk, vycházející nad mořem. Všichni, kdo viděli Pána osvěžovat Se ve vodě, byli mimořádně zbožní a šťastní. Také Pán Brahma doufá, že uvidí Pána Si takto hrát ve vodě, každý kdo se tam přišel vykoupat, hleděl toužebně na krásnou tvář Pána Gauracandry. Řekli všem ostatním: "Jak Je krásný, Jeho otec a matka jsou skutečně požehnaní." Matka Ganga nemohla ovládnout radost, již zakoušela Pánovou přítomností ve svých vodách, její voda vířila, dávala se do tance vlnami extáze. Tančila radostí, že se dočkala služby těmto lotosovým nohám, po nichž tak toužil Ananta Sesa a všichni polobozi. Tak jejích mnoho tisíc vln omývalo Pánovy lotosové nohy. Pouze Vědy znají pravdu o všech transcendentálních činnostech Pána a Jeho oddaných a v budoucnosti někdo přijde a zjeví tyto zázračné zábavy Pána. Po skončení koupele Se Pán vrátil domů a

studenti šli zpět do svých vážených domovů. Vyměnil si šaty, omýval své nohy a pak obětoval vodu stromku Tulasi, prováděl denní uctívání Pána Govindy a pak šel přijmout svoje jídlo. Matka Saci přinesla Jeho ták s rýží, tulasí manjari a jinými pochoutkami. Pán obětoval Visvakesarovi a pak Pán celého vesmíru začal přijímat své jídlo. Matka Saci, matka vesmíru, usedla před Pánem, když jedl, zatímco Laksmi devi, bohyně štěstí, zůstala uvnitř neviditelná a hleděla na Pána. Matka Saci se zeptala: "Můj synu, jakou knihu budeš dnes číst? A kdo Ti dal důvod?" Pán odpověděl: "Dnes budeme číst o svatém jménu Kršny a slávě Jeho lotosových nohou, příbytku všeho vynikajícího. Jeho jméno a transcendentální vlastnosti jsou věčné, zpívání a naslouchání Pánovu jménu je také věčné, Jeho odevzdání služebníci a oddaní jsou také věční. Toto písmo je pravdivé a věčné, neboť vysvětluje proces oddané služby Nejvyššímu Pánu Kršnovi. Jiná kniha nemůže být zvána písmem, je to ateistická a mělká kniha. Védská písma říkají, že písma, jimž se nedaří ustanovit proces oddané služby, jsou odmítána, i kdyby Pán Brahma osobně přišel a řekl to, nesmí ho nikdo poslouchat, co mluví." Jestliže nejnižší člověk ve společnosti, pojídač psů, vysloví Kršnovu svaté jméno, pak není nejnižší z lidstva, a Bráhmin zrozený ve vznešené rodině není Bráhmin, jestliže nenásleduje principy písma a zbožnosti. Pán Visvambhara to řekl svojí matce stejně jako to Pán Kapila řekl své matce Devahuti.

"Drahá matko, poslyš o zázračném vlivu procesu oddané služby Pánu Kršnovi, zkus dosáhnout úcty všech oddaností Nejvyššímu Pánovi. Oddaní Pána Kršny nemohou nikdy být zničeni, strach ze smrti se bojí služebníků Pána. Trýznivé bolesti zrození a smrti i života v lůně matky nikdy nezakoušejí Pánovi oddaní. Žádné utrpení není oddaným známo. Kdokoliv odmítá uctívat lotosové nohy Kršny, jenž je otcem každé živé bytosti, je velký hříšník, nepřítel svého vlastního otce, a bude žít v Pekle zrození za zrozením. Má drahá matko, prosím poslyš pozorně, jak strašně živá bytost trpí, pokud nezatouží sloužit lotosovým nohám Pána. Znovu a znovu vstupuje do lůna své matky jako hříšné stvoření. Je podrobena nesnesitelnému utrpení v lůně. Všechno, co matka sní, ho bolí, ať je to kořeněné, slané nebo sladké, trpí neschopností udělat cokoli. Nemůže se ochránit před mnoha červy a bakteriemi, jež okusují jeho měkké nechráněné živé maso, neschopno pohybu trpí vším uvnitř horkého a lepkavého lůna. Žije v této noční můře, jestli mu to jeho osud dopřeje. Někteří jsou tak mimořádně hříšní, že jsou odsouzeni zemřít v lůně znovu a znovu. Živá bytost po strávení sedmi měsíců v lůně začne postupně rozumět svému postavení. Vzpomíná na své předešlé zrození a slibuje, že začne litovat svých chyb. Vzdechává a prosí nepozorně Pána Kršnu: "Ó Pane Kršno! Prosím zachraň mne! Jsi život a duše všech živých bytostí. Jsi jediné útočiště, na něž se mohou obrátit živé bytosti v tísní. Pro svou zapomětlivost na Kršnu jsem byl obelstěn vnější energií Pána. Ó Pane, který Jsi Pánem všech energií, prosím dopřej mi brzkou smrt. Mařil jsem svůj život honbou za iluzorním a dočasným štěstím, jako je rodina, děti, zdraví atd. a zanedbával to nejcennější a nejdražší, Tvé lotosové nohy. Syn, jehož jsem vyzvedával tak láskyplně a žil v hříchu, kde je nyní, kde je všechno, co mi všechny mé činnosti přinesly? Kdo mne může zachránit z tohoto nevýslovného utrpení? Můj Pane, Ty jsi jediný přítel v této tísní, nyní vím, že Tvoje lotosové nohy jsou mé jediné útočiště, Ó Pane Kršno!"

Prosím zachraň mne, dej mi útočiště u Svých lotosových nohou. Ó já blázen, že jsem opustil tak milostivého Pána jako Jsi Ty, který je měřítkem dostatečnosti všech přání, začal šílet po iluzi a zapomněl na Tebe. Za tento zločin je mé současné utrpení podmínkou trestu, ale nyní, Ó Pane prosím, buď ke mně milostivý, splň mi jen tuto jedinou laskavost, abych nikdy nezapomněl na Tebe a nezanedbával Tvoje lotosové nohy, ať budu žít kdekoliv nebo budu umírat, chci stále vzpomínat na Tebe. Já už nechci být na místě, kde nejsou přítomni Tvoji oddaní. Nechtěl bych být ani na Indra loce, jestli nebudu moci slavit Tvoje festivaly."

Šrímad Bhagavatam říká: "Inteligentní lidi nedělá příchod na zajímavé místo, ani na vrchol planetárního systému, jestli tam tudy nepluje čistá řeka příběhů týkajících se činností Nejvyššího Pána, jestliže se žádní oddaní nezaměstnávají službou na břehu této řeky zbožnosti, nebo jestli tam nejsou žádné festivaly a sankirtana yajna pro uspokojení Pána, (zvláště nyní je sankirtana yajna doporučována pro tento věk). Je lépe, Ó Pane, vyplnit život ve věčné neprodyšnosti matčina lůna a trpět neustále, jestliže nemohu vzpomínat na Tvé lotosové nohy, ale nikdy nechci žít na místě, kde musím zapomenout na Tvoje lotosové nohy. Ó Pane, prosím buď milostiv a nikdy mne neuvrhní na místo jako je toto. Po mnoho miliónů zrození jsem trpěl v tomto odporném postavení, Ó Pane, byly to všechno následky mé vlastní hříšné činnosti. Ať stále zůstanu v tomto riskantním a útrpném postavení, když Jsi se milostivě zjevil v zrcadle mé paměti, protože Jsi esencí všech Védských písem. Ó Pane, prosím přijmi moje otroctví a nech mne věčně u Svých lotosových nohou stejně jako zaplaceného otroka. A jestli mi nyní pomůžeš z těchto bolestivých podmínek, nechci nic jiného než Tvoje lotosové nohy." Tímto způsobem živá bytost trpí nesnesitelné bolesti v lůně, avšak ještě miluje tyto bolestivé podmínky, protože ještě může vzpomínat na Pána Kršnu. Když prosí Pána tímto způsobem, oddaný už více necítí bolest, a brzy nechtěně vyjde z lůna. Ó matko, prosím poslyš pozorně o postavení podmíněně žijící bytosti; jakmile vyjde do světa, ztratí všechno svoje vědomí. Někdy spí jako v bezvědomí, někdy pláče, vzdychaje hluboce, neschopna se vyjádřit, utápí se v oceánu utrpení. Živé bytosti jsou věční služebníci Pána Kršny. Jestliže se odvrátí od Pána, pak musí trpět trest podle rozsudku iluzorní energie Pána. Po několika letech jeho vědomí a inteligence rozkvetne, a jestli pak uctívá Pána Kršnu, je zajisté šťastný a zbožný. Ale jestli vlivem špatné společnosti neuctívá lotosové nohy Pána Kršny, pak upadne do temné propasti hříchu a utrpení.

Šrímad Bhagavatam říká: "Jestliže se tehdy láskyplná bytost stane znovu společníkem stezky bezpráví, pod vlivem bezcitně uvažujících lidí se zaměstná činnostmi, sexuálním požitkem a uspokojováním smyslů, jde znovu do pekla jako předtím." Texty čís.237 až 263 jsou ztraceny.

Text 264 Nepřetržitě zpíval jméno Pána Kršny s pocitem velké extáze a někdy se se smál nahlas, někdy hlasitě křičel a někdy se celé jeho tělo zlomilo v křečích. Tímto způsobem se na něm projevíly různé příznaky. Když usedl, aby učil, spojoval kořen každého jednotlivého slova s Kršnou, všechen Jeho výklad a komentáře popisovaly Kršnu. Tato nová proměna v Ném nám připadá být tak cizí, prosím Ó mistře, prosím řekni nám, co můžeme dělat?" Ganga Dasa Pandita, drahokam učitelů z Navadvipy,

se usmál po vyslechnutí stížností studentů a řekl jim: "Jděte nyní domů a vraťte se zítra ráno, já se naučím Nimaiově přednášce. Chci vidět, že vás všechny vede správně za Sebou, buďte tady se svými knihami zítra ráno před otevřením Nimaiovy třídy."

Studenti povzbuzení a šťastní přišli zpět příští odpoledne navštívit Visvambharovo vyučování. Pán Se dotkl s úctou nohou Svého mistra a Ganga dasa Pandita uctivě požehnal nohy Svého mistra, a Ganga dasa Pandita Mu požehnal, řka: "Ať se staneš vysoce učeným." Ganga dasa Pandita pak řekl: "Můj drahý Visvambharo, musím Ti říct něco, co znáš, že není malá věc pro bráhmina být schopen učit o otázkách dobrého osudu. Tvůj dědeček je nikdo jiný než Šrí Vilambhara Cakravarti a Tvůj otec Šrí Jagannatha Misra, oba velcí učenci, ani Tvoji rodiče a příbuzní nejsou nevzdělanci a Ty Sám jsi velice schopný učenec s vyjímečnou schopností dávat komentáře, ale můžeš říct, že někdo dosáhne stezky oddanosti díky své výchově a učenosti, jako se stalo v případě Tvých rodičů, oddaných Pána? To jediné co vím je, že někdo může učit a studovat právě pouze díky vlastní výchově a učenosti, může se stát Vaišnava bráhminem. Jak může nevzdělaný brahmin dosáhnout schopnosti rozlišování mezi dobrým a špatným, správným a nevhodným? Mé znalosti mi říkají, abys zpíval Kršnovu jméno a pokračoval ve Své výchově, jdi a uč písma vlastním způsobem a vlastním vysvětlením a nezkoušej vypátrat jejich smysl, to mi působí strašlivé znepokojení."

Pán odpověděl: "Tvoji milostí a milostí tvých lotosových nohou není nikdo v Navadvipu, kdo Mne může porazit v argumentaci, kdo může vyvrátit Mé argumenty a pak ustanovit nový a původní pojem? Půjdu do města a učit, ale chtěl bych vidět, kdo má odvahu hledat chyby a omyly v mém komentáři." Učitel Ganga dasa Pandita byl velice potěšen Visvambharovou obětí, poklonil se Mu jako mistrovi a odešel. Ganga dasa Pandita je tak šťastná a tak vnešená osobnost, že jeho učedníci skládali poklony Jeho nohách, a Jeho učedníkem není nikdo jiný než Sarasvati devi, Bohyně učenosti. V co víc mohl Ganga dasa Pandita doufat? Vždyť jeho učedníkem je nejuctívanejší Pán celého vesmíru. Pán Visvambhara krácel dolů ulicí obklopen Svými studenty jako zářivý úplněk proti sametově temné obloze obklopen mnoha hvězdami. Pán Visvambhara, jehož lotosové nohy jsou věčně uctívány Laksmi devi uvnitř jejího srdce, přišel a usedl na břehu řeky Gangy. Tam zahájil Své vysvětlení a komentáře, stanovuje, vyvraceje a pak znovu ustanovuje různé body. Pán řekl: "V Kali yuze tak zvaní učenci nemají pojem o časování, ale přijímají tituly Bhattacharya, ten, kdo nemá žádnou znalost o filozofii, má tu drzost debatovat, ale žádný z těchto učenců nemůže vyzvat Mne. Jakýkoliv argument Já ustanovím a cokoliv Já vyvrátím, chci vidět, zda je tady někdo, kdo Mne v tom může vyzvat!"

Takto Pán vesmíru Visvambhara odvážně vyzval všechny, kteří tam tehdy byli, ale kdo mohl přijmout Jeho výzvu? Učenci, kteří přišli projevit své pocty matce Ganze, slyšeli odvážná slova Pána Visvambhary s ustrašeným mlčením a jejich učenecká chloubka se rozbila na kousky. Byl někdo v Navadvipu, kdo mohl vyzvat Visvambharu k debatě? Pán pokračoval v řeči po čtyři hodiny jako v transu, vysvětloval a dával komentáře. Byl pozdní večer, avšak Pán neustával. Pak Pán

navštívil jiný šlechtický dům a tam se stalo, že v tom domě žil velice zbožný bráhmana, jehož jméno bylo Ratnagarbha Acarya. Byl blízkým známým otce Pána Visvambhary, oba byli zrozeni v téže vesnici. Měl tři syny, vnešené oddané Pána plné duchovního humoru, byli jako včely, které ssají nektarovou šťávu z lotosových nohou Pána Kršny. Jejich jména byla Krsnananda, Jiva a Vadunatha Kavicandra. Ratnagarbha Acarya byl velký oddaný Pána a velice znalý Šrímad Bhagavatamu a znovu četl z Bhagavatamu s velkou úctou a náklonností. Četl: "Manželka Jaget bráhmana viděla krásného chlapce, jeho pleť byla tmavá, měl zlatě žlutý oděv, byl krásně vyzdoben květinovou girlandou okolo hrudi, pavím pérem šikmo zastrčeným v Jeho koruně, vzácné kameny a kovy se leskly jasně jako hvězdy. Byl se svými přáteli, stál nakloněn k drahému příteli, levou rukou na jeho rameni a pravou rukou trhal krásné lotosové květy. Jeho uši byly vyzdobeny náušnicemi ve tvaru lotosových květů, jeho líce nesly ozdobné značky santálovou pastou a sladký úsměv hrál na Jeho lotosových ústech." Tato slova Šrímad Bhagavatamu hovořila s velkou oddaností do uší Pána Visvambhary. Oddanost mluvčího přitahovala Pána a když uslyšel tato slova, Pán upadl do bezvědomí překonán láskyplnou duchovní extází. Všichni studenti byli tím pohledem udiveni. Po chvíli v transu Pán znovu nabyl Svého vnějšího vědomí. Když byl schopen promluvit, Pán řekl Ratnagarbhovi Acaryovi: "Dál, Dál!" a válel se po zemi v extázi. Pán ho pobízel a říkal: "Dál, Dál," bráhmana pokračoval ve čtení a každý plul v oceánu nektarové lásky ke Kršnovi. Nezadržitelné slzy z Pánových očí zmáčely celý svět, všechny extatické příznaky jako mrazení, horečka a pláč se projevíly na Pánově osobě. Bráhmana byl mimořádně šťasten a pokračoval ve čtení slok s velkým povzbuzením. Pán byl velice uspokojen bráhmanovou oddaností a vřele ho objal. Tímto dotekem Ratnagarbha Acarya zakoušel nesmírnou blaženost, padl na zem a sevřel Pánovy lotosové nohy, plakal a od té chvíle začal klesat láskou k Pánu Caitanyovi. Nepřetržitě četl sloky ze Šrímad Bhagavatam, a Pán ozvěnou křičel nahlas: "Dál, dál!"

Lidé byli zcela udiveni tímto pohledem a pochopili, že se něco mimořádného přihodilo. Pak Gadadhara Pandita zasáhl a řekl Acaryovi: "Už dále nečti!" Zastavil čtení a všichni usedli okolo Pána. Když se Pánovi vrátilo vnější vědomí, požádal: "Řekni Mi, co se stalo? Jednal jsem velice neklidně." Studenti odpověděli: "Jakou schopností můžeš dokázat vysvětlit Svoje činnosti, všichni víme, že Jsi velice šťastný." Pánovi přátelé a příbuzní jej odrazovali a říkali: "Nemodlete se k Němu takto." Pán nyní uzavřel Svě city do Sebe a doprovázel všechny studenty na břeh Gangy. Pán stříkal trochu vody na Svou hlavu, složil Svě poklony Ganze a usedl na jejím břehu. Nimai Pandita, syn Matky Saci usedl se všemi studenty a vyprávěli příběhy o Kršnovi, jako když Pán Kršna seděl se všemi dívkami z Vrndavanu na břehu Jamuny. Strávil nějakou dobu s chlapci a pak se každý vrátil do svých vážených domovů, Pán se vrátil domů a po jídle ulehl k odpočinku, stejně jako Maha Višnu uléhá k Yuganidram. Po dobrém nočním spánku se studenti vrátili brzy zrána se svými knihami vidět Pána. Pán odešel za Svou denní koupelí do Gangy a po návratu usedl se Svými studenty a začal vysvětlovat a komentovat různé aspekty gramatiky. Ale všechna Jeho vysvětlení a komentáře se týkala pouze jediného

námětu, Kršny a procesu oddané služby Pánu. Studenti se zeptali: "Jaká je definice slovních kořenů?" Pán odpověděl: "Je to energie Pána Kršny. Moji drazí studenti, chci vám nyní vysvětlit aforismy slovních kořenů a chci vidět, kdo může vyvrátit Mé vysvětlení! Bylo tu mnoho králů v krásných tělech, vyzdobených zlatými ornamenty, květinovými girlandami a santálovou pastou a lidé říkají, že to jsou oblíbenci Lakšmí, Bohyně štěstí a jejich slova jsou slova Yamaraji, hlavního poloboha náboženských obřadů. Ať mi vysvětlí, co se stane, když 'Dhatu' nebo-li život opustí jejich těla. Kam jde jejich hmotná krása, jejich ozdoby a jejich moc, někteří z nich se obrátili v popel a jiní byli pohřbeni pod zem, Pán Kršna byl současně ve všech v podobě Jeho energie 'Dhatu' nebo-li života. Živé bytosti Jej milují a klaní se Mu s oddaností, ale všichni ostatní tito tak zvaní učenci a učitelé jsou velice zmateni a nemohou rozumět skutečnému významu slova 'Dhatu' tak všichni teď pozorně poslouvejte. Královská Osobnost, kterou tak dlouho uctívali a uctívají, je znečištěna, když se mu přihodí, že se jeho těla někdo dotkne, a musí vykonat koupel. Syn, jenž strávil šťastné hodiny v náruči svého otce, se musí dotknout ohněm úst mrtvého otce a spálit jeho tělo na popel. Proto je definice 'Dhatu' neboli jemné látky, jako energie Pána Kršny, jenž je milována všemi. Nyní chci vidět, jestli je někdo schopen vyvrátit toto vysvětlení. Tak energie Kršny, jenž je čistý, transcendentální a uctíváný, dosáhne neústupné důvěry a oddanosti k Pánu Kršnovi. Pouze zpívejte Kršnovo jméno, uctívejte Jeho lotosové nohy a poslouvejte pouze jméno Pána Kršny. Vyplňte všechn svůj čas meditací o lotosových nohách Pána. Každý přijme útočiště u lotosových nohou syna Nandy Maharaji, jestliže pouze uctívá lotosové nohy trochou vody a trávy nebo listem, pak se k němu Pán smrti nemůže nikdy přiblížit, neboť také uctívá Toho, který zabil Aghasuru, Baksaru a Putanu a dal jim osvobození. Ajamila ve chvíli smrti vykřikl jméno svého syna Narayany, tím po hříšném životě uctíval Pánovy lotosové nohy a vzpomínal na Pána, projevil oddanost svému synovi a odešel do duchovního nebe, planety Vaikuntha, pouhým přijetím útočiště u těchto Nejvyšších lotosových nohou Pána Šrí Kršny. Pán Šiva a Laksmi devi stále touží uctívat tyto lotosové nohy. Pán Ananta Sesa stále velice pokorně opěvuje zázračnou milost lotosových nohou Pána Kršny. Takže, dokud je život v těle a síla v údech a mysli, přijměte útočiště v oddané službě lotosovým nohám Pána Kršny. Kršna je vaše matka, Kršna je váš otec, Kršna je celý váš život a duše, pouze objímejte Jeho lotosové nohy a obětujte svoji mysl, slova a těla dokonale Jemu."

Pán Visvambhara, jenž je Nejvyšší Osobnost Božství Šrí Kršna, vysvětloval oddaným způsobem službu Sobě, nebyl si vědom, že už je dávno po poledni a ještě pokračoval. Studenti naslouchali jako uhranuti s neochabující pozorností. Nikdo necítil chuť vyrušovat nebo dělat nesouhlasné poznámky. Musíte rozumět, že tito studenti nebyli obyčejní smrtelníci, ale služebníci Pána Kršny, jinak by nemohli být osobně vyučováni Nejvyšším Pánem Kršnou. Po chvíli Pán Visvambhara vyšel ze Svého transu a pohlédl plaše na tváře všech s pocitem trochy rozpaků. Zeptal se: "Jaké bylo Mé vysvětlení 'slovních kořenů'?" Studenti odpověděli: "Ty Jsi nám odhalil pravdu, Tvoje vysvětlení smyslu slov nemůže zpochybnit nebo znevážit nikdo. Všechna tvoje vysvětlení jsou vnější pravdy, tyto vztahy nemohou v našem

postavení vyhovět současné gramatické koncepci tak zvaných učenců, ale můžeme rozumět, že vlastně nemají smysl."

Pán řekl: "Může někdo z vás vysvětlit, jak Moje nemoc ze zkaženého vzduchu mohla ovlivnit Mou mysl a namísto vysvětlení povahy kořenů slov nevím, jaké věci nebo co Jsem říkal!" Studenti odpověděli: "Stále Jsi popisoval slávu svatého jméno Boha, všechny Tvoje komentáře, definice a významy popisují Pána Kršnu a Jeho transcendentální síly, kdo může rozumět takovým jemným subjektivním věcem a proměnám chápe, že Jsi přišel o rozum, jakmile Jsi slyšel o transcendentálně jemných námětech, Kršna lile a Jeho svatém jménu, jsou tak zázračné, takže si nemůžeme myslet, že Bys byl obyčejná Osobnost." Pán požádal: "Jaký druh proměny můžeš vidět na Mně?" Student odpověděl: "Bylo to úžasné, různé pocity, jež hrály na Tobě, jako mrazení, slzy a celé Tvoje tělo se pokrylo potem. Nikdy jsme předtím neviděli nic takového. Zítra Tě doprovodíme na břeh řeky Gangy, kde nám budeš vysvětlovat z knih. V jednom z těchto domů bráhmána recitoval sloky, které Tě přivedly do bezvědomí, jako kdyby vzduch života opustil Tvoje tělo, byl Jsi rozrušený a udivený. A když Jsi vyšel ze Svého transu, nezadržitelné slzy proudily z Tvých očí proudem jako veletok Ganga. Nakonec Jsi se začal třást tak nekontrolovatelně, že ani tisíc mužů by Tě nemohlo udržet. Pot Tě potřísnil od hlavy k patě a silně zpocený Jsi ležel na zemi, jako kdybys byl zlatá socha v prachu. Každý současně žasnul nad Tebou a všichni říkali, že Jsi nejvyšší Pán Narayana. Někteří říkali, že to je Šríla Vyasadeva, Sukadeva Gosvami či Narada Muni nebo třeba Prahlad Maharaja, byl Jsi jim podobný obdržením milosti Nejvyššího Pána. Všichni jsme Tě společně pevně drželi na zemi a postupně se Tvoje vnější vědomí vrátilo. Nevíš-li o těchto detailech, které Ti popisujeme, chtěli jsme Ti říct ještě více, prosíme poslouchej nás pozorně. Všechna Tvoje vysvětlení smyslu slov a aforismy za posledních deset dní popisují proces oddané služby Pánu Kršnovi a slávu svatého jména Kršny, takže posledních deset dnů jsme nebyli schopni se učit cvičení z knih, a máme trochu strach Ti to říct. Tvoje hluboká vzdělanost může vysvětlit bezhraničný smysl slov, to je zajisté úžasné a nikdo se Ti nemůže vyrovnat v tomto výkonu." Pán odpověděl: "Deset dní bez studia! Copak máš odvahu říct mi to?"

Studenti odpověděli: "Tvoje vysvětlení bylo velice správné, Pán Kršna je věčná pravda, to je výrok všech písem. Tvoje vysvětlení Nejvyšší absolutní pravdy je absolutně dokonalé a je esencí všech písem, ale my jsme nebyli schopni tomu rozumět, následkem našich vlastních chyb a omezené inteligence." Tato slova velice potěšila Pána, On jim laskavě požehnal a řekl: "Mí drazí studenti, zajisté jste řekli pravdu. Má slova neznamenaají nic jiného. Neustále vidím malého chlapce hrát na flétnu, má plet' černo modře zářící, proto Mne stále slyšíte hovořit o Ném. Všechno, co jste slyšeli, je ve skutečnosti jméno Pána Kršny a vše, co vidíte okolo, je duchovní svět Goloka Vrndavana. Proto vás nechci učit nic víc. Končím a dávám svobodu každému, kdo chtěl u Mne studovat, protože Jsem vám řekl pravdu a nemohu mluvit o čemkoliv jiném než o Pánu Kršnovi, Jeho jménu a Jeho zábavách. Není pro Mne možné naučit vás něco víc za těchto podmínek."

Pán Visvambhara pak svázal Své knihy dohromady a podal je studentům se slzami v očích. Studenti pak řekli: "My si také přejeme v souladu s Tvojí touhou nechat studií, protože kdo jednou studoval pod Tebou, kde může najít jiného učitele, který je schopen vysvětlovat a učit cestě, kterou jdeš Ty?" Myšlenka na odloučení od jejich učitele byla příliš těžkým břemenem pro studenty, trpěli a začali bědovat. Řekli: "Vysvětlení, jež jsme slyšeli od Tebe, se stanou pokladem našeho srdce, zrození za zrozením o nich budeme meditovat. Jaký je užitek našeho studování a kam bychom mohli dojít? Všechno, co Jsi nás naučil, je pro nás víc než dostatečné." Dali se přemoci citem a se sepjatýma rukama prosili Pána a pak svázal svoje knihy. Studenti byli nyní mimořádně šťastní a radostně vykřikovali jméno Pána Hariho. Pán Visvambhara objal Své studenty a začal plakat. Každý vplul do vln radosti, jejich hlasy se zajíkalý extatickou blažeností. Syn matky Saci Pán Caitanya jim pak požehnal slovy: "Jestliže Se někdy stanu opravdovým služebníkem Pána Kršny, pak všechna vaše přání budou splněna. Všichni prosím přijměte útočiště u Pána Kršny a stále zpívejte svaté jméno Pána Kršny. Zkuste poslouchat Kršnovu jméno stále, ať Se Kršna stane vaším nejvzácnějším objektem a celým vaším životem a duší. Cokoliv jste doposud studovali, už stačí, není třeba studovat nic dalšího. Nyní vy všichni jděte společně a zpívejte jméno Pána Kršny na jednom místě. Kršnovou milostí se vám význam všech písma zjeví sám. Všichni jste Moji drazí přátelé zrození za zrozením." Slova Pána byla jako nektar pro uši studentů a oni se stali mimořádně šťastní. Skládám své poklony nohám všech těch studentů, kteří jsou tak vznešení a šťastní, že se stali přímými učedníky Nejvyššího Pána Visvambhary. Všichni byli věční služebníci Nejvyššího Pána Kršny, jak by tomu mohlo být jinak, když je Kršna Osobně osobně učil. Každý je osvobozen z hmotného otroctví pouhým spatřením té Osoby, kterou mohli vidět při těchto zázračných učeneckých zábavách Nejvyššího Pána. Jak ubohé zrození jsem dostal, že jsem byl vyloučen ze spatření této transcendentální zábavy a pohledu na Pána! Pouze prosím o Tvoji milost, Ó Pane, ať tyto zábavy Pána v náladě učence mohou zůstat věčně v mém srdci. Pán Vaikunthy se zjevil v Nadii, aby učil v náladě učence, znaky Jeho zjevení jsou viditelné ještě nyní. Transcendentální zábavy Pána jsou věčné a bezhraničné, bez začátku či konce. Písma popisují Jeho věčné zábavy jako nezjevené i zjevené. Pán nyní započal Svou zábavu společného zpívání svatého jména, které je konečným cílem veškeré učenosti a výchovy. Studenti byli smutní a plakali, Pán byl velmi pohnut a řekl jim utěšující slova: "Nyní můžete vyplnit účel svého studia zpívání a zpívat svaté jméno Kršny." Studenti požádali: "Ó Pane, nevíme jak provádět toto zpívání nebo zpívat, proto Tě prosíme, nauč nás to!"

Pán začal zpívat: 'Hare haraye nama Kršna Yadavaya namah, Gopala Govinda ram, sri madhusudana', tleskal rukama a vedl studenty v krásném kirtanu. Pán Visvambhara je Pánem zpívání svatého jména Kršny, propagátor společného zpívání a nyní zpíval Pánovo svaté jméno obklopen Svými studenty. Byl v extatickém transu, vychutnával opojení nektarem Svého vlastního jména, válel se po zemi zapomínaje na všechno okolo Sebe. Opakoval: "Zpívejte, zpívejte!", klesal na zem a země se zdánlivě rozštěpila a otevřela pokaždé, když se o ni udeřil. Obyvatelé Navadvipy

slyšeli velký hluk přicházející z Pánova domu a hrnuli se tam, že hoří. Když sousední Vaišnavové slyšeli Jeho hlasitý kirtan, rychle přišli do domu Pána Caitanyi. Vaišnavové viděli Pánův extatický trans a žasli hluboko v sobě, cítili velké štěstí při myšlence, že ten dlouhý poslední kirtana se zjevil v Navadvipu, kde celý vesmír nyní praktikuje a propaguje tuto vzácnou oddanou službu. Taková oddaná extáze je dokonalá na pohled. Tentýž Visvambhara byl ztělesněním domýšlivosti, ale nyní projevoval oddanou extázi, jíž dříve dosáhli také Narada Muni a jiní. Jestliže takový stupeň oddanosti projevovaly marně tak slavné osobnosti, já nemohu rozumět přání Pána Kršny, jak On mohl způsobit tuto příhodu. Po chvíli Pán Visvambhara vyšel ze Svého extatického transu a pouze opakoval: 'Kršna! Kršna!' Ačkoliv se Mu vnější vědomí vrátilo, Pán neříkal nic o tomto vnějším světě, pouze objímal všechny Vaišnavy a křičel. Shledáváje Pána rozrušeného extatickými city, Vaišnavové utišili Pánův pocit velké radosti a pak opustili Pánův dům. Někteří Pánovi studenti, uštknutí Pánovou láskou k Bohu, vyšli na stezku odříkání, pěstování oddělení od hmotné existence a oddaností k lotosovým nohám Nejvyššího Pána Kršny. Pán Šrí Caitanya Mahaprabhu nyní začal společné zpívání svatého jména Pána. Začal svobodně a hojně rozdávat nektar Jeho vlastního svatého jména. Tím smyl všechna utrpení všech Vaišnavských oddaných.

Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa, pokorně skládám tuto píseň k jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 2

Všetchna sláva měsíci podobnému Šrí Gauracandrovi, jehož chladivé paprsky ozařují celý vesmír. Pokorně skládám ke Tvým lotosovým nohám všechnu učenost i výchovu. Studenti byli smutní a plakali, Pán byl velmi pohnut a řekl jim utěšující slova: "Nyní můžete vyplnit účel svého studia zpívání a zpívat svaté jméno Kršny." Studenti požádali: "Ó Pane, nevíme, jak provádět toto zpívání nebo zpívat, proto Tě prosíme, nauč nás to!" Pán začal zpívat: 'Hare haraye nama Kršna Yadavaya namah, Gopala Govinda ram, sri madhusudana', tleskal rukama a vedl studenty v krásném kirtanu. Pán Visvambhara je Pánem zpívání svatého jména Kršny, propagátor společného zpívání. Nyní zpíval Pánovo svaté jméno obklopen Svými studenty. Byl v extatickém transu, vychutnával opojení nektarem Svého vlastního jména, válel se po zemi zapomínaje na všechno okolo Sebe. Opakoval: "Zpívejte, zpívejte!", klesal na zem a země se zdánlivě rozštěpila a otevřela pokaždé, když se udeřil o zem. Obyvatelé Navadvipy slyšeli velký hluk přicházející z Pánova domu a hrnuli se tam, že hoří. Když sousední Vaišnavové slyšeli Jeho hlasitý kirtan, rychle přišli do domu Pána Caitanyi. Vaišnavové viděli Pánův extatický trans a žasli hluboko v sobě, cítili velké štěstí při myšlence, že ten dlouhý poslední kirtana se zjevil v Navadvipu, kde celý vesmír nyní praktikuje a propaguje tuto vzácnou oddanou službu. Taková oddaná extáze je dokonalá na pohled. Tentýž Visvambhara byl ztělesněním domýšlivosti, ale nyní projevoval oddanou extázi, jíž dříve dosáhli také Narada Muni a jiní z mého pohledu. Nerozumím tajemným způsobům Pána Kršny, jak jedná a

komu On zjeví něco tajného. "Visvambharův starší bratr Visvarupa, kdysi přišel do mého domu a rozmlouval o Bhagavad-gitě. V té době byl Visvambhara nejskvělejší dítě, které bylo velmi krásné na pohled. Přišel do mého domu hledat Svého bratra. Malé dítě Visvambhara přitahovalo celou mou bytost Svou kromobyčejnou krásou. Samovolně jsem Mu požehnal slovy: 'Ať dosáhneš čisté oddanosti k Pánovi.' "Dítě pochází ze vznešené rodiny velkých učenců; jeho dědeček z matčiny strany byl Šrí Nilambara Cakravarti. Pán Visvambhara je velký učenec, takže je přirozené, že Se tak velice lpí na Pánu Kršnovi. Je mimořádným potěšením slyšet o všech zázračných činnostech Visvambhary. Všichni Mu laskavě požehnejte, aby dosáhl nejčistší a nejvyšší oddanosti. Ať je Nejvyšší Pán Kršna milostiv každému a dobrořečí jim, že se stali zcela šílenými ze zpívání Pánova svatého jména. Jestliže je nějaká pravda v mých slovech, potom v budoucnosti každý přišel do domu tohoto velkého bráhmána, Šrí Visvambhary." Advaita Acarya Prabhu vykřikl radostí a všichni oddaní se radovali s ním. Nejvyšší Osobnost Božství sestoupila v podobě Jeho jména a každý zpíval: "Hari! Hari!" Někdo řekl: "Nimai Pandita Se nyní stal velkým oddaným, chce propagovat společné zpívání svatého jména Pána a tím vzroste naše radost." Oddaní skládali své poklony Advaitovi Acaryovi Prabhu a odešli ve velké extázi, zpívající svaté jméno Pána Hariho.

Kdykoliv Pán Visvambhara potkal někoho na ulici, stále mluvil s velkou přitažlivostí. Když šel vykonat Svou jití koupel do Gangy, potkával cestou všechny Vaišnavské oddané. Když viděl Šrívasu Thakuru, skládal mu Svoje poklony. Velmi potěšení Jeho chováním, oddaní Mu žehnali slovy: "Ať dosáhneš neústupné oddanosti k lotosovým nohám Pána Kršny. Vždy zpívej jméno Pána Kršny a pouze naslouchej Kršnově slávě. Všechno se stane příhodným a úspěšným, když někdo uctívá Nejvyššího Pána Kršnu; ale bez oddané služby Jeho lotosovým nohám fyzická krása, učenost atd. jsou neúčinné. Kršna je Nejvyšší Otec, život a duše každého. Proto zkus dosáhnout neodklánějící se lásky k lotosovým nohám Pána Kršny."

Tato srdcervoucí slova naplnila Pána Visvambharu radostí. Zvedaje tvář, pohlédl na každého, ukazujíc Svou milost. Řekl: "Tvoje požehnání nese váhu skutečné pravdy. Kdo jiný, než Tvoji oddaní Mne mohou požehnat takovou milostí, abych přijal oddanou službu Pánovým lotosovým nohám? Vznešení oddaní jako vy jsou schopni poskytnout oddanou službu Nejvyššímu Pánovi. Pán Kršna je velmi potěšen a ukazuje Svou milost těm, kdo slouží Jeho oddaným. Myslím, že to je následek Mého velkého štěstí, že jste Mne učili procesu oddané služby Nejvyššímu Pánovi. Víím, že Se mohu stát připoutaným k lotosovým nohám Pána Kršny, jestliže mohu sloužit tak čistým oddaným, jako jste vy." S velkou lidskostí Pán poklekl a objal nohy Vaišnavů. Prokazoval jim služby vyždímáním něčího mokrého pláště, složením něčího dhoti, nebo někdy přinesl bláto z řeky na opravu střechy z trávy. Některé dny přinesl někomu něco nebesky chutného a dal to do jeho domu. Všichni Vaišnavové mírně protestovali a říkali: "Ó Visvambharo, proč Jsi to udělal?" Ale Pán pokračoval ve službě Vaišnavům. Tímto způsobem Pán sloužil vlastním oddaným a služebníkům každodenně, prováděje pro ně všechny druhy pochůzek. Je Nejvyšší Osobností Božství, Pán Kršna Osobně, avšak dává Své vlastní postavení do služby Jeho

oddaným. Všechna písmata prohlašují, že Pán Kršna je každému nejdražším přítelem, protože Pán Kršna nikdy nikoho nemá v nenávisti ani v oblibě; Je stejně nakloněn všem živým bytostem. Avšak také Je ochoten zrušit toto nařízení pro Svě čisté a zasvěcené oddané. Důkazem tohoto stavu je, že Pána Kršna zničil celou Duryodhanovu rodinu. Je přirozenou tendencí čistého oddaného sloužit Nejvyššímu Pánu Kršnovi; a je v Kršnově povaze sloužit Jeho oddaným. Pán Kršna bývá přemožen láskou Jeho odevzdaných oddaných, kteří jsou také schopni Ho ovládat. Satyabhama ve Dvarace může být svědkem tohoto stavu. Tatáž Nejvyšší Osobnost, Pán Kršna, žila nyní nepoznána v Navadvipu jako Pán Gaurasundara, Visvambhara. Avšak nikdo může rozpoznat Pána a účel, pro který přijal tuto inkarnaci. Kdokoliv touží získat útočiště u lotosových nohou Kršny, musí sloužit Jeho čistým oddaným. Pán Gauracandra osobně poučil všechny živé bytosti, že služba Vaišnavům je nejvyšší způsob uctívání. Pán Visvambhara se necítil zneuctěn službou Svým oddaným. Prováděl pro ně všechny druhy otrocké služby; nosil jim věci, pral jejich pláště, uctivě tiskl jejich ruce atd.

Oddaní byli velmi pohnuti Pánovou lidskostí. Za všechny dobré záměry Mu požehnali slovy: "Uctívej lotosové nohy Kršny, vzpomínej pouze na Kršnu a zpívej stále Jeho svaté jméno. Ať je Ti Pán Kršna tak drahý jako Tvůj vlastní život. Jdi, opakuj jméno Pána Kršny a staň se Jeho oddaným otrokem. Ať se pouze Pán Kršna zjevuje uvnitř Tvého srdce a Tvoje společnost ať je osvobozením ze všeho našeho utrpení. Tvoji milostí ať jsou všichni tito hříšní šílenci, kteří (zesměšňují?) zpívání Pánova svatého jména, utopeni v nektarových vlnách lásky k Bohu. Můžeš pokořit celý svět Svoji znalostí písem; touže cestou musíš zničit pokleslé ateisty a očistit je Svou oddaností. Ať jsme my, Tvoji milostí, přemoženi štěstím skrze zpívání Kršnova jména a tance v extázi." Všichni Vaišnavští oddaní se dotkli Pána a požehnali Mu. Potom Mu odhalili soužení v jejich srdcích: "Běda! V Navadvipu všichni učenci a učitelé mluví bez konce o různých nesmyslech, ale když přijdeš pro vysvětlení procesu oddané služby Kršnovi, zůstanou zticha. Mnoho velkých učenců, osobností řádu odříkání a asketů žije v Navadvipu, ale nikdo je nikdy neslyšel opěvovat Pána Kršnu. Namísto velebení Pánových zábav a vysvětlování procesu oddané služby oni stále kritizují. A hříšní posluchači slyší jejich slova a věří jim; takže se stávají horší než špína nebo tráva na ulici. Můj Pane! Zpívání Kršnova jména nemůže slyšet každý, takže nás spaluje oheň tísně. Pán Kršna je nyní s námi spokojen, protože On Tě podnítil přijmout stezku oddanosti. Nyní víme jistě, že budeš příčinou zničení ateistů. Ať žiješ navždy ve zpívání svatého jména Kršny, a ať jsou všechny transcendentální vlastnosti Kršna Tebou odhaleny celému světu." Pán přijal požehnání Svých oddaných s hlubokou vděčností, neboť po požehnání Vaišnavou může vzrůstat něčí oddanost k lotosovým nohám Kršny.

Tíseň zmizela, slova oddaných přitahovala Pána Visvambharu a On Se hodlal odhalit velmi brzy. Pán odpověděl: "Vy všichni jste milovaní oddaní Pána, cokoliv řeknete, se musí přirozeně přihodit. Můj život je zajisté požehnan vašimi povzbudivými slovy. Víím, že když opěvujete Nejvyššího Pána Kršnu a zpíváte Jeho svaté jméno, potom není nikdo, kdo by vás mohl zastavit, ani sama smrt! Co vám

mohou hříšní ateisté udělat? Stejně bude pokračovat zpívání slávy Krsnacandry. Nejvyšší Pán nemůže strpět, když vidí Svě oddané trpět, proto se Pán Kršna zjevil v různých inkarnacích, aby oddané ochránil. Vidím teď, že jste příčinou Šrí Krsnacandrova zjevení v Jeho příští inkarnaci v Navadvipu pro přemístění celého tohoto místa na duchovní planetu Vaikuntha. Vy jste vykoupili tento svět z iluze. Prosím dopřejte Mi laskavost, abych mohl být stále vašim pokorným služebníkem." Pán Visvambhara se pak dotkl nohou všech Vaišnavů a oddaní Ho na oplátku samovolně hojně požehnali. Po skončení koupele v Ganze se rozloučili a vrátili do svých vážených domovů. Pán se cítil mimořádně rozradostněn, ale když začal porovnávat slova oddaných a utrpení, které museli vydržet, pocítil hněv vycházející z Něho a touhu potrestat ateistickou společnost. Řval hněvivě, opakujíc: "Chci je zničit! Chci je zničit! Já jsem On, Já jsem On!" Rozporné city zmítaly Pánem, někdy se smál, jindy křičel, někdy padl do bezvědomí a někdy Se cítil jako zbitý a zničený. Pán tak projevil Svůj strašlivý způsob zničení nevěřících.

Matka Saci nemohla rozumět svému synovi; byla zdánlivě velmi zmatena. Myslela, že nějaká nemoc napadla Pána. Matka Saci necítila nic než přitažlivost ke svému synovi, tak byla hluboce přitahována touto podivnou proměnou v Něm. Rozmlouvala o tom s každým, koho potkala: "Ačkoliv mi Pán vzal mého manžela a mého syna, všechno, co mi zůstalo, je tento mladý chlapec. Nyní mne Jeho činnosti překvapují, nevím, co si mám o Něm myslet. Někdy se směje, někdy pláče a jindy upadne do bezvědomí. Často mluví pro Sebe a někdy vykřikuje hlasitá slova: 'Rozbiju hlavu těchto ateistů!' Někdy vylezl na strom a houpal se ve větvích, potom náhle s zavřenými očích skočil dolů na zem. Někdy skřípal zuby a dělal velký hluk. Někdy plácal rukama po Svém těle, potom klesl dolů, válel Se po zemi a neřekl ani slovo." Obyčejní hloupí lidé nemohli vidět symptomy lásky k Bohu na Pánovi a mysleli, že to je nějaká nemoc, způsobená zkaženým vzduchem. Doporučovali, aby mohl zůstat ležet. Matka Saci popsala Pánovy příznaky a pozvala mnoho lidí, aby Ho přišli navštívit. Když Pán viděl lidi, vrhl se na ně. Tito hloupí šílenci se pouze smáli a spěchali odtud, mysleli, že Pán trpí od nějakého zkaženého vzduchu. Matka Saci se roztřásla a spěchala pro lidi aby Ho utišili. Nějací lidé jí řekli: "Je rozhodně nemocen od nějakého zkaženého vzduchu." Zatímco jiní řekli: "Jsi pouze hloupá žena bráhmana, co je tady ke zkoumání? Je zjevné, že trpí od zkaženého vzduchu. Dej Mu kokosovou vodu na pití a masíruj Jeho nohy, jestli použije násilí, když Ho šílenství přemůže." Někteří jiní doporučovali: "Nemusí být než léčen nějakou jednoduchou medicinou, nemusíš Mu dát nic víc než 'siva ghee', to Mu pomůže od té nákazy zkaženého vzduchu. Použij ghí na Jeho hlavu a potom Mu dej koupel."

Saci devi, přitažlivá, laskavá a vznešeně uvažující matka celého vesmíru, byla plná obav. Tušila škodu, ale pouze prosila Pána Govindu a žádala jediné útočiště u Něho. Poslala lidi do domu Šrívasy a různých jiných oddaných, žádajíc je, aby tam šli. Jednoho dne Šrívasa Pandita přišel navštívit Pána. Visvambhara okamžitě vstal a uctivě Ho zdravil. Když viděl čistého oddaného Pána, Visvambharovy extatické city se zvýšily. Když Šrívasa Pandita obcházel tulasi devi, Pán projevil extatické symptomy: pláč, třesení, mrazení, zježení vlasů a potom padl v bezvědomí na zem.

Po chvíli, když se Pánovo vnější vědomí vrátilo, začal Pán hojně plakat a nekontrolovatelně se třásl. Pro Šrívasu Panditu všechny tyto projevy Pána byly zázračné. Pomyslel si: "To jsou symptomy nejvyšší duchovní extáze lásky k Bohu. Blázniví lidé nechápou a myslí, že je to následek zkaženého vzduchu."

Když Pán mohl mluvit, řekl Šrívasovi Panditovi: "Ó, to jsi ty, Pandito! Co soudíš o Mých podmínkách? Některé lidé Mne ujišťují, že musím ležet, protože trpím nějakou strašlivou větrnou nemocí. Jaké je tvoje mínění?" S úsměvem, Šrívasa Pandita odpověděl: "Dobře, vítr, Já bych také chtěl být napaden takovým větrem, který způsobil tuto nemoc v Tobě. Skutečně, vidím na Tobě znaky velké duchovní extáze lásky k Bohu. Byl jsi obdařen Kršnovou milostí." Pán byl velice šťasten, když to slyšel od Šrívasy Pandity a objal ho dojatě. Řekl: "Každý říká, že to je zkažený vzduch, ale ty Mi nyní dáváš velkou důvěru. Proto Jsem ti vděčný a navždy na tobě závislý. Jestliže také řekneš, že trpím od nějakého zkaženého vzduchu, pak přirozeně chci skočit do Gangy." Šrívasa odpověděl: "Tvoje láska k Nejvyššímu Pánu Kršnovi dosáhla tak extatické výšky, že by si stejnou přáli také Pán Brahma, Pán Šiva a mudrci jako je Saunaka. My všichni přijdeme společně opěvovat Kršново svaté jména bez zájmu o kritiky ateistů a hříšníků."

Šrívasa Pandita řekl Matce Saci: "Zanech svého soužení, tvůj syn netrpí od zkaženého vzduchu. Říkám ti nesporně, že tyto příznaky jsou výsledkem nejvyšší lásky ke Kršnovi. Stejně tak můžeš vidět některé zázračné a extatické zábavy Pána Kršny, ale takové činnosti a příběhy daleko přesahují myšlenkovou schopnost hloupých materialistických neoddaných, tak takové podrobnosti nemají být projednávány v jejich přítomnosti." Šrívasa opustil dům Pána Caitanyi a vrátil se domů, před odchodem utiřil a povzbudil Matku Saci. Když osaměla, nebyla ještě úplně zbavena obav, jež cítila, protože se stále bála, aby její syn neodešel z domu ani na chvíli. Takové byly zázračné činnosti Pána Visvambhary. Jak může někdo porozumět těmto transcendentálním zábavám, dokud mu je Pán Osobně neodhalil? Jednoho dne Pán a Gadadhara Pandita navštívil dům Advaity Acaryi Prabhu. Při vstupu do domu viděli, že Acarya je zaměstnán obětováním vody a tulasi Pánovi. S pozvednutýma rukama křičel: "Hari! Hari!", někdy se smál a někdy plakal, úplně zapomínaje na sebe. Vydával hlasité, křiklavé zvuky jako šílený lev, plný vzteklosti, jako kdyby byl inkarnací Pána zničení Rudry. Když Pán Visvambhara viděl Advaitu Acaryu Prabhu překonaného duchovními city, upadl do bezvědomí. Svým chápáním čistého oddaného mohl Advaita Acarya Prabhu vidět, že tato osoba, Pán Visvambhara, je jeho nejuctívanější Pán. Pomyslel si: "Dnes jsem Tě dopadl, Ty Jsi zloděj! Jak bys mi mohl dnes uniknout? Celou tu dobu Jsi skrýval Svou skutečnou totožnost mně i každému, ale nyní Jsi konečně přišel sem. Nemůžeš mne stále podvádět! Já vím, kdo Jsi, a nyní já podvedu podvodníka." Advaita Acarya Prabhu učinil všechny přípravy k uctívání Pána, a zjevil světu Nejvyšší absolutní postavení Pána Visvambhary, který doposud velice vychytrale skrýval Svou opravdovou Nejvyšší duchovní totožnost. Přinesl všechny různé náležitosti pro uctívání Pána. Obětoval kadidlo, květiny a světlo lotosovým nohám Pána Caitanyi, stále opakující jeden verš znovu a znovu: "Můj Pane, Jsi dobrodinec krav a bráhmánů a Jsi

dobrodinec celé lidské společnosti i světa." Šrí Advaita byl velice šťasten, když rozpoznal Pána svého srdce a proléval slzy radosti, omyl lotosové nohy Pána Caitanyi svými slzami. Stál před Ním se sepjatýma rukama a uctíval Jeho lotosové nohy, zpívaje nepřetržitě jednu sloku. Trochu zmaten, ale přece jenom uctivě, Gadadhara Pandita řekl Advaitovi Acaryovi Prabhu: "Ó Gosvami, to není pro tebe správné jednat tak s někým o tolik mladším než ty, pouhým jinochem." Advaita Acarya Prabhu se nepatrně usmál slovům Gadadhary Pandity a odpověděl: "Ó Gadadharo Pandito! Jak dlouhý čas utekl, co jsi Ho viděl jako malého chlapce?" Ještě hluší myšlenka vnikla do srdce Gadadhary Pandity a on řekl: "Je On inkarnací Nejvyšší Osobnosti Božství?"

Po nějakém čase Pán Visvambhara znovu nabyl Svého vnějšího vědomí a viděl, že Advaita Acarya Jej uctívá, pohlcen v extatickém transu. Pán Visvambhara rychle přišel k Sobě, skrývaje Svou skutečnou totožnost. Se sepjatýma rukama začal opětovat modlitby v opěvování Advaity Acaryi Prabhu. Složil poklony Advaitovi Acaryovi a dotkl se jeho nohou, shrábl prach a posypal si jím hlavu, podřizujíc Svůj život Advaitovi Acaryovi Prabhu. "Jsi velkomyslný člověk," řekl: "Prosím buď ke Mně milostivý. Jsem stále tvůj pokorný služebník. Vidět tě dnes je pro mne požehnáním a jestliže budeš milostivý, Já budu schopen zpívat svaté jméno Pána Kršny. Můžeš zničit temnotu nevědomosti, protože tvoje srdce je stálým sídlem Nejvyšší Osobnosti Božství, Pána Kršny." Nejvyšší Pán je největší odborník v opěvování Jeho oddaných, a tyto zázračné výměny lásky a náklonnosti mezi oddaným a Pánem jsou samovolné. Šrí Advaita si řekl: "Všechno to je skutečná pravda, dnes jsem přelstil největšího podvodníka." S úsměvem Advaita Acarya odpověděl: "Můj Nejvyšší Pane, pro mne Jsi nadřazený každému. Prosím zůstaň tady, chci být s Tebou a naslouchat zázračným transcendentálním zábavám Pána Kršny, abych byl schopen vidět Tě v každé době. Je touhou každého zůstat s Tebou a zpívat slávu Pána Kršny."

Pán přijal a uznáváje city Advaity Acaryi, odešel zpět domů. Advaita Acarya Prabhu byl nyní přesvědčen, že jeho drahý Pán Se zjevil. Tajně opustil Navadvipu a šel do Santipury, aby vyzkoušel svoje pouta náklonnosti k Pánovi. "Myslím, jestliže On je zajisté Nejvyšší Osobnost Božství, pak já jsem Jeho pokorný služebník. On je přirozeně schopen spoutat Svého služebníka pouty lásky a přenést ho na Svou stranu." Kdo je schopen pochopit postavení myslí Šrí Advaity Acaryi? Svou duchovní energií byl schopen vyvolat příchod Nejvyššího Pána do tohoto světa. Ten, kdo nemá důvěru v tato slova, brzy sejde ze správné stezky a bude zničen. Nejvyšší Pán Visvambhara pokračoval v provádění společného zpívání svatého jména Pána spolu se všemi Vaišnavy. Všichni byli velice šťastní, že Pán Je mezi nimi, ale žádný z nich Ho nemohl skutečně rozpoznat jako Nejvyšší Osobu. Každodenně viděli Pána vstupovat do zázračného extatického transu. Byl to pro ně kromobyčejný pohled, a připadalo jim jako zázrak, když tato osobnost byla skutečně Nejvyšší Pán Osobně. Když Pán upadl do jednoho ze Svých extatických transů, pouze Ananta Sesa byl schopen to popsat. Když Pán byl v extázi, chvěl se jako padající podzimní list. Toto chvění bylo tak nekontrolovatelné, že tisíc oddaných Ho nemohlo ani udržet, proudy

slz plynuly nezadržitelně jako stovky řek. Jeho celý tělo se třásl jako v horečce, jako zralé zlaté ovoce. Z času na čas se roztrásl záchvatem hlasitého smíchu, jako by Se velice bavil v Sobě. Jindy upadl v bezvědomí na zem, neschopen ovládnout kypící extázi. Když se Mu vrátilo vnější vědomí, stále opakoval jméno Pána Kršny.

Hlasitý křik zněl, až se někdy zdálo, že to prasknou bubínky neoddaných; ale oddaní Pána Jeho milostí postupně přišli blíž, překročili oceán hmotné existence. (jeho akward!) Jeho tělo někdy zůstalo ztuhlé jako mramorová socha a jindy měkké a poddajné jako máslo. Oddaní viděli zázračné proměny Pána a každý z nich byl přesvědčen, že není pro člověka možné projevit takové extatické symptomy. Každý předložil názor v souladu se svou vlastní úrovní a postavením. Někdo řekl: "Je rozhodně částečnou inkarnací Nejvyššího Pána." Někdo další řekl: "Je to velký oddaný. Možná je to Sukadeva Goswami či Prahlada, nebo třeba Narada Muni." Jiný řekl: "Je tady pro odstranění všech pohrom." Manželky oddaných Vaišnavů, které byly přítomny, také poznamenaly: "Pán Kršna přijal znovu zrození." Jiný dáma řekla: "Myslím, že Je inkarnací Boha." Tímto způsobem různí lidé podávali různá mínění o Pánovi. Když Pán nakonec zase nabyl Svého vnějšího vědomí, objal všechny. TEXT 173 Je pro mne nemožné to popsat. On lítostivě plakal pro Kršnu slovy: "Ó svůdče, který kradeš srdce dívek z Vrndavany! Ó božský příteli slabých a křehkých! Ó oceáne milostí! Ó Můj Pane Syamo! Běda, Běda! Řekni mi, Jak mám strávit tyto hrozné a strašné dny, když jsem neschopen Tě vidět?" Jindy vykřikoval, vydávaje nebeské vzdechy: "Kde mohu najít sladkou tvář Svého Pána, jenž stále (rozkvétá?)" Pak postupně si zvykaje, Pán odhalil bolest ve Svém srdci slovy: "Prosím buď milostiv a slyš o Mých zarmucujících podmínkách. Není konce Mému soužení. Ačkoliv Jsem našel Svůj život, Mého drahého Kršnu, nyní Jsem Ho ztratil." Oddaní byli velice šťastní, když slyšeli ta slova vysvětlující tajemství a zvyšující jejich důvěru a úctu. Sedíce okolo Pána, všichni naslouchali, když Pán pokračoval: "Při návratu z Gayi Jsem přišel do vesnice zvané Kamai naksala. Tam Jsem viděl chlapce skvělé krásy. Měl žhnoucí temnou pleť, barvy kůry stromu tamala. Jeho kučeravé vlasy byl vyzdobeny divokými květy. Měl krásnou korunu s pavím pérem zabodnutým v ní. Všechny Jeho klenoty a drahokamy zářily jasně jako slunce. Je pro Mne nemožné popsat krásu jemně vyzdobené flétny, již držel v ruce a již dobýval každé srdce, a Jeho jemných lotosových nohou, jenž vypadaly tak přitažlivě s kotníkovými zvonečky tiše hladícími Jeho kůži. Jeho půvabné silné paže byly ještě hrozivější než modré pilíře a byly pokryty jiskřivými klenoty a drahokamy. Na Jeho šíji se houpal slavný drahokam kaustubha, a Jeho hrud' byla označena srivatsou. Jak vám mám popsat krásu Jeho žlutě zlatého hedvábného dhoti, Jeho zvonících náušnic tvaru ryby a Jeho podlouhlých očí jako lotosová poupata? Se sladkým úsměvem ke Mně přistoupil a objal Mne; pak náhle spěchal pryč, obávaje se něčeho, co Já neznám."

Nikdo nemůže vstoupit do této důvěrně láskyplné nálady Pána Caitanyi, jestliže a dokud On zvláště nepožehná někomu, aby tomu porozuměl. Pán chtěl dojít pouze tak daleko ve Svém příběhu a pak padl v bezvědomí na zem, křičíc: "Ó Můj Pane Kršno!" Velice znepokojeni, všichni oddaní rychle očistili prach z Pánova těla a

chvíli hlasitě zpívali: "Kršna, Kršna." Pán Se zdánlivě trochu uklidnil a pak znovu začal mimořádně neklidně plakat: "Kde je Můj milovaný Kršna? Kde je Můj milovaný Pán?" a hořce naříkal. Nakonec byl Pán schopen Se kontrolovat a mohl Se ještě udržet. Jeho tělo se pak postupně vrátilo do svého máslově měkkého stavu a oddaní byli šťastní. Pánova slova, zvedající oddané city, naplnila jejich srdce po okraj. Řekli: "My všichni pocítujeme veliké štěstí a požehnání ve Tvoji společnosti. Koho by zlákal bohatství Vaikuntha Dhamy, když Ty Jsi zde? Okamžik společnosti s Tebou může umožnit každému vychutnat nejvyšší nektar oddanosti. Jsme všichni Tvými následovníky, ochraňováni Tebou, tak nás laskavě veď ve zpívání slávy Nejvyššího Pána Kršny. Byli jsme popáleni šířavými slovy ateistů, tak ať slzy lásky k Bohu nás navždy ochladí." Pán byl velice šťasten, když slyšel slova Vaišnavů, a vrátil Se domů, kráčel jako šílený lev, naplněn láskou ke Kršnovi. Ačkoliv Se vrátil domů, nikdy se nechoval jako obyčejný světsky žijící člověk ve Svém domě. Byl stále ponořen v lásce ke Kršnovi. Láskyplné slzy odloučení od Kršny plynuly hojně z Jeho očí jako proud. Jak se voda, jež omývala Jeho lotosové nohy v podobě Gangy, nyní zjevila v Jeho očích? Měl jen jednu otázku, každému dával jediný dotaz. Kdykoliv viděl Vaišnavské oddané, spěchal k nim s otázkou: "Kde je Můj milovaný Kršna? Kde je můj milovaný Kršna?" Plačíc takto, zhroutil se v pláči a oddaní Ho zkoušeli uklidnit.

Jednoho dne, když Gadadhara přišel uvidět Pána, upozornili ho, že Pán skrývá betelové listy ve své ruce. Jakmile Pán uviděl Gadadharu, zeptal se: "Kde je ten černý chlapec, který je oblečen ve žlutém a září rozkvétající mladistvou krásou?" Taková vážná touha Pána po Kršnovi byla zajisté srdcervoucí, a on opustil ostatní, neschopen slova. Gadadhara Pandita odpověděl odvážně: "Pán Kršna sídlí věčně uvnitř Tvého srdce." Když Pán slyšel, že Kršna Je uvnitř Jeho srdce, začal Si rvát hruď Svými zuby. S nesmírnou námahou byl Gadadhara Pandita schopen udržet na uzdě Pána, držel Ho pevně rukama a zkoušel Ho uklidnit: "Kršna sem přijde hned teď, zkus Se vzpamatovat!" Matka Saci viděla, jak Gadadhara Pandita dokázal utišit Pána, a byla tím velice uspokojena. Řekla: "Nikdy jsem neviděla nikoho tak inteligentního jako toho chlapce. Cítím strach o Jeho útěchu a ten mladý jinoch tak inteligentně a krásně utišil Nimaie." Řekla Gadadharovi Panditovi: "Drahý chlapče, zůstaň tady stále, neopouštěj Nimaiovu společnost a buď s ostatními." Matka Saci byla zasažena bázni z Pánových extatických oddaných transů. Viděla Nimaie jako svého maličkého syna. "On není obyčejný smrtelník," myslela si, "Jak by bylo možné pro obyčejnou lidskou bytost ronit slzy jako stříkající kaskády? Já nevím, jaká kromobyčejná osobnost to sem přišla." Matka Saci, protože se bála, přišla sem před Pána.

K večeru se všichni Vaišnavové pomalu shromáždili v domě Pána Caitanyi. Šrí Mukunda Mahasaya začal recitovat verše sladce melodickým hlasem. Mukunda byl požehnán tak krásným hlasem, že jakmile ho Pán slyšel recitovat, upadl do extatického transu. Hlasitě vykřikoval Pánovo jméno, křičel jako lev. Ztrácejí rovnováhu, cítil ve všem řád. To způsobilo, že bylo obtížné pro oddaní Ho udržet. Všechny extatické příznaky se na Ném projevíly současně; vyjadřoval obavy, smích,

chvění, blednutí, zjevení vlasů, křik atd. Oddaní byli naplněni okouzlením při tomto zázračném pohledu. Pánovo extatické pohlčení v lásce k Bohu postupně nabývalo na intenzitě. Celá noc uběhla jako jediná chvíle a v brzké ranní hodině Pán vyšel ze Svého transu. Dnem i nocí byl Pán zcela pohlčen v nektaru kirtanu, zpívání svatého jména. Pán právě začínal propagaci svatého jména; a když Ho viděli, všechna utrpení oddaných byla zničena. Milovaný syn Matky Saci Gaurasundara nepřetržitě zpíval Pánovo jméno hlasitě jako řev lva, probouzející ateisty z jejich tuposti. Jejich kirtan rušil neoddané.

Tato bezbožná populace začala zuřit a mířila potupnými jazyky na oddané. Někdo řekl: "Já nemůžu ani spát celou noc." Jiný poznamenal, "Všechna jejich ječení a výkřiky rozhněvají Pána, a to bude příčinou jejich konečného zničení." Jiný řekl: "Vyhýbají se filozofii a spekulativním znalostem a tak se chovají arogantně." Jiný řekl: "Kdo ví, o čem to zpívají? Za vším tím darebáctvím je bráhmana Šrívása. On a jeho tři bratři chodí společně a ječí 'Kršna! Kršna!' jako šílenci, a stejně to nenaplní jejich žaludky. Copak si nemůže každý zasloužit zbožnost zpíváním ve své mysli? Nebo je to naprosté šílenství? Celá země bude zničena kvůli tomuhle Šrivasovi. Dnes jsem slyšel u králova dvora, že poslali dvě lodi s vládními muži zatknout každého, kdo zpívá kirtan v Nadii. To je králův příkaz. Šrívása Pandita a jeho muži utečou odtud a uniknou, ale my za to budeme trpět s plnou vahou. Já jsem varoval vás všechny již dříve, hodíme Šrivasův dům do řeky. Ale vy jste to neudělali, přestože jsem vás naváděl. Ale teď je příliš pozdě, nebezpečí už přišlo mezi nás." Jiný řekl: "Co se bojíte? Jestliže vládní úředníci přijdou sem, stejně zatknou Šrivasu a právo si s ním poradí." Ateističtí obyvatelé Navadvipy rozmlouvali o Vaišnavech tímto způsobem, zatímco dvě lodi s guvernérovými muži připluly do Navadvipy. Vaišnavové slyšeli tu novinku a pouze prosili o útočiště Nejvyššího Pána a vzpomínali na Něho; tímto způsobem se všechn jejich strach rozpustil. Řekli: "Co Nejvyšší Pán Krsnacandra chce, se stane a bude to pro dobro. Dokud je On tady, jaký strach máme mít z těch hříšných lidí?" Šrívása Pandita byl měkkého srdce a velkomyslná duše. Tato novinka ho vzrušila a začal být znepokojen o dobrou budoucnost Vaišnavů. Měl obavy, protože věděl, že cokoli se může stát pod Muslimskou vládou.

Nejvyšší Pán Gaurasundara, Nadduše, zná všechno v srdci každého. Oddaní si ještě nebyli vědomi, že Nejvyšší Pán přišel a byl mezi nimi. Nyní Se Pán začal projevovat. Pán Visvambhara se potuloval všude, nevzrušený a bezstarostný, jeho transcendentální krása neměla rovné v celém stvoření. Jeho tělo bylo vyzdobeno santálovou pastou, Jeho červené rty byly jako jitřní slunce a Jeho oči byly jako rozkvétající lotosové květy. Kaskády kučeravých vrkočů zářily jako svatozář okolo Jeho žhnoucí měsíci podobné tváře. Měl bráhmanskou šňůru okolo ramen, byl oblečen do jemných šatů. Jeho skvělá osobní krása úplně přitahovala mysl. Bezděčně žvýkáje oříšky, procházel se po břehu řeky. Když oddaní viděli Pána, měli velikou radost; ale ateističtí lidé byli zastrašení. "Musel slyšet všechno," řekli, "Avšak neukazuje žádné stopy strachu. Chová se, jako kdyby byl princ." Jiná osoba řekla: "Poslyšte, přátelé, já rozumím tomu všemu, počkejte a uvidíte. Jak to vypadá, obhlíží

nyní, jak by nás obelstil a utekl." Pán Visvambhara nebojácně pohlédl do všech směrů, obhlížeje krásu zvolna tekoucí Gangy a jejích břehů. Viděl stádo krav pasoucích se na břehu. Některé vešly do řeky a pily vodu, několik mladých skákalo s pozvednutými ocasy. Některé se trkaly s jinými, zatímco jiné pouze ležely a přežvykovaly trávu. Ten pohled Pána okamžitě vzrušil. Zapomněl na Sebe a začal vydávat hlasitý křik. Vyrážel slova: "Já jsem On, Já jsem On." V této náladě Pán běžel do Šrívasova domu s křikem: "Co právě teď děláš, Šrívaso?" Šrívasa byl zaměstnán uctíváním Pána Nrsimhadevy za zavřenými dveřmi. Pán přišel a rozbil dveře. Pán se rozkřikl: "Koho to uctíváš? Ó kom to medituješ? Ta osoba, kterou uctíváš, je tady!" Šrívasa se chvěl a usedl zasažen bázní. Pán řekl Šrívasovi s křikem: "Ó Šrívaso, celou dobu nevíš, kdo Já Jsem. Opustil Jsem Svůj duchovní příbytek na Vaikuntě a přišel do tohoto hmotného světa na tvoje vyžádání, kvůli tvému hlasitému zpívání svatého jména, a hlasitému křiku Advaity Acaryi Prabhu. Nepoznali jste Mne, žijete zcela samolibě a bezstarostně. Aby se Mi vyhnul, Advaita Acarya Prabhu odešel zpět do Santipury. Já Jsem přišel chránit zbožné a potrestat nevěřící. Tady není třeba se něčeho obávat, tak jdi uctívat Mne!" Slzy naplnily Šrívasovy oči a z jeho srdce prýštila láska k Pánovi. Všechn strach byl zničen Jeho uklidňujícími slovy. Vlny radosti proběhly jeho tělem a stanul se sepjatýma rukama, skládaje modlitby Pánovi. Šrívasa Pandita byl dobrý a čistý oddaný a velký učenec. Když dostal Pánův příkaz, začal Mu skládat modlitby. Recitoval ze Šrímad-Bhagavatamu modlitby Pána Brahmy Pánu Kršnovi: "Ó Pane, Ty jsi věčně uctívána Nejvyšší Osobnost Božství. Tvoje pleť je černá jako monsunový mrak; a barva Tvého oděvu je žlutá jako záře blesku. Divoké květy zdobí Tvoje uši, a paví pero zdobí Tvoji korunu. Tvoje tvář vypadá tak skvěle; laskavý vánek houpá květinovými girlandami okolo Tvé šíje. Tvoje ústa jsou pokryta tvarohem, který Jsi právě snědl. Tvoje transcendentální vlastnictví (třtina, roh a flétna) jsou zvláštní ozdoby Tvoji krásy. Tvoje nohy jsou měkké jako poupata lotosu. Uctívám Tě, synu Maharaji Nandy. Uctívám lotosové nohy Pána Visvambhary, jehož pleť je jako černý monsunový mrak a jenž nosí žlutý oděv. Skládám poklony lotosovým nohám syna Matky Saci, jehož ozdoby jsou svazek divokých květů a paví pero. Mé poklony lotosovým nohám učedníků Gadadhary Pandity. Nimai, který byl vyzdoben květinovou girlandou, připravoval sladkou rýži vlastníma rukama. Skládám poklony lotosovým nohám syna Šrí Jagannathy Misry, Nimaiovi. Milión úplňků bledne před skvělou krásou Jeho tváře. Skládám poklony Tvým nohám, Můj Pane, který držíš třtinu a flétnu. Skládám poklony Tvým lotosovým nohám, který Jsi označen ve Védách jako syn Maharaji Nandy." Šrívasa Pandita se modlil jako Brahma k Pánovým lotosovým nohám. Slova transcendentální modlitby plynula klidně z jeho úst a on hovořil: "Ty Jsi Nejvyšší Pán Višnu. Ty Jsi Pán Kršna. Jsi Pánem všech svátostí. Nejsvětější z řek Ganga pramení u Tvých lotosových nohou. Jsi život a milovaný syn Janaky Maharaji, Pán Ramacandra; a Jsi Pán Nrsimhadeva. Pán Brahma a Pán Šiva jsou jako čmeláci hledající čest u Tvých lotosových nohou. Jsi znalcem a sestavovatelem Véd; a Jsi Nejvyšší Pán Narayana. Zjevil Jsi se jako Pán Vamana pro obelstění Bali Maharaji. Ty Jsi Pán Hayagriva. Jsi duše vesmíru. Jsi Pán Jagannatha, Měsíc Nilacaly; a Jsi

nejzazší příčina všech příčin. Není tu nikdo, kdo by nebyl podřízen Tvým energiím, ať to je Tvoje nepřekonatelná hmotná energie nebo Tvoje vnitřní duchovní energie? Ani Lakšmi devi si toho nebyla vědoma, ačkoliv je Tvojí stálou společnicí. Pán Šéša jedná jako přítel, společník a bratr, slouží Ti se vší úctou, ale je stejně podřízen Tvojí iluzorní síle, co tedy říct o jiných. "Umístil Jsi mne do této (transcendentální?) existence rodinného života, jenž je temnou hlubinou zapomnění. Mé vzácné lidské zrození bylo zmařeno, protože jsem Tě nepoznal. Různými způsoby Jsi mne oklamal, Můj Pane, nechápu důvody tvého nošení jemných šatů atd. (?), tak jsem nebyl schopen Tě poznat. Ó Pane mého srdce, prosím poslyš mne, nyní, když jsem Tě potkal, nedbám na žádný můj strach. Všechna má soužení a utrpení zmizely. Můj život znovu začíná, můj den nadešel. Celý můj život a všechno mé snažení se nyní stane úspěšným; slunce dobrého štěstí září v mém srdci. Moji praotcové byli osvobozeni a můj dům byl posvěcen. Mé oči nebyly nikdy požehnány tak zázračným pohledem, jaký vidím dnes. Vidím Toho, Jehož lotosové nohy jsou nejuctívanější bohyní štěstí, Ramadevi."

Když spatřil zázračnou podobu Pána, Šrívasa Pandita nebyl schopen se ovládnout a upadl do extatického transu. Proudý radosti procházely jeho tělem, vnořil se do oceánu štěstí. Se zvednutými pažemi naříkal a dýchal těžce, pak se válel po zemi. Pán se usmál a přijal Šrívasovy modlitby s velkým uspokojením. "Svolej všechny své příbuzné v domě, ať vidí Mou podobu," řekl Pán, "Spolu se svou manželkou uctívej Mé nohy a požádej mne o jakékoliv dobrodiní, po němž tvoje srdce touží."

Podle příkazu Pána Šrívasa vešel do domu a svolal všechny své příbuzné, přátele a manželku, a vrátil se rychle do blízkosti Pána. Plačíc radosti, Šrívasa obětoval všechny květy shromážděné pro uctívání Pána Višnu lotosovým nohám Pána Caitanyi. Vonné květy, kadidlo a světlo Šrívasa spolu se svou manželkou, bratry, jinými příbuznými, služebníky a služebnicemi obětoval k uctění lotosových nohou Pána. Padli na zem a upřímně se modlili, prosíce o Pánovu milost. Šrívasa byl velice drahý Pánovi, proto ho Pán požehnal jako nikoho jiného umístěním Svých lotosových nohou na jeho hlavu. S úsměvem řekl: "Ať tvá oddanost a přitažlivost ke Mně vzrůstá." Pán promluvil hlasitě jako řvoucí lev a oslovil Šrívasu: "Ó Šrívaso, bojíš se něčeho? Došla ke Mně zvěst, že vládní vojáci tě chtěli zatknout, že sem připluly dvě lodi. Jsem Nadduše v každém srdci; Já kontroluji a řídím všechny činnosti v souladu se Svým sladkým přáním. Král tě může zatknout, pouze když Já, bytost umístěná v jeho srdci, mu to dovolím udělat. Avšak jestli z nějakého důvodu jedná nezávisle a dal příkaz tě zatknout, pak Já udělám následující: Nejprve zastavím ty lodi a současné přijdu před krále. Až Mne uvidí, myslíš, že může ještě zůstat sedět na trůnu? Mohu ho oklamat a ovládat ho. Jestli se král vyhne Mému ovládnutí, pak mám jinou alternativu. Řeknu králi: 'Poznej pravdu, ó králi. Povoluj všechny své náboženské předáky a soudce, aby přišli ke dvoru. Sežeň všechny své slony, koně, zvířata a ptáky, atd. Cokoliv máš, svoluj na tohle místo. Pak příkaz všem svým a Kaziho kněžím číst z vašich písem, ať uvedou všechny nasloucháním do takového stavu duchovního vzrušení, aby začali plakat.' Jestliže to nedokážou splnit, potom zjeví svou skutečnou totožnost králi. Řeknu mu: 'Ó králi, na příkaz téhož kněze

Kaziho, jehož duchovní síly jsme právě viděli, jsi chtěl zakázat společné zpívání svatého jména Boha. Nyní chceš vidět Moji moc k plnému uspokojení svých očí. Dej chytit šileného slona a dejte ho sem, spolu s jinými slony, koňmi, jeleny a jinými zvířaty, a oni budou všichni křičet v extázi a zpívat Kršnovu jméno.' Chci dokázat, aby král a všichni jeho lid volal a zpíval Kršnovu jméno. Vím, že nevěříte, že je to možné, ale chci vám to ukázat přímo nyní a vy to můžete vidět sami." Pán zavolal malé děvče, které bylo dcerou bratra Šrívasy Pandity jménem Narayani. Pán Gauracandra, Nejvyšší Božstvo, Nadduše uvnitř každého srdce, oslovil malé děvče: "Narayani! Zpívej Kršnovu jméno a křič v extázi." Čtyřleté děvčátko bylo mimořádně rozrušeno extatickými duchovními city a křičelo: "Ó Kršno!" Začala plakat, ztrácí všechno vnímání vnějšího světa. Slzy jí stékaly dolů po těle a upadla na zem. S úsměvem se Pán Visvambhara zeptal Šrívasy: "Je tvůj strach nyní utišen?" Vaišnavové si vzpomínali ještě mnoho let, jak Narayani dosáhla Pánovy milosti. Šrívasa, velice učený Pandita dobře znalý všech závěrů písem, sepal obě ruce a řekl: "Můj Pane, až ukážeš Svou strašlivou podobu jako všeničící čas a zničíš celé toto hmotné stvoření, já budu beze strachu zpívat Tvoje svaté jméno. A když nyní Jsi tady, přímo přede mnou v mém domě, proč bych se měl bát?"

Když viděl Pána zjevovat Svě bohaté Vaikuntské podoby, Šrívasa spolu se všemi shromážděnými příbuznými, bratry, manželkou a služebníky upadl do extatického transu. Transcendentální podoba Pána, již i zosobněné Vědy stále touží uvidět, byla nyní viděna pouhými sluhy a služkami Šrívasy Thakury. Jak mohu být schopen popsat velkomyslnou povahu Šrívasy Pandity? Trocha prachu z jeho lotosových nohou může očistit všechna stvoření. Pán Kršna se zjevil ve vězení Vasudevovi a všechny Jeho zábavy byly prováděny v domě Nandy Maharaji. Stejně se Pán Caitanya zjevil v domě Šrí Jagannathy Misry, ale všechny Jeho Vrndavanské zábavy byly prováděny v domě Šrívasy Pandity. Šrívasa Pandita byl milován všemi Vaišnavy. Každý, kdo přišel do Šrívasova domu, zakoušel velkou radost. Také služebníci a služebnice v domě takového oddaného mohli vidět nejvzácnější pohled na Nejvyšší Osobnost Božství osobně. Z toho můžeme vyrozumět, že sloužit čistým oddaným je nejlepší proces dosažení nejvyššího cíle, protože milostí Vaišnavy může každý přirozeně přijmout útočiště u Kršnových lotosových nohou. Pán Visvambhara nařídil Šrívasovi Panditovi: "Neříkej o této události nikomu." Když Pán znovu nabyl Svěho vnějšího vědomí, cítil se velice zahanben, a po utěšení Šrívasou Panditou se vrátil do Svěho vlastního domu. Celý dům Šrívasy Pandity byl ponořen v radosti. Kdokoliv čte modlitby Šrívasy Pandity k Pánovi, bude okamžitě povýšen do postavení věčného služebníka Pána Kršny. Pán Balarama, můj milovaný Pán a Mistr, promluvil ke mně z hlubiny mého srdce jako Nadduše, a tak na Jeho příkaz jsem sepal tyto zázračné činnosti Pána Caitanyi. Prosím lotosové nohy všech Vaišnavů o požehnání, abych mohl dosáhnout služby Pánu Balaramovi, mému Pánovi a Mistru, zrození za zrozením. Stejně jako není rozdíl mezi jmény Nrsimha a Yadusimha, stejně vím, že Pán Balarama a Nityananda Prabhu je stejná osoba. Pán Balarama je velice drahý Pánu Caitanyacandrovi a v jeho současné inkarnaci Ho opěvuji jménem

Avadhutacandra. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosových nohou.

MADHYA KAPITOLA 3

Všechna sláva Pánu Visvambharovi, všemocnému Nejvyššího Pánu všech živých bytostí! On je milovaný Pán Nityanandy Prabhua a Gadadhary Pandity. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, Advaitovi Acaryovi Prabhu a všem čistým oddaným Pána, kteří Ho dobývali svou neochvějnou oddaností! Já, Vrndavana Dasa, jsem veliký hříšník a ubohý člověk; tak můj drahý Pane Caitanyo, prosím vlož do mne náladu oddanosti, a vyzvedni mne z tohoto oceánu hmotné nevědomosti. Oddaní častokrát pluli ve vlnách transcendentální blaženosti, když viděli projev extatické nálady Pána Caitany. Oddaní Pána Caitanyi Mu byli tak drazí jako Jeho vlastní život. Zpívajíc Kršnovu jméno a plačíc hořce z odloučení od Pána, Pán Caitanya objal Své milované oddané, oddaní se shromáždili okolo Něho a plakali v extatické radosti lásky k Bohu. Oddaní zaměstnaní v oddané službě zakoušeli lásku k Bohu ve společnosti Pána Caitanyi. I kamenné srdce roztávalo při pohledu na Pánovo extatické zjevení. Oddaní se už víc nezajímali o zdraví, rodinu, děti atd. Dnem i nocí zůstávali blízko Pána a zpívali Kršnovu jméno. Pán Gauracandra byl zcela pohlcen láskou ke Kršnovi. Projevoval různé oddané nálady, hledal inspiraci v příbězích, jež oddaní vyprávěli. Oddán vyzrálé službě, plakal celé hodiny, jako by Matka Ganga vystoupila z Jeho očí. Pak se vesele smál celou hodinu; a když upadl do bezvědomí, vydržel nedýchat po několik hodin. Časem, když Si začal být vědom Své Nejvyšší Osobnosti, řekl se skutečnou domýšlivostí(?): "Já jsem On, Já jsem On, Nejvyšší Pán!" a smál se, "Kde je ten starý muž, Advaita Acarya, ten, který Mne přivedl sem z Mého duchovního příbytku? Chci vyplnit jeho přání a rozdávat lásku k Bohu v každém domě." V příští chvíli Pán vykřikl: "Ó Kršno, Ó můj milovaný Pane!" a plakal, chtěl svázat Jeho nohy Svými dlouhými kučeravými vrkoči. Pak opakoval sloku ze Šrímad Bhagavatamu, jak Akrura přišel odvést Kršnu a Balaramu do Mathury. Padl na zem jako zabítý, skládaje poklony, jako by byl Akrura. Pohlcen v extatickém transu řekl: "Ó Nando, ať Kršna a Balarama přijdou do Mathury uvidět velkou slavnost v paláci, kde se provádí svěcení Dhama Yajna." Tímto způsobem Pán Caitanya projevoval Svou extatickou náladu. Tak způsobil bezhraničnou radost všem oddaným, kteří tu byli.

Jednoho dne Pán slyšel o zábavách Kršny v Jeho inkarnaci kance, Pána Varahy. S řevem Se přihnal do domu Murari Gupty. Pán Caitanya měl zvláštní lásku k Murari Guptovi, stejně jako Pán Ramacandra měl zvláštní lásku k Hanumanovi. Když Pán Gauracandra přišel do domu Murari Gupty, Murari Gupta uvítal Pána s velkou úctou, skládaje poklony Pánovým lotosovým nohám. Pán spěchal k němu s křikem: "Kanec, kanec!" Murari Gupta zůstal němý úžasem, ohlížel se všude kolem nich. Pán vstoupil do chrámové místnosti Pána Višnu a uviděl krásnou vázu na vodu stát v rohu. Právě v té chvíli Pán přijal podobu Pána Varahy. Pohlcen v této náladě zvedl vázu na vodu Svými kly, řval hlasitě jako kanec a dupal Svými čtyřmi kopyty. Pán

nařídil Murari Guptovi: "Přednes Mi modlitby, Murari!" Murari zůstal oněmělý. Upoután tím kromobyčejným pohledem, žádné slovo nevešlo do jeho úst. Pán pak řekl: "Pověz Mi, Murari, mluv, nemusíš mít strach. Což neznáš Moji nejvyšší totožnost?" Třesa se strachem, se Murari modlil k Pánovi slovy: "Ó Pane! Ty Sám víš, jak Tě opěvuji a skládám Ti modlitby. Pán Ananta Sesa, který drží celé stvoření jen na jedné z Jeho kápí, Tě stále tisíci ústy opěvuje, avšak i On Si stěžuje, že nemůže poznat rozsah Tvoji slávy. Kdo je více schopen než Ananta Sesa Tě opěvovat? Celý hmotný vesmír následuje příkazy Véd, avšak ani samy Védy nejsou schopny plně zjevit Tvoji transcendentální, absolutní povahu. Slyšel jsem, že je bezhraničný počet vesmírů v tomto hmotném světě a že všechny vyzařují z pórů Tvého transcendentálního těla. Jsi plně nezávislý Nejvyššího Vladaře a Jsi stále blažený. Jak by bylo možné pro omezenou Védskou literaturu popsat zábavy, jež předvádíš podle Svého vlastního sladkého přání? Proto, Ó Pane, pouze Ty Se plně znáš, a jiní Tě nemohou poznat, pouze jestliže Se jim zjevíš ze Své bezpříčinné milosti. Jakou schopnost jsem obdržel, že Ti skládám modlitby a opěvuji Tě? " Říkaje to, Murari Gupta padl rovně na zem a skládal poklony Pánovi.

Pán Varaha byl potěšen slovy Murari Gupty. Pak vyjádřil hněv na Védskou literaturu a pronesl hlasitě: "Védy mají tu drzost říkat, že nemám žádné ruce, žádné nohy, ústa ani oči! Je nějaký darebný sannyasi žijící v Kasi, který učí své studenty. Ten uličník zkouší zmrzačit Mou transcendentální podobu. Studuje Védy a učí ostatní, ale nepřijímá Moji transcendentální podobu. Už byl následkem tohoto rouhání napaden obávanou nemocí leprou, ale on neporozuměl důvodu. "Jsem Pánem všech svátostí, Nejvyšší Pán Višnu. Není žádných nedokonalostí v Mé transcendentální podobě. Pán Brahma a Pán Šiva jsou stále zaměstnání opěvováním Mé nejvyšší transcendentální povahy a postavení. Pouhý dotek Mého těla může zduchovnět a očistit všechno; avšak ten uličník je tak drzý a prohlašuje, že Moje transcendentální podoba neexistuje. Pozorně slyš Mé mínění, Murari Gupto. Řeknu ti, co není zjeveno ani ve Védách. Přijal jsem inkarnaci kance pro vyzvednutí hmotného světa z vod nevědomosti, poznání Mne jako konečného cíle Véd. Účel Mojí současné inkarnace je propagovat společné zpívání svatého jména Kršny. V této inkarnaci, jako v jiných inkarnacích, budu ničit nevěřící pro ochranu a potěšení Svých oddaných. Nemohu snášet, aby Moji oddaní byli ohrožováni a trýzněni. Zabil jsem i vlastního syna, abych ochránil Mé milované oddané. To není lež, Murari! "Poslyš pozorně. V Mé kančí inkarnaci, když jsem vyzvedl zemi, Matka Země byla oplodněna Mým dotekem. Dala zrození Mému synovi jménem Naraka, který byl velmi silný a mocný. Dal jsem svému synovi všechny náboženské příkazy. Stal se velmi mocným králem a spolehlivě ochraňoval polobohy, bráhmany, duchovní mistry a oddané. Jenže, ruka osudu změnila všechno. Vlivem špatné společnosti se král Venu stal zločincem a byl krutý k oddaným. Nějaká agrese nebo násilí k Mým oddaným je pro Mne zcela nepřijatelné, takže jsem zabil Svého syna a ochránil Své oddané. Odhalil jsem ti všechny tyto důvěrné věci, protože jsi Mi sloužil po mnoho zrození." Murari Gupta byl přemožen Pánovou přítomností a vyprávěním a naříkal

radostí. Všechna sláva Šrí Gauracandrovi a Šrí Murari Guptovi! Všechna sláva Pánu Varahadevovi, ochránci Jeho oddaných!

Tímto způsobem Pán Caitanya vstupoval do domovů všech Svých oddaných a Svou bezpříčinnou milostí jim odhalil Svou skutečnou nejvyšší totožnost. Oddaní a služebníci rozpoznali Nejvyššího Pána a jejich srdce naplnila extatická blaženost. Nyní se zbavili strachu a nebáli se ateistů. Chodili kamkoliv, na všechna veřejná místa a zpívali hlasitě Kršnovu jméno. Dnem i noci oddaní trávili svůj čas s Pánem zpěvem a zpívali svaté jméno Pána Kršny. Pouze Pán Nityananda Prabhu odešel, a to zarmucovalo Pána Gauracandru. Pán Visvambhara neustále myslel na Pána Nityanandu. Jejich odloučení bylo pro Pána nesnesitelné. Pán Visvambhara znal Pána Nityanandu jako Nejvyššího Pána, Anantu Vasudevů. Chci také nyní popsat některé transcendentální skutečnosti o zrození Pána Nityanandy, Jeho činnosti a tak dále. Nejvyšší Pán Nityananda Prabhu se zrodil ve vesnici Ekacakra. Pán Nityananda, jenž je Pán Haladhara, Balarama, uctíval Pána Mooresvaru, Pána Šivu v podobě Jeho lingamu. Ten chrám je umístěn blízko Pánova rodiště. Rodiče Pána Nityanandy byli mimořádně zbožní. Jeho otec Hrdaya Pandita byl velmi učený brahmana, velmi soucitný a bez zájmu o hmotný život. Jeho matka Šrímati Padmavati byla velmi zbožná a cudná dáma. Byla velká oddaná a Universální Matka. Pán Nityananda Raya byl nejstarší syn v rodině. Každý byl přitahován Jeho krásným vzhledem. Jelikož jsem už popisoval detaily Jeho dětských zábav v dřívějších částech této knihy, tak nyní chci dát pouze náznaky, jinak by kniha byla příliš rozsáhlá. Pán Nityananda strávil několik let prováděním Svých dětských zábav v domě Hrdayi Pandity. Pán toužil opustit domov, ale nemohl přeseknout pouta náklonnosti ke Své matce a nechtěl ji vidět trpět. Rodiče nemohli žít ani na chvíli, když neviděli Pána Nityanandu. Pouhá chvíle bez pohledu na Něho se zdála být tisíciletím pro Jeho matku a otce. Hrdaya Pandita nikdy nikam nešel bez svého syna. Když Hrdaya Pandita šel do práce, jako na pole, navštívit poustevníky nebo nakoupit, Pán Nityananda ho stále doprovázel. Jestliže příležitostně Pán nebyl u Hrdaye Pandity, Jeho otec se choval šíleně a často se ohlížel, zda Pána ho následuje nebo ne. Rodiče ho často objímali a mazlili se s Ním a Pánovo měkké tělo, jenž bylo jako máslo, tálo u těl Jeho rodičů. Pán Nityananda byl pro Hrdayu Panditu ještě dražší než vlastní život. Nejvyšší Pán je Nadduše, proto znal všechna přání Svého otce, takže zůstal doma, aby udělal Svého otce šťastným. Jednoho dne božím uspořádáním, sannyasi 'Božského' zjevu navštívil dům Pána Nityanandy. Hrdaya Pandita ho přivítal a hleděl na jeho velkou krásu s velkým potěšením. Otec Pána Nityanandy strávil celou noc se sannyasinem hovorem o Kršnovi a Jeho zábavách. Když byl připraven odejít, zítřka příštího rána, se sannyasi zeptal Nityanandova otce: "Mám jednu žádost." Hrdaya Pandita odpověděl: "Cokoliv si přeješ, ti mohu dát." Sannyasi řekl: "Jsem na poutní cestě, ale nechci mít dobrého bráhmána za společníka. Dej mi svého staršího syna na pár dní, aby mne doprovázel. Budu ho chránit, dohlédnu na jeho život, tvůj syn pak také bude schopen učit a navštívíme mnoho poutních míst." Slova sannyasina velice rozrušila Hrdayu Panditu, který byl čistý a zbožný bráhmána. Plný obav, začal slabě přemýšlet: "Ten sannyasi žádá ode mne celý život a já cítím, že když odmítnu, budu

zničen. Velké osobnosti dříve obětovaly svůj život vyplnění přání mudrců nebo kajícníků. V Puránách čteme, že Pán Ramacandra byl dražší Svému otci Dasarathovi než jeho vlastní život. Jednou mudrc Visvamitra žádal Dasarathu, aby dopřál svému synovi odejít s ním. Bylo velmi bolestivé pro Dasarathu poslat pryč svého syna Pána Ramacandru, avšak neodmítl. Cítím, že se jedná o stejnou předpověď. Ó Pane Kršno, prosím veď mne a chraň mne v tomto rozporu! Božským uspořádáním jsem dostal postavení Dasarathy a můj syn postavení Pána Ramacandry, jinak proč by se to stalo mému synovi? A proč mi působí bolest toto oddělení od Něho?" Hrdaya Pandita se šel poradit se svou manželkou. Vznešená Padmavati, Vesmírná Matka, vyslechla vše od Hrdayi Pandity a řekla: "Cokoliv si přeješ, můj Pane, je také mé přání." Hrdaya Pandita se vrátil k sannyasinovi a svěřil syna do jeho opatrování. Stál tam plný bolesti s hlavou svěšenou, a Pán Nityananda odešel se sannyasinem. Tímto způsobem Pán Nityananda dokázal odejít ze Svého domu.

Když Pán Nityananda odešel, Hrdaya Pandita upadl do hlubokého bezvědomí. Naříkal hoře z odloučení od svého milovaného syna a Pána. Jeho bolestný nářek mohl roztavit i srdce z kamene. Přemožen hlubokou láskou z odloučení od Pána, Hrdaya Pandita se jevil ve stavu naprostého šoku; vypadal jako socha. Lidé říkali: "Hrdaya Pandita zešílel." Na tři měsíce Hrdaya Pandita přestal jíst. Ale nepodobný obyčejné lidské bytostmi, nezemřel ani nebyl nemocný; zůstal naživu jen kvůli své oddanosti Nejvyššímu Pánovi. V této souvislosti někdo může mít otázku, proč Pán opustil Svůj dům, kde byl tak milován? Správná odpověď na tu otázku je, že Pán Višnu a Jeho oddaní Vaišnavové obdrželi bezhraničnou moc, proto jejich činnosti jsou nepředstavitelné. Pán Kapila, nasycen transcendentální znalostí, opustil Svůj domov a ovdovělou matku kvůli záchraně všeho stvoření. Šríla Sukadeva Gosvami odešel ze Svého domu a opustil Svého otce, který nebyl nikdo jiný než velký Vaišnava Vyasadeva, aby se už nikdy nevrátil zpět. Stejně tak zázračná a milující matka Saci ztratila svého syna, který se stal korunním drahokamem sannyasinů a zanechal ji samotnou. Odříkání na duchovní úrovni není obyčejné odříkání. Kdo může rozumět jeho významu? Pán prováděl tyto zábavy pro vysvobození všech živých bytostí; taková je neopakovatelná milost Pána. Pohnutý příběh, jak Král Dasaratha byl oddělen od Svého nejdražšího syna Pána Ramacandry, který odešel do pralesa, nahání slzy do očí i masožravcům. Po opuštění domova Pán Nityananda cestoval, bezstarostný a šťastný, na mnoho poutních míst. Navštívil Gayu, Kasi, Prayag, Mathuru, Dvaraku, Badarikashram a jiné. Navštívil rodiště Pána Buddhy a odtud šel do jeskyně Vyasadevy. Na Jihu navštívil chrám Pána Ranganathy na konci Indie, kde Pán Ramacandra postavil most na Šrí Lanku. Potom odešel do Malaiských Hor. Cestoval beze strachu přes rozsáhlé pralesy. Také navštívil Gopati, Gandhaki, Sarayun a Kaveri, Ayodhya, Dandhakaranya, Trimala, Venkathanatha, Saphtho, a Gadhavari. V Karnak Nagarú navštívil chrám Pána Šivy. Pak navštívil Revu, Mahisvati, Mala Tirtha a Haridwar. Jeho cesta Ho nakonec přivedla do Mathury. Navštívil Gokulu, místo kde Se zjevil ve Své předešlé inkarnaci Pána Balaramy. Bouřil extatickými pocity, ale nikdo Ho nemohl rozpoznat jako původního Pána Anantu Sesu. Ve Vrndavanu Se cítil jako malý kluk, hrál Si v písku Vrndavany a

válel se po zemi. Tento pocit byl neustále s Ním. Nechtěl ani přijímat jídlo, chtěl pouze Se válet a hrát Si v prachu Vrndavany. Nikdo nemůže rozumět vnitřním citům Pána Nityanandy; On Je také ovládán nektarem láskyplného citu ke Kršnovi. Při nějaké vzácné příležitosti vypil trochu mléka a pak Se zjevil, jako by je někdo obětoval Jemu nevyžádaně. (akward?)

Zatímco Pán Nityananda žil tímto způsobem ve Vrndavanu, Pán Gauracandra Se zjevil v Navadvipu. Pán Caitanya byl neustále zaměstnán společným zpíváním svatého jména ve velké extázi, ale cítil smutek pro nepřítomnost Pána Nityanandy Prabhu. Pán Nityananda čekal ve Vrndavanu, až Pán Caitanya zjeví Svě sankirtanové zábavy. Jakmile uslyšel, že Pán Caitanya zahájil Svoje sankirtanové hnutí, okamžitě přišel do Navadvipy a zůstal v domě Šrí Nandanacaryi.

Nandanacarya byl velmi vznešený oddaný a byl šťastný, že Pán Nityananda Prabhu bydlí v jeho domě. Viděl, že Pán svítí jako zářivé slunce. Pán měl velké tělo a byl oblečen do šatu putujícího kajícníka. Byl stále důstojný a vyrovnaný. Dnem i nocí zpíval svaté jméno Pána Kršny. Je Nejvyšší Nesrovnatelná Osobnost, nerozdílná od Pána Caitanya. Pohlcen do Sebe, často řval hlasitě jako lev, neboť je přímým zjevením Pána Balaramy. Jeho krásná, žhnoucí tvář mohla snadno pokořit tisíc zářících úplňků. Poutavý úsměv hrál sladce na Jeho skvělých rtech. Tak bílé a zářící byly Jeho zuby, že kdyby byly srovnány s perlami, pak by perly vypadaly jako matné vyhozené kousky skla. Jeho podlouhlé, kapkovité oči ukradly růžový nádech jitřnímu vycházejícímu slunci. Jeho paže byly dlouhé a dosahovaly až ke kolenům, měl mohutný hrudník a široká ramena. Jeho lotosové nohy byly jemné a Jeho krok půvabný. Mluvil ke všem laskavými slovy, jež přetínala pouta hmotné závislosti uvnitř každého srdce. Příchod Pána Nityanandy do Navadvipy byl přivítán všemi oddanými výkřiky radosti. Kdo může popsat bezhraničné vlastnosti Pána Nityanandy Prabhu, který měl moc zlázat sannyasinskou tyč Pána Caitanyi? Pán Nityananda je tak milostivý, že kdokoliv zpívá Jeho jméno, bude očištěn. Také velký materialista nebo nevědomá či pokleslá osoba může překročit oceán hmotné nevědomosti, jestli pouze zpívá jméno Pána Nityanandy. Jeho svaté jméno je schopno očistit celé hmotné stvoření. Nandanacarya Prabhu byl více než šťastný, že má Pána Nityanandu Prabhu ve svém domě a staral se o Něho s velkou pozorností. Kdokoliv slyší o zábavě Pána Nityanandy při příchodu do Navadvipy, bude požehnán láskou k Bohu. Pán Visvambhara slyšel o pobytu Pána Nityanandy v Navadvipu a pocítil velkou vnitřní radost. Brzy Pán Caitanya poznal příznaky pobytu Pána Nityanandy mezi Vaišnavy, ale oni nemohli rozumět jeho smyslu. Pán jim řekl: "Velká osobnost přišla do Navadvipy před několika dny."

Pán Gauracandra uctíval Pána Višnu v Jeho chrámu a pak rychle šel na setkání všech oddaných. Řekl jim: "Minulé noci jsem měl zázračný sen: Vůz přijel a zastavil před Mými dveřmi. Vlajka toho vozu byla potažena palmovými listy. Ten vůz dokázal přenést každého z této dočasné hmotné existence do absolutní pravdy. Vozataj toho vozu byl obrovské postavy, nesl pluh na Svých velkých ramenou a pohyboval Se, jako kdyby byl neklidný. Ve Svě levé ruce nesl kajícnický džbán na vodu, jenž byl obalen rákosovou třtinou. Na ramenou měl modrý plášť a Jeho spodní

oděv byl také modrý. Krásná náušnice byla zapíchnuta v Jeho levém ušním lalůčku. Celý Jeho zjev a chování ve Mně vzbudilo dojem, že to Je Pán Balarama. Pak hovoříc v (Hindi??) opakoval otázku deset nebo dvacetkrát slovy, 'Což tento dům nepatří Nimai Panditovi?' "Nikdy předtím jsem neviděl tak hrozivě vypadat poutníka. Pocítil jsem velkou úctu k té osobě a zeptal se: 'Vidím, že Jsi velká osobnost. Kdo Jsi?' S úsměvem odpověděl: 'Jsem Tvůj bratr. Zítra to chci ozřejmit všem ostatním.' Jeho slova Mne osvítila a Já pocítil, že On a Já byly tatáž osoba." Uprostřed vyprávění Pán upadl do extatického transu a vstoupil tím do nálady Pána Balaramy, začal křičet a volat hlasitě, "Dejte Mi víno, dejte Mi víno!" Jeho hromový hlas zdánlivě trhal bubínky. Šrívasa Pandita řekl: "Poslyš, Můj drahý Pane, víno, které Jsi chtěl, jsem nikde nenašel, a Ty i ostatní je budete mít, pouze když Ty je rozdáš!" Oddaní se trochu báli a chvěli se, stáli v odstupu od Pána. Vaišnavové si pomysleli: "Musí být nějaký důvod toho všeho zde."

Se zrudlýma očima Pán recitoval krátké lyrické básně a balady. S úsměvem jemně a rytmicky kolébal tělem jako Pán Sankarsana, Balarama. Potom Se Pán vrátil zpět do Svého normálního stavu. Pak Murari Gupta, milovaný oddaný a přítel Pána Ramacandry, začal vysvětlovat vnitřním význam Pánova snu: "Můj pocit je, že velká osobnost přišla do Navadvipy. Už jsem vám řekl dříve, že se brzy setkáme s velkou osobností." Pán pak řekl Šrílovi Haridasovi Thakurovi a Šrívasovi Panditovi: "Jděte a najděte, kde je tato velká osobnost." Dvě velké duchovní osobnosti odešly na příkaz Pána Caitanyi a putovaly po Navadvipu, hledajíce. Po cestě rozmlouvali: "Možná Pán Sankarsana, Pán Balarama, přišel Osobně." Chodili a připadali všem velice šťastní, ale nemohli najít žádné stopy osoby, po které pátrali. Po třech hodinách usilovného hledání se vrátili zpět. Pokorně předložili své hlášení Pánovi: "Nemůžeme Ho nikde najít. Dívali jsme se všude. Šli jsme do domů Vaišnavů, mluvili se sannyasiny, šli za hospodáři, také do domů ateistů a Majavádů; ale byli jsme neúspěšní. Byli jsme v každém domě v Navadvipu. Nevynechali jsme jediný dům, jediný dvůr v Navadvipu." Pán Gauracandra se usmál při zjištění, že Pán Nityananda je velice tajemná osobnost.

V Pánově současné inkarnaci Šrí Kršny Caitanyi někteří lidé chtějí pouze opěvovat Pána Caitanyu, ale zanedbávají opěvovat Pána Nityanandu Prabhu. Tak strašný hřích je stejný, jako uctívat Pána Kršnu, Govindu, ale nevážit si Pána Šivy či Shankary. Taková odporná osoba bude jistě odsouzena k věčnému pekelnému utrpení. Inkarnace Pána Nityanandy je velice tajemná a důvěrná, nikomu není dáno Ho uvidět, jestliže a dokud Pán Caitanya Osobně nezjeví toto tajemství. Ačkoliv živá bytost je část a kousek Kršny a jeho vrozeným postavením je být věčným služebníkem Kršny, věčně pozbývá této příležitosti zapojit se do oddané služby Pánu Kršnovi a Pánu Caitanyovi. Neochvějní oddaní jako Šrívasa Pandita a Haridasa Thakura jsou plně realizováni v tomto esoterickém porozumění, ale z nějakého tajemného důvodu nemohli najít Nityanandu Prabhu. Tak Pán Caitanya s úsměvem mírně řekl, "Pojďte se Mnou a najdeme Ho." Všichni oddaní se velice zaradovali a se zpěvem: "Všechna sláva Kršnovi!" doprovázeli Pána. Pán vzal všechny Vaišnavské oddané a šel přímo do domu Nandanacaryi. Cokoliv je již známo vševědoucímu

Nejvyššímu Pánu Šrí Gauracandrovi. Uvnitř domu viděli velkou osobnost, zářivou jako milión sluncí. Bez řádného duchovní vidění nikdo nemůže uvidět Pána Nityanandu. Sladký úsměv hrál na Jeho rtech a byl zcela pohlcen v meditaci o Šrí Caitanyovi Mahaprabhu. Pán viděl před Sebou tyčit se duchovní statečnost, a Pán Visvambhara spolu se všemi oddanými skládal poklony Pánu Nityanandovi Prabhu. Stanuli uctivě a zůstali stát bez jediného slova. Pán Visvambhara stál před ostatními Vaišnavy. Pán Nityananda viděl Pána Visvambharu a rozpoznal Ho jako milovaného Pána Svého srdce.

Pán Visvambhara vypadal tak krásně, dokonce krásněji než sám Anděl. Svěží květinová girlanda se houpala kolem Jeho šíje, Jeho tvář byla ozdobena santálovou pastou a měl krásný jemný oděv. Čím je blyštivé zlato vedle Pánovy aury? Úplněk ztrácí zájem o svou vlastní krásu a touží spatřit žhnoucí tvář Pána. Jak úchvatně vypadali Nityananda a Pán Gauranga, když křičeli po Navadvipu s oddanými, zpívající svaté jméno Boha! Čím je lesk a cena perel vedle Pánových zubů? Každý jistě ztratí vědomí při pohledu na Pánovy krásně spadající černé vlasy. Všechny ostatní lotosy vypadají bledé a vyumělkované vedle růžových, půvabných lotosových očí Pána. Jeho dlouhé ruce dosahují až ke kolenům, a tenká linie Jeho bráhmanské šňůry visí volně přes Jeho širokou a rozložitou hrud'. Tenký dokonalý tilak zdobí Jeho široké čelo. I bez klenotů či ozdob, každý úd Jeho krásného těla vypadá vybraně a přitažlivě. Kam odešla záře miliónu vzácných drahokamů srovnatelná s Jeho oslnivými zuby? Jaký užitek mohu mít z ambrosie, když nevidím sladký úsměv hrát si na Pánových rtech? Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosových nohám.

MADHYA KAPITOLA 4

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, životu a duši všech živých bytostí! Ať mé vzpomínky neustále objímají Jeho lotosové nohy. Uvnitř Svého srdce si byl Pán Nityananda jistý, že tento Pán Visvambhara, jenž stojí před Ním, není nikdo jiný než Jeho milovaný Nejvyšší Pán. Přemožen blažeností, Pán Nityananda Prabhu nebyl schopen pohybu, hleděl bez mrknutí na krásnou tvář Pána. Svým jazykem chtěl ochutnat Pánovu krásu a pít ji Svýma očima; chtěl Ho obejmout Svýma rukama a čichat Jeho vůni Svým nosem. V tomto okouzlení Pán Nityananda stál neschopen slova, zcela uchvácen Pánovou krásou. Pán Gauracandra je Nadduše v každém srdci, proto znal srdce Pána Nityandy. Takto si naplánoval způsob, jímž Se zjevil Pánu Nityanandovi. Pán naznačil Šrívasovi Panditovi, aby recitoval verše ze Šrímad-Bhagavatamu. Šrívasa pochopil a okamžitě přednesl sloky popisující krásu Kršny: "V té době Kršna, oblečen jako tanečník, kráčel do pralesa Vrndavana. Paví pero bylo zabodnuto v Jeho koruně, Jeho uši byly vyzdobeny půvabně zavěšenými žlutými náušnicemi, Jeho zlaté žlutý oděv se leskl a drahokam Vijyanti se Mu houpal na šíji. Ta země, jež nese stopy Jeho lotosových nohou, označených znaky lastury, disku atd. je Vrndavana, Jeho místo transcendentálních zábav. Přiložil flétnu ke

Svým rtům a hrál na ni, naplnil ji Svými nektarovými slinami. V téže chvíli Jeho kamarádi pasácci krav popisovali Jeho krásu." Jakmile Nityananda Prabhu uslyšel tyto verše, upadl do bezvědomí. Když Pán Nityananda ležel v extatické blaženosti, Pán Caitanya pobízel Šrívasu Panditu, "Čti dál, čti dál!" Po nějakém čase Pán Nityananda Prabhu nabyl Svého vnějšího vědomí a začal plakat slzami radosti. Když uslyšel verše, ještě to zvýšilo Jeho šílenou lásku ke Kršnovi. Jeho extatický křik naplnil vesmír a pronikl skrze příkrov tohoto hmotného světa. Pán Nityananda skákal, padal na zem a každý myslel, že Si zláme kosti v těle. Vidíce to, Vaišnavové se velice báli a hlasitě volali: "Kršno, prosím zachraň Ho! Kršno prosím zachraň Ho!" Pán Nityananda se válel po zemi, tělo potřísněno slzami lásky. Dlouhé a časté vzdechy vycházely z Jeho úst, když hleděl hluboko do tváře Pána Visvambhary. Pán Nityananda pocítil velkou extázi, často Se hlasitě smál. Někdy skákal a tančil; někdy zápasil; a jindy tiše svěsil Svou hlavu. Pán Gauracandra a všichni oddaní začali křičet radostí, když viděli takové úplné pohlcení a šílenství z lásky ke Kršnovi. Bylo nemožné pro Vaišnavy udržet ještě Nityanandu Prabhu. Když oddaní selhali, Pán Visvambhara sevřel Nityanandu Prabhu v objetí. Jakmile Pán Nityananda objal Caitanyu, okamžitě se utišil. Pán, který Mu byl zcela odevzdán, Ho nyní objal; tak si Nityananda Prabhu dovolil Ho sevřít bez úsilí. Pán Caitanya smáčel Pána Nityananda extatickými slzami lásky. Pán Nityananda Prabhu byl zasažen šípem extatické lásky k Bohu; a Pán Caitanya Ho držel tak, jako Pán Ramacandra držel Lákšmanu, když ležel v bezvědomí, zbaven všech sil. Oba, Pán Nityananda a Pán Caitanya naříkali přemožení radostí. Intensitu lásky mezi Pánem Caitanyou a Pánem Nityanandou Prabhu může správně dopsat pouze příklad láskyplného příbuzenství mezi Pánem Ramacandrou a Lakšmanou. Když Pán Nityananda vyšel ze Svého extatického transu, všichni oddaní začali hlasitě zpívat jméno Pána Hariho. Visvambhara objímal Nityanandu Prabhu, Gadadhara Pandita se usmíval a myslel na to, jak se role Jejich Výsostí vyměnily. Přemýšlel: "Pán Nityananda Prabhu jako Ananta Sesa poskytuje službu Pánu Visvambharovi, když vytváří lůžko, na němž Pán Narayana stále odpočívá. Ale dnes Jeho pýcha jako služebníka byla rozbita, a On leží v objetí Pána Visvambhary."

Gadadhara Pandita si byl dobře vědom moci Pána Nityanandy; a Nejvyšší Pán Nityananda Prabhu znal vnitřní myšlenky Gadadhary Pandita. Všichni oddaní měli radost ze setkání s Pánem Nityanandou a jejich mysl byla ponořena v myšlenkách na Něho. Extázi, již Pán Visvambhara a Pán Nityananda zakoušeli při svém setkání, je nemožné vyjádřit slovy, ale našla vyjádření v nepřetržitých slzách radosti z Jejich očí, jež zmáčely zemi. Pán Visvambhara řekl: "To je nejslavnější den Mého života. Dnes Jsem viděl vtělení láskyplné oddanosti Nejvyššímu Pánu, jenž je esencí všech čtyř Véd. Takovou intensitu extáze je schopen projevit jedině Nejvyšší Pán Osobně. Tyto šťastné duše, který jsou schopny vidět Jeho láskyplné oddané příznaky, nebudou nikdy odmítnuty Pánem Kršnou. Teď chápu, že Ty, Pane Nityanando, jsi zplnomocněná manifestace Pánovy energie. Jsi nerozdílný od Něho. Živá bytost může konat láskyplnou oddanou službu lotosovým nohám Kršny pouze uctíváním Tebe. Očišťuješ celé kosmické zjevení; Tvoje transcendentální povaha je

nepředstavitelná, nesrozumitelná a esoterická. Jsi zosobněním nejvyšší extatické lásky k Bohu. Pouhá chvíle společnosti s Tebou může odčinit milióny a milióny hříchů. Mohu rozumět, že Pán Kršna zamýšlel očistit a vykoupit Mne, proto Mi dal Tvoji společnost. Je mým velkým štěstím, že smím vidět Tvoje lotosové nohy. A vím, že budu-li uctívat Tvoje lotosové nohy, pak jistě získám lásku ke Kršnovi." Nehledíc na běh času, Pán Gaurasundara byl zcela pohlcen opěvováním Pána Nityanandy Prabhu. Pán Nityananda a Pán Caitanya měli nekončící vztahy, ale ty byly velmi důvěrné, takže se změnily ve znaky. Pán se pak zeptal Nityanandy Prabhu, "Váhám se Tě zeptat, ze kterého směru Jsi přišel." Pán Nityananda byl stále pohlcen a mluvil jako nevinné, neklidné dítě. Pochopil, že Pán Caitanya sestoupil do tohoto hmotného světa; tak když odpověděl, učinil tak se sepjatýma rukama a velkou ponížeností. Pocítil velký stud a nesmělost když Ho Pán Visvambhara opěvoval, a tak gesty, slovy a náznaky vysvětloval všechno do detailu. Pán Nityananda Prabhu řekl: "Dlouho jsem putoval na všechna poutní místa, ale viděl jsem pouze místa a ne Kršnu, Nejvyššího Pána. Ptal jsem se dobrých lidí, proč oltáře zůstaly prázdné. 'Neviděl jsem Ho na Jeho místě,' Řekl jsem: 'Kde je Kršna? Kam odešel?' Všichni odpověděli: 'Kršna odešel do Gaudadesi v Bengálsku. Byl předtím v Gayi a před nedávnem Se vrátil zpět do Bengálska.' Když Jsem přišel do Nadie, pozdravilo Mne radostné zpívání Pánova svatého jména a někdo mi řekl, že Pán Narayana, Nejvyšší Osobnost Božství, Se zjevil tady. Slyšel Jsem, že v Nadii i ty nejhříšnější pokleslé duše mohou dojít osvobození. Protože jsem takový odporný darebák, přišel Jsem sem." Pán Visvambhara odpověděl: "Jsme nejšťastnější, že oddaný jako Ty je teď mezi námi; a jsme velice vděční Pánu, že dnes můžeme vidět Tvoje extatické slzy lásky k Bohu."

Murari Gupta se usmál a řekl: "Důvěrné rozhovory mezi Pánem Nityanandou a Pánem Visvambharou jsou pro nás nesrozumitelné." Šrívasa Pandita řekl: "Jak můžeme rozumět všemu tomu? Jejich důvěrné vztahy jsou jako Pána Hariho s Pánem Šivou, kteří uctívají jeden druhého a zvyšují své okouzlení z druhého." Gadadhara Pandita řekl: "Máš pravdu, Pandito. Vypadají přesně jako Pán Ramacandra a Lákšmana." Jiný Vaišnava řekl: "Vypadají jako by byli dva andělé." Někdo řekl: "To Jsou Pán Balarama a Pán Kršna." Někdo jiný řekl, "Nemám příliš mnoho znalostí, ale to, co vidím, se mi jeví, že Pán Kršna drží Pána Anantu Sesu ve Svých pažích." Někdo jiný poznamenal: "Jsou jako dva přátelé. Tyto láskyplně milující vztahy jsou stejné jako příbuzenství mezi Kršnou a Arjunou." Některý jiný dodal: "Mají tak důvěrné společenství jeden s druhým, že my tomu nemůžeme rozumět; mluvili pouze v náznacích." Tak oddaní vyjádřili svou radost, že mají Pána Nityanandu mezi sebou, podávající svá rozdílná mínění. Pán Nityananda Prabhu sloužil Pánu Caitanyovi různými způsoby: někdy jako přítel, někdy jako Jeho slunečník, Jeho lůžko či jako Jeho nositel. Všechny tyto služby může prokazovat jenom Pán Nityananda samotný. Sloužil Pánu Caitanyovi v souladu se Svou vlastní sladkou touhou. Ostatní se mohou také stát vhodnými ke službě Pánu, ale pouze milostí Nityanandy Prabhu. Sláva Pána Nityanandy Prabhu je bezhraničná; nikdo Ho nemůže plně poznat. Ani Pán Sesa, který je velký jogí a čistý oddaný a Sám ovládá celou hmotnou energii, nemůže plně

změřit rozsah transcendentální povahy Pána Nityanandy. Jestliže někdo kritizuje nebo uráží Pána Nityananda Prabhu bez znalosti všech Jeho zázračných vlastností, pak ačkoliv je vrozeným věčným služebníkem Kršny, bude navždy odmítán na cestě oddané služby. Pán Nityananda je objektem nekonečné lásky Pána Caitanyi a je přáním mého srdce, aby tentýž Pán Nityananda sídlil v mém srdci jako můj nejmilovanější Pán a Mistr. Jeho milostí jsem dosáhl oddanosti a přitažlivosti pro Pána Caitanyu. Je na Jeho příkaz, že píšu o těchto zázračných zábavách Pána Caitanyi. Jako není rozdílu mezi Raghunathou, Pánem Ramacandrou, Yadunathou a Pánem Dwarakadisou; stejně tak Pán Nityananda je nerozdílný od Pána Kršny či Pána Caitanyi Mahaprabhu. Ten, kdo touží překročit oceán nevědomosti a utonout ve vodách nektarové lásky k Bohu, musí přijmout útočiště u lotosových nohou Nitaicandry. Kdokoliv zpívá a opěvuje tyto zázračné zábavy, bude požehnán Pánem Visvambharou spolu s celou svou rodinou. Pán Caitanya je Nejvyšší Osobnost Božství, nejmilovanější objekt lásky každého. Jméno Pána Visvambhary je mimořádně vzácné a cenné. Šrí Kršna Caitanya a Šrí Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosových nohám.

MADHYA KAPITOLA 5

Všechna sláva Nejvyšší Osobnosti Božství, Pánu Šrí Caitanyovi, který je také veleben ve jménu Murari! Je neustále žhnoucím světlem Navadvipy. Je jako neohrožený lev, který přišel porazit ateisty silné jako slon. Přijal uzlovatou šňůru, aby dal příklad potřeby zpívání určitého počtu Pánových svatých jmen, jenž jsou Jeho vlastní jména. Všechna sláva Pánu Visvambharovi, Nejvyššímu Pánu všech živých bytostí. Je Pánem a mistrem Pána Nityanandy a Gadadhary Pandity! Všechna sláva Pánu, který bývá podroben láskou čistých oddaných, jako je Advaita Acarya Prabhu a jiní! Ó Pane, prosím zaměstnej podmíněné živé bytosti ve věčné láskyplné službě Pánu Kršnovi a osvobod' je z pout hmotné existence. Tímto způsobem všichni oddaní prožívali celou dobu ve velké radosti, rozmlouvajíce o příbězích z Kršnových zábav s Pánem Nityanandou Prabhu. Všichni shromáždění Vaišnavové byli velice vznešené duše a neochvějní oddaní Pána. Byli zcela ponořeni do nektaru Kršnova vědomí. Pán Nityananda Prabhu měl mimořádnou radost a stále Se rozhlížel okolo po Vaišnavech. Byla to scéna mimořádné extáze a slzy štěstí tryskaly všem z očí. Vidíc tuto extázi, Pán Visvambhara řekl Pánu Nityanandovi Prabhu: "Poslyš, drahý Nityanando Goswami, kde budeš provádět Svou Vyasa-puju? Zítra bude úplněk a v tento den bývá uctíván Šríla Vyasadeva. Tak Se rozhodni a vykonej všechny přípravy." Nityananda Prabhu mohl rozumět mysli Pána Visvambhary, takže vzal Šrívasu Panditu za ruku a s úsměvem řekl: "Slyš Visvambharo, chci mít Svoji Vyasa-puja v domě tohoto bráhmana." Pán Visvambhara pak řekl Šrívasovi Panditovi: "Nyní máš nebeskou zodpovědnost na své hlavě." Šrívasa odpověděl, "Ne, můj Pane, to není obtížné, Tvoji milosti je všechno v tomto domě." Potřebné náležitosti jako šaty, obilí, bráhminská šňůra, ghee, atd. jsou zde všechny dostupné. Musím pouze

přinést knihy, jenž popisují postup provádění slavnosti Vyasa-puja. A tak nazítří, k mému velkému štěstí, budu svědkem Vyasa-puji." Pán Visvambhara byl velice potěšen Šrívasovou odpovědí a všichni oddaní se radovali. Pán Visvambhara řekl: "Poslyš, Nityanando Gosai, učiňte všechny přípravy k odchodu do domu Šrívasy Pandity." Pán Nityananda velice ocenil slova Pána Visvambhary a okamžitě odešel do domu Šrívasy Pandity. Pán a Nityananda Prabhu, doprovázeni Svými společníky, vypadali přesně jako Kršna a Balarama v Gokule, když šli doprovázeni Svými přáteli. Když vešli do domu Šrívasy Pandity, oddaní pocítili proud radosti protékající skrze jejich těla. Pán nařídil, aby dveře byly zavřeny, dovolil pouze přátelům a příbuzným jít dovnitř. Pak, na signál Pána Visvambhary, začali zpívat bhajany a kirtany, a vnější svět postupně bledl do zapomnění. Zpívání byla extatická a příhodná příležitost pro Vyasa-puju. Oba Páni začali extaticky tančit, obklopeni oddanými, kteří zpívali. Pouto lásky a náklonnosti existuje věčně mezi Pánem Nityanandou a Pánem Visvambharou a nyní, když tančili společně, každý byl ponořen do myšlenek druhého. Oddaní vyjadřovali kromobyčejnou radost; někteří začali hlasitě rvát, někteří padli v bezvědomí, a jiní nemohli udržet na uzdě proud radostných slz. Dva Nejvyšší Páni vyjadřovali všechny symptomy extáze jako mrazení, blednutí, zježení vlasů, pláč a pád do bezvědomí. Kdo může popsat všechny extatické symptomy, jež Oni projevili? Oba Páni tančili, ztraceni ve Své extázi, a často objímali jeden druhého a plakali. V náladě bratrské lásky zkoušeli chytat jeden druhému nohy, ale protože oba byli ostražití a vychytralí, nemohli mít úspěch. Byli přemoženi štěstím a váleli Se po zemi, zapomínajíce na Svoje absolutně nejvyšší postavení. Takové jsou Jejich zázračné zábavy. Světské projevy byly zapomenuty a šaty spadly z Jejich těla. Nechtěli si ještě jít sednout, ale přece Vaišnavové zkoušeli Je udržet, ale byli neúspěšní. Jak by bylo možné Vaišnavům zadržet osobnost, která drží celý vesmír? Dva Nejvyšší Páni se ztratili v nektaru zpívání a tance. Pán Gaurasundara stále opakoval: "Zpívej! Zpívej!", smáčeje celé Své tělo slzami štěstí. Pán poznal, že osobnost, po Její společnosti stále toužil, Jeho věčný bratr Pán Nityananda, pluje v oceánu věčné nekončící extáze. Tanec Pána Visvambhary byl tak úchvatný, že někdy skláněl Svou hlavu k Jeho nohám. Když Pán Nityananda Prabhu tančil, zdánlivě se vznášel nad zemí. Tak dva Nejvyšší Páni tančili v extázi. Kdo může popsat tuto scénu velké radosti? Pán Visvambhara pak usedl na sedadlo Pána Višnu, pociťuje náladu Pána Balaramy. Jako Pán Balarama dával najevo šílenství a opakovaně křičel: "Dejte Mi víno. Dejte Mi víno!"

K Nityanandovi Prabhu Pán řekl: "Okamžitě Mi přines pluh!" Na Pánův příkaz Pán Nityananda sevřel Jeho ruce a Pán Gauracandra je držel ve Svých rukou. Někdo viděl oba Pány předávat Si tyto pocity s prázdnýma rukama, zatímco jiný viděl Pánu Nityanandu dávat pluh Pánu Caitanyovi.

Pouze Pánovou milostí může někdo pochopit Jeho nejvyšší postavení. Tak důvěrné zábavy a příběhy o Pánovi předvedené Pánem Caitanyou a Pánem Nityanandou jsou známy velice omezenému počtu.

Po přijetí pluhu od Pána Nityanandy Prabhu, Pán Caitanya znovu začal požadovat víno, jednajíc rozrušeně a šíleně. Většina oddaných nemohla rozumět této náladě

Pána Caitanyi. Hleděli jeden druhému do tváře ve zmatku a divili se, proč Pán požaduje víno. Zkusili myslet logicky a nakonec přinesli Pánovi nádobu vody z Gangy. Pán rozdával vodu z Gangy každému a mnoho jí vypil Sám, myslel, že to je skutečné víno. Všichni oddaní kolem začali zpívat hymny o Pánu Balaramovi a Pán Visvambhara stále opakoval "Nara", jméno, kterým oslovoval Advaitu Acaryu Prabhu. Pán nepřetržitě volal: "Nara" a hlavu měl zpocenou, jako by byl opilý; ale nikdo nemohl rozumět vnitřnímu významu slova Nara. Zeptali se: "Pane, kdo je Nara?" Pán odpověděl: "Na jehož hlasitě vyzvání Jsem zde, osobnost, již vy říkáte Advaita Acarya Prabhu, je Nara pro Mne v Mé současné inkarnaci. Nara Mne snesl dolů z planet Vaikunthy, ale tady si klidně užívá s Haridasou Thakurou. V této inkarnaci chci propagovat společné zpívání svatého jména v každém domě. Ti, kdo jsou otráveni hmotným vědomím, zdravím, rodinou, odříkáním atd., přirozeně útočí na Moje čisté oddané. Takovým hříšníkům a pokleslým lidem nechci dávat dar láskyplné oddané služby Nejvyššímu Pánovi, ale obyvatelům Navadvipy a Mayapuru mohu udělit ten nejvyšší dar lásky k Bohu, po němž touží také Pán Brahma." Oddaní se zaradovali, když slyšeli Pána, a Pán Se postupně začal uklidňovat. Pán se zeptal oddaných: "Byly Moje řeči a činnosti nezvládnutelné?" Oddaní odpověděli: "Ne, nic nedůsledného." Pán objal každého s velkou láskou a náklonností a řekl: "Prosím, stále omlouvejte Moji urážlivou povahu." Všichni oddaní se začali smát. "Jistě," pomysleli si, "Pán žertoval." Neschopen kontrolovat Svou extázi se Nityananda Prabhu začal válet po zemi. Pán Nityananda byl zcela ponořen v nektaru lásky k Bohu. Někdy se smál; někdy křičel. A někdy rozhalil Svůj oděv a stál nahý, v náladě malého chlapce a Jeho tělo projevovalo tuto náladu. Jeho hůl litala jedním směrem a Jeho tykev na vodu a šaty druhým. Tato velká a klidná osobnost, Pán Nityananda, byl nyní neklidný a neovládal Se. Pán Visvambhara Ho chtěl ještě zdržet. Slova Pána Caitanyi zapůsobila na Nityanandu Prabhu stejně, jako ochrana působí na šíleného slona. Pán Nityananda Prabhu ještě zůstal. Pán řekl: "Buď klidný, jestli chceš, zítra můžeš mít Vyasa-puju." Pak Pán odešel do Svého domu.

Všichni oddaní se vrátili do svých vážených domovů, a Pán Nityananda zůstal v domě Šrívasy Pandity. Později v noci, přemožen extází, Pán Nityananda začal rvát jako lev. Zlámal Svou hůl a tykev na vodu. Kdo může změřit činnosti Nejvyšší Osobnosti Božství? Kdo ví, proč Pán Nityananda rozbil hůl a tykev na vodu? Zjitra příštího rána Ramai Pandita viděl rozbitou hůl a tykev na vodu. Byl udiven a zmaten. Šel rychle za Šrívasou Panditou a řekl mu o té věci. Šrívasa Pandita řekl: "Jdi za Pánem Visvambharou." Když Pán Caitanya Mahaprabhu slyšel od Ramaie Pandity o činnostech Pána Nityanandy Prabhu, okamžitě přišel do domu Šrívasy Pandity. Tam našel Pána Nityanandu v transu, směřícího Se stále. Pán Visvambhara vzal rozbitou hůl a vedl Pána Nityanandu Prabhu do Gangy. Šrívasa Pandita a jiní Vaišnavové doprovázeli Jejich Výsosti do Gangy ke koupeli, a tam Pán Visvambhara vhodil hůl do řeky. Pán Nityananda Prabhu, ještě v transu, byl neklidný a nechtěl dát na ničí domluvu; tak Ho Caitanya Mahaprabhu hlasitě chlácholil, čímž Ho trochu utišil. Krokodýl plaval dolů řekou a když to viděl, Pán Nityananda skočil a chtěl ho chytit. Šrívasa Pandita a Gadadhara Pandita okamžitě zvedli poplach. On nebojácně

pokračoval a plaval do středu proudu. Pouze slova Pána Caitanyi Ho mohla ještě udržet a vrátit Ho zpět. Pán Visvambhara vykřikl na Pána Nityanandu: "Pojď okamžitě s námi uctívat Vyasadevu!" Uposlechl Pána Visvambharu, vylezl z vody a doprovázel Pána zpět to Jeho domu. Krátce na to se všichni oddaní shromáždili a začali zpívat svaté jméno Pána Kršny. Šrívasa Pandita byl učitelem řádů pro uctívání Vyasa-puji a po obdržení příkazu od Šrí Caitanyi Mahaprabhua je vykonal. Nepřetržitý sladký kirtan změnil dům Šrívasy Pandity na duchovní svět Vaikuntha. Dobře znalý všech písem, Šrívasa Pandita prováděl slavnost v souladu se striktními pokyny písem. Dal Nityanandovi Prabhu girlandu z vonných květů a řekl: "Ó Nityanando Prabhu, prosím přijmi tuto girlandu a slož Svoje modlitby a poklony Šrílovi Vyasadevovi. Písma nařizují, že Šríla Vyasadeva má být ozdoben girlandou, než Je uctíván, a jestliže Šríla Vyasadeva je uspokojen, pak všechny naše tužby budou vyplněny." Když to Šrívasa Pandita říkal, Pán Nityananda stále opakoval: "Ano, ano." Ale nebyl poslušen jeho slov. Držel girlandu a mumlal si něco tichého se zatajeným dechem, co nikdo nemohl slyšet, a jenom Se ohlížel po všech okolo. Šrívasa Pandita šel k Pánu Caitanyovi a řekl Mu o té věci: "Tvůj Šrípada nechce uctívat Šrílu Vyasadevu." Pán okamžitě přišel do blízkosti Pána Nityanandy a řekl: "Nityanando, prosím poslouchej Mne. Obětuj girlandu Šrílovi Vyasadevovi a uctívej Ho." Pán Nityananda viděl, že Caitanya přišel a okamžitě vložil girlandu na Pánovu hlavu. Vonná květinová girlanda na Pánových kučeravých vlasech byla krásná na pohled. V té chvíli Pán Caitanya zjevil Svou šestirukou podobu Pánovi Nityanandovi Prabhu. Pán svíral ve Svých rukou lasturu, disk, kyj, lotos a pluh(?). Když to viděl, Pán Nityananda Prabhu okamžitě rozbil hůl a pohár na vodu. Byl udiven a zmaten. Šel rychle za Šrívasou Pandita a ohlásil mu tu věc. Šrívasa Pandita řekl: "Jdi za Pánem Visvambharou."

Pán Caitanya se pak ohnul dolů a podpořil Pána Nityanandu hlubokými slovy: "Nityanando, prosím pojď sem a uklidni Svou mysl. Poslyš zpívání svatého jména. Důvod Tvého sestupu do tohoto hmotného světa je propagace zpívání svatého jména, nyní Jsi dosáhl dokonalého úspěchu v této misi. Co víc bys chtěl? Jsi absolutní vlastník pokladu lásky k Božstvu, vtělení něžně oddané lásky. Nikdo nemůže přijmout lásku k Bohu, jestliže a dokud ji nerozdáváš; proto prosím pojď sem a pohlédni okolo Sebe. Jsi obklopen Svými vlastními milovanými společníky; můžeš rozdávat každému, co chceš. Jestliže někdo projeví třeba nejmenší nelibost vůči Tobě, pak ačkoliv Mne uctívá, Já ho nikdy nepoznám jako Mého drahého." Slova Pána Caitanyi Ho vyvedla z Jeho transu a když viděl Pánovu šestirukou podobu, upadl do stavu velké extáze. Pán Nityananda Prabhu je nerozdílný od Pána Ananty Sesi, v jehož srdci je Pán Gauracandra věčným obyvatelem. Bez pochybnosti, Pán Nityananda Prabhu je Pán Balarama. Nejvyšší Osobnost Božství se zjevil jako Pán Gauracandra, zdroj všech inkarnací; proto není překvapením, že mohl projevit Svou šestirukou podobu. Ve Své inkarnaci jako Pán Ramacandra skládal oběti Svému zemřelému otci. Tehdy se Jeho otec, Král Dasaratha, zjevil osobně, aby přijímal oběti. Jestliže to může být považováno za zázračné, pak Pánova šestiruká podoba je také zázračná. Ale všechna to je přirozené pro Nejvyššího Pána Kršnu, protože Jeho

zábavy jsou kromobyčejné a nadlidské. Přirozený sklon Pána Nityanandy Prabhu je sloužit Pánu Gauracandrovi a není nikdy odvrácen od této služby ani na chvíli. Stejně jako Lakšmana sloužil Pánu Ramacandra neustále Svou myslí, tělem i srdcem; také Pán Nityananda Prabhu se neustále zabývá láskyplnou oddanou službou Pánu Gauracandrovi. Nejvyšší Osobnost Božství je Pánem každé živé bytosti. Je neomezeným zdrojem všeho. Ale vchází do hmotného království a je příčinou stvoření, trvání a zničení hmotného světa. Podle výroku Véd je Absolutní Pravda, Nejvyšší Ovladač, avšak zůstává nedotčen jevy hmotné povahy. V důsledku Jeho Nejvyšší Vlády nade vším je Ananta Deva, Šrí Nityananda Prabhu, věčně zaměstnán prokazováním láskyplné oddané služby Pánu Gauracandrovi. V každém tisíciletí a v každé inkarnaci přijímá, že Jeho přirozený stav je sloužit Nejvyššímu Pánu Kršnovi. Jako Lakšmana byl mladším bratrem Pána Ramacandry a sloužil Mu neustále.

Zanedbával jídlo, pití, spánek a jiné činnosti a neustále sloužil lotosovým nohám Pána Ramacandry; avšak necítil Se schopen uspokojit Svou intenzivní touhu sloužit.

Jako Pán Balarama byl starším bratrem Pána Kršny; avšak nemohl opustit Svůj sklon sloužit Pánu hluboko uvnitř Sebe samého. Stále pohlížel na Kršnu jako na Pána a byl stále v náladě prokazování láskyplné oddané služby Pánu Kršnovi. Taková je zázračná povaha Pána Nityanandy, Ananty Sesi. Pouze nejbláznivější darebáci chtějí vidět rozdíl mezi Pánem Nityanandou Prabhu a Pánem Balaramou. Ten, kdo znevažuje oddaného, který se plně odevzdal lotosovým nohám Nejvyššího Pána Višnu, spáchal velký přestupek proti lotosovým nohám Pána Višnu Osobně. Šrí Lakšmidevi, Bohyně Štěstí, je tak vznešená, že Pán Brahma a Pán Šiva jí skládají modlitby a uctívání; avšak ona je přirozeně nakloněna sloužit lotosovým nohám Pána Višnu, Kršny. Pán Balarama, Sesa, je mocná Nejvyšší Osobnost Božství, avšak Jeho přirozená náklonnost je sloužit Nejvyššímu Pánu. Proto Pán Gauracandra cítil nejvyšší uspokojení, když mohl popisovat slávu a zázračně oddaný postoj Pána Nityanandy Prabhu. Je to povaha Nejvyšší Osobnosti Božství, Pána Gauracandry, chtít Se podřizovat láskyplně oddanému postoji Jeho oddaných. Proto má Pán zvláště rád opěvování Jeho vlastních odevzdaných oddaných. Má zvláštní význam slyšet Nejvyššího Pána opěvovat Jeho vlastní oddané. Pán a Jeho oddaní opěvují jeden druhého a tímto způsobem vzrůstá jejich oddanost k ostatním. Chci věrně ukázat, co bylo předloženo ve Védské literatuře a Puránách o vztazích mezi Nejvyšším Pánem Višnu a Jeho oddanými.

Pán Nityananda měl pouze jednu myšlenku na mysli: "Pán Caitanya je Můj Pán ve vši úctě a Já Jeho oddaný služebník. Kdo Mne považuje za služebníka Mého Pána a mistra Šrí Caitanyi Mahaprabhua, je Mi velice drahý a získá u Mne útočiště." Pro potěšení Pána Nityanandy jsem popisoval tuto zábavu Jeho spatření šestiruké podoby Pána Caitanyi. Pán Nityananda stále vidí transcendentální zábavy Pána Caitanyi uvnitř Svého srdce a Pán Caitanya stále ukazuje Své transcendentální zábavy v srdci Pána Nityanandy; avšak Pán také věčně zjevuje Své zábavy v souladu s Jeho inkarnací. Ačkoliv Pán Nityananda je Nejvyšší Osobnost Božství, stále slouží Pánu Gauracandrovi. Kdo může rozumět takovým extatickým věcem? Vědy a Purány už zjevily tyto filozofické vztahy. Védská literatura je ve skutečnosti sestavením všech

zázračných činností Nejvyššího Pána a je prvním účelem Védské literatury propagovat zábavy Pána. Jenomže nikdo nemůže pochopit tyto duchovní věci bez účasti v čisté oddané službě Pánovi. Je zde pouze několik, kdo milostí Pána Gauracandry realizovali pravdu.

Vaišnavští oddaní Pána jsou věčně čisté a realizované duše. Někdy jsou mezi nimi rozdíly v mínění, které se mohou projevovat jako argumenty, ale ve skutečnosti je mezi oddanými úžasné příbuzenství. Blázniví darebáci, kteří nerozumějí těmto vztahům, se modlí k jednomu Vaišnavovi a opovrhují jiným. Taková mentalita může vést ke zničení důvěry a vědění. Písma říkají, že když bláznivý darebák uctívá lotosové nohy bráhmana a pak ho praští do hlavy, přijde jistě do pekla. Stejně, když někdo uctívá Božstvo Pánu Višnu, ale neváží si nebo nedbá Pána Višnu, sídlícího v srdci každého, jde také do pekla. Co říct o spáchání přestupku a násilí proti Vaišnavskému oddanému! Jestliže někdo uráží nebo trýzní třeba obyčejnou živou bytost, avšak uctívá Pána Višnu, Pána každé živé bytosti, pak všechno jeho uctívání je bezcenné a on trpí velkými bolestmi. Je ověřeno, že uctívání Pánu Višnu na jedné straně a nevědomost o tom, že Pán Višnu je Nadduše v srdcích všech, je jako objímání bráhmanových nohou o požehnání jednou rukou a bití ho do hlavy druhou. Takoví blázniví lidé nevědí, co je pro ně nejvýhodnější. Kritizovat Vaišnavského oddaného je tisíckrát hříšnější než urážet obyčejné živé bytosti. Osoba, která věrně uctívá Božstva, ale nemá lásku a úctu k oddaným, také nezíská soucit k nevědomým a pokleslým podmíněným duším. Přijímá jednu inkarnaci Nejvyššího Pána a uctívá Ho, zatímco odmítá jinou. Přijímá Pána Kršnu odlišně od Pána Ramacandry, vidí mezi Nimi rozdíl. Neprokazuje úctu nebo oddanost Pánu Balaramovi nebo Pánu Šivovi. Takové osoby jsou popsány v písmech jako nejslabší oddaní. Ve Šrímad-Bhagavatamu je psáno, že osoba, která se odevzdá duchovnímu učiteli a obdrží zasvěcení, odejde ze společnosti neoddaných a uctívá Božstvo Nejvyššího Pána v souladu s pokyny Pancharatry, ale která neuctívá oddané v důsledku nedostatku správného porozumění rozdílných kategorií oddaných, je známa jako nováček nebo kanistha oddaný, ne čistý oddaný. Chtěl jsem jen stručně vzpomenout příznaky nováčka-oddaného, když jsme se o tom zmínili. Vidíc šestirukou podobu Caitanya Mahaprabhua, Pán Nityananda byl zcela přemožen. Kdokoliv slyší o této zázračné zábavě Pána Nityanandy, je okamžitě uvolněn z hmotných pout. Když Pán Nityananda vyšel ze Svého extatického transu, začal křičet, hojné slzy stékaly z Jeho očí jako řeky. Pán Caitanya pak řekl všem: "Vyasa-puja uctívání bylo dokončeno. Nyní začni kirtana." Oddaní měli radost, když obdrželi příkazy Pána Caitanyi a hned začali hlasitě zpívat transcendentální jméno Pána Kršny. Bratři Pán Nityananda a Pán Caitanya, tančili jako dva šílenci, přetínajíce všechno spojení s jevy tohoto světa. Vyasa-puja byla slavena s velkou radostí a zpíváním a Vaišnavové byli ještě více podníceni k radosti. Někteří tančili, někteří zpívali, zatímco jiní se váleli po zemi a objímali ostatním nohy.

Matka Pána Caitanyi Sacimata, všemi uctívaná matka, usedla samotná a střežila transcendentální veselí. Pokaždé, když viděla Pána Nityanandu a Pána Visvambharu, pomyslela si: "Vy Oba jste moji synové." Slavnost Vyasa-puja byla velice extatická.

Pouze Pán Sesa Osobně by ji dokázal úplně popsat. Jsem schopen pouze naznačit zázračné činnosti Pána Caitanyi Mahaprabhu. Víím, že každý udělá duchovní pokrok, jestliže opěvuje Nejvyššího Pána Kršnu nějakým způsobem. Den se změnil v noc a oddaní začali slavit Vyasa-puju tancem s Pánem Visvambharou. Vaišnavové šileli extatickou radostí, a naříkali v pláči: "Ó Kršno! Ó Kršno!" Tímto způsobem Pán propagoval proces láskyplné oddané služby Sobě. Po kirtanu Pán usedl se všemi Svými oddanými. Pronesl ke Šrívasovi Panditovi slova: "Rychle dejte oběti na Vyasa-puju." Šrívasa Pandita připravil všechno prasadam, jež přinesli, a Pán Visvambhara Osobně rozdával prasadam všem oddaným. Oddaní byli blažení, že jsou osobně obslouženi Nejvyšším Pánem Gauracandrou. Pán pozval všechny dovnitř domu a dal jim prasadam Svými vlastníma rukama. Přijetí prasadam přímo od Pána je mimořádně šťastné i pro velké osobnosti jako Brahma; ale teď také slušové a služebnice v domě obdrželi tento velký duchovní poklad. Kdo může popsat slávu Šrívasy Pandity, v jehož domě takové duchovní činnosti probíhaly? Tak Nejvyšší Pán prováděl zázračná zábavy v Navadvipu, ale ne každý si toho byl vědom. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 6

Všechna sláva měsíci podobnému Šrí Kršnovi Caitanyovi, plně nezávislé Nejvyšší Osobě, který je stále zaměstnán věčnými transcendentálními zábavami. Je Pán vesmíru, nejvyšší ovladatel všech ovladatelů, život a duše každé živé bytosti, přímé zjevení transcendence. Prosím, milostivě vlož Svoje lotosové nohy do mého srdce! Všechna sláva všem důvěrným služebníkům a drahým oddaným Pána Gauracandry. Všechna sláva jejich extatickému tanci. Všechna sláva Pánu Visvambharovi, nejvyššímu dobrodinci vesmíru, životu Šrí Paramanandy Puriho, a nejdražšímu objektu lásky Svarupy Damodary. Všechna sláva Šrí Kršnovi Caitanyovi, milovanému pánu Šrí Rupy, Šrí Sanatany, Jagadisi a Gopinathy. Ó Pane Darpanu, Govindo, prosím požehnej celému vesmíru Svým milostivým pohledem! Pán Gauracandra prováděl Své zábavy při společném zpívání s Pánem Nityanandou. V této kapitole chci popsat (příchod)? Advaity Acaryi Prabhu. Jednoho dne Pán Caitanya, ukazuje náladu Nejvyššího Pána, nařídil mladšímu bratru Šrívasy Pandity; "Ramai, jdi do domu Advaity Acaryi a řekni mu o Mém zjevení. Řekni mu, že osoba, již uctíval tak dlouho, osoba pro niž naříkal, osoba pro niž jsi se postil, že tento Pán Se nyní zjevil. Přišel rozdávat vědomí láskyplné oddané služby Nejvyššímu Pánovi, takže musíš jít se s Ním okamžitě setkat. Také mu řekni o příchodu Pána Nityanandy Prabhu, ale to udělej tajně a vysvětli mu, co všechno jsi viděl. Řekni mu, ať přijde okamžitě spolu se svou ženou a přinese všechny náležitosti pro Moje uctívání." Potěšen, že je pověřen tímto příkazem, Ramai spěchal do domu Advaity Acaryi, pohlcen ve vzpomínkách na Nejvyššího Pána. Ačkoliv neznal cestu, cítil velikou radost, jeho jediný poklad byl příkaz Pána Caitanyi. Nějakým božským vedením přišel do domu Advaity Acaryi. Složil poklonu Advaitovi Acaryovi Prabhu a byl

přemožen velkou radostí, již nemohl vypovědět. Advaita Acarya Prabhu již věděl všechno, co se přihodilo v Navadvipu. Nemohl to pochopit, přestože byl na čisté oddané úrovni. Řekl Ramaiovi Panditovi sladkými slovy: "Vím, že máš příkaz dovést Mne do Navadvipy." Ramai Pandita sebral uctivě ruce a řekl: "Ačkoliv znáš všechno, tak prosím pojd' rychle se mnou." Advaita Acarya Prabhu byl v úplně blaženém stavu mysli, transcendentálním všem jeho tělesným pocitům. Kdo dokáže změřit transcendentální povahu Advaity Acarya Prabhu? Je ze všech nejdůležitější, avšak mluví jako kdyby byl nevědomý. Advaita Acarya Prabhu pak oslovil Ramaie Panditu: "Ve kterém písmu je vzpomenu, že Nejvyšší Pán Hari sestoupí do Navadvipy v lidské podobě pro pozdvižení pokleslých podmíněných duší? Ó Ramai, tvůj starší bratr Šrívása Pandita věděl o mé úrovni oddanosti, odříkání a seberealizace." Ramai Pandita si byl dobře vědom duchovní moci Advaity Acaryi Prabhu, takže zůstal tiše a usmíval se uvnitř. Transcendentální zábavy Advaity Acaryi Prabhu jsou neomezené, jsou zdrojem velké radosti zbožných, avšak zůstávají nesrozumitelné hříšným osobám. Opět Advaita Acarya Prabhu otázal, "Ó Ramai, prosím řekni mi, proč mám přijít tak náhle?" Když Ramai Pandita pocítil, že Advaita Acarya se uklidnil, začal křičet, když vyřizoval vzkaz Pána Caitanyi Mahaprabhu: "Tato Nejvyšší Osobnost, pro niž jsi tolik nařikal, pro niž jsi prováděl nepřetržité uctívání a pro niž jsi přijal sliby půstu a odříkání, ta Nejvyšší Osobnost Se nyní zjevila, aby rozdávala lásku k Božstvu, a nařizuje ti přijít k Němu okamžitě. Prosím vezmi s sebou manželku, a přineste všechny patřičné náležitosti pro Jeho uctívání. Pán Nityananda Prabhu se také zjevil, Je nerozdílný od Pána Caitanyi a je tvůj život a duše. Teď znáš všechno, co více je třeba ti říkat? Když mám to štěstí, postačí mi, že budu moci vidět to všechno s tebou společně." Když Ramai Pandita vyřídil toto poselství Advaitovi Acaryovi Prabhu, ten omdléval v extázi, zvedal ruce a začal křičet. Náhle ze všeho okouzlení ztratil vědomí. Krátce na to nabyl svého vnějšího vědomí a s řevem hlasitě opakoval: "Já jsem Ho přivedl, Já jsem přivedl mého Pána! Pán opustil Svůj nejvyšší příbytek na planetě Vaikuntha a zjevil se tady jako odpověď na mé modlitby!"

Když to řekl, padl na zem a plakal. Slyšíc novinku o Pánově příchodu, cudná manželka Advaity Acaryi Prabhu, Šrí Sita devi, která je uctívána jako matka celého vesmíru, začala radostně křičet. Ačkoliv syn Advaity Acaryi Acyutananda, byl pouze malý chlapec, také nepřetržitě křičel. Dům Advaity Acaryi se proměnil na příbytek lásky ke Kršnovi, když matka a syn, obklopeni svými přáteli a příbuznými, společně nařikali radostí. Zablouhán do myšlenek na Nejvyššího Pána se Advaita Acarya Prabhu zkoušel ovládnout, ale nebyl schopen zůstat zticha, jeho tělo se kolébala pomalým pohybem, a on se otázal Ramaie: "Co ti o mně Pán říkal?" Ramai odpověděl: "Pojd' okamžitě!" Advaita Acarya řekl, "Poslyš, Ramai Pandito, jestliže Je to skutečně můj uctíváný Nejvyšší Pán, pak ať Se zjeví přede mnou a řekne mi to. Jestli mi chce prokázat nejvyšší bohatství a vložit Své lotosové nohy na mou hlavu, pak Já uznám, že Je Pánem mého srdce." Ramai Pandita odpověděl: "Ó Pane, co víc bych ti já mohl říct, když jsem byl požehnán, že mohu vidět těmato očima zábavy Nejvyššího Pána; Pánovy touhy jsou tvoje touhy a On se inkarnoval kvůli tobě."

Uspokojen Ramaiovou odpovědí se Advaita Acarya začal připravovat na cestu. "Půjďme okamžitě", řekl své manželce, "Vezmi všechny náležitosti pro uctívání a pojďme!" Sitadevi byla cudná a zasvěcená žena, měla plné vědomí pravdy o zábavách a zjevení Pána Caitanyi. Shromáždila kadidlo, girlandy, vonné oleje, hřebíček, sladké kondenzované mléko, jogurt, krém, máslo, kafr, betelové listí a oříšky pro uctívání. Advaita Acarya pak odešel s manželkou a Ramaiem Panditou. Připomínal Ramai Panditovi: "Neříkej Pánovi, že jsem přišel, chci vyhledat Pánovu odpověď. Ukryji se v domě Nandy Acaryi Prabhu." Pán Visvambhara je Nadduše sídlící v srdci všech, takže poznal okamžitě plány Advaity Acaryi. Pochopil, že Advaita Acarya Prabhu přišel do Navadvipu a šel do domu Šrívasy Pandity. Řízením Pána se tu sešli všichni oddaní.

Když viděli, že Pán je v zamyšlené náladě, oddaní zůstali zticha v obavách. Pán náhle začal řvát jako lev a vyskočil na sedadlo Pána Višnu, jenž bylo umístěno na oltáři. Začal křičet: "Nara přichází, Nara přichází! Víím, že Nara chce zkusit, jestli Jsem skutečně Nejvyšší Pán, Nadduše uvnitř všech srdcí." Nityananda Prabhu rozumí všem náladám Pána Caitanyi, proto uchopil slunečník a držel jej nad Pánovou hlavou. Gadadhara Pandita, který také vnímal Pánovu náladu, Mu nabídl kafr a betelové listí. Všichni oddaní ho následovali a uctívali Pána různými přísadami. Někdo skládal Pánovi modlitby, zatímco jiní Mu prokazovali různé služby. Uprostřed všech těchto činností se Ramai Pandita vrátil. Před Ramaiem Pán řekl: "Nara tě poslal Mne vyzkoušet." Pán jemně potřásl hlavou a řekl: "Nara přišel, ačkoliv Mne Nara dobře zná, stále Mne chce zkoušet. Je tady v Navadvipu v domě Nandy Acaryi a poslal tě sem Mne vyzkoušet. Jdi rychle a přiveď ho sem okamžitě." Ramai se šťastně vrátil k Advaitovi Acaryovi Prabhu a vyprávěl mu všechno do detailu. Advaita Acarya cítil mimořádnou blaženost, když slyšel o té události, že vstal, šel do domu Šrívasy Pandity a považoval svoje plány za úspěšné. Advaita Acarya chtěl, aby celý svět věděl, že Pán Caitanya je Nadduše a všemocná Nejvyšší Osobnost Božství, nyní Pán Osobně propagoval Svou Nadvládu.

Advaita Acarya a jeho manželka přistoupili k Pánovi a skládali Mu opakované poklony z velkého odstupu, zatímco zpívali Pánovi hymny a modlitby. Advaita Acarya Prabhu byl nyní plně spokojen? (přesvědčen), že spatřil bezstarostné lotosové nohy svého milovaného Pána, nejkrásnější Osobnosti celého stvoření. Krása miliónů a miliónů andělů viditelně pobledla a zobyčejněla před krásou Pána. Jeho zlatě pleť zářila a Jeho blažená tvář svítila jako milión žhnoucích úplňků. Pán pohlédl na Advaitu Acaryu s velkou náklonností. Zlaté sloupy se nevyrovnají půvabným a mocným pažím Pána a před ozdobami, jež zdobí Jeho paže, bledly drahokamy. Jeho prsa byla označena Šrívatsou a velký klenot kosa? (kaustubha) se houpal volně na Jeho šíji. Z Jeho uší visely náušnice tvaru ryby a na Jeho šíji se houpala vijanti girlanda. Má neomezenou moc a září zastiňující milión sluncí. Rama, bohyně štěstí, stále slouží Jeho lotosovým nohám, a Ananta Sesa drží slunečník nad Jeho hlavu. Pro každého bylo nesnadné rozlišit, co jsou Pánovy zuby a co jsou zářivé drahokamy. Hrál na flétnu v nejskvělejší postoj, prohnut ve třech místech a krásný úsměv hrál na Jeho rtech. Advaita Acarya Prabhu viděl všechnu záři všude kolem Pána, Jeho

oddané a krásné ozdoby, jež zdobily Pána transcendentální září briliantů. Viděl také čtyřhlavého Pána Brahmdu, pětihlavého Pána Šivu a šestihlavého Pána Kartikayu, kteří Mu skládali poklony, zatímco Narada Muni a Sukadeva Gosvami recitovali uctivé modlitby. Nesmírně krásná dáma, jež vypadala jako matka Ganga, skládala Pánovi poklony, sedíc na voze. Všude kolem poloboží skládali chvalozpěvy a modlitby Pánovi. Rozhlédl se okolo a viděl, že stovky a stovky polobohů sestupují na zem, skládají své poklony a opakují jméno Pána Kršny.

Když viděl ten zázračný pohled, Advaita Acarya Prabhu se zvedl ze svého pokorného postavení, přemožen bázní a úctou. Obrovské množství kober pláštíkových stálo s kápěmi vysoko pozvednutými a skládaly hymny a modlitby Pánovi. Na druhé straně viděl mnoho vozů, koní, slonů a labutí, vozidel polobohů. Nespočetné manželky polobohů stály okolo s slzami v očích, skládaly modlitby Pánovi a zpívaly jméno Pána Kršny. Nebylo tu prázdného místa ani v nebi ani na zemi. Na jiném místě všichni velcí mudrci obětovali cudné modlitby Pánovi. Zcela přemožení, Advaita Acarya a jeho manželka zůstali neschopni slova. Pán Visvambhara, všem milostivý Nejvyšší Bůh, pohlédl na Advaitu Acaryu Prabhu a řekl: "Sestoupil Jsem na tuto zemi pro tvůj slib a tvou opakovanou oddanou službu a uctívání. Odpočíval Jsem v oceánu mléka a Ty jsi Mne zavolał. Jsi tak milostivý, že trpíš utrpením člověčenství a tak jsi Mne přivedl sem, abych jim ulevil v utrpení. Všichni tito poloboží, mudrci a oddaní společníci okolo Mne se zjevili v odpověď na tvé modlitby. Ty jsi připravil všem živým bytostem, že mohou vidět tyto velké oddané, na něž i Pán Brahma neustále myslí." Slyšíc tato zázračná slova z Pánových úst, Advaita Acarya zvedl ruce a nařikal spolu se svou manželkou. "Dnes můj život dosáhl úspěchu," řekl, "Všechny moje sny a tužby byly vyplněny. Když jsem viděl Tvoje lotosové nohy, mé zrození a všechny moje činnosti dostaly význam. Je mým neomezeně dobrým osudem, že jsem schopen uvidět osobně tu Osobnost, již ani Védská literatura nikdy nevidí, avšak popisují Ji nepatrnými slovy. Ó Pane, nejsem schopen něco dělat, všechno je učiněno Tvojí milostí, kdo jiný než Ty může osvobodit živé bytosti?" Slzy stékaly dolů po tváři Advaity Acaryi, když mluvil.

"Tak proved' Moje uctívání," řekl Pán. Když obdržel tento příkaz, Advaita Acarya Prabhu začal uctívat Pánovy lotosové nohy ve velké extázi. Nejprve omýval Jeho nohy voňavou vodou, pak Je pomazal vysoce vonným olejem. Ponořil tulasi manjari do santálové pasty a složil ji k Pánovým lotosovým nohám. Pak začal skládat oběti květů, voňavky, kadidla, frankincense a světél, slzy lásky vytékaly nezadržitelně z jeho očí. Pak obětoval lampu s pěti plameny, zatímco zpíval modlitby, načež po tom všem radostně opěvoval Pána. Pokračoval v uctívání Pána přísně v souladu s pokyny písem, obětoval šestnáct druhů náležitosti, jako krásné květinové girlandy, šaty a ozdoby. Pak opěvoval Pána verši: "Ó my Pane, Ty jsi dobrodincem krav a bráhmanů a Jsi dobrodincem celé lidské společnosti a světa."

Advaita Acarya Prabhu skládal poklony těmito verši a pak začal recitovat verše z písma jako prosbu Nejvyššímu Pánovi: "Všechna sláva, všechna sláva Pánu všech srdcí, Pánu Visvambharovi, všechna sláva Pánu Gauracandrovi, oceánu milostí. Všechna sláva Pánu Caitanyovi Mahaprabhu, zdroji všech inkarnací. Přišel

vyzkoušet, zda Jeho oddaní žijí stále správně. Všechna sláva Jemu, který cítí velkou radost, když přijímá skvělou krásu Laksmi devi. Všechna sláva Pánovi, jehož zdobí znak Šrívatsa a je ozdoben drahokamem kaustubha. Všechna sláva Pánu Visvambharovi, který propaguje zpívání mahamantry Hare Kršna. Všechna sláva Jemu, jenž zjevil zábavu čistého oddaného, jen aby naučil živé bytosti procesu oddané služby a podřídil je Sobě. Všechna sláva Pánu Mahaprabhu, jenž leží na lůžku z Ananty Sesi. Všechna sláva, všechna sláva jedinému Nejvyššímu útočišti všech živých bytostí. Ó můj Pane, Ty Jsi Pán Višnu, Ty Jsi Kršna a Ty Jsi Narayana. Jsi věčný a zjevil Jsi se jako Matsya, Kurma, Varaha a Vamana. V každém tisíciletí ochraňuješ a udržuješ Védské zásady. Jsi Pán Ramacandra, život Matky Janaki a ničitel všech démonů. Dal Jsi dobrodiní Chandala Guhukovi a osvobodil Jsi matku. Zjevil Jsi se jako Pán Nrsimhadeva pouze k ochraně Tvého milovaného oddaného Prahlada Maharaji a v této inkarnaci Jsi rozpáral jeho otce Hiranyakasipu. Jsi nejvzácnější klenot Véd, nejlepší z bráhmanů. Zjevil Jsi se v Nilacale ve Svě Božské podobě a přijímal uctívání od živých bytostí. Čtyři Vědy po Tobě pátrají, ale Ty Jsi Se milostivě zjevil tady a ukryl Se Védám. Ó Pane, Jsi největší odborník ve skrývání Se, ale Tvoji čistí oddaní jsou zase odborníky ve Tvém hledání a odhalování. Sestoupil Jsi kvůli propagaci společného zpívání svatého jména Boha, což je bezpříkladné v celém stvoření, není nic rovnocenného Tobě. Nektar ze Tvých lotosových nohou nasycuje a opájí Pána Šivu a Parvati. Rama, Bohyně Štěstí, neustále slouží Tvým lotosovým nohám s velkou pozorností, a velcí mudrci zpívají nepřetržitě modlitby Tvým lotosovým nohám. Pán Brahma Tě uctívá s velkou bází a úctou a všechny Sruti, Smrti a Purana šástry opěvují Tvoje lotosové nohy. Jako Pán Vamana Jsi překročil celý vesmír na Satyaloku Svými lotosovými nohama a Bali Maharaja odevzdal Svůj život a duši, když uložil svou hlavu ke Tvým nohám. Svatá Ganga pramení z Tvých lotosových nohou a Pán Šiva cítí veliké štěstí, když přijímá její vodu na Svou hlavu."

Inteligence Advaity Acaryi je miliónkrát větší než Brhaspatiho, takže si byl plně vědom absolutního a transcendentálního postavení Pána Caitanyi. Smáčen svými vlastními slzami, Advaita Acarya Prabhu opěvoval Pána a padl před Ním tváří k zemi, hledaje útočiště pod Jeho lotosovými nohama. Pán Gauranga je Nejvyšší Osobnost Božství, Nadduše sídlící v srdci každé živé bytosti. Zvedl Svě lotosové nohy a položil Je na hlavu Advaity Acaryi Prabhu. Když to viděli všichni oddaní, začali opěvovat Pána radostnými zvuky vítězství, omdlávali radostí a naplnili vzduch zvukem Pánova svatého jména: "Hari, Hari". Oddaní nad sebou ztratili kontrolu, někteří se váleli po zemi, mnoho z nich bouřlivě pleskalo dlaní ostatní, zatímco jiní se objímali a někteří zase hlasitě křičeli. Advaita Acarya a jeho manželka pocítili, že všechny jejich tužby byly vyplněny, protože Pán Caitanya umístil Svě lotosové nohy na jeho hlavu. Pán Caitanya nařídil Advaitovi Acaryovi Prabhu: "Ó Naro! Pohleď na Moji slávu a tanči!" Advaita Acarya Prabhu šťastně začal tančit s velkou oddaností. Někdo začal sladký, melodický kirtan a Advaita Acarya Prabhu pokračoval v extatickém tanci před Pánem Caitanyou. Někdy byl jeho tanec začal prudký a jindy tančil půvabně jemnými pohyby. Jindy se cítil velice pokorný a pohnut, držel stéblo

trávy v zubech. Někdy vířil a skákal ve vzduchu, pak klesl na zem a válel se zpátky a dopředu. Jindy začal dýchat hluboce a rychle a upadl do bezvědomí v extázi. Rozmanité oddané nálady ho přemáhaly, když tančil extaticky, samovolně přebíraje náladu kirtanu. Nakonec přišel a usedl tiše jako ponížený služebník Pána. Je nemožné vypovědět tuto nepředstavitelnou transcendentální zábavu.

Advaita Acarya Prabhu spěchal s Pánem Caitanyou stranou, když viděl Pána Nityanandu vraštit obočí a Nityananda Prabhu se začal smát. Advaita Acarya Prabhu odpověděli se smíchem: "Je to zázrak, že Jsi tady, Nitai, dlouhou dobu jsem po Tobě nemohl najít žádné stopy, ale nyní ať půjdeš kamkoliv, budu s Tebou svázán." Pán Nityananda se smál chování Advaity Acaryi Prabhu. Třebaže nyní Se zjeví ve dvou rozdílných podobách, v zábavách Pána Kršny Jsou tatáž Osobnost. Jak jsem už řekl dříve, Nityananda Prabhu sloužil Pánu Caitanyovi různými způsoby s velkým potěšením. Pro tento účel Se expandoval na mnoho podob. V některé podobě popisoval slávu Pána, v jiné podobě meditoval uvnitř svého srdce o Pánovi, někdy Se projevil jako Pánův slunečník a lůžko, zatímco v jiné podobě sladce zpíval svaté jméno Pána. Pouze ten nejšťastnější může rozumět, že v této inkarnaci Pán Nityananda Prabhu a Pán Advaita Acarya Prabhu jsou nerozdílní. V průběhu jejich zábavy jakékoliv rozpory nebo rozdíly, jež mezi nimi vznikly, jsou všechny nepředstavitelné a transcendentální chování Nejvyššího Pána. Způsob, jímž sloužili Pánovi Caitanyovi s velkou extází, je podobný náladě služby Pána Ananty Sesi a Pána Šivy. Ti nevědomí lidé, kteří nerozumějí významu jejich hádek a dělají rozdíly, kritizují jednoho a modlí se k druhému, jsou odsouzeni k zániku. Tanec Advaity Acaryi Prabhu omámil všechny oddané a naplnil jejich srdce extatickou radostí. Když Pán Caitanya nařídil Advaitovi Acaryovi Prabhu zastavit tanec, on okamžitě usedl a přijal Pánovy příkazy s nejvyšší úctou. Pán Caitanya pak ozdobil Advaitu Acarya Prabhu girlandou ze Své vlastní šíje a s úsměvem řekl: "Požádej o dobrodiní, Advaito Acaryo."

Advaita Acarya Prabhu zůstal zticha, avšak Pán Visvambhara trval na své žádosti o dobrodiní. Advaita Acarya odpověděl: "Jaké ještě dobrodiní bych mohl žádat? Vše, co chci, jsem už obdržel. Protože Jsi osobně střežil můj tanec v mém srdci, moje touha se vyplnila. Co víc mohu žádat od svého Pána? Viděl jsem Tě osobně, to je všechno, co chci. Víš všechno, dal Jsi mi spatřit Tvůj transcendentální poklad.(?) Ty víš, co chci a co nechci." Nakláníje hlavu na stranu, Pán Visvambhara řekl: "Zjevil jsem se proto, abych propagoval zpívání svatého jména v každém domě tak, že celý vesmír bude tančit a zpívat o Mojí slávě. Slibuji, že budu rozdávat lásku k Bohu všem. Tato oddaná služba, již uctívají a meditují o ní Pán Brahma i Pán Šiva, bude Mnou nyní svobodně rozdávána." Advaita Acarya Prabhu řekl: "Když rozdááš lásku k Bohu, pak ji dej také ženám, šúdrům, pokleslým a nevědomým lidem. Tito hříšní lidé, kteří byli otráveni hmotnou učeností, zdravím, rodinou atd. a tím pádem nemají úctu ke Tvým oddaným nebo procesu oddané služby Tobě, budou uvrženi do ohně v pekle. Ať všichni, včetně čándalů, tančí v extázi, zpívají Tvoje svaté jméno."

Uznáváje slova Advaity Acaryi, Pán zařval hlasitě: "Všechno, co jsi řekl, je pravda, ať celý trpící svět je svědkem tvé milosti k nevědomým a pokleslým podmíněným

duším." Zatímco nižší třídy čandalů tančily v extázi, zpívajíc Pánovo jméno, učení bráhmani jako Bhatta Misra Cakravarti a jiní pouze kritizovali Pána Caitanyu. Ti ateističtí učenci bděle studovali písma a cítili velkou pýchu při pomyslení, že jim porozuměli, ale ve skutečnosti zničili svou přirozenou inteligenci a porozumění Védám. Tito lidé kritizují Pána Nityanandu bez porozumění Jeho transcendentálním zábavám, takže si přivodí svou vlastní záhubu. Chci popsat v této kapitole, jak celý vesmír obdržel lásku k Bohu milostí Šrí Advaity Acaryi Prabhu. Esoterické rozpravy mezi Pánem Caitanyou, Pánem Nityanandou a Advaitou Acaryou Prabhu jsou všechny známy Sarasvati, Bohyni učenosti. Zjevila se v ústech všech čistých oddaných Pána a zpívá o neomezené slávě a zábavách Pána. Skládám své poklony lotosovým nohám všech Vaišnavů za to, že mohu být očištěn od všech hříchů a přestupků. Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já Vrndavana Dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 7

Pán Caitanya, oceán všech transcendentálních vlastností, je nejpůvabnější tanečník. Je jako drahokam Cintamani, jenž splňuje všechny touhy připravené Prozřetelností. Vzácný drahokam oddané služby Jeho lotosovým nohám byl dán mně. Všechna sláva Pánu Gaurasundarovi, životu a duši každé živé bytosti a nejvíc milovanému objektu Šrí Advaity Acaryi Prabhu a Pána Nityanandy. Je podporou života Šrí Jagannathy Pandity a Šrí Damodary a korunním klenotem jejich srdce. Ať Nejvyšší Pán Gauracandra, který je Pán a mistr Jagadisi a Gopinathy, je opěvován spolu se všemi Svými drahými oddanými. Pán Gauracandra pokračoval v předvádění Jeho extatických zábav s Pánem Nityanandou Prabhu v Navadvipu. Všichni Vaišnavové doprovázeli Šrílu Advaitu Acaryu Prabhu, který je vedl ve velkém extatickém tanci a zpívání svatého jména Pána Kršny. Pán Nityananda Prabhu zůstal v domě Šrívasy Pandity a stále projevoval náladu malého chlapce. Když usedl k jídlu, necítil Se jako On Sám, ale choval Se jako malý chlapec, takže Malini, manželka Šrívasy Pandity, Ho musela krmit. Nyní slyšte příběh o příchodu Vidyanidhi Prabhu do Navadvipu. Pundarika byl velice drahým společníkem Šrí Kršny. Pánovým řízením se zjevil ve vesnici Cattagrama ve Východním Bengálsku a očistil tuto zemi. Pán Osobně se zjevil v Navadvipu a když tam nemohl najít Pundariku Vidyanidhiho, vzdychal těžce, pociťuje odloučení od něho. Jednoho dne po extatickém tanci Pán usedl a vykřikoval: "Ó Můj otče Pundariko!" a začal plakat. "Ó Pundariko, Ó Můj otče, kdy tě budu moci spatřit znovu?" Takový byl rozsah Pánovy náklonnosti k Pundarikovi Vidyanidhimu. Tímto způsobem Pán Gauracandra zjevil Svým důvěrným společníkům provedení těchto zázračných zábav. Všichni oddaní obklopující Pána nebyli schopni pochopit důležitost jména, jež stále opakoval a význam slzí, jenž vytékaly z Jeho očí. Domnívali se, že Pundarika přirozeně znamená Kršna, a Vidyanidhi mohl mít mnoho různých významů, ale nikdo nemohl rozumět, že tato osoba je velice důvěrný společník Pána. Když Pán nakonec vyšel z transu, oddaní se Ho zeptali: "Pro kterého Svého společníka Jsi plakal, můj Pane? Prosím zjev nám,

kdo to je, kdy byl zrozen a co dělal, řekni nám, Pane, zda můžeme mít to štěstí ho poznat." Pán odpověděl: "Jste přirozeně šťastní, protože toužíte o něm slyšet. Jeho činnosti a charakter jsou nanejvýš zázračné, celý svět může být očištěn pouhým zaslechnutím jeho jména. Jeho extatický zjev je téměř jako obyčejný člověk, proto Ho nikdo nemůže rozpoznat jako čistého oddaného Pána. Tento vysoce učený bráhmana byl zrozen v Cakragramu, přísně vykonával předepsané náboženské zásady a byl uctivý ke všem, stále pluje v oceánu nektaru lásky ke Kršnovi a jeho tělo neustále projevuje různé extatické symptomy jako pláč, horečku atd. Nikdy nejde k omývání do Gangy, aby se očistil od svých hříchů jako každý jiný, a když vstoupí do jejích vod, také se vyhýbá doteku jeho nohou. Chodí ji navštívit a složit jí své pouty každý den večer, když už pomine zmatek a všichni odejdou. Nemůže strpět, že vidí Matku Gangy zneuctěnou a pošpiněnou lidmi, kteří do ní plivají, čistí si ústa její vodou, myjí si v ní vlasy a perou špinavé šaty, takže dává přednost chodit k ní až večer, když není nikdo okolo. "Jiná zázračná vlastnost Pundariky Vidyanidhiho je, že vždy pije vodu z Gangy před uctíváním Pána, než provede všechny denní předepsané náboženské povinnosti. To je rozhodně lepší než přednášky všech odvanutých učenců o velikosti Matky Gangy. "Je právě teď v Cakragramu, ale brzy přijde do Navadvipy, kde má také dům. Většina z vás ho není schopna poznat, takže na první pohled každý bude nakloněn myslet, že je obyčejná materialistická osoba. Jsem velice dychtiv ho uvidět, tak se všichni musíte snažit a prosím, přiveďte ho sem velice rychle."

Při hovoru o Pundarikovi Vidyanidhim upadl Pán do extatického transu a začal naříkat slovy: "Ó Můj otče Pundariko!" Pán bědoval hlasitě, neboť pouze On mohl rozumět rozsahu velikosti tak čistého Vaišnavy a pouze Jeho milostí může být toto zázračné a mimořádné postavení čistého oddaného zjeveno. Když Nejvyšší Osobnost Božství Osobně vábí živé bytosti, není žádná možnost, že by někdo mohl nereagovat, takže Pundarika Vidyanidhi náhle zatoužil jít do Navadvipy. Vykonal přípravy a přišel do Navadvipy s mnoha učedníky. V Navadvipu zůstal nepoznán a všichni obyčejní lidé ho považovali za štědrého materialistu, který lpí na životě v přepychu a vlastním požitku. S výjimkou Mukundy nikdo mezi Vaišnavy nevěděl o příchodu Pundariky Vidyanidhiho do Navadvipy. Šrí Mukunda byl ajurvédský bráhmana, doktor, který se narodil v Caktagramu, takže znal zázračné Vaišnavské vlastnosti Pundariky Vidyanidhiho. Když Mukunda zjistil, že je v Navadvipu, byl tak ohromen, že se těžko dokázal ovládnout. Přesto Mukunda zatím nezjevil totožnost Pundariky Vidyanidhiho každému, takže Pundarika zůstal v očích obyčejných lidí materialistickým požitkářem. Pouze Mukunda a jeho bratr Vasudeva Datta věděli o intenzitě Pundarikovy lásky k Bohu. Gadadhara Pandita a Mukunda byli velice dobří přátelé a stále se drželi ve společnosti jeden druhého. Mukunda tedy řekl Gadadharovi Panditovi: "Slyš pozorně, Gadadharo, velice velký oddaný přišel do Navadvipy. Toužil jsi po blízkosti čistého Vaišnavy a dnes bude tvoje touha vyplněna. Vezmu tě spatřit zázračného oddaného Vaišnavu, na oplátku za to, že si mne vážíš a myslíš na mne pouze jako na svého drahého služebníka." Rozrušený a šťastný Gadadhara Pandita vykřikoval jméno Kršny, když putoval k velkým sídlům

Vaišnavů. Když tam přišli, našel Pundariku Vidyanidhiho pohodlně sedícího. Gadadhara složil svoje poklony a byl uctivě usazen. Vidyanidhi se otázel Mukundy: "Jaké je jeho jméno a ze které vesnice přišel? Vidím, že jeho tělo září prokazováním oddané služby Nejvyššímu Pánu Višnuovi a jeho podoba a chování jsou mimořádně zázračné." "Jeho jméno je Šrí Gadadhara," odpověděl Mukunda: "Je velice šťastný, protože od útlého dětství byl zcela bez zájmu o rodinný život. Jeho vnější, hmotná totožnost je, že je synem brahmana Šrí Madhvy Misry. Protože je zcela pohlcen v oddané službě, je pouze společníkem Vaišnavů a je mimořádně drahý všem oddaným. Když o tobě slyšel, dychtil se s tebou setkat."

Po vyslyšení zázračné povahy Gadadhary Pandity byl Vidyanidhi velice potěšen, že ho potkává. Tato velká osobnost, Šrí Pundarika Vidyanidhi, usedl jako princ. Jeho krásné lůžko bylo uděláno ze dřeva, pokryto intarzií ze spleti mosazi a načervenalého kamene. Nahoře byli tři závěsy ornamentálních nebes, udělané ze třpytivých brokátových proužků. Seděl na jemné matraci pokryté čistými drahými pokrývkami a hedvábné polštáře byly umístěny pod jeho zády. Po obou stranách stálo mnoho malých i velkých džbánů vody na dosah ruky, také krásně zářící mosazné tácy s betelovým oříškem, čistě připraveným. Dvě velká vyšperkovaná zrcadla se houpala po obou jeho stranách a neustále odrážela Jeho úsměv se rty zrudlými od žvýkání betelu. Byl označen tilakem santálovou pastou na čele a jeho tvář byla vyzdobena tečkami vytvořenými ze směsi santálu a voňavky. Také jeho vlasy byly dobře ošetřovány a zářily lahodně navoněným vlasovým olejem. Dvě osoby, stojící za ním, ho jemně ovívaly dlouhými pavími péry a před ním byla krásně připravená houpací síť. Přestože následoval život čisté oddané služby, vypadal okouzlující jako Anděl osobně. Ti, kdož Ho neznali, Ho mohli považovat za prince nebo něco takového a okolo něho měli pocit, že je to člověk lehkého a pohodlného života přinášejícího potěšení. Když Gadadhara Pandita viděl toto přepychové vybavení všeobecné ovzduší materialistického života, dostal podezření. Protože Gadadhara byl plně odříkavá duše od svého útlého dětství, přirozeně nějaké pochybnosti ohledně charakteru Pundariky Vidyanidhiho vstoupily do jeho srdce. Pomyslel si: "Jaký druh Vaišnavy to je, obklopen tolika jemnostmi a štědrostmi života? Když jsem slyšel o jeho oddané náladě, vyvinul jsem velkou úctu k této osobě, ale nyní, když ho vidím, mne pomalu napadají pochybnosti a podezření." Mukunda rozuměl mysli a srdci Gadadhary Pandita, takže vzal na sebe povinnost vyjevit pravou povahu Pundariky Vidyanidhiho. Zvláštní milostí Pána Kršny bylo Gadadharovi Panditovi dovoleno pochopit všechno, nic mu nezůstalo neznámo. Velice sladkým hlasem Mukunda začal zpívat verše ze Šrímad Bhagavatamu, popisující slávu oddané služby: "Běda, jak mohu přijmout útočiště u někoho milostivějšího, než Je ten, kdo dal postavení matky démonici Putaně? Putana byla nevěřící a stále toužila po krvi lidských dětí. Protože tak toužila v mysli, chystala smrt jedem, vyssátým ze svého prsu a přišla zabít Kršnu, ale když nabídla svoje prsy Pánovi, dosáhla největšího úspěchu."

Jakmile tato slova týkající se oddané služby vstoupila do jeho uší, Pundarika Vidyanidhi začal naříkat, slzy extatické lásky vytryskly z jeho očí a valily se dolů po tváři hojně jako proud Gangy. Současně se všechny symptomy extáze projevíly na

jeho osobě. Naříkal, chvěl se, válel se, zpotil, řval a nakonec upadl do bezvědomí, stavu extáze. Pak náhle znovu nabyl vědomí, křičel hlasitě: "Mluv, mluv!" a znovu padal na zem. Uchvácen duchovními city rozbil něco, co bylo blízko něho a všechno přepychové zařízení začal rozhazovat po zemi. Zářící mosazné džbány na vodu, nádoby s betelovým oříškem, polštáře, lůžkové pokrývky, všechno se smíchalo dohromady. Začal trhat svoje jemné šaty a jeho dobře ošetřované vlasy vypadaly jako kupka sena, jak naříkal a válel se v prachu. Vykřikoval: "Ó Kršno, Můj Pane, Moje duše, Můj celý život, Ty Jsi udělal mé srdce tvrdé jako kámen." Bědoval hlasitě a bolestivě naříkal: "Byl jsem zbaven Pánova doprovodu v Jeho nejmilostivější inkarnaci." Válel se okolo a tloukl hlavou o zem. Každý se bál, že si zpřeláme kosti. Třásl se tak prudce, že tři lidé ho nemohli udržet. Porazil něco, co mu bylo v cestě, když jeho učedníci stáli bezmocně, neschopni ho zvládnout. Tímto způsobem hrom extatické lásky pokračoval, až nakonec zemdlel a upadl do stavu bezvědomé blaženosti. Ležel na zemi bez dechu, zcela ponořen v oceánu duchovní extáze. Užaslý tím, čeho je svědkem, se Gadadhara Pandita začal trápit pomyšlením: "Jaké neštěstí mne přemohlo, že jsem smýšlel tak urážlivým způsobem o této velké osobnosti?" Objímal Mukundu a byl jím mimořádně potěšen. Smáčeje ho slzami lásky řekl: "Mukundo, ty jednáš jako skutečný přítel, ukázal jsi mi čistého a neochvějného oddaného Pána. Bylo by obtížné hledat stejně čistého Vaišnavu, jako je on kdekoli v celém stvoření. Každý se stane zcela očištěn pouhým zhlédnutím jeho oddaného stavu. Dnes, když jsi mne sem přivedl, jsem byl schopen zabránit velkému neštěstí. Když jsem viděl všechny přepychové náležitosti, obklopující Pundariku Vidyanidhiho, byl jsem přesvědčen, že je to materialistický Vaišnava žijící pro potěšení života. Můžeš číst v mé mysli a jako velice velkomyslná duše Jsi mi zjevil neomezený rozsah lásky Pundariky Vidyanidhiho k Bohu, avšak já jsem ho dnes urazil a rozsah mého přestupku může být zmenšen jen tvou milostí. Musíš být ke mně milostivý a očistit mé srdce. Všichni ti oddaní, kteří přijali proces odevzdání se skrze oddanou službu Pánovi, všichni přijali útočiště u vůdce, podle jehož příkazu jednají. Avšak já nemám takového instruktora, tak jsem zatoužil přijmout útočiště u Pundariky Vidyanidhiho a následovat oddanou službu pod jeho vedením. Vím, že mohu zmařit všechny své přestupky proti němu, když se stanu jeho učedníkem." Tím Gadadhara Pandita zjevil Mukundovi svou touhu stát se učedníkem Pundariky Vidyanidhiho. Mukunda byl mimořádně potěšen tím rozhodnutím a poplácal ho po zádech se slovy: "Velice dobře, velice dobře."

Šrí Pundarika Vidyanidhi byl ve stavu extatické agónie přes šest hodin, postupně se vrátil do svého normálního stavu, utišil se a usedl. Bylo nemožné pro Gadadharu Panditu ovládnout slzy radosti, jež se valily hojně dolů po jeho tváři a zmáčely celé jeho tělo. Když to Šrí Vidyanidhi viděl, objímal Gadadharu Panditu a přijal ho do svého srdce. Ohromen extatickou oddaností Pundariky Vidyanidhiho, Gadadhara nebyl schopen usnout.(?) Mukunda řekl, zjevujíc myšlenku Gadadhary Pandity: "Pochyby vzkličily v Gadadharově mysli, když prve viděl tvůj extravagantní zjev a okolí, ale nyní lituje a chce přijmout od tebe zasvěcení. Je odříkavý oddaný Pána. Ačkoliv je mladý, je zralý v duchovní realizaci a pochází z velice dobré rodiny

Madhvy Misry. Od útlého dětství stále velice lpěl na Nejvyšším Pánu. Myslím, že je velice dobrý a vyrovnaný - velice vznešený duchovní mistr, jako je Pundarika Vidyanidhi, má stejně schopné učedníky jako Gadadhara Pandita. Prosím uvažuj o těchto bodech a vyber příhodný den pro jeho zasvěcení svojí diksa mantrou."

Pundarika Vidyanidhi se usmál a řekl: "Buď ujištěn, že udělám, co říkáš, Pánovou milostí jsem měl velké štěstí potkat osobu, která je jako vzácný drahokam.

Výsledkem mnoha životů zbožných činností je, že někdo najde učedníka jako je on. Nadcházející dvanáctý den narůstajícího měsíce je velice příhodný, přijď sem se setkat se mnou a tvůj plán bude úspěšný." Potěšený Gadadhara Pandita složil své poklony a odešel od Pundariky Vidyanidhiho.

Mukunda a Gadadhara šli přímo se setkat s Pánem Gauracandrou, který šťastně obdržel novinu o příchodu Pundariky Vidyanidhiho. Během noci, nikým neviděn, Pundarika odešel od všech svých společníků a přišel na místo, kde byl Pán Gauracandra. Jakmile Ho uviděl, padl na zem jako kláda a skládal poklony Pánu, přemožen extatickým transem ležel na zemi, ponořen ve vodách radosti. Trochu později nabytí vnější vědomí a řval hlasitě, pak se znechutil(?) a začal naříkat slovy: "Ó můj drahý Kršno, Ty Jsi můj Pán a otec. Jsem velký provinilec, prosím potrestej mne, darebáka. Ó Pane, Ty jsi osvobodil všechno na světě, pouze já jsem byl zbaven tohoto dobrého štěstí." Když jeho nárek slyšeli všichni shromáždění Vaišnavové, kteří znali Pundariku Vidyanidhiho jako velkého a vznešeného Vaišnavu, pocítili bolest a začali křičet. Nejvyšší Osobnost Božství, Pán Caitanya, je zvláště nakloněn Svým čistým oddaným, proto když viděl Svého milovaného oddaného, pozvedl ho a objal. S pláčem Pán řekl: "Ó Můj otče Pundariko, konečně tě mohu dnes uvidět!" Vaišnavové se zaradovali, že jsou v blízkosti tak vznešeného oddaného, jako je Pundarika Vidyanidhi a jejich oči se zalily slzami. Tak zázračná byla ta scéna, že žádné pero není schopno ji popsat. Pán Gaurasundara držel Pundariku Vidyanidhiho v láskyplném objetí, zmáčel ho Svými slzami. Chápající, jak drahý je Pundarika Pánovi, oddaní okamžitě pocítili náklonnost, úctu a společenství s ním. Pán i nadále držel Pundariku Vidyanidhiho těsně, jako by chtěl splynout Svým tělem s jeho. Po nějaký čas Pán nebyl schopen pohybu. Strnulý jako socha, držel Vidyanidhiho ve Svém pevném objetí. Když Pán vyšel z transu, začal zpívat jméno Hariho a řekl: "Dnes byl Pán Kršna ke mně velice milostivý, vyplnil všechny Mé tužby. Potkal Jsem člověka, po němž Mé srdce toužilo."

Pundarika Vidyanidhi radostně pozdravil všechny Vaišnavy a oni začali společně zpívat svaté jméno. Pán pak přistoupil k Pundarikaovi, řka: "Jeho jméno je Pundarika Vidyanidhi, Pán ho zvláště obdařil schopností rozdávat lásku k Bohu." Když to slyšeli oddaní, šťastně reagovali zvedáním jejich paží a zpívali "Hari, Hari." Pán řekl: "Dnes je zvláštní den, zázračná věc se přihodila, Já jsem procitl ze spánku a Moje oči spatřily oceán lásky k Božstvu přímo Osobně." Všichni odešli, zatímco Pundarika Vidyanidhi byl pohlcen bez sebe v extatickém transu, vůbec si nebyl vědom bezprostředního vnějšího okolí. Náhle si začal uvědomovat oddané okolo něho a okamžitě skládal poklony Pánovi, správně Ho rozpoznáváje od první chvíle jejich setkání. Pak složil své poklony Advaitovi Acaryovi Prabhu a vyměnil si poklony se

všemi ostatními Vaišnavy. Byla to slavná scéna, když všichni oddaní pluli ve vodách extáze, vzrušení, že potkali Pundariku Vidyanidhiho, který sám je oceánem lásky k Bohu. Pouze mimořádně zbožný a šťastný člověk je schopen popsat tuto úžasnou scénu. Gadadhara Pandita požádal Pána Visvambharu o svolení přijmout zasvěcení od Pundariky Vidyanidhiho. Gadadhara řekl: "Nemohu rozumět neobvyklému chování této velké osobnosti a tak jsem ho zneuctil. Proto v zájmu svého očištění od tohoto hříchu se chci stát jeho učedníkem, a on přirozeně jako můj duchovní mistr mne očistí." Přijímaje názor Gadadhary Pandity, Pán řekl: "Ano, proved' to rychle." Tak Gadadhara Pandita formálně přijal zasvěcení od Pundariky Vidyanidhiho, oceánu extaticky láskyplné oddanosti. Jakou mám schopnost vyprávět o zázračných vlastnostech Pundariky Vidyanidhiho, který byl tak vznešený Vaišnava, že i Gadadhara Pandita byl jeho učedníkem? Vyprávěl jsem pouze krátce o této zázračné zábavě Pundariky Vidyanidhiho, neboť jsem toužil po této příležitosti s důvěrou, že budu schopen přijmout jeho zasvěcení.(?) Oba, duchovní mistr i učedník, jsou schopní a jsou draze milováni Nejvyšším Pánem, Šrí Kršnou Caitanyou. Kdokoliv slyší o tomto setkání mezi Gadadharou Panditou a Pundarikou Vidyanidhim, postupně zakusí nejvyšší extázi lásky k Bohu. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa, skládám svou pokornou píseň k jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 8

Všechna sláva milovanému Pánovi Gaurasundarovi, který je nejdražší každému, zvláště Pánu Nityanandovi a Advaitovi Acaryovi Prabhu. Je životem a duší Šrí Jagannathy Pandity a Šrí Gadadhary a nejdražším pokladem Pundariky Vidyanidhiho. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, který je Pánem a mistrem Jagadisy a Gopinathy. Všechna sláva společníkům Pána Caitanyi. Pán Caitanya pokračoval v provádění zázračných zábav v Navadvipu spolu s Pánem Nityanandou Prabhu. Advaita Acarya Prabhu jim pomáhal v Jejich zábavách, tak dobře jako všichni ostatní Vaišnavové, prováděli velké kirtany, tančili v extázi, zatímco neustále zpívali svaté jméno Pána Kršny. Zatímco Nityananda Prabhu zůstal v domě Šrívasy Pandity, projevoval nálady malého chlapce. Nechtěl nic jist Sám a chtěl být krmen Matkou Malini, kterou považoval za Svou matku. Jednoho dne Pán Caitanya začal hovořit o námětech, týkajících se vědomí Kršny, se Šrívasou Panditou. Chtěl vyzkoušet Šrívasu a požádal: "Proč máš a udržuješ toho Avadhutu ve svém domě? Nemůžeš ani nic vědět o NĚm, kdo Je, odkud pochází nebo jaký je Jeho rodinný původ. Varuji tě, byl jsi k NĚmu příliš trpělivý a laskavý. Jestliže chceš udržet dobrou pověst své rodiny ve společnosti, musíš okamžitě vyhnat toho Avadhutu ze Svého domu." Šrívasa Pandita se usmál a řekl: "Ó Pane, není správné od Tebe zkoušet mne tímto způsobem. Víím, že Pán Nityananda je Tvoje expanze. Ty Jsi Nejvyšší Pán a není rozdíl mezi Tebou Samým a Pánem Nityanandou. Jsem Tvůj služebník a každý, kdo slouží Tobě, je můj pán. I kdyby Pán Nityananda byl masožravý opilec a pro svou společnost s Ním jsem ztratil svou pověst, zdraví a všechno, ještě, říkám Ti upřímně,

že nebudu nikdy myslet na nic jiného, než jak sloužit Jeho a Tvým lotosovým nohám." Když slyšel Šrívasu Panditu hovořit tímto způsobem, Pán vstal a zařval hlasitě s velkou radostí: "Co Jsem to právě od tebe vyslechl, Šrívaso Pandito? Ty máš tolik důvěry a lásky k Nityanandovi Prabhu? Dokázal jsi porozumět pravdě o Mém nejdražším důvěrném společníkovi. Tím jsi mne potěšil tolik, že ti splním jakékoliv dobrodiní: I když přichází čas, kdy Lakšmí devi, Bohyně štěstí, je přinucena toulat se a žebrať o misku, tvůj dům nikdy nepozná mrazení nouze. Každý ve Tvém domě, včetně tvých domácích psů a koček, najde dokonalé útočiště v Mojí oddané službě. Proto Jsem svěřil Pána Nityanandu Prabhu do tvojí péče, abys na Něho dohlížel a sloužil Mu řádně." Říkaje to, se Pán vrátil domů. Pán Nityananda trávil tuto dobu potulkami po Navadvipu. Někdy si šel do Gangy zaplavat a šťastně dovolil proudu unášet Ho pryč. Jindy si hrál s malými kluky, jednaje Sám jako malé dítě. Chtěl navštívit domy Gangadasy Pandity a Murari Gupty, pak běžel do domu Pána Caitanyi, kde Mu Matka Saci prokazovala náklonnost. Pohlcen náladou chlapce Pán Nityananda zkoušel chytat matce Saci nohy a ona od Něho stále zkoušela uniknout. Jedné noci měla matka Saci sen, jenž později důvěrně vyprávěla Pánu Visvambharovi. "Pozdě v noci jsem ve snu viděla Tebe a Nityanandu. Byli jste dva pětiletí chlapci, běžající, hrající si a peroucí se. Já Vás viděla oba dva vstoupit do místnosti Božstev a pak vyjít s Božstvem Pána Balarámy ve Tvé ruce a Božstvem Kršny v ruce Nityanandy. Tito čtyři pak začali bojovat s těmi ostatními. Pán Balarama a Pán Kršna se hněvali a řekli jim: 'Hej, Vy podvodníci, Vy vetřelci, táhněte odtud! Tento dům a tato místnost patří Nám a všechno, co je tady jako sladkosti, tvaroh a mléko je všechno Naše.' Nityananda odpověděl: 'Ty dny kradení másla a tvarohu, které Jste jedli, jsou nyní pryč. Vy už nejste pasácci krav. Nyní jste se stali mladými bráhmány, tak teď zapomeňte na Svoje vlastnictví všech těch sladkostí, jogurtu a mléka. Jestli neposlechnete Naše sladké přemlouvání, pak vás přesvědčíme bitím. Kdo myslíte, že Vám bude tolerovat Vaše plnění a darebáctví?' Pán Balarama a Pán Kršna odpověděli: 'My chytíme a zadržíme Vás oba vetřelce, svážeme Vás a odvedeme. Jestliže náhodou jdete proti přání Kršny, nikdo Nás za to nebude obviňovat.'(?) Pán Nityananda Prabhu pak odpověděl: 'Kdo se bojí Tvého Kršny? Můj Pán a Mistr je Pán Visvambhara.' Čtyři z nich bojovali s ostatními tímto způsobem, chňapali po sladkostech a potravě před rukama a ústy ostatních a jedli to. Nityananda na mne křičel slovy: 'Matko, dej Mi jíst, Jsem velice hladový'. Potom jsem procitla, ale nemohu pochopit nic z tohoto snu, proto Ti to říkám."

Když slyšel popis snu Matky Saci, Pán Visvambhara se usmál a řekl jí něžně: "To byl krásný sen, jenž jsi měla, matko, ale neřekla jsi to všechno. Naše Božstva ve skutečnosti žijí a jsou velice mocná. Tvůj sen zvýšil a posílil Moji oddanost a důvěru v Ně. Je zajímavé, že o tom sníš, jako bys pozorovala něco neznámého, co Jsem ti nezjevil už dávno, to bych Se skutečně zastyděl. Upozorňuji, že potrava, již tvoje snacha uvařila a předložila Jejich Výsostem, Pánu Balaramovi a Pánu Kršnovi, zůstala napolo sněžena po oběti. Měl jsem podezření na svou manželku, ale nyní se všechno vyjasnilo. Visnupriya, Šrí Lakšmí devi, matka vesmíru, vyslechla detaily snu Matky Saci s vnitřním klidem a usmála se manželovým slovům. Pán

Visvambhara řekl: "Matko, pojd'me a dejme Nityanandovi hned tady rovnou najíst." Šťastná, že to slyší, Saci Mata rychle začala přípravy na vaření.

Pán Visvambhara šel za Nityanandou Prabhu, přivedl Ho a uvítal spolu s upozorněním; "Dnes budeme dělat zvláštní oběti Božstvům, tak prosím nevyváděj." Nityananda Prabhu Ho objal, když to slyšel a křičel: "Višnu, Višnu, pouze šílení lidé vyvádějí. Myslíš, že budu vyvádět, protože považuješ všechno za Svoje." Žertujíce tímto způsobem, došli k Visvambarovu domu, pohlceni hovorem o Kršnovi. Po příchodu do domu dostali vodu na umytí nohou a pak usedli k jídlu, spolu se všemi ostatními, obklopeni Gadadharou Panditou a ostatními přáteli. Když spolu takto seděli, Nityananda a Visvambhara vypadali přesně jako Pán Ramacandra a Laksmána sedící v Matčině domě. Nálada byla tatáž a Jejich náklonnost ke všem ostatním byla tatáž, neboť Oni byli tytéž Osoby. Matka Saci byla velice šťastná a nadšeně spěchala posloužit jim třemi plnými tácy prasadam pro Ně dva. Když se vrátila, našla dva krásné chlapce na místě, kde seděli Visvambhara a Nityananda. Jeden z chlapců měl černavou pleť a druhý byl velice hezký. Oba byli vybraně krásní a byli bez oděvu. Jeden z Nich měl čtyři ruce, držící lasturu, disk, kyj a lotos. Jeho prsa byla označena Šrívatsou, lesklý kosa (kaustubha?) klenot se houpal na Jeho šíji a krásné náušnice tvaru ryby se kývaly z Jeho uší. Jiný chlapec držel pluh a palici. Také viděla svou snachu Visnupriyu, držící u prsu malé děti. Nikdy potom neviděla tak zázračný pohled, když to zmizelo. Matka Saci stála ještě ochromena extází, slzy se valily dolů po její tváři a smáčely jí šaty. Všechna potrava se rozsypala, jak matka Saci padla na zem a ležela v bezvědomí. Pán Visvambhara si šel umýt ruce a ústa, pak rychle spěchal zachránit Svou matku. Zvedl ji a řekl: "Matko, Matko, prosím pojd' sem, uklidni se, ovládej se. Proč jsi náhle upadla na zem?" Matka Saci pomalu nabyla vědomí a rychle si svázala rozčuchané vlasy. Bez jediného slova vešla do svého pokoje a začala plakat. Byla ochromena extatickou láskou k Bohu a nic jiného ji nezajímalo. Její dech přešel ve velké vzdychání a její tělo se chvělo od hlavy k patám. Mezitím služebník Isana uklízel jídelnu. Sebral zbytky potravy rozsypané po zemi a snědl všechno. Isana byl upřímně mimořádně šťastný, že každodenně prováděl tak zázračné činnosti, avšak zůstával služebníkem, takže nikdo nevěděl, že ve skutečnosti postřehl nejvyšší transcendentální pravdu. Pán Gauracandra spolu se Svými oddanými pokračoval v provádění společného zpívání svatého jména v Navadvípu. Ačkoliv Pánovi věční společníci se zjeví v různých částech Bengálska, postupně v malém počtu začali přicházet do Navadvipy. Tam brzy poznali, že Nejvyšší Pán se zjevil. Když zahnal strach oddaných a naplnil jejich srdce blažeností, Pán Visvambhara Se projevil před nimi jako Nejvyšší Osobnost Božství. Pánovi oddaní jsou Mu dražší než Jeho vlastní srdce, takže ta Nejvyšší Osobnost, která mocně zjevuje celá Védská literatura, se mísila volně s Jeho oddanými, objímala všechny tak láskyplně, že se každý z nich cítil, jako by byl nejdůležitější z Pánových společníků.

Pán pravidelně navštěvoval Své učedníky v jejich domech, kde jim ukázal Svou čtyřrukou podobu. Někdy šel do domu Gangadasy Pandity nebo Murari Gupty, jindy navštěvoval Šrívasa Panditu. Ale vždy byl Pánovým stálým společníkem Nityananda

Prabhu, od Něhož nemohl strpět ani chvíli odloučení. Pán Nityananda byl stále zahloubán v hravé náladě mladého chlapce a Visvambhara Mu to z celého srdce odplácel v tomtéž duchu. Podle své konkrétní důvěry různí oddaní viděli Pána Caitanyu zjevovat se před nimi v různých inkarnacích: Matsya, Kurma, Varaha, Vamana, Nrsimha atd. Některé dny Pán byl pohlcen v pocitu gopií a naříkal neustále, zapomínaje na běh času. Jindy Se cítil jako Uddhava či Akrura, zatímco jindy se cítil jako Pán Balarama a požadoval, aby Mu přinesli víno. Někdy projevoval pocity Pána Brahmy a začal zpívat hymny, klesaje na zem. Jindy se cítil jako Prahlad Maharaja a skládal modlitby Nejvyššímu Pánovi. Tímto způsobem Pán Caitanya plul v různých vodách oddané extáze. Když viděla štěstí svého syna, Matka Saci byla mimořádně šťastná, avšak jedna hrozná myšlenka neustále rušila její radostnou náladu: "Co když se můj syn vrací domů?" Zahnila takové nešťastné myšlenky stranou a řekla: "Drahý synu, jdi Se vykoupat do Gangy." "Matko, prosím zpívej svatá jména Kršna, Rama." V každém rozhovoru s matkou Pán odpověděl jen jediným slovem: 'Kršna'. Tyto nejjasnější transcendentální zábavy Pána jsou všechny nepředstavitelné a nemohou být pochopeny ani spoustou hmotných kalkulací.

Jednoho dne putující oddaný Pána Šivy procházel a zpíval slávu svého Pána, zatímco tančil plný blaženosti kolem dokola. Když slyšel zpěv Sivaity, Šrí Caitanya Se náhle zjevil v podobě Pána Šivy, s velkou hřívou matných kadeřavých vlasů na Svě hlavě. Vyskočil na zpěvákovu ramena a volal hlasitě: "Já jsem Sankara, Já jsem Sankara!" Lidé hleděli okouzleně, jak Pán usedl jako na bidýlko na ramena oddaného. Hráli na roh a malé ruční činely, Pán povzbuzoval Sivaitu, aby pokračoval ve zpívání. Toho dne šťastný oddaný obdržel plný prospěch za nejčistší opěvování svého Pána Šivy, čisté bez přestupků. Nejvyšší Pán Gaurasundara usedl na jeho ramenou. Pán nabyl normální nálady, seskočil dolů a osobně nabídl almužnu zpěvákovi. Zpívající oddaný odešel, pociťuje mimořádnou vděčnost a uspokojení. Oddaní sluhové Pána Gaurangy volali jméno Pána Hariho v iluzi, pociťující příboj oddané extáze v Pánově společnosti. Pán řekl: "Vy, Moji bratři, prosím slyšte esenci učení všech písem. Proč máme promrhat svoje síly neúčinnými činnostmi. Ať je naším pevným rozhodnutím ode dneška trávit noci zaměstnání nejprůhodnější činností, zpíváním Pánova jména. Prováděním společného zpívání svatého jména se všichni ponoříme do božské zátopy, jako by povodeň oddané extáze vystříkla jako Ganga devi. Ať je celý svět vysvobozen nasloucháním svatému jménu; tímto způsobem se staneme pro všechny dárci duchovního života a milovaného pokladu."

Pánova slova vdechla velkou radost do srdcí všech Vaišnavů, a Pán Caitanya začal Svou kirtanovou zábavu. Každou noc se Pánovi oddaní potkali v domě Šrívasy Pandity a prováděli kirtany; některé dny se také setkávali v domě Candra Sekhary. Tato kirtanová setkání přitahovala tolik oddaných, Pánových nejdražších služebníků, že všechna jejich jména nemohou být ani vypočtena. S Pánem Nityanandou tady byli Gadadhara Pandita, Advaita Acarya, Šrívasa Pandita, Vidyanidhi, Murari, Hiranya, Haridasa Thakura, Gangadasa, Banamali, Bijoy, Nandana, Jagadananda Pandita, Buddhimanta Khan, Narayana, Kasisvara, Vasudeva, Rama, Garudai, Govinda, Govindarama, Gopinatha, Jagadisa, Šríman, Šrídharma, Sadasiva, Vakresvara,

Šrīgarbha, Suklambara, Brahmananda, Purusottama, Sanjay a jiní. Pán byl stále obklopen pouze takovými oddanými, kteří Ho doprovázeli kirtanem a tančili. Pánův extatický hromový řev a hlasitý kirtan překročily všechny hranice hmotného světa.

Tento kirtan rozrušil závistivé ateisty. Plácali se do stehů a vyskakovali, vylévají proudy rouhání: "Všechno to hlasité výtí a divoké tance po dobrém víně je zachvátí, jakmile nadejde čas noci, kradou nám celonoční nejdražší spánek. Tito vetřelci omámí ženy svým hypnotickým kouzlem a řadí s nimi celé noci!" Tito ateisté byli spalováni vlastním ohněm nenávisti a Pán Sacinandana tančil s půvabným vířením. Jakmile kirtan začal, Pán vstoupil do transu a zapomněl na světské projevy. Při tanci padal na zem s takovou silou, že země se chvěla a praskala v těch místech. Oddaní na Něho hleděli strnulí strachem. Když se Pánovo útlé tělo dotklo tvrdé podlahy, Sacimata zavřela oči s tichou prosbou k Pánu Govindovi, Kršnovi o Jeho ochranu. Sacimata věděla, že Nimai je v duchovním transu, avšak pro svou vřelou lásku k Pánovi cítila velkou agónii. Nevěděla, co si počít, tak upřímně prosila Pána: "Ó Pane Kršno, prosím splň mi toto přání, abych nemusela vidět, když Sebou Nimai mrští o zem, prosím splň mi tu milost, Kršno! Ačkoliv pro Nimaie to není žádná bolest, ale skutečné potěšení, Já bych byla šťastná kdybych si nebyla vědoma toho všeho." Pán Caitanya, Nejvyšší Pán znal přání Sacimaty, takže ji podle přání naplnil božskou extází. Pokud Pán Caitanya prováděl kirtan a tančil, Matka Saci vstoupila do stavu duchovního vytržení a přestala vnímat tento hmotný svět. Všechny čas nyní Pán trávil při kirtanu a extatickém tanci, obklopen Svými následovníky. Některé dny se oddaní shromáždili v Pánově domě a začali hlasitý sankirtan, zatímco Pán byl ponořen v tanci. Někdy Pán ukázal Svou náladu jako Všemocný Nejvyšší Ovladač, pak zas jindy naříkal poníženými slovy: "Jsem Tvůj služebník." Drahý čtenáři, slyš tyto příběhy o Pánových transcendentálních extázích velice pozorně, neboť není nikdo, kdo může tančit tak půvabně jako Pán Caitanya ve všem stvoření. A jak moudře, krásně a bujně zpívali Jeho společníci, kteří doprovázeli Jeho tanec, je také nesrovnatelné.

Na zvláštní (náboženské) dny (jako ekadasi, dvadasa nebo zjevení Višnu tattva) Pán Caitanya pozval všechny oddané do domu Šrīvasy Pandity od ranního úsvitu a začali všechny přitahovat radostným tancem. Z domu nejšťastnější duše Šrīvasy Pandity, melodický hluk svatého jména Govinda Gopala stoupal do ovzduší. Různé kirtanové skupiny vycházely odtud ke shromážděným oddaným. Šrīvasa Pandita vedl jednu skupinu, Mukunda druhou a Govinda zase jinou. Všichni zpívali a Pán tančil. Nityananda Prabhu, ve velkém duchovním vytržení obcházel a tančil kolem Pána, zatímco Advaita Acarya Prabhu nepozorovaně zvedal prach z místa, kde Pán tančil a sypal si ho na svou hlavou. Gadadhara Pandita a jiní cítili božské vytržení při pohledu do Pánových slzících očí. Poslyšte popis, jak prováděli kirtany a doprovázeli Pánův skvělý tanec. Zpívali často v "Bhatigari Raga." Příkazy se mísily se zpíváním svatého jména "Govinda" a Mahaprabhu je doprovázel, ztracen v Sobě, jiskřivými pohyby těla. Zpívali: "Hari Ó Rama, Hari Ó Rama." Pán Caitanya začal naříkat během kirtanu a pokračoval nejméně hodinu; Jeho dlouhé vrkoče se zmítaly po zemi a On neudělal žádný pokus svázat je. Pouze srdce z kamene může zůstat nepohnuto

tím pohledem; oddaní padli ve mdlobách na zem a zkoušeli dosáhnout na Pána. A když Se začal smát, rozběhli se v radostném šumění veselosti a nadchli všechny extatickou radostí na hodiny. Pán Caitanya byl zaplaven náladou služebnictví, přestal si být vědom Svého vlastního božství. Radostně opakoval: "Zvítězil jsem, zvítězil jsem!" a všichni oddaní sborem také.

S přestávkami Pán zpíval tak zvučným hlasem, jako by se celý vesmír rozštěpil ve dvě. Někdy se stal těžším než celá země a nikdo Ho nemohl udržet; pak zase ztratil tolik váhy, že chvíli byl lehčí než chmýří bavlny a byl nesen okolo domu jásajícími oddanými na ramenou. Pán častokrát upadl do extatického transu nejméně na dobu, než vyvolal u oddaných znepokojení, až zpívali: "Hari!" hlasitě do Jeho uší, aby Ho probrali. Pak se někdy celé Jeho tělo nezvládnutelně třáslo, Jeho zuby cvakaly jako malému chlapci za zimního rána. V příští chvíli byl zmáčen chladným potem, jako by Matka Ganga vytryskla z Jeho pórů. Jeho tělo bylo náhle palčivě horké, až vysušilo všechnu chladivou santálovou pastu, jíž na Jeho tělo použili. Vydával gigantické vzdechy, vrhal stín na oddané před Ním a pak Se hnál k oddaným, aby chytal jejich nohy a všichni Vaišnavové zkoušeli uniknout Pánovi. Pánovi se zlíbilo sedět o trochu zpět proti Pánu Nityanandovi, zvedl Své lotosové nohy a pohlédl s úsměvem na oddané. Oddaní okamžitě pochopili smysl této zábavy a spěchali uloupit poklad nejcennější, prach z Pánových lotosových nohou. Advaita Acarya řekl: "Ó vy zloději, nyní jste rozdrtili Svoji pýchu." Pán Caitanya se plný blaženosti válel po zemi a dovolil oddaným opěvovat Kršnu. Když Pán Caitanya tančil energicky, země se třásla a oddaní se ohlíželi kolem v obavách, ale když tančil v půvabných postojích, vypadal jako božský Kršna, syn Nandy Maharaji. Někdy řval řevem deseti miliónů lvů, ale pozorně chránil ušní bubínky oddaných. Často mohl být viděn, jak se pohybuje ve vzduchu trochu nahoru a dolů, avšak ne každý Ho mohl vidět. Upřeně hleděl oddaným do očí, orámovaných zářivou červení z pocitu mimořádné extáze, byli nejdříve šokováni, ale pak se začali smát. Visvambhara byl neklidný z extáze a tančil, ztracen v Sobě. Objal některým nohy a někdo zase šplhal na Jeho hlavu. Vrhel se někomu okolo šíje a naříkal, v příští chvíli zase lezl na jejich ramena. Opět, překonán mladistvou náladou, začal být neklidný a vydával zvuky hudebních nástrojů Svými ústy jako hravý jinoch. Stiskl Svoje chodidla a smál se neustále a pak padl na zem, lezl po všech čtyřech a cítil Se jako děťátko. Časem Visvambhara vstoupil do nálady Syamanandy Sundary, Kršny a zůstal čtyři hodiny v pozici trilinga (tělo prohnuté na třech místech). Meditoval chvíli a pak hrál melodicky na flétnu a vypadal stejně jako Kršna, měsíc Vrndavany. Když vyšel z této nálady, znovu Se cítil jako Pánův služebník a naříkal, s nejvyšší ponížeností žádal všechny, chtěje sloužit jejich nohám.

Pán někdy prohnul Své tělo do kruhu, až se Jeho nohy dotýkaly hlavy a zůstal tak po dlouhé hodiny. Vyjadřoval všechny Své extatické nálady tímto zázračným způsobem, tančil vybraně, ponořen v blaženém zpívání Svého vlastního jména. Nyní se Jeho tělo chvělo, jak často vydával hlasité zvuky a pak zas Se bez hlesu zřítíl na zem. Tančil v zářivě zlaté podobě, náhle Ho viděli v mnoha barvách; viděli Ho ve dvojím vzhledu. Nejvyšší Pán Caitanya ukázal tak mimořádnou schopnost

extatických citů pod totálním vlivem Své nálady Vaišnavského oddaného. Často opakoval nevyslovitelná slova, volal na Vaišnavy uctivě jako "Prabhu", pak je objímal, až se jejich vlasy spleťly s Pánovými a vykřikoval: "Ten člověk je Můj služebník." Vaišnava, jehož nohy zkoušel uchopit předtím v poníženosti, nyní stanul bez dechu. Všichni oddaní kolem byli tak upoutáni a pohnuti Pánovými extatickými symptomy, že vložili ruce okolo šíje druhých a křičeli. Celý skupina shromáždění Vaišnavů vypadala tak zářivě, jejich těla zdobily tilaky ze santálového dřeva a tulasi mala; plně blažení vychutnávali nektar zpívání jména Pána Kršny. Zvuky jejich hlasů, mrdangy, lastury a karataly se mísily do melodické vřavy. Když se ten příjemný zvuk svatého jména rozšířil a naplnil klenbu oblohy, zlo a neštěstí zmizely do všech směrů. Jak mimořádné je, že Nejvyšší pán celého vesmíru očišťoval hříchy pouhým tancem se Svými učedníky! Když Pán Kršna Osobně tančil ve společnosti Svého vlastního svatého jména, jak mohou Purány někdy vysvětlit tyto nadpřirozené jevy?

Pán Caitanya tančil obklopen oddanými, hlasitě zpívajícími příhodná jména Pána Hari. Pán Šiva byl tak duchovně rozjařen blažeností při zvuku Pánova jména, že náhle začal tančit a jak vychutnával nektar, ztratil vědomí o své osobě a šaty. To veliké jméno Pána změnilo Valmikiho ve vtělení znalostí a odříkání. Totéž svaté jméno přineslo Ajamilovi Nejvyšší osvobození. Zaslechnutím Jeho jména jsou pouta hmotné existence rozbita, neboť Osobně Nejvyšší Pán se nyní zjevil v Kaliyuge a tančil na Své vlastní jméno. Narada Muni a Sukadeva Gosvami se toulali vesmírem a zpívali Jeho jméno a Ananta Sesa Prabhu tisíci ústy opěvuje Jeho jméno. Jeho jméno je nejlepší prostředek pro odčinění mých hříchů. Tatáž Nejvyšší Osobnost tančila, viděna pouze nejšťastnějšími dušemi. Jsem tak pokleslý hříšník, že jsem nebyl zrozen, abych mohl vidět tuto úžasnou slavnost se sankirtanem a tancem. Syn Šríly Vyasadevy Sukadeva Gosvami vzýval Kaliyugu ve Šrímad Bhagavatamu, protože znal příští sestoupení Šrí Caitanyi Mahaprabhu. Tentýž Pán teď tančil ponořen do Své radostné nálady, Jeho nohy úchvatně pleskaly všemi rytmy. Vaijayanti girlanda okolo Jeho šíje se divoce houpala ozvěnou Pánovy extatické taneční nálady. Strhl girlandu a hodil ji k nohám Svých oddaných; dával najevo Svou radost jízdou na Garudových zádech, zapomněl na Svou podobu držící lasturu, disk, kyj a lotos, opustil Své lůžko u Ananty Sesi; ve Své zábavě Gaurasundary se válel v prachu a naříkal překonán extatickou náladou služby Nejvyššímu Pánovi. Pryč byla Jeho nálada Pána, Mistra a štěstí Vaikunthských planet, extáze být Pánovým služebníkem zastínila každé jiné štěstí.

Pán je Nejvyšší příjemce všeho štěstí, avšak zavrhl štěstí ve společnosti krásné tváře Lakšmí devi a dal přednost přiložit Své ruce a tvář k extázi kirtanu a utonout v oceánu prudkého odloučení od Svého milovaného Kršny. Nejvyšší Pán, kterému pilně slouží vznešené osobnosti jako Pán Šiva a Narada Muni, odvrhl zájem o Své zdraví a dočasné postavení, tentýž Pán Gauranga zanedbával Svou Nejvyšší Absolutní Výsost a s nejvyšší ponížeností, držíc stéblo trávy v ústech, žebrale a modlil se v oddané službě. Jestliže hříšná duše, navzdory Pánovým novým nespočetným příkladům, nedbá oddané služby Nejvyššímu Pánovi, je nešťastná, jako kdyby

zahodila pryč nektar a vypila jed. To jsou zase ti, kteří čtou a propagují učení Šrímad Bhagavatamu a ustanovili se za Pány a Mistry, ale bez ocenění mimořádné krásy oddané služby všechny jejich činnosti jsou pokleslé a zbytečné. Neznají esenci pravdy Véd, avšak znevažují výklady písem před stejně bezbožnými posluchači. Jsou upřímně jako muly, vláčející náklad nějakých břemen neužitečných učeností. Védy a Bhagavatam nevyrovnatelně osvětlují vznešené postavení oddaného služebnictví Nejvyššímu; Lakšmí devi, Pán Brahma, Pán Šiva a jiní pozorně pěstují tento nejceněnější proces.

Ti, kdož nemají plnou důvěru ve slova Pána Caitanyi, jsou nejnešťastnější a jsou navždy zbaveni Jeho milosti. Bylo to božsky úchvatné, vidět Pána Gaurasundaru tančit obklopeného všemi Jeho společníky a zpívat sladké melodické kirtany. Advaita Acarya nebyl schopen kontrolovat Svou extázi, často upadal do transu, potřásl celé Svě tělo stébly trávy a držíc jedno v ústech s ponížeností a další nad Svou hlavou, tančil energicky, obočí sevřena blízko u sebe. Shromáždění oddaní byli ohromeni extatickými symptomy Advaity Acaryi, zatímco Nityananda Prabhu a Gadadhara Pandita se třásli smíchy. Pán Gaurasundara, dražší než život každému člověku, pokračoval ve Svém něžném tanci, často překonán nekončícími extatickými city.

Pán Gaura Sundara ukázal tak mimořádné symptomy extáze, že nejsou zmíněny ani ve Šrímad Bhagavatamu, ani je nikdo neslyšel od někoho jiného. Někdy Jeho tělo strnulo jako socha a nikdo nebyl schopen Jím pohnout nebo ohnout Ho. Pak zase Jeho tělo bylo jemné jako máslo, jako kdyby neměl kosti v těle. Jindy vypadal nejméně dvakrát větší než normálně a zase jindy vypadal nejméně dvakrát menší než normálně, někdy byl tenčí a menší než obvykle. Někdy Se pohyboval tápavě jako opilec a náhle Se dal do radostného bouřlivého smíchu, až Se celý trásl. Vidíc shromážděné Vaišnavy obklopující Ho, Pán Gaurasundara ve vytržení duchovními city jim začal prozrazovat jejich předešlá jména. Pohlédl okolo a nazval je jejich jmény jako: "Haladhara, Šiva, Suka, Narada, Prahlada, Rama (Lakšmí) Aja (Brahma), Uddhava. Tím způsobem Pán dovedně zjevil různým oddaným předešlé totožnosti v Kršna lile. Všichni oddaní žasli, jejich oči naplnil úchvatný tanec Pána Gaurasundary v náladě Pána Kršny. Zmatek v sídle Šrívasy Pandity, způsobený rozkošným kirtanem, přetekl a všechny znepokojil, když viděli Šrí Gaurasundara. Ti, kdo přišli ráno, byli v domě a mohli vidět všechno, jiní zůstali venku. Pán nařídil, aby dveře byly zavřeny. Lidé z Nadie byli netrpěliví, tropili hlasitý hluk a chtěli dovnitř. Křičeli: "Chceme vidět kirtan, otevřte okamžitě dveře!" Vaišnavové uvnitř nic nevnímali, celou jejich pozornost upoutal kirtan.

Mezi těmi, jimž nebylo dovoleno vejít, byli nějací ateističtí a závistiví lidé, kteří to různě komentovali. Řekli: "Je to banda žebráků, bojí se a cítí uží stud, že by je mohli poznat ostatní, tak zavírají dveře." "Máš pravdu, je to jen kvůli trápení hladem, že ječí bez ustání dlouhé hodiny." "Určitě zavřeli dveře, protože nechtěli, abychom je chytily, že pijí víno celou noc!" "Nimai Pandita byl dobrý a normální, nechápeme, proč Bůh změnil Jeho mentalitu." "Myslím, že je to důsledek Jeho dřívějšího života." "Ve skutečnosti se to stalo kvůli špatné společnosti, jelikož Nimai ztratil Svého otce

a nikdy Ho nikdo nevychoval, Nimai se dal do dlouhých studií. Gramatika je takový námět, že když s ní ztratíš styk třeba jen na pouhý měsíc, zapomeneš ji, Jeho mysl je nyní nečinná a známe všichni jejich výmluvy. Známe skutečný význam zavřených dveří při jejich činnostech. V noci zpívají mystické popěvky, pokřikují na ženy a zvou je tam. Společně jedí a pijí všelijaké věci, zdobí se svěžími květinami a voňavkami a zabývají se různými nepopsatelnými zábavami, tak zamykají dveře, aby se vyhnuli veřejné kontrole. Zítra je dáme definitivně uvěznit a vyženeme je pryč jako bandu obyčejných kriminálků. Všechno to výtí a volání, 'Hari, Hari' nebylo nikdy slyšet v těchto místech, ale nyní ten kirtan nenechá spát v míru obyčejné lidi. Všechn hmotný prospěch je teď navždy pryč a místo toho budeme mít hladomor. Deště se zastaví kvůli jejich hanebné činnosti, žádné obilí neuzraje a my všichni umřeme hlady. Však jen počkejte za pár dní, protože tohle šílenství nemůže trvat příliš dlouho, uvidíte, že Šrívása či Advaita nebo Avadhuta Nityananda půjdou." Tímto způsobem bezbožní lidé zuřili a vyhrožovali, ale Vaišnavové byli ponořeni v radostném oceánu kirtanu a nevěnovali pozornost jejich řečem.

Zvenku pokřik pokračoval: "To není bráhmanská povinnost zpívat a tančit, to je pro nižší třídy lidí. Hanba, že vzdělaný bráhmána dává takový špatný příklad." "Takhle to vypadá, když poctivý brahmána ztratí všechny své dobré vlastnosti. Nikdo nikdy neviděl takové tance a kirtany ani jako zvláštnost. Podívej se, co se přihodilo Nimaiovi, byl inteligent, teď zešlel, tančí a zpívá s nimi a neustále vzrůstá jejich počet. Jaký je užitek jejich křičení jména Boha, bez nějaké seberealizace? Bůh sídlí uvnitř tebe, proč odmítat prospěch svého vlastního domu a hledat něco jiného v pralese." Pak někdo docela nečekaně řekl: "Nikdo nesmí kritizovat ostatní, lepší bude jít radši domů a myslet na své vlastní záležitosti." Jiný hlas mu odporoval slovy, "Nemůžeme jít dovnitř a vidět kirtan, kvůli našemu vlastnímu neštěstí z našich předešlých životů. Jak můžeme kritizovat ty, kteří jsou šťastně uvnitř a zúčastní se kirtanu? Jsou velice zbožní." "Musím také patřit do jejich skupiny," vykřikl jeden ateista a tlačil se násilím k nim. "Jak velká je škoda, že nemůžeme vidět jejich kirtan? Je jich pouze pár stovek, ale vytahují se a ječí jako ve válce. Bez praktikování zpívání, pokání nebo pěstování znalostí následují vymyšlenou metodu kázně a meditace. Shromáždili potraviny jako rýži, banány, mléko a tvaroh, smíchali všechno, usedli spolu a snědli, a tím způsobem kazí kastovní systém."

Lidé přišli spatřit kirtan a jen nadávali: "Právě tak šíleně, jak vypadají, také jednají!" dopřáli si takové poznámky a odešli, aby se zase čerstvá skupina lidí shromáždila a pokračovala ve sprostotách. Když se dva nevěřící potkali, zabývali se zesměšňováním Vaišnavů a váleli se smíchy. Když potkali někoho, kdo nikdy neviděl kirtan, nutili ho jít do Šrívásova domu, a pouze po opakovaných prosbách mu dovolili odejít pryč.

Někdo řekl: "Jaký zázrak, navzdory tomu, co všichni tady vidí, lidé bláznivě následují Nimaie Panditu. V této tlačnici a zmatku dům Šrívasy Pandity zní, jako když se slaví Durga puja. Jediný zvuk, který někdo slyší, je velký rámus, což přirozeně dává povstat všem pověstným nemocem. Navadvipa je sídlem tisíců vzdělaných učenců, avšak tito šarlatáni tady nemohou získat vynikající postavení.

Musíme očistit Navadvipu od toho Šrívasy, zítra zboříme jeho dům a hodíme jeho majetek do Gangy. Bude lepší pro toto město, když bude zbaveno toho tak zvaného brahmana, než když bráhmanskou kulturu kvůli jeho špatnému příkladu Muslimové nebudou přijímat." Tak nekonečné byly šňůry nadávek proti Vaišnavům, avšak někteří ateisté byli přesto velice šťastní. Narodili se na tomtéž místě jako Pán a tak automaticky viděli a vyslechli Pánův tanec, kirtany a jiné zábavy.

Oddaní Pána Caitanyi byli hluchí ke všem takovým kritikám, opojeni sladkým nektarem Kršnova jména. Dnem i nocí zpívali různá transcendentální jména Kršny: "Jaya Kršna, Murari, Mukunda, Banamali." A dnem i nocí neúnavně Pán Visvambhara zpíval a tančil

se Svými společníky, jejichž transcendentální těla byla přirozeně neúnavná. Jak byli ponořeni do extáze Pánova jména, kirtanu s Pánem Caitanyou, prošla tisíciletí pro lidské pohledy, ale jen pár let pro oddané. Stejně v tanci Rasa, zábavě Pána Kršny, mladé dívky, gépie z Vraji, strávily tisíciletí s Kršnou a tančily s Ním, ale Jemu to připadalo jen jako nepatrně přelétající chvíle, jež přichází na konci časného jitra. Všechny Kršnovy zábavy jsou nepředstavitelné a společníci Pána Caitanyi to znali, neboť měli odedávna stejné zkušenosti jako gopie z Vraji.

Jedné noci, hodinu před úsvitem, Pán Caitanya náhle přestal tančit, naklonil Se na oltář, zvedl v náruči všechny Shaligrama sily, jež byly na místě Pána Višnu a usedl místo nich. Sedadlo zaprašelo a protestovalo hlasitě pod Jeho váhou. Pán Nityananda Se rychle hrnul podržet oltářní sedátko, nyní s Pánem Anantou Sesou podepřel sedačku, ta se přestala rozpadat a Pán Gaurasundara usedl pohodlně a mírně Se kolébal. Pán nařídil přerušit kirtan a klidně, vyrovnaně začal zjevovat transcendentální pravdu o Sobě, zvyšujíc hlas: "V Kaliyuze Jsem se zjevil jako Kršna, Jsem Nejvyšší Pán Narayana a šťastný syn Devaki, Jsem Pán a vládce všeho kosmického stvoření; Jsem to Já, kdo je opěvován všemi vašimi písněmi, Moji služebníci. Zjevil Jsem se kvůli vám všem a přijmu jakékoliv potraviny, jež Mi předložíte jako dary určené pro Mne." Šrívasa řekl: "Ó Pane, všechno je Tvoje." Pán Caitanya odpověděl: "Já chci sníst všechno." Advaita Acarya řekl, "Pane, to je pro nás velké štěstí."

Oddaní začali rychle přinášet jídlo pro Pána a Pán je potěšeně vychutnával. Snědl mléko, tvaroh a čerstvé máslo a opakoval stále: "Co dalšího máte, dejte Mi to!" Přinesli Mu mléko, sladkosti jako sandesh, jenž smíchal s cukrem; přinesli ztvrdlý kandovaný cukr s kokosovým mlékem a obilím, banány plněné rýží a smaženou rýži. Pojedl velké množství a ještě řekl: "Dejte mi více!" Snědl během minuty víc, než co mohou sníst dvě stovky mužů. Pán ještě řekl: "Co je tady ještě, dejte mi to, dejte mi to, Ó nic tady není!" Oddaní byli vzrušeni, protože jejich zásoby byly vyčerpány, začali se divit té Pánově náladě a vzpomínali na Pánovu Všemocnost se strachem. Prosili Pána se sepjatýma rukama: "Ó Pane, co si máme myslet o Tvých mystických silách? Jak můžeš být spokojen s našimi malými dary? Někdo, kdo drží celé stvoření ve Svém žaludku?" Pán odpověděl: "Dary Mých oddaných nejsou pro Mne nikdy malé nebo bezvýznamné, rychle Mi dejte, dejte! co jiného ještě máte!" Řekli: "Prosím slyš, drahý Pane, pouze zde zůstala nějaká rýže s

camphorem." Pán odpověděl: "Nebojte se, dejte Mi to." Oddaní se zaradovali a zapomněli na svůj strach, každý spěchal dát Mu tolik rýže, kolik mohl a Pán ji přijal na rozprostřených palmových listech. Pán pak udělal velké oči a váleje se po zemi, začal vykřikovat hlasitě: "Narra, Narra, Narra!"

Oněmělí překvapením oddaní usedli okolo s hrůzou v srdcích. Viděli Pána jako strašného pána, přicházejícího je potrestat, nikdo se k Němu netroufal přiblížit. Pán Nityananda stál za Mahaprabhuem, držíc nad Ním slunečník, a Advaita Acarya stál před Pánem se sepjatýma rukama a skládal Mu modlitby. Všichni oddaní svěřili hlavy v ohromení a přijali útočiště u nohou Pána Caitanyi. Kdokoliv vychutnává tyto příběhy o Pánově mystickém bohatství, bude přirozeně schopen uvidět blaženou tvář Pána. Ať je umístěn v jakémkoliv stavu duchovní realizace, dokáže pochopit, že tak rozsáhlé esoterické odhalení by bylo nemožné bez Pánova svolení. Pohlížeje na Advaitovu tvář Pán řekl: "Jako dobrodiní Jsem se tady inkaroval pouze kvůli tobě." Pán pohlédl na všechny oddaní jednoho po druhém a s úsměvem řekl, "Požádejte, o cokoliv chcete." Pán projevil Svou božskou hrůzoplounou moc tímto způsobem, unášeje oddané na vodách extáze. Pánovy nepředstavitelné zábavy je nemožné napodobit; v té chvíli se Pán změnil z náročného Samovládce na oddaného ve mdlobách oddané extáze. Když znovu nabyl vědomí, Pán naříkal a nepřetržitě zjevoval náladu služebnictví. Snažil Se položit Své paže okolo šíjí Vaišnavů a naříkal, oslovuje je: "Braťře, přáteli." Obyčejný člověk nemůže nikdy vidět takové činnosti, pouze řízením Pánovy síly maya byli Pánovi služebníci schopni pochopit pravdu o Pánově nadsvětském postavení. Oddaní měli radost, smáli se Pánově zázračné povaze a řekli: "Nejvyšší Pán Narayana sestoupil." Znovu padl do bezvědomí zdrcen blažeností a lehl Si na zem, jako by zemřel. Oddaní začali hořce bédovat. Mysleli si: "Můj milovaný Pane, Ty Jsi mne opustil a odešel z tohoto světa! Když Jsi ke mně tak krutý, chci také okamžitě opustit své tělo." Vševědoucí Pán znovu vstal, pociťuje myšlenky Svých oddaných a začali hlasitý kirtan. Oddaní byli náhle vzrušeni a v mimořádném vytržení ztratili rozvahu. Navadvipští oddaní tak vychutnávali tuto zázračnou láskyplnou zábavu s Pánem Vaikunthy. Kdokoliv slyší o těchto transcendentálních zábavách Pána, jeho mysl bude stále prodlévat ve společnosti oddaných a Nejvyššího Pána Gaurasundary Osobně. Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše, Já Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 9

Pán Šrí Gauracandra je Ovladatel Vesmíru a přijal roucho sannyasina ne pro Svůj vlastní prospěch, ale pro dobro všech. Všechna sláva synu Jagannathy Misry a Matky Saci a všechna sláva Jeho sankirtanovému hnutí. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, celému

životu Pána Nityanandy a Gadadhary Pandity, Jehož nejvíc miluje Advaita a Šrívasa Pandita, Jagadananda Pandita a Haridasa Thakura, Vakresvara Pandita a Pundarika Vidyanidhi, Yasudeva a Šrígarbha. Buď laskav, Ó Pane! Pohlédni milostivě na

každou žijící bytost. Ať je Pán a všichni Jeho společníci opěvován, nasloucháním o zábavách Pána Caitanyi každý okamžitě dosáhne nejvyššího cíle Bhakti, lásky k Bohu. Prosím slyšte pozorně vyprávění Madhya Khandy, protože zobrazují zábavy Pána Caitanyi. Nyní slyšte popis zábavy Pána Caitanyi "Mahaprakasa" lila nebo-li velké zjevení, jímž splnil touhu všech Vaišnavů.

Jednoho dne Pán Gaurasundara přišel do domu Šrínivasy Pandity doprovázen Pánem Nityanandou, který byl bez Sebe radosti. Tady se postupně shromáždili všichni Vaišnavové. Pak Pán Gaurasundara, který byl plně zahlobán dovnitř Sebe, pohlédl okolo - jako královská Osobnost přehlížel Své okolí s oslnivě mocným jasnem. Oddaní pochopili Pánovu náladu a okamžitě začali hlasitý kirtan. Jiného dne Pán tančil v extázi oddaného služebníka Nejvyššího Pána. Pak změnil náladu a momentálně zjevil Svou totožnost jako Všemocný Nejvyšší Pán, ale ta nálada se také rychle změnila a zase se vrátil zpět do nálady oddaného. Ale dnes, kvůli prospěchu shromážděných oddaných, Pán vstal jako by chtěl tančit jako obvykle, ale místo toho usedl na trůn Pána Višnu. Při předešlé příležitosti Pán usedl na trůn Pána Višnu ponořen v oddané extázi, jako by si nebyl vědom Své vlastních totožností. Ne tak dnes; dnes nechtěl zastírat Svou skutečnou totožnost závojem Své vnitřní energie. Seděl na trůnu neustále po dvacet jedna hodin. Oddaní stáli před Ním se sepjatýma rukama a srdcem překypujícím radostí. Byl to zázračný pohled, oddaní byli plně spokojeni a samovolně vyjadřovali, že se cítí, jako by byli na Vaikuntě. A tak to bylo, Pán také seděl uprostřed všech jako Pán Vaikunthy a všichni přítomní zde byli zcela osvobozeni z vlivu iluzorní hmotné síly.

Pán Caitanya nařídil: "Zpívejte tu píseň ke koupeli!" Oddaní byli velice potěšeni a začali zpívat. Pán mírně kýval hlavou do strany současně s písní a zaléval oddané Svou laskavou září. Oddaní nyní mohli sloužit Pánově náladě a zatoužili provést Jeho `abhisek' nebo-li slavnostní koupel. Oddaní přinesli vodu z Gangy. Nejprve procedili Ganzskou vodu. Pak dle poměrů smísili muškát, santálovou pastu, šafrán a camphor do směsi a připravili všechno se vzrůstající láskou k Pánovi. Zahájili slavnost radostným zpěvem a začali zpívat příhodné mantry. Pán Nityananda první naléval vodu na Pánovu hlavu, stále opakoval "Jaya, jaya" a činil tak s velkým potěšením. Ostatní pod vedením oddaných jako Advaita Acarya a Šrívasa Pandita koupali Pána a zpívali slavnou modlitbu "Purasa Sukta". Oddaní Pána Gaurangy jsou velice dobře znalí vědy o písmech a zpívání Védských hymnů, tak lili vodu a doprovázeli ji mantrami.

Mukunda a ostatní sladce zpívali slavnostní píseň ke koupeli a jiní oddaní naříkali nebo tančili, zdrcení štěstím. Počestné a cudné manželky jásaly radostí. Veškeré shromáždění se ponořilo do oceánu blaženosti. Pán Vaikunthy Pán Gauranga zůstal usazen, a oddaní jeden po druhém lili vodu na Jeho hlavu a koupali Pána. Obvykle při takové náboženské příležitosti bylo považováno za potřebné množství 108 džbánů vody, ale dnes mnohokrát překročili tento počet.

Také polobozi sem přišli, nečekaně, aby nezmeškali příležitost učinit větší duchovní pokrok, ale byli přestrojeni, aby nebyli rozeznáni. Kdo jenom kapku vodu obětoval Pánovým lotosovým nohám, třeba jenom v meditaci, je sdostatek chráněn před

trestem, který dává Bůh smrti. Co říct o dobrém osudu lidí, kteří měli právo omývat Pána přímo, kteří tam byli přítomni osobně? Všichni sluhové a služky v domě Šrívasy Pandity byli také zaměstnání nošením vody pro Pána. Zázračný výsledek, jež někdo získá službou Pánovi byl jasně prokázán jednou událostí. Jedna služebná, zbožná žena jménem "Dukkhi" (smutná), byla jednou z nosiček vody. Pán viděl její aktivní snahu a řekl jí: "Dej, dej více!" Pán byl tak dojat jejím postojem k oddané službě, že změnil její jméno na 'Sukhi' nebo-li šťastná, označující, že odehnal pryč její tíseň. Když omyli Pána, doprovázeni zpěvem Védských manter, oddaní osušili Pánovo tělo. Oblékli Ho do čistých nových šatů a pomazali Jeho transcendentálně vznešené tělo svěží santálovou pastou. Očistili trůn Pána Višnu, připravili všechno potřebné a Pán usedl na trůn, jenž byl skutečně Jeho. Pán Nityananda držel slunečník nad Pánovou hlavou, zatímco jeden z nejšťastnějších oddaných začal ovívat Pána 'camarou'. Oddaní shromáždili náležitosti pro oběť a uctívání Pána a začal Ho uctívat. Jejich obětní dary byly balíčky caranamrity, ovoce, acamani, kadidlo, svěží olej, lampy, nové šaty, bráhmanská šňůra atd. Jako obvykle Ho uctívali se šestnácti přísadami. Použili santálovou pastu z Tulasi manjaris a složili ji k Jeho lotosovým nohám. Zpívali Gopala mantru, sestávající z deseti slabik, zatímco prováděli uctívání, následující přísně zásady tohoto předepsaného uctívání. Všichni oddaní Mu skládali své modlitby.

Všichni stáli společníci Pána, jako Advaita Acarya Prabhu, padli před Pánovým nohama jako klády a skládali Mu plné poklony. Všichni oddaní vyjadřovali duchovní lásku k Nejvyššímu Pánovi, slzy plynuly dolů po jejich lících, mísily se a vytékaly jako řeka. Neustále zpívali verše chvalořečící Pána, a Pán vyslechl všechno s velkým uspokojením. Modlili se: "Všechna sláva Pánovi Vesmíru, laskavě upři Svůj laskavý pohled na tento svět, nyní trýzněný třemi druhy utrpení. Všechna sláva Původní příčině všeho, Ovladateli všeho! Ty Jsi sestoupil, abys zahájil společné zpívání svatého jména. Ty Jsi ustanovil Savatam Dharmu ve Védách a Jsi Ochráncem zbožných, Původní Duše všech čtrnácti světů. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, jenž Je vykupitel nejpokleslejších duší, oceán transcendentálních vlastností, Nejvyšší Útočiště tichých a ubohých. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, který je Vrajendra nandana Kršna, který Se expandoval do Pána Višnu a leží v oceánu mléka jako Kširoadakasayi Višnu, zjevil se v této inkarnaci pro potěšení Svých oddaných. Všechna sláva Pánu Gaurangovi, který je Původní a Absolutně nepředstavitelný, nepochopitelný. Je stále transcendentálně umístěná, soucitná Nejvyšší Osobnost. Všechna sláva Pánu Caitanyovi. Byl zrozen v rodině Bráhmanů jako korunní klenot této třídy, jako zdroj osvobození veškeré bráhmanské populace; Je původní Védské náboženství, život a duše každé živé bytosti. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, který zachránil Arjuna od neslavné smrti a dal osvobození démonici Putaně. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, který nikdy nevidí chyby na žijící bytosti, Je manželem Bohyně štěstí." Těmito slovy oddaní vzývali Pána. Pánovi služebníci se utápěli v oceánu blaženosti, vidíce Pána Caitanyu zjevovat tuto kromobyčejnou náladu. Pán milostivě sňal závoj mayi ze všech srdcí a vložil do nich Své lotosové nohy, aby byly uctívány Jeho oddanými služebníky. Někteří oddaní přinesli sladce navoněný olej a pomazali

jím Pánový lotosové nohy, jiní Ho uctívali obětí něžných lístků tulasi. Ještě víc přineslo v oběť nejdražší drahokamy, zlaté a stříbrné ozdoby a složili poklony Jeho nohám. Mnoho cenných darů obětovali Pánovi; bílé, modré a zářivě žluté hedvábné šaty, rozmanité drahé kovové nádoby byly uloženy jako oběť u lotosových nohou Pána, dary byly bez konce. Všichni domácí služebníci v domě Šrívasy Pandity, toužící sloužit čistým Vaišnavům, nyní mohli přímo sloužit lotosovým nohám Pána Gauracandry, po Jehož lotosových nohách touží všichni, také Pán Brahma, Pán Šiva a Lakšmí devi usilují o tuto nepatrnou příležitost.

Přinášeli mnoho součástí k uctívání Pána beze strachu nebo zdráhání, aby Pána pohnuli do Jeho úctyhodné nálady. Přinesli neloupanou rýži, tulasi, travu durba, muškát, šafrán, camphor a různé ovoce, svěží květiny, santálové dřevo a složili to k Jeho

lotosovým nohám. Každý Jej uctíval v souladu s náklonností svého srdce následujícími různými způsoby uctívání. Pak Caitanya Mahaprabhu, Nejvyšší Pán Vaikunthy, ukázal některé Svoje neobyčejné zábavy. Řekl oddaným: "Dejte Mi něco, chci něco

jíst!" a natáhl Svou ruku. Cokoliv Mu oddaní předložili, snědl. Různí Vaišnavové přinesli rozmanité potraviny k jídlu, banány, mung dal, jogurt, sladké kondenzované mléko, máslo, mléko. Vložili to do Pánových rukou a On nerušeně snědl všechno. Někteří

oddaní spěchali na trh a hrnuli se zpět s vybranými předměty. Předložili Pánovi kokosy, rozmanité mléčné sladkosti v obrovském množství, černé bobule, zelené melouny nasycené cukrem. Někdo jiný přinesl vodu z Gangy; Pán snědl všechno. Když viděli, že Pán šťastně snědl všechno, co přinesli, nosili štědré porce pochoutek mnohokrát více. Stovky oddaných nosily galony vody z Gangy a Pán, který je Největší z Mystiků, vypil všechny. Stovky džbánů jogurtu, sladkého kondenzovaného mléka, mléka, stovky trsů banánů; obrovské kopce 'mung dalu'; hory mléčných sladkých pochoutek, camphor, betel, ovoce a oříšky byli okamžitě pojídány Pánem před udivenými a zírajícími oddanými.

Pán spokojeně snědl všechno, co Mu obětovali a na oplátku jim zjevil všechny detaily dřívějších životů oddaných. Když oddaní vyslechli své osobní příběhy, rozvzpomněli se na své dřívější dny a padli na zem v extázi.

Pán oslovil Šrívasu Panditu: "Vzpomínáš, jak jsi poslouchal lekce ze Šrímad Bhagavatamu v domě Devanandy Pandity? Každá čárka Bhagavatamu je nasycena nektarem božské lásky k Bohu, a tak tvoje srdce roztálo při naslouchání této recitace z Bhagavatamu. Křičel jsi hlasitě a padal v bezvědomí na zem. Nevzdělaní a hloupí studenti tam neznali, co je to "Bhakti yoga", nemohli rozumět významu tvého kromobyčejného chování. Byl Jsi zahloubán uvnitř Sebe v extázi lásky ke Kršnovi, zapomínaje na vnější svět a tak nechápali, dokud tě nevynesli ven ze dveří. Devananda Pandita, jejich učitel, byl svědkem celé události, ale neokřikl svoje studenty. Protože on sám byl bez zájmu o vědu o vědomí Kršny, dalo se čekat, že jeho studenti budou také jako on. Probudil ses a shledává se venku on ulici, zvedl jsi se a vrátil domů, pociťuje smutek. Tvůj smutek přetrvával a tak jsi dal přednost

zůstat o samotě; toužil jsi opět číst Bhagavatam. Když Jsem viděl tvůj žalostný stav, sestoupil Jsem z Vaikunthy do tvého srdce a způsobil, abys plakal extatickými city ze své lásky ke Mně. Pocítil jsi zase štěstí, když jsi četl Bhagavatam, ponořen ve svých slzách na místě, kde jsi seděl."

Když to Šrīvasa Pandita vyslechl, byl přemožen svým citem a padl na zem, plakal a válel se, dýchaje rychle a těžce. Tímto způsobem Pán hovořil s Advaitou Acaryou Prabhu a různé oddané přivedl zpět k rozvzpomenutí se na jejich dřívější dny. Ponořil oddané do oceánu blaženosti, zatímco seděl na Svém trůnu a žvýkal betelové listí. Oddaní tančili a prováděli kirtan, zpívající: "Jaya Sacinandana", Všechna sláva synovi Matky Saci! Jestliže náhodou oddaný nebyl přítomen, okamžitě Pánovi něco přinesl a předložil před Něho. Pán vztáhl Svou ruku a řekl jim: "Dejte Mi něco k jídlu!" A cokoliv Mu předložili, jim všechno snědl. Pak Pán pronesl: "Vzpomínáš, jak Jsem k tobě v noci přišel jako lékař a usedl na tvoje lůžko, abych léčil tvoji horečku?"

Když to vyslechli od Pána, oddaní padli na zem zdrceni nezvládnutelným duchovním pohnutím. Vidíce Gangadasu Pán řekl: "Můžeš uklidnit svoji mysl. Této noci jsi unikl králi Muslimů, který se bojí tě zatknout? Celá tvoje rodina tě sem doprovodila a když jsi přišel k přístavišti a

zde nebyly žádné lodi, byl jsi ve velikém rozporu. Noc se obrátila k úsvitu a ještě žádná loď nebyla na dohled, začal jsi tedy plakat znepokojením. Třásl jsi se při myšlence, že Muslimská moc obtěžuje tvoji rodinu ve tvé přítomnosti a tak by bylo lepší utonout v Ganze, myslel sis. V té chvíli Jsem Se zjevil jako lodník, řídící loď k tobě. Tvůj duch se pozvedl, když jsi viděl blížící se loď. Řekl jsi Mně, lodníkovi s náklonností slova: "Můj drahý bratře, prosím převez mne přes řeku, odevzdám svoje tělo, zdraví, život, všechno tobě, jsem závislý výhradně na tobě, zde je pár rupií za tvé úsilí, převez mne a moji rodinu do bezpečí. Pak Jsem převezl tebe a tvoji rodinu přes řeku a vrátil Se do Mého věčného příbytku na Vaikuntě.

Gangadasa byl nesen na vodách blažené extáze, když slyšel Pána. Takové jsou zázračné zábavy Pána Gaurasundary. Pán pokračoval: "Netrap se touto událostí, když jsi se tak obával, Já jsem tě přišel zachránit a převézt tě přes řeku." ÍGangadasa, neschopen se ovládnout, zase padl na zem a válel se v extázi. Pán Caitanya, Pán Vaikunthy seděl na Svém trůnu, Jeho tělo bylo pomazáno santálovou pastou a krásně vyzdobeno svěžími květinovými girlandami. Jeden z Jeho drahých služebníků Jej ovíval, jiný upravoval Jeho vlasy, někteří jiní připravili betel a předložili Mu ho, mnoho jich tančilo v extázi okolo Něho.

Tak celý den přešel a noční temnota nepozorovaně přišla ukrást světlo. Když pochopili, že to je noc, oddaní rychle zapálili lampy a skládali světla k uctívání Pánových lotosových nohou. Začali provádět kirtan, hráli na karataly, gongy, lastury, bubny mridanga a strunné nástroje. Pán zůstal sedět v milostivé náladě, ale zůstal zticha navzdory různým činnostem oddaných.

Oddaní skládali různé druhy květin k Jeho lotosovým nohám a klaněli se před Ním se slovy: 'O Pane, ochraňuj mne'. Někteří oddaní se modlili k Pánovi s velkou ponížeností, jiní zpívali hlasitě modlitby Pánovi; zvuk radostného pláče byl to jediné,

co bylo slyšet. Každý přítomný pocítil tak nepopsatelné a zázračně vznešené pocity právě v té chvíli, že se celé šťastné shromáždění cítilo, jako by okamžitě byli přeneseni na Vaikunthu. Tím způsobem Pán ukázal náladu Nejvyššího bohatství, zatímco všichni oddaní stáli uctivě a obklopovali Pána se sepjatýma rukama. Pán Gaurasundara se choval bezděčným způsobem, Jeho učedníci vložili Jeho lotosové nohy na sebe a tímto způsobem prováděli Svoje transcendentální zábavy. Pán Gaurasundara byl ve Své milostivé náladě připraven rozdávat dobrodiní Svým oddaným a oddaní Ho zůstali obklopotvat se sepjatýma rukama. Pán jim prokázal bezpříčinnou milost každému, když prováděl zábavy po dvacet jednu hodinu extáze. Pán pak nařídil: "Jděte a přiveďte Šrídharu, okamžitě, ať vidí Moje bohatství. Neustále o Mně přemýšlí v odloučení. Chci, aby přišel právě teď. Jděte se zpěvem po městě, vyhledejte někoho, kdo volá po Mně a přiveďte jej sem ke Mně." Vaišnavové se hnuli vyplnit Pánův příkaz a šli směrem ke Šrídharovu sídlu. Teď poslouvejte pár příběhů o Šrídharovi, jak žil a prodával "khola" (nebo dřevo banánového stromu). Koupil kládu kholy a pak nařezal na krátké kousky a prodával je. Cokoliv ve dne vydělal, rozdělil na poloviny a použil na zakoupení oběti pro matku Gangu. Z druhé poloviny se udržoval naživu. To je zkouška skutečného oddaného Nejvyššího Pána. Šrídharma byl velice počestný a pravdomluvný člověk, jako Yudhisthira Maharaja, stále udržoval správnou cenu svého zboží a nikdy nepřijal od nikoho nic navíc. Ti, kdo znali tuto skutečnost, nakupovali od něho za cenu, již požadoval. Tímto pokorným způsobem tato velká duše žila v Navadvipu, známa lidem pouze jako 'prodavač kholy'; jeho skutečná totožnost nebyla nikomu známa. Trávil celé noci zahloubán do zpívání svatého jména Kršny, zapomínaje na všechno včetně spánku. Ateističtí sousedé protestovali: "Nemůžeme v noci spát, Šrídharovo ječení trhá bubínky. Ten ubohý vandrak nemůže nakrmit svoje tělo a tak nyní v noci je vzhůru trápen hladem." Ateističtí sousedé si přivodili jistou záhubu pro sebe, když hovořili tímto způsobem, ale Šrídharma pokračoval ve své duchovní činnosti nevzrušeně a zůstával stále šťastný. Hlasitě zpíval svaté jméno celé dlouhé noci, ponořen do lásky ke Kršnovi. Oddaní kteří přišli hledat Šrídharu, došli pouze na polovinu cesty k jeho domu a již mohli slyšet jeho hlasitý zpěv. Vedeni tím hlasem přišli do Šrídharova domu. Řekli mu: "Prosím pojd' s námi, Ó svatý muži, a setkej se Pánem Caitanyou, jsi nanejvýš požehnán, že můžeš být v Jeho přítomnosti." Když Šrídharma slyšel zmínku o Pánu Caitanyovi, byl zdrcen extatickými city a upadl do hlubokého bezvědomí. Oddaní ho rychle zvedli, a velice pomalu a mírně ho vedli k Pánovi. Pán Caitanya byl mimořádně šťasten, že vidí Šrídharu a zval ho hlasitým a vřelým uvítáním se slovy, "Pojd', pojd', ty jsi Mne bohatě uctíval, mnoho životů jsi strávil v Mé oddané službě. V tomto životě jsi Mi prokázal hojnost oddané služby, ale Já jsem vychutnával tvoje nesčetné 'kholy' i jindy. Mnohokrát Jsem přijal různé věci z tvých rukou, ale ty jsi zapomněl na naše vztahy." Když Pán Caitanya zjevoval Své zábavy jako učenec, choval Se odvážně a drze. Během té doby skrýval Svou skutečnou totožnost; Pán mohl denně využívat Šrídharovy společnosti pod záminkou smlouvání s ním. Chodil do jeho krámků a kupoval banány, dřeň atd. Denně se hádal o cenu po několik hodin a nakonec Pán odešel s nákupy pořízenými za polovinu skutečné ceny.

Pravdomluvný Šrídharma stále žádal správnou cenu, ale Pán mu Osobně prokázal dobrodiní a zaplatil pouze poloviční cenu. Tehdy rozhořčený Šrídharma vyskočil a zkoušel sebrat zboží zpět od Pána. Pán mu pak řekl: "Proč, můj drahý bratře Šrídharo! Jsi člověk v odříkání, ale Já myslel, že jsi velice bohatý. Pak proč zkoušíš vyškubnout tyto věci z Mojí ruky? Jsem také překvapen, že ve všech těchto časech nevíš, kdo Jsem." Nejvyšší Osobnost Božství Pán Caitanya viděl, že není stopy hněvu na Šrídharově tváři a tak odnesl ty věci pryč. Pán Gaurasundara vypadal tak krásně, že mohl upoutat dokonce i mysl Anděla. Jeho jemné čelo bylo vyzdobeno zářícím znakem urdhapudra tilaka. Měl dhoti nejpřitažlivějším způsobem nařaseno na třech různých místech, Jeho náušnice byly krásně tvarovány a nepatrně zešíkmeny. Pánovy temperamentní oči byly mimořádně živé a neklidné. Zářící bílou bráhminskou šňůru nosil elegantně okolo Jeho ramenou; Pán Ananta Sesa přijal tuto velice tenkou podobu bráhminské šňůry zdobící Pána. Usmál Se na Šrídharu sladkými rty zrudlými od žvýkání betelu a opět zvedl ty věci. Šrídharma řekl Pánovi: "Slyš, Ó bráhmane, prosím omluv mne nyní. Jsem pouze Tvůj pes". Pán odpověděl: "Znám tě, jsi velice vychytralý. Získal jsi mnoho peněz prodejem těchto banánových stonků." Pak Šrídharma řekl: "Což zde nejsou jiné krámky kromě mého, že nakupuješ zde za nejlevnější cenu?"

Pán Caitanya řekl: "Nechci se tak snadno vzdát tvých dodávek, uklidni se, dej mi ty stonky a přijmi za ně peníze." Šrídharma byl bezmocný proti Visvambharově šarmu a tak se na Něj usmál, upoután Jeho mimořádnou krásou, zatímco Visvambhara pokračoval ve Své rozmluvě, velice potěšen Svým věčným společníkem a oddaným Šrídharou. Pán Caitanya řekl: "Každý den budeš obětovat Matce Ganze, tak proč jí nemůžeš poslat ty tvoje věci po Mně? Jsem otcem Matky Gangy, již uctíváš denně, tuto pravdu ti zjevují." Šrídharma byl šokován, když to slyšel, zakryl si uši dlaněmi, opakoval jméno Pána Višnu a když viděl, že Visvambhara je v drzé náladě, dal Mu banánové stonky. Tímto způsobem Pán smlouval a bojoval se Šrídharou každodenně; Šrídharma myslel, že ten chlapec je velice neklidný bráhmanský výrostek. Šrídharma nakonec navrhl: "Dám ti to, dám ti něco bezcenného, ale pak mne prosím nech samotného. Co mohu ztratit, jestliže Ti dám kousek banánových stonků, květiny a sladké kořeny banánů? Pán Caitanya odpověděl: "Dobře, dobře, to stačí, není třeba víc," Pán denně snědl misku připravených Šrídharových darů. Pán miluje přijímat dary od Jeho oddaných. Nikdy nežádá nic od neoddaných. Pán toužil předvést tuto zábavu a tak Sám zařídil, aby Šrídharma prodával 'kholu'. Kdo může pochopit transcendentální vztahy mezi Nejvyšším Pánem a Jeho oddaným? Nikdo nemůže pochopit tyto nadlidské činnosti bez požehnání Pána, tato skutečnost byla připomenuta Pánem.

Pán Caitanya řekl: "Ó Šrídharo, spatřil jsi dnes Moji krásu, proto ti chci udělit osm mystických dokonalostí." Velký oddaný Šrídharma zvedl hlavu a viděl, že Pán Visvambhara změnil barvu Své pleti a stal se temný jako kůra stromu Tamala, drží v ruce flétnu, po Jeho pravici stojí Pán Balarama a celá scéna je zalévána žhnoucí září. Viděl Pána Brahma a Pána Šivu se blížit k Jejich Výsostem a obětovat lotos a betel, a začali recitovat verše modliteb k Nejvyššímu Pánovi. Pán Ananta Sesa stál za Pánem,

Svou kápi držel nad Pánovou hlavou jako slunečník a svaté osobnosti jako Sameka, Narada a Sukadeva Gosvami skládali modlitby Pánovi. Všude okolo nebesky krásné dámy zpívaly a opěvovaly Pána se sepjatýma rukama.

Šrídharma, když viděl tento zázrak zázraků, byl udiven, ale v příští chvíli se zhroutil na zem. Pánově pronesl Šrídharovo jméno a žádal ho, aby povstal, Šrídharma vyslechl Pánův příkaz, procítl ze své mdloby a vstal. Pán Caitanya nařídil Šrídharovi:

"Šrídharo, prones něco opěvujícího Mne!" Šrídharma odpověděl: "Drahý Pane, jsem nevzdělaný a bláznivý, jakou inteligencí bych mohl opěvovat Tvoji Výsost?" Ale Pán řekl: "Cokoliv říkáš, Mne vždy opěvuje." Na Pánův příkaz Matka Sarasvati, Bohyně učenosti, nyní propůjčila Šrídharovi moc řeči a Šrídharma začal opěvovat Pána. "Všechna sláva, všechna sláva Šrí Caitanyovi Mahaprabhuovi, všechna sláva Pánu Visvambharovi, Pánovi Navadvipy. Všechna sláva Pánovi veškerého kosmického zjevení, všechna sláva synu Matky Saci, Visvambharovi. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, jehož inkarnace a činnosti jsou tajemstvím i pro Vědy, který se zjevil jako nejlepší z bráhmánů, zjevuje se v každém tisíciletí pro obnovení náboženských zásad a přijímá různé podoby. Tajně vstupuješ do města, řídíš a ovládáš všechno, Tvoji skutečnou totožnost nezná nikdo a je nemožné pro někoho znát skutečně Tebe Samotného bez Tvé milosti." "Ó Pane, Ty Jsi náboženský Princip, předepsané povinnosti, oddaná služba, znalost písma, Vědy a objekt všech meditací. Jsi mystická dokonalost, někdy zvýšení bohatství, duchovní potěšení, cesta mystické jógy. Jsi důvěra v člověka, milosrdenství, iluze a chamtivost. Jsi Indra, král nebes, měsíc, oheň, voda. Jsi slunce, vzduch, zdraví a síla, oddanost, osvobození; Jsi Pán Brahma a Pán Šiva. Ó Pane, Ty už nic nepotřebuješ, protože všechno patří Tobě." Řekl Jsi mi kdysi, že matka Ganga, již uctívám, pramení ze Tvých lotosových nohou, avšak kvůli mému hříšnému srdci jsem Tě nemohl rozeznat, nepochopil jsem Tvoje Nejvyšší postavení. Jsi tatáž Nejvyšší Osobnost, která předešle Svým zjevením požehnala Gokulu a nyní Jsi se opět inkaroval jako sladký Pán Navadvipy.

Jsi vtělením nejvyšších esoterických procesů, proto Jsi stejnou vědu o oddanosti propagoval všude kolem Navadvipy. Bhíšma Tě pokořil (přinutil Tě porušit Tvůj slib) v bitvě pro svou oddanou službu, a z téhož důvodu Tě Matka Yasoda spoutala. Satyabhamadevi se mohla stát Tvojí manželkou, společnicí Pána Kršny, pro svoji touhu a lásku k Tobě; upoután láskou Svých oddaných Jsi nosil mladé pasáčky krav na Svých ramenou. Veškeré žijící stvoření nosí a chovají Tvoje myšlenky ve svém srdci, avšak Ty Jsi nesl Šrídharu na Svých ramenou. To je velké tajemství a ukázka, jak Se dokážeš pokořit před Svým oddaným.

MADHYA KAPITOLA 10

Můj nejdražší příteli Pane Gaurango, Ty Jsi oceánem transcendentálních vlastností. Všechna sláva Tobě a všechna sláva Pánu Nityanandovi Prabhu, Nejvyšší Osobnosti bez počátku a konce. Po prokázání dobrodiní Šrídharovi Pán Caitanya mírněšvésil Svou hlavu a opakoval jméno "Nada, Nada, Nada" a řekl Advaitovi Acaryovi:

"Acaryo! Požádej o něco, co potřebuješ." Acarya odpověděl: "Moje prosby již byly

zodpovězeny Pánem." Pán Caitanya ocenil tuto odpověď hromový křikem, jenž přehlušil všechny ostatní zvuky.

Zatímco Pán Caitanya ještě zjevoval Svou "Mahaprakasha" lílu v náladě Všemocného, Nanejvýš Bohatého Pána, Gadadhara Pandita připravil betel a nabídl ho Pánovi, a Pán ho vzal a žvýkal. Pán Nityananda, jehož částečná expanze Pán Ananta Šéša je nositelem Vesmíru, nyní držel slunečník nad Pánem Caitanyou. Advaita Acarya a jiné velké osobnosti stály před Ním. Pán nařídil Murarimu: "Pohlédni na Mne!" a Murari viděl Pána Ramacandru osobně. Viděl, že Visvambhara, Pán Caitanya sedí na královském trůnu s lukem a Jeho pleť je zelená jako čerstvě orosená stébla trávy. Viděl Janaki devi neboli Situ devi a Lakšmana po Jeho levici a všude kolem Mu dobří vůdcové opic skládali modlitby. Murari projevil svou totožnost jako Hanumana a nyní, když viděl svého milovaného Pána Ramacandru, upadl do extatické mdloby z transcendentální zábavy Pána Caitanyi.

Pán Visvambhara na něj zavolal: "Hej, opice, vypadá to, že jsi zapomněl, jak démon Ravana, který ukradl Situ devi, popálil tvoji tvář. Rozzuřen jsi dobyl jeho sídlo Šrí Lanku a zničil celou jeho rasu. Jsem tentýž Pán, Tvůj uctíváný Pán, nyní jsi zase v Mojí blízkosti. Povstaň, povstaň Murari, jsi Mi tak drahý jako Můj vlastní život. Já Jsem Pán Ramacandra, ty jsi Hanuman." "Pohled' na svého Lákšmanu, Svůj milovaný život a duši, Ty jsi zachránil Jeho život přinesením hory Gandharvamađana. Slož poklony lotosovým nohám Janaki, Síty devi, jejíž tíseň Tě pohnula k hojným slzám." Slova Pána Caitanyi vrátila Murarimu vědomí, a on při procitnutí spatřil tu zázračnou scénu a začal křičet z lásky k Bohu. Murariho extatický pláč by pohnul dokonce neživými uschlými stromy, co pak říct o shromážděných Vaišnavech. Opět Pán Caitanya začal hovořit k Murarimu: "Můžeš Mne požádat o nějaké dobrodiní." Šrí Murari odpověděl: "Můj Pane, nechci nic. Pouze splň moje jediné přání, abych mohl zpívat pouze o Tvé slávě. Mohu upadnout do jakéhokoliv stavu, ale zrození za zrozením znovu chci vzpomínat na Tebe, abych Ti sloužil ve společnosti Tvých služebníků. Ó můj Pane! Prosím neumísti mne do postavení, kde bych se mohl odklonit od Absolutní Pravdy a zapomenout, že Jsi Nejvyšší Pán a já Tvůj věčný služebník. Kdekoliv sestoupíš, doprovázen Svými věčnými společníky, já toužím být tam jako Tvůj bezvýznamný služebník." Pán odpověděl: "Tak to bude! Tak to bude! Splním ti toto dobrodiní." Když to oddaní slyšeli, zaradovali se a křik oddaných naplnil vzduch.

Všichni Vaišnavští oddaní byli přirozeně dojatí a nakloněni Murarimu, který byl vždy soucitný ke všem živým bytostem. Taková byla čistota Murariho oddanosti, že jeho pouhá přítomnost proměnila všechno na svaté poutní místo, transcendentální jako Vaikuntha. Není možné popsat velikost Murariho, i Sám Nejvyšší Pán sestoupil pro Murariho potěšení. Pán Caitanya pak stanovil: "Všichni pozorně poslouvejte, jestliže někdo kritizuje Murariho, nemůže být zachráněn dokonce ani miliónem ponoření do Gangy, ve skutečnosti jeho koupele v Ganze nebo dokonce zpívání jména Pána Hariho může přirozeně zničit takového hříšného darebáka. "Murari", Nejvyšší Pán je tajně (gupta) usazen v srdci a hlavě Murari Gupty, to je duchovní význam Murariho jména." Vaišnavští oddaní začali plakat v extázi, zpívající

Kršnovo jméno, když viděli, jak Pán Caitanya prokázal Svou milost Murarimu. Každý, kdo naslouchá zábavě o mimořádné velkomyslnosti Pána Caitanyi, získá lásku k Bohu. Zatímco Murari a Šrídharma plakali z lásky k Bohu, stáli před Pánem a Pán Caitanya žvýkal a hlasitě chroupal betelový oříšek.

Pán Caitanya pak upřel Svůj milostivý pohled na Haridasu a zvolal: "Pohlédni na Mne, Haridaso, tvoje tělesné zrození je nadřazeno Mně a tvoje třída a kasta je vznešenější než Moje. Ačkoliv ti hříšní Muslimští trýznitelé způsobili velkou bolest, váhám ve Svém srdci potrestat je, abych tě nevzrušil, neboť znám tvoji soucitnou povahu."

Slyš, Haridaso, když jsi byl vláčen a bičován po různých tržištích, vzal Jsem Svůj disk Sudarsana, sestoupil na zem z Vaikunthy a chtěl setnout tvým trýznitelům hlavy. Když tě tvoji trýznitelé zkoušeli umlátit k smrti, ty jsi přesto pomýšlel jen na jejich dobrodiní. Nestaral jsi se o svou vlastní bolest, měl jsi pouze soucit k nim, a pro tvoje laskavé srdce Jsem nemohl použít síly, Moje zbraň disk Sudarsana se jevila bezmocná. Nemohu trestat ty lidi, protože jsi se rozhodl omluvit je, ale nemohl Jsem hledět na tvoje utrpení a ochránit Jsem tě od jejich šlehanců umístěním Sebe na tvoje místo. Já Jsem přijal všechny ty šlehance určené tobě Sám na Sebe, vidíš stopy na mém těle, nelžu ti. Všechno ostatní bylo druhotným důvodem Mého sestupu: neschopen strpět tvé utrpení Jsem urychlil Svůj sestup do tohoto světa. Můj milovaný "nada", Advaita Acarya plně rozeznal, kdo Jsem, Jsem zcela spoután jeho láskyplnou oddaností."

Náš milovaný Pán Caitanya je velice dovedný v šíření slávy Svých oddaných, nechce nic víc než opěvovat a ochraňovat Svoje oddané, dokáže dokonce spolknout oheň pro Svoje oddané a ochotně se stává otrokem Jeho oddaných. Pán Kršna poznává pouze Své oddané a nezná nikoho jiného, pro Kršnu není nikdo roven postavení Jeho čistých oddaných. Všichni tito ubozí hanobitelé kteří jsou nepřátelští k takovým čistým oddaným Pána, jsou zbaveni všeho dobrého osudu. Můžete vidět z této zábavy vysoce vznešené postavení oddaných, což všechno Pán Caitanya řekl Haridasovi Thakurovi. Když Haridasa slyšel Pánovu velkomyslnost, pocítil hlubokou mdlobu. Ztratil všechno vnější vědomí a byl ponořen do oceánu extáze. Pán Caitanya řekl: "Vstávej, vstávej! a pohleď na Moje bohaté zjevení ve tvém spokojeném srdci!" Haridasa procítl, nabyl vnějšího vědomí, plakal a pohledem hledal Pánovo mimořádné zjevení. Válel se všude po dvoře, někdy dýchal volně, jindy ve mdlobách. Všechny extatické příznaky zmítaly Haridasovým tělem jako bouře a ačkoliv ho Pán zkoušel uklidnit, Haridasa se nemohl ještě utišit. Thakura Haridasa řekl: "Ó Pane Visvambharo! Ty Jsi Pán a Ochránce Vesmíru a nyní zodpovídáš za vysvobození nejnižší pokleslých darebáků, jako jsem já. Důvěřuji v Tebe, Můj Pane. Jak mohu popsat Tvoji transcendentální slávu, když nemám sil ani žádnou dobrou kvalifikaci, jsem hříšný a nepatřím ani do Védské společnosti?"

Pouhé spatření mne učiní člověka náchylného k hříchu a můj dotek každého tak znečistí, že se musí okamžitě vykoupat; jak mohu říkat něco o Tvých božských zábavách? Je jasnou skutečností, že Ty Sám dáváš někomu vzpomenout na Svoje lotosové nohy, byť je bezvýznamný a pokleslý jako hmyz, není od Tebe nikdy

opuštěn. Proto dokonce mocný král upadne do nemilosti, jestliže nedbá o Tvoje lotosové nohy. Nejsem schopen vzpomínat na Tebe, ačkoliv Tě znám jako útočiště nejbezmocnějších

duší, když si na Tebe znovu vzpomenu. Zlý Duryodhana a Duhsasana zavlékli spravedlivou Draupadi do dvora paláce a chtěli ji svléknout. Tváří v tvář strachu ze zneuctění vzývala Tebe, Kršno. Kvůli tomu Jsi udělal její sári nekonečně dlouhé Svojí mystickou silou. Avšak zločinci v tom nemohli poznat Tvoji ruku. Jednou čarodějnice obklopily Parvati devi a žádaly od ní jídlo a když Tě vzývala, okamžitě Jsi se zjevil, potrestal čarodějnice a zachránil Svoje oddanou.

Jsem tak hříšný, že nemohu vzpomínat na tak velkomyslnou Osobnost, jako Jsi Ty; Ó Pane! Prosím proto dej mi útočiště u Svých lotosových nohou.

Démon Hiranyakasipu všemi způsoby zrádných a násilných metod zkoušel zabít Prahlada otravou jedem, svržením z vysoké hory, uvržením do žhavé nádoby s olejem atd. Avšak během jeho trýznění Prahlad meditoval o Tvých lotosových nohách a byli zachráněni ode

všeho neštěstí. Tímto způsobem Jsi ponížil mnoho jeho nepřátel a odňal jim všechnu jejich životní sílu; nakonec Jsi se zjevil Osobně v Prahladově meditaci.

Jednou pět Pánduovců bylo v nedůstojné situaci a obávalo se zloby Durvasy Muniho, ale vzpomínali na Tebe a Ty Jsi se zjevil osobně a zachránil je. Upokojil Jsi Yudhisthiru Maharaje svými uklidňujícími slovy: Vidiš, že Jsem již zde, tak klidně sejdi dolů, odpočívej a neměj obavy z Durvasy Muniho a jeho armády učedníků." Pouze cár zeleniny zůstal přilepen po straně nádoby, z níž Pánduovci přijímali pokrm; Pána Kršnu napadla myšlenka, jakým způsobem pomoci Svým oddaným. Světec s jeho učedníky se mezitím koupali v řece a náhle pocítili, že mají plná břicha, jako kdyby snědli nákladné jídlo, zastyděli se a s pláčem utekli. Zázračný prospěch vzpomínání na Tvoje lotosové nohy byl bohatě prokázán na Pánduovcích v této události. Cesta pravé oddanosti pro všechny je vzpomínat na Tebe; provádíš Svoje nejnádhernější činnosti, abys zachránil Svoje oddané.

Příběh o Ajamilovi je zázračný, jak z nejpokleslejšího stavu přivolal Nejvyššího Pána ve chvíli smrti. Viděl Yamaduty (anděly smrti) přicházející odnést jeho duši do nejnížší oblasti pekla a ve strachu a touze po útočišti uviděl nevinnou tvář svého syna a vykřikl jeho jméno "Narayana", svaté jméno Nejvyššího Pána, čímž si Pána okamžitě připomenul. Jakmile jeho mysl spočinula u Pána, všechny jeho obavy a tíseň zmizely. Pouze vznešenému oddanému Pána je lehce přístupný největší duchovní poklad, jímž je stálá vzpomínka na Nejvyššího Pána, o tom není pochybností. "Ó Pane! Jsem tak bídny, že nemohu ani vychutnat sladkost vzpomínky na Tebe, avšak Ty Jsi mne neopustil. Ačkoliv nemám právo Tě vidět, Jsi přítomen přede mnou osobně. Modlím se k Tobě nyní pouze o toto jediné dobrodiní." Pán Caitanya odpověděl: "Řekni všem, co ti chci říct, není tady nic, co bych ti nechtěl dát."

Haridasa řekl Pánovi se sepjatýma rukama: "Ó Pane, znám pouze neštěstí, avšak Ty mi dáváš tolik naděje. Jenom mi dovol přijmout zbytky potravy Tvých oddaných, zcela odevzdaných Tvým lotosovým nohám. Ať tato činnost bude mou stálou a

nejvznešenější službou život za životem. Mé hříšné zrození a existence je ubohé bez vzpomínání na Tebe, ale nyní prosím učiň můj život úspěšným a poskytni mi zbytky potravy Tvých služebníků! Cítím ve svém srdci, že jsem se dopustil smrtelné urážky žádostí, abys mne umístil do vznešeného stavu Vaišnavy, ačkoliv Jsem nanejvýš nehodný. Ó Pane! Můj mistře, Ochránče a Ovladateli celého stvoření, Jsem duchovně ztracen, proto laskavě omluv moji nevědomost. Ó Pane Visvambharo, krásný synu Matky Saci, Jsi můj mistr, buď ke mně laskav a pošli mne jako psa do domu Vaišnavů." Haridasa Thakura byl zdrcen pocitem extaticky oddaných citů a opakovaně žádal Pána, aby jeho touha po ponížené oddané službě nezůstala nesplněna. Pán Caitanya odpověděl: "Slyš, Můj drahý Haridaso, jsi vysoce vznešený Vaišnava, jestliže někdo stráví den ve tvé službě a společnosti nebo ty laskavě navštívíš někoho na krátký čas, ta osoba přirozeně dosáhne Mne, o tom není žádné pochybnosti. Kdokoliv si váží a slouží tobě, dělá to také pro Mne, protože Já nepřetržitě sídlím uvnitř tebe. Jako mého služebníka je Tvoje postavení mimořádné, protože jsi Mne věčně uvěznil ve svém srdci. Požehnám ti, jelikož už jsi korunován bezvadným charakterem, abys stále pokračoval v uctívání a službě Mně a Mým oddaným beze stopy odklonu nebo urážky." Hlučný zvuk radosti Vaišnavů pozdravil dobrodiní Pána Caitanyi Haridasovi Thakurovi. Vysoké zrození, kasta, plodonosné činnosti nebo zdraví jsou bezcenné bez dosažení lásky k Bohu. Pouze prudká láskyplná touha po Kršnovi může dát někomu lotosové nohy Kršny. Vaišnava může přijmout zrození v jakékoliv rodině, ale stále je nejvznešenější Osobností, to je duchovní výrok. Živým důkazem je Haridasa Thakura, který se zrodil do Muslimské rodiny, avšak když prozřel a duchovně pochopil, je mimořádně uctíván dokonce vznešenými osobnostmi jako Pánem Brahmou atd. Pouze nejdarebnější hříšník může utlačovat Vaišnavskou kastu, rasu nebo národnost, a za to potom trpí bolestí z opakovaného zrození v nízkých formách života.

Ten, kdo naslouchá této zábavě Pána s Haridasou Thakurou s řádnou vírou, bude přirozeně vychutnávat ovoce Kršnovy premy. Tato slova nejsou moje domněnka, ale závažné ustanovení všech písem. Bude jistě zakoušet blaženost v oddané službě Pánu Kršnovi, když naslouchá o transcendentálních činnostech čistých oddaných Nejvyššího Pána. Všechna sláva Haridasovi Thakurovi, obru mezi Vaišnavy, vzpomínáním na něho se každý osvobodí od všech hříšných následků. Oddaní začali hovořit o Haridasovi. Někdo řekl: "Je jako Pán Brahma", jiný pozoroval: "Prahlaď přišel opět jako Haridasa". Haridasa Thakura byl v úctě všech, neboť byl velký a neochvějný oddaný, věčný společník Pána Caitanyi. Pán Brahma a Pán Šiva stále touží ve svých srdcích po transcendentální společnosti Haridasy Thakura. Všichni polobozi cítí stejnou touhu být společníky Haridasy a Ganga devi touží koupat Haridasu ve svých vodách. Tak vznešené je postavení Haridasy Thakury. Pouhé jeho spatření osvobodí každého z pout hmotné existence; co pak říct o společenství s ním. Velcí pevní oddaní jako Prahlaď, který byl synem démona a Hanuman, který byl opice, jsou považováni za vznešené Vaišnavy, tak také Haridasa Thakura byl zrozen v nižší kastě ne Hinduistické rodiny, ale je započten mezi přední Vaišnavské oddané. Haridasa spolu

s Murarim a Šrídharou začali prolévat radostné slzy. Zatím se na ně Pán Visvambhara laskavě usmíval, žvýkaje betel. Pán sedící na trůnu byl zaléván oslnivým třpytem a stejně jasně zářící Pán Nityananda stál a držel slunečník nad Pánem Caitanyou.

Pán Caitanya pohlédl na Advaitu Acaryu s úsměvem a začal zjevovat Své vnitřní myšlenky, "Slyš, Acaryo, vzpomínáš, jak Jsem tě jednou pobláznil jedné noci? Je to dávno, avšak již tehdy jsi byl pokročilý a do krajnosti jsi se snažil přivolat Mne dolů z Mého duchovního příbytku.

Právě jsi měl přednášku o Bhagavatgítě a vysvětloval jsi všechno v pojetí oddané služby, ale byl tam stěžl někdo, kdo mohl pochopit tyto náměty. A jednou, když jsi nemohl najít význam určitého textu přináležejícího oddané službě, jsi hleděl na nesoulad a chyby v textu a pocítil jsi, že jsi nezískal přesné esoterické vědomí. Byl jsi velice zdrcen a ulehl jsi neschopen se najíst; a Já se zjevil před tebou. Když ty trpíš, je to pro Mne příliš, cokoliv Mi předložíš, Já přijmu, nejsem schopen vidět ani tvoji nejmenší bolest, tak Jsem se zjevil ve tvém snu této noci a řekl ti to. "Vzhůru, vzhůru, Acaryo, poslyš skutečný význam textu z Gity, jeho přímo nevyrovnatelný význam. Prosím pojď sem a pojez, přijmi něco rychle, potom ti chci zjevit esoterický význam, najez se pro svoje uspokojení a všechno proběhne jako ve snu." Těmito pochybnostmi, jež se vznikly v Acaryově mysli, když diskutoval o Gitě, Pán připomněl Acaryovi zřetelně sen, ve kterém Se mu zjevil, aby ho očistil od pochybností. Připomenul Acaryovi správnou dobu a přesné datum snu a přesný text, jímž mu jasně vysvětloval jeho pochybnosti. Upřímnost oddanosti Advaity Acaryi je slavná, jak mohu popsat jeho neomezenou moc a jeho oddanost? Pán Caitanya odpověděl: "Vyložil jsem ti všechny texty, jež byly obtížné, s výjimkou jednoho, teď chci od tebe vysvětlení. Text z Gity, jenž zní "Sarvatah panipadauta" má význam: Ruce a nohy Nejvyšší Bytosti, je někdy nesprávně vysvětlován kvůli ustrnulé škodlivé myšlence určité školy filozofického myšlení. Skutečný význam těchto veršů se čte jako "sarvatra panipadauta" a znamená: Nejvyšší Bytost přijímá všechno Svojí Všemocnou přítomností.

Celý text z Gity zní: - "Sarvabah pani padamtat sarvata ksi-siro-mukham sarvatah srutimal loke sarvam avritya tisthati" (Kdekoliv jsou Jeho ruce a nohy, Jeho oči a tvář, On slyší všechno. Tímto způsobem Nadduše existuje). Chci vám také zjevit velice důvěrný význam tohoto textu, neboť nikdo jiný než vy nemůže správně pochopit tuto důvěrnou záležitost." Advaita Acarya je důvěrným učedníkem Pána Caitanyi a vysvětlení Pána Caitanyi jsou Jeho jediné útočiště. Jakmile Advaita Acarya vyslechl toto vysvětlení, které mu bylo tak drahé, byl přemožen štěstím a začal plakat. Oslovil Pána slovy: "Nejsem schopen nic říct, je jediné mé velké štěstí a sláva, že Jsi můj Pán a mistr." Advaita Acarya upadl do extatické blaženosti, když viděl zázračnou moc Pána. Někdo, kdo nemá žádnou vírou v toto duchovní vysvětlení a takový duchovní vztah, je přirozeně předurčen k zániku. Pouze vzácná duše, čistý oddaný Pána může rozumět duchovnímu významu Advaity Acaryi, který byl osobně poučen Pánem Caitanyou. Příkazy Véd jsou neustále vysvětlovány různými způsoby, tak také vysoce esoterická vysvětlení Advaity Acaryi často

nacházela různé interpretace. Kdo může pochopit význam Acaryových vysvětlení, jež podal k tak jemným duchovním věcem, nepochybně jsou Jeho slova stejně dobrá jako samotného Nejvyššího Pána.

Acaryova slova jsou jako podzimní mraky, z nichž prší pouze na určité území a ponechává na jiných místech sucho; Jeho slova jsou pochopena jen několika šťastlivci - ne každým. Advaita Acarya za to nemůže být obviňován, to vše záleží na osobní schopnosti porozumět Jeho slovům v důsledku vlastní zbožnosti a dobrého osudu.

Hlavní oddanou povinností Advaity Acaryi je sloužit lotosovým nohám Pána Caitanyi, to mohou dosvědčit všichni Vaišnavové. Těm, kdo nedbají příkazů jiných Vaišnavských společníků Pána Caitanyi je odpuštěno, jsou-li následovníky Advaity Acaryi, pouze nemohu získat Pánovu laskavost. Ti, kdož přijímají Pána Caitanyu jako Pána všech Pánů - Nejvyššího Pána, jsou pravými následovníky Acaryi a Acarya také uznává jejich služby.

Oddaná služba Acaryovi nepodléhá zkáze, avšak je prokazatelně bezcenná, jestli někdo nechce přijmout Pána Caitanyu jako Pána a mistra všech - včetně Advaity Acaryi. Ravana byl velký oddaný Pána Šivy, ale nedokázal přijmout Nadřazenost Pána Ramacandry, který je Pánem dokonce i Šivy. Pán Šiva byl nespokojen se svým oddaným a nepřijal jeho uctívání ani službu, takže Ravanovo uctívání bylo neúčinné, proto on a celý jeho rod byli zničeni. Pán Šiva nezjišťuje, co jeho oddaní skutečně sledují svými činnostmi - jsou-li dobří nebo špatní; kdo je dostatečně inteligentní, rozumí přání Pána Šivy ve svém srdci. Stejným způsobem následovníci Advaity Acaryi nerozumějí touhám svého mistra, cítí se Jeho učedníky a kritizují Pána Caitanya. Advaita Acarya jim neřekl nic kvůli Svě zvláštní povaze, tak protože nedbají rady jiných Vaišnavů a vnitřních přání Advaity Acaryi, zahynou. Tito odsouzení lidé nerozumějí vznešenému postavení Advaity Acaryi, že Jeho mystická dokonalost je umožněna díky milosti Pána Caitanyi. Jestliže jim někdo dobrovolně chce nařídít tyto věci, stanou se rozrušení a jdou ho ztrestat za jeho dobré úmysly. Málo jich poznalo, že Mayadevi, vnější síla Pána Caitanyi, je nesmírně mocná a má svou účinnou metodu na takové vzpurné a démonské duše. Každý už pochopil, že Pán Caitanya je nejkrásnější Nejvyšší Osobnost a Advaita Acarya Jeho služebník. Je jako různé Pánovy klenoty a ozdoby, jež Ho zdobí. Jeho postavení bylo jasně definováno předešlými verši a navzdory tomu, jestli to lidé odmítají pochopit, pak jsou zatraceni. Lidská vznešenost a úspěch v oddaném životě přijde, jakmile začneš sloužit Pánu Caitanyovi, nic není nadřazeno Pánově oddané službě. Oddaný může udělat pokrok ve své oddané službě podle milosti, přijímané od Pána Caitanyi a Pána Nityanandy prokazováním oddané služby, tímto způsobem se oddané vztahy neustále zvyšují. Pán Nityananda podněcuje každého zpívat po všechen čas. Říká: - "Moji drazí bratři, říkejte - 'O můj Pane Gauracandro!'" Advaita Acarya je zcela zahloubán do vzpomínek na Pána Caitanyu a Jeho zábavy ho často pohnuly k slzám oddaných citů. Po vyslechnutí těchto transcendentálních příběhů, jestli někdo není schopen vyvinout vroucnou oddanost a lásku k Pánu Caitanyovi, pak se styku s takovou osobou musíme vyhýbat, neboť může způsobit vyschnutí naší víry a zbožnosti. Ten,

kdo pochopí, že Advaita Acarya je přední Vaišnavský oddaný Pána Caitanyi a slouží Mu ze všech svých sil, je vznešený Vaišnavský oddaný a má zajištěno věčné útočiště u Pána Kršny. Takový Vaišnava je také velice drahý Advaitovi Acaryovi; jiní, kdo nerozumějí tomuto příbuzenství, jsou proto odmítáni lidskou společností. Advaita Acarya je vždy mimořádně potěšen, když slyší o Svém Pánu Caitanyovi Mahaprabhu, opěvovaném jako Nejvyšší Pán všech. Advaita Acarya Osobně opěvuje Pána Caitanyu tímto způsobem, o tom nemůže být žádných pochybností. Pán Caitanya zjevil skutečný význam Gity Acaryovi a pak ukryl bránu k oddanému životu před neoddanými. Pán Caitanya náhle řekl, zvedaje paže: "Kdokoliv na Mne pohlédne, může požádat o jakékoliv dobrodiní, po němž touží". Všichni shromáždění oddaní vzkypěli štěstím, když slyšeli Pánova slova a každý žádal dobrodiní od Pána.

Advaita Acarya promluvil první: "Můj Pane, já si jen přeji, abys ukázal Svou milost těm hlupákům a pokleslým duším." Někdo jiný řekl, "Moje otec je proti mým oddaným snahám, tak mi splň to, Ó Pane, aby jeho srdce bylo proměněno a on se stal oddaným." Tímto způsobem žádali o dobrá požehnání pro svoje drahé, žáky, syny, manželky, služebníky a tak dál. Jeden z nich se modlil: "Pane prosím, zvyš moji víru v mého gurua." Pán Visvambhara je dobrodinec všech Svých oddaných a splňuje všechna jejich přání; se sladkým úsměvem jim zaručil každé dobrodiní. Mukunda byl celou tu dobu za závěsem, zvenku pokoje, neschopen sebrat sdostatek odvahy objevit se před Pánem. Mukunda byl všemi milován a každý ho také důvěrně znal. Nikdo nechápal, proč byl opomenut, protože jim připadalo, že ho Pán slyšel zpívat celou dobu. Pán ho nepozval dovnitř, ani nevyšel; oddaní pocítili smutek pro Mukundu. Šrívása Pandita řekl Pánovi: "Ó Pane, jakého přestupku se Mukunda dopustil vůči Tvým lotosovým nohám? Mukunda je Tvým oblíbencem a je nám všem drahý, kdo může zatvrdit své srdce, komu je neroztaví stálé Mukundovo zpívání? Je oddaně nakloněn a stále bedlivý uctívat všechny, avšak bez spatření zjevné chyby na něm Jsi mu ublížil, můj Pane. Jestli se dopustil nějaké chyby, pak ho potrestej, ale proč ho vyháníš a deptáš před Tvými vlastními služebníky? Ó Pane, dovol mu uvidět Tvoji Výsost, ale on nikdy nevstoupí dovnitř, dokud mu neřekneš."

Pán řekl: "Nikdy neříkej, že to Já. Nepros Mne nikdy kvůli darebákům! Popiš, co jsi slyšel o komediantech, kteří ukazují poníženost a v příští chvíli zaútočí! To je ve skutečnosti správné ocenění Mukundy, žádný z vás ho skutečně opravdu nezná. Mukunda je někdy dokonalým obrazem poníženosti a blíží se ke Mně držíc stéblo trávy v zubech, ale v příští chvíli Mne přijde zbít železnou holí, nemohu strpět pohled na toho troufalého darebáka." Hovoříc výmluvně o Mukundově laskavosti, Šrínivása řekl: "Kdo může rozumět nepředstavitelné činnosti Tvých energií? Nikdy jsme nepozorovali nic urážlivého v Mukundově charakteru a útočiště u Tvých lotosových nohám svědčí o jeho nevinnosti." Pán Caitanya poznamenal: "Ten bezpáteřný darebák bude nadšeně souhlasit se všemi filozofickými pohledy žádanými ve společnosti, když čte "Yoga Vasishthu" s Advaitou Acaryou, dává přednost impersonalistické mayavádské filozofii; ve společnosti Vaišnavů předstírá, že je Vaišnava, zpívá a tančí s dokonalou ponížeností. Zase, když jde a jásá s jinou sampradajou, tam odmítá oddanou službu a trhá proces 'bhakti' útočnou kritikou."

Ten, kdo prohlašuje, že zde je nějaký způsob, jenž je vyšší než oddaná služba, mne ve skutečnosti mlátí železnou tyčí. Spáchal vážnou urážku cesty oddané služby, tak nemohu vidět jeho tvář." Mukunda vyslechl všechno stoje stranou a slyšel, že mu nebude dovoleno spatřit Pána Caitanyu. Dříve na žádost svého gurua Mukunda nepřijímal proces oddané služby a Pán Caitanya to všechno Svou nepředstavitelnou mystickou silou mohl poznat. Tak Mukunda, čistý oddaný Pána, usoudil: "Není žádný důvod nadále zůstat naživu, chci skončit s tímto svým hříšným tělem. Nevím, jak dlouho bych ještě mohl žít." Mukunda řekl nahlas: "Prosím slyš mne, Šrívaso Thakuro, řekni mi, smím ještě někdy uvidět mého Pána Caitanyu?" Vrhel se na zem a nařikal hoře; Mukundova tužba dojala soucitná srdce Vaišnavů. Pán odpověděl: "Až mu projde dalších deset miliónů zrození, pak Mne může přirozeně vidět." Když Mukunda vyslechl tento slib z Pánových vlastních úst, byl zachvácen strašlivou radostí a stál zmáčen slzami. Opakujíc: "Přijdu, přijdu!", Mukunda, služebník Pána Caitanyi, tančil jako šílenec z extatické lásky k Bohu. Pánovo ujištění, že ho uvidí, způsobilo, že tančil v extázi.

Když Pán Caitanya viděl Mukundu tančit, usmál se a nařídil, "Pošlete ho sem okamžitě." Vaišnavští oddaní okamžitě vyzvali Mukundu, aby šel rychle do Pánovy blízkosti, ale Mukunda nic neslyšel, byl úplně ponořen v extázi.

Pán Caitanya řekl: "Ó Mukundo, tvoje urážky jsou odpuštěny, pojd', pohlédni na Mne a přijmi Moje požehnání." Oddaní šli a rychle přivedli Mukundu před Pána. Mukunda padl na zem, když viděl mocné zjevení Pána.

Pán řekl: "Pojd' sem, pojd' sem, Můj drahý Mukundo, všechny tvoje urážky byly očištěny. Ztratil jsi zdravou oddanost kvůli špatné společnosti, ale nyní opět svou láskyplnou oddaností jsi Mne přemohl a zavázal si Mne. Řekl Jsem, že po deseti miliónech zrození bude vyplněna tvoje touha uvidět Mne, a ty jsi okamžitě odehnal pryč všechny předešlé pochybnosti a urážky. Jsi naplněn vírou v neomylnost Mých slov, tím jsi Mne navždy spoutal ve svém srdci pouty láskyplné oddanosti."

Jsi Můj zpěvák a zůstaneš se Mnou. Pokaždé Jsem byl zasažen tvými žerty, kvůli naší důvěrnosti. A kdybys třeba skutečně spáchal milióny urážek, pak Já je nepovažuji za urážky, protože jsi věčně Mým nejdražším milovaným společníkem. Tvoje tělo je skrz naskrz prozářeno láskyplnou oddaností ke Mně, Já nepřetržitě sídlím na tvém jazyku jako svatý trans." Mukunda naslouchal povzbuzujícím slovům Pána Caitanyi, jež ho pohnula k slzám a pocítil nechuť k sobě, odsuzuje se řekl: "Jsem tak pokleslý! Neznám nic o oddané službě, jak může nedůvěřivý blázen jako já zakoušet blaženost oddanosti pouze při Tvém spatření?"

Duryodhana mohl vidět snadno Tvou Vesmírnou podobu, kdežto učenci musí prostudovat všechna písmena, aby také pochopili tutéž podobu. Avšak Duryodhana a jeho celá rodina byli zdrceni, pod vlivem mimořádné bolesti, protože postrádali špetku oddanosti. Přestože nemám řádný oddaný postoj, nyní mohu zakoušet blaženost, když Tě vidím, můj Pane? Když Jsi šel zachránit Rukmini devi na její žádost z ochrany mnoha mocných králů, kteří Tě viděli se blížit jako horu na Tvém ptáku-nositeli Garudovi, viděli Tvoji vznešeně královskou a zářící podobu. Tvoji oddaní jako Pán Brahma touží v meditaci uvidět tuto zářící podobu, již Jsi zjevil v

království Vidarbha. Když Jsi unesl Rukmini devi, králové Tě viděli, jali se s Tebou bojovat a byli všichni poraženi, všichni, protože neměli žádnou oddanost k Tobě. Když Jsi se zjevil ve vodách oceánu přičin v podobě kance a pozvedl zemi z vody mezi Svými kly, démon Hiranyaksa viděl tuto mimořádně zářivou podobu. Polobozi se k Tobě modlí, vidíce tuto zázračnou podobu. Ale Hiranyaksa byl Tebou zabit, protože byl démon a neměl žádnou lásku a oddanost k Tobě. Jeho bratr viděl Tvoji strašnou a mocnou podobu poločlověka a pololva, jenž je zřídka někým viděna, jehož prsa jsou místem odpočinku matky Lakšmí, Tvoji věčné společnice. Tuto zázračnou podobu Narasimhy, jež nemá rovné ve všem stvoření, viděl Hiranyakasipu, ale jeho život byl Tebou rychle vymačkán z těla, protože byl velký materialista, neoddaný.

Ó Pane, nemám žádné oddané city, avšak bohužel Jsem ještě naživu, má hlava se neskutálela dolů kvůli mým předešlým hříchům. Kubja, hrbatá služebná z Mathury; manželky svatých bráhmanů a kněží z Vrndavany; vznešené dámy v palácích Mathury; výrobce girland Sudama; když Tě viděli před sebou, viděli Tě poprvé? Avšak každý z nich byl ve vznešeně blaženém stavu láskyplné oddané služby Tobě. A Kamsa, král Mathury, Tě spatřil v téže chvíli, ale byl zabit. Nezískal jsem žádnou oddanost k Tobě, můj Pane, avšak Ty mne přijímáš.

Pán Ananta Šéša, jenž je nejmnocnější osobností, udržuje toto nesmírné kosmické stvoření s velkým potěšením pouze ze Své oddanosti Tobě. Vesmír sídlí pouze na jedné z mnoha Jeho stovek kápí jako bezvýznamná kapka vody, když je ponořen v extatické zábavě opěvování Tebe. Ačkoliv On Osobně nepotřebuje podporu ani základnu, Je podporou a udržovatelem všech. Může provádět takové mimořádné výkony pouze kvůli moci oddané služby Tobě. Avšak já jsem tak pokleslý a bezbožný, že nemohu ocenit ani tak zázračně vroucnou oddanost. Jsem odsouzen k věčnému ponížení. Pán Šiva, Sankara byl manželem Gauri, Durga (mahamaya) mocí své oddané služby, Narada Muni postoupil na úroveň věčného společníka Pána také skrze láskyplnou oddanost. Vyasadeva sestavil celou Védskou literaturu, avšak cítil neuspokojenost hluboko ve svém srdci. Ty Jsi Se mu zjevil v přesné podobě esence nejvyšší duchovní znalosti, kterou je věda o oddanosti, ale nebyl schopen pochopit plnou důležitost křehké beztrestnosti mysli. Proto Jsi mu sdělil, opět skrze Naradu Muniho tutéž vědu o oddané službě a tímto způsobem pocítil oživení štěstím a vydal se cestou k dokonalosti v tomto lidském zrození.

Jsem horší než hmyz, neboť nejsem pohnut takovou oddaností. Ó Pane, jak bych Tě mohl chtít vidět?" Mukunda začal plakat, zvedaje své paže do vzduchu, jeho tělo se chvělo a vydával hluboké vzdechy v návalu extaticky oddaných citů. Mukunda je čistý oddaný s jednoduchou a samovolnou láskou k Pánovi, jak bych mohl popsat dostatečně rozsah Jeho slávy? Je započítán mezi nejdůvěrnější věčné společníky Pána. Pán Visvambhara byl pohnut utrpením a citem Svého oddaného. Řekl: "Mukundova oddaná služba je Mi velice drahá, kdekoliv a kdykoliv zpívá, jsem tam přítomen. A všechno, co jsi řekl, je absolutní pravda, nikdo Mne nemůže pochopit, jaký Jsem. Dokonce i když Mne někdo vidí, může vidět Moji pravou podobu pouze očima láskyplné oddanosti."

"Upřímně ti říkám, že jsi Mi velice drahý, Příkazy, jež Jsem dal ve Védské literatuře o různých obřadech a povinnostech všem a jejich dosažené výsledky nemohu být nikým změněny. Já sám mohu však jednat, jak si přeji a nahradit tyto obřady a výsledky, protože mám plnou moc to udělat. Musím ti říct pravdu o oddané službě, nic nemá žádnou cenu, jestliže to není v Mojí oddané službě. Bolí Mne strašně, když je někdo proti Mé oddané službě, a tímto Mým utrpením takový ateista je zbaven všeho štěstí, dokonce i když Mne spatří.

Pradlák démonského krále Kamsy Mne také viděl, žádal jsem ho o pomoc, ale on odmítl, což bylo pro něho velice nešťastné, protože byl zbaven příležitosti prokazovat oddanou službu. Neměl ke Mně žádnou přitažlivost. Prováděl mnoho rozličných odříkání a pokání po mnoho mnoho životů, aby Mne uviděl; tato zbožnost mu dopřála štěstí uvidět Mne. Avšak nemohl zakoušet vytržení z pohledu na Mne kvůli nedostatku oddanosti. Neprokazují žádnou milost neoddaným a dokonce i když Mne vidí, jsou zbaveni transcendentálního výsledku, věčného štěstí. Něčí oddanost je zničena, jestliže uráží autorizovaný proces oddané služby. Nepřítomností oddanosti je Moje spatření bezvýsledné. Co jsi řekl, je skutečně to, co Jsem chtěl říct: skutečně, jak by mohl nalézt jiný námět milost ve tvých ústech? Chci propagovat proces oddané služby všude, to Jsem ti řekl; Budu to dělat tvým hlasem, přes tvoje písně. Všechna Vaišnavská srdce roztají extatickou radostí při naslouchání tvé písni. Stejně jako jsi velice drahý Mně, tak budeš také všem Mým oddaným Vaišnavům. A kdekoliv sestoupím v nějaké inkarnaci, budeš vždy přítomen jako Můj zpěvák." Když Pán prokázal požehnání a dobrodiní Mukundovi, shromáždění Vaišnavů se rozeznělo velkou radostí. Oddaní tleskali rukama a zpívali: "Sláva Pánu Jagannathovi, opěvujte Pána!". Kdokoliv slyší tento příběh, jak Mukunda přijal Pánovu zvláštní milost, je Pánem obdařen stát se společníkem Mukundy jako zpěváka. Í

Všechny náměty zábav Pána Caitanyi jsou vysoce důvěrné věci neodhalené ve Védách a pouze inteligentní třídy lidí mohou ocenit tyto náměty a nezbláznit se. Ten, kdo přijme tyto zábavy, bude přirozeně schopen vidět Pána Caitanyu tváří v tvář.

Tak to pokračovalo, každý Vaišnava, jakmile sdělil nějaké své přání, Pán je vyplnil. Šrívasa Pandita je velice velká a vznešená osobnost a tak se všechny tyto zábavy udály v jeho vlastním domě. Pán se zjevil svým oddaným jednotlivě v různých inkarnacích

v souladu s jejich oddaností k částečným inkarnacím Pána. Všechny tyto manifestace byly mimořádné a nesmírně vznešené a Pán Caitanya prováděl Své zábavy tímto způsobem. Každodenně Pán zjevil Jeho nadlidské zábavy a všichni shromáždění Vaišnavové spolu se svými manželkami viděli tyto neobyčejné události.

Ten, kdo podřizuje své tělo a mysl a stane se Pánovým sluhou, může pochopit tyto transcendentální činnosti. V Navadvipu nebylo málo lidí v odříkavém řádu sannyasa, mentálních spekulantů, lidí,

kteří prováděli rozličná pokání, studovali písma nebo prováděli jogínské praktiky. Většina jich studovala Gitu a Bhagavatam už dlouho a někteří z nich byli schopni dávat přednášky jiným z těchto písem, avšak nikdo z nich nebyl ochoten ukázat jim

vlastní příklad a praxi náboženského života. Někteří složili přísný slib zůstat kajícími po celý život, nikdy nepřijímat služby od jiných a tímto způsobem vést život mimořádně nesnadný.

Jejich inteligence byla překryta falešným egem v takovém rozsahu, že nikdo z nich nemohl pochopit sestoupení Vaikunthy do sídla Šrívasy Pandity a duchovní blaženost, vyzařující z něho. To, co viděli a pocítili služebníci a služky v domě Šrívasy Pandity, není známo dokonce ani učencům dobře znalým všech písem. Zázračné dobrodiní, jež obdrželi služebníci Murari Gupty, prošlo nepozorováno těmi, kdo si vyholili hlavy, aby ukázali odříkání.

Pán Caitanya může být upoután pouze oddaností, a ne zdravím, vysokým zrozením, vzdělaností nebo jinými takovými světskými prostředky. Někdo může dosahovat zázračných výsledků, avšak není schopen přivábit milost Pána Caitanyi, pro Pána se podřídit neochvějně oddanosti, jak je jasně stanoveno ve Védách. Proto si v Navadvipu všichni velcí učenci a panditi nebyli vědomi těchto mimořádných událostí. Ti, kdož jsou hříšní, jsou jako jezero bez vody, kde není přítomna krása; jak může živá bytost jinak být zbavena duchovní blaženosti vyjadřovat tyto zábavy? Tyto nadlidské zábavy Pána neustále existují, nikdy nikde nekončí; Vědy je popisují jako někdy `zjevené` a jindy `nezjevené`. Zábavy Pána Caitanyi jsou prováděny dokonce i nyní. Kdokoliv je požehnán Pánem, může je vidět, jiní je vidět nemohou.

Pán Se zjevil Svým různým oddaným ve zvláštní inkarnaci oddaného, aby Jej uctívali. Osobně je poučil o Svém Nejvyšším Absolutním postavení a že Je zdrojem všeho a všech. Tento znalost byla pak později zprostředkována potomkům. Pán řekl: "V každém zrození jsi obdržel Moji společnost, tvoji služebníci a stoupenci tak mohli také vidět Moje zábavy kvůli tobě." Pán pak rozdával girlandy, jež zdobily Jeho prsa a všichni byli požehnáni obdržením rozžvýkaných zbytků Pánova betelu. Oddané zalil příliv extatické radosti, když žvýkali za východu měsíce zbytky po Pánovi.

Zbytky Pánovy potrawy šly ke zbožné a šťastné Narayani. Dal této nevinné malé neteři Šrívasy Pandity (dceři jeho bratra) Své zbytky. Snědla Pánovy zbytky s radostí a láskou a Vaišnavové jí požehnali slovy, že je nanejvýš šťastná, jelikož mohla sloužit Nejvyššímu Pánovi Narayanovi přímo v tak mladém věku. Když to Narayani snědla, Pán Caitanya řekl: "Narayani, teď tě chci slyšet volat Kršnu ve velké extázi." Takový byl vliv slov

Pána Caitanyi, že okamžitě vykřikla: "Kršna, Kršna!" a začala plakat. Tato zábava se stala známou všem Vaišnavům pro všechny časy a ona je slavná jako "Narayani, která jedla zbytky Pána Caitanyi."

Když Pán pokynul oddaným, pospíšili si do Jeho blízkosti. Všechny tyto zábavy Pána Caitanyi, jak jsou vyprávěny, jsou transcendentálním pokrmem, ale jestli v ně někdo nemá víru, pak je jeho budoucnost temná.

Pán Caitanya je velice blízký a drahý Advaitovi Acaryovi, toto příbuzenství dělá Advaitu Acaryu slavným. A Pán Nityananda je velice blízký a drahý Pánu Caitanyovi, tuto slávu Pána Nityanandy zpívá celá Védská literatura.

Jestliže někdo nerozezná svou totožnost jako oddaného Pána Caitanyi, může být uctíván celým světem, ale není o nic lepší než stéblo trávy v učeném Vaišnavském shromáždění. Pán Nityananda Se představil slovy: "Jsem služebník Pána Caitanyi." Je stále v této náladě služebníka. Pouze Jeho milostí někdo vyvine lásku k Pánu Caitanyovi. Všechny chyby v duchovním životě jsou přemoženy uctíváním Pána Nityanandy. Největší naděje, již stále chová mé srdce je, že Pán Caitanya je Pánem mého Pána. Ó Pane Caitanyo, laskavě mi dopřej útočiště u lotosových nohou Pána Nityanandy, který jako Pán Ananta Šéša drží tento Vesmír. Jsem schopen vyzpívat slavný život a zábavy Pána Caitanyi pouze pro svou lásku a přitažlivost k Pánu Balaramovi. Můj Pán Balarama si stále přeje to nejlepší pro svět. Pán Nityananda nezná žádné jiné označení, než že jsem služebník Pána Caitanyi a pouze skrze službu Pánu Nityanandovi je někdo vhodný stát se oddaným Pána Caitanyi. Pouze milostí Pána Nityanandy mohu poznat Pána Caitanyu doopravdy, stejně tak k plnému pochopení pravdy o oddané službě někdo musí získat požehnání Pána Nityanandy. Pán Nityananda je velmi drahý všem Vaišnavským oddaným, každý může získat od Pána Nityanandy vstup na cestu oddané služby. Ale když třeba někdo přehlíží Pána Nityanandu, pak ho Pán Caitanya Osobně odsoudí do věčného utrpení. Plná sláva Pána Nityanandy je velice zřídka známa, dokonce ani velký yogi a nadšený Vaišnava Pán Šiva nemůže poznat Jeho neomezenou moc.

Ten, kdo není urážlivý a kritický k jiným, kdo zpívá Kršnovu svaté jméno neustále, bude brzy schopen upoutat svou láskou neovladatelně a neviditelně Pána Caitanyu. Písma nařizují, že duchovní cíle jsou nedosažitelné kritikou ostatních, náboženství vysvětlené Bhagavatou je uctívat každého. Tyto příběhy z Madhya Khandy jsou jako nektar, ale ateistům chutnají hořce. Jestliže někomu hořce chutná sladké jídlo, pak je skutečně nešťastný a nemocný, že nepozná skutečnou chuť sladkosti od hořkosti. Stejně když někdo nemůže přijmout nektarové zábavy Pána Caitanyi, pak je to jeho velké neštěstí. Člověk, dokonce třeba v odříkavém řádu sannyasa, bude uvržen do nesčetných cyklů zrození v naprosté nevědomosti, pokud uráží Pána Caitanyu. A když pták, dokonce bez řádné duchovní znalosti, zazpívá jméno Pána Caitanyi, vstoupí do Pánovy věčné blízkosti. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, životu Pána Nityanandy, laskavě učiň Svého milovaného Pána Nityanandu mým životem a duší. Skládám své poklony lotosovým nohám všech Tvých společníků, s nimiž Jsi prováděl tak mnoho šťastných zábav. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše, Já, Vrndavana dasa skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 11

Ó Pane Gaurango, Ó nejvzácnější poklade, Ó neomezený oceáne lásky k Bohu, odkud Jsi přišel? Jsi Pán a ovladatel bezmocných, skutečný přítel pokleslých duší. Všechna sláva Tobě, Pane Visvambharo, nejmocnější králi bráhmánů, vítězíci nad všemi Svými společníky, kteří jsou jako čmeláci přitahovaní nektarem Tvých lotosových nohou. Jsi drahý Paramanandovi Purimu jako jeho vlastní život a Jsi největší bohatství, jež získal Svarupa Damodara. Jsi velice drahý Šrílovi Rupovi

Gosvamimu a Šrílovi Sanatanovi Gosvamimu, Jsi srdce Jagadishi a Gopinathy. Pán Visvambhara pokračoval v provádění Svých zábav v Navadvipu, neviditelný všem očím. Požehnal Šrívasovi Panditovi, sedíc v jeho domě, umístěném ve středu ostrova v Navadvipu, aby viděl nekonečné a úžasné zábavy Pána. Sloužil Pánovi s čistou láskou a viděl zábavu Maha prakasa' lila s jinými Vaišnavy. Pán Nityananda sídlil v domě Šrívasy Pandity, miloval a uctíval ho jako Svého otce. Pán Nityananda stále projevoval náladu malého dítěte, které ssálo mléko z prsů Malini (Šrívasovy manželky).

Prsy Malini už dávno vyschly, ale dotekem Pána Nityanandy mléko vytékalo opět z jejích prsů. Užasla nad takovou zázračnou událostí. Caitanya Mahaprabhu jí nařídil neříkat to nikomu, ale každodenně viděla dětské chování Pána Nityanandy.

Pán Visvambhara řekl Pánu Nityanandovi: "Slyš, Nityanando, Ty Se vyhýbáš rozporům a bojům s každým, tak se nechovej bezohledně v Šrívasově domě." Pán Nityananda namítl: "Kršno! Nemůžeš Mne nikdy vidět, že bych jednal bezohledně. Nemůžeš najít nikoho jiného, kdo by se choval tak dobře jako Já." Pán Visvambhara odpověděl: "Znám Tě příliš dobře!" Nityananda řekl: "Tak Mi vypočítej podrobně moje chyby a závady v chování."

S úsměvem Pán Caitanya řekl: "Chceš znát Svoje chyby? Zahazuješ kousky rýže v každém pokoji." Pán Nityananda řekl: "Ale to je práce šilenců a takové darebáctví musí být zastaveno; chtějí Mne falešně obviňovat a nedávají Mi žádnou potravu k jídlu. Jestli chceš sníst všechno Sám, je to pro Mne všechno v pořádku, ale proč Mne všude pomlouváš?" Pán Caitanya odpověděl: "Cítím stud, když napravuji Tvoje špatné chování a tak Jsem zkusil Tě napravit." Pán Nityananda se usmál a řekl: "To je velice správné! Musíš Mne vždy poučit, kdykoliv Mne uvidíš chybovat. Správně Jsi usoudil, že Jsem vinen". Pak Se skácel v bouři smíchu.

Pán Nityananda byl ponořen do oceánu štěstí. Okolní svět pro Něj ustoupil do zapomnění, vzal Svůj plášť a ovázal si jej kolem hlavy, až stanul nahý před všemi. Skákal velkými skoky, bouřil smíchem, vrávoral někdy jako opilec.

Gadadhara Pandita, Šrívasa Pandita a Haridasa obdrželi tímto pohledem Pánovu zvláštní milost, jež pro ně byla míněna jako poučení pro celý svět. Pán Visvambhara zadržel Nityanandu a řekl: "Co to děláš? Takové chování je nepřijatelné v domě hospodáře. Také Jsi Mi řekl, že nejsi šílený, a vzápětí Jsi popřel Svá vlastní slova." Když Někdo zapomíná na vnější svět, jakou reakci u Něho mohou vyvolat slova? Pán Nityananda plul ve vodách extáze. Pán Visvambhara Osobně oblékl Nityanandu Prabhu. Takové jsou Jeho nevysvětlitelné činnosti. Slova Pána Caitanyi padla do hluchých uší, dokud Pán Nityananda zcela nenabyl všeho vědomí a zařval jako šílený lev. Nechtěl dokonce jíst Svýma vlastníma rukama, Malini Ho musela krmit. Malini, cudná a spravedlivá manželka Šrívasy Pandity mohla vnímat touhy Pána Nityanandy vnitřním citem a tak Mu sloužila jako matka synovi. Jednoho dne vrána ukradla malý kovový zvoneček a odlétla pryč z dohledu rozrušené Malini devi. Vrána se náhle zase vrátila, ale bez nádoby. Malini devi si byla dobře vědoma reakcí svého manžela, jednou viděla, že se nádoba na ghee pro Kršnu ztratila a věděla, že jeho povaha je ještě prudší než bouře, pocítila bezmocnost a začala plakat. Když pak sem Pán

Nityananda přišel, uviděl slzy tryskající z očí Malini devi. S úsměvem se zeptal: "Proč pláčeš? Řekni mi příčinu tvého soužení? Odejmu ti všechny starosti." Malini devi bázně odpověděla: "Ó slyš, Gosain, vrána odlétla s nádobou na ghee, kdo ví, kam? Ujistil ji: "Matko, přestaň plakat a bát se, přinesu Tvoji nádobu zpět." Pán řekl vráně, usmívaje se spokojeně: "Ó vráno, jdi a přines rychle zpět nádobu!" Pán Nityananda sídlí v každém srdci. Kdo má moc nedbat Jeho příkazů? Vrána okamžitě vzlétla, sledována vzrušenýma očima Malini devi. Vrána se vrátila brzy s nádobou v zobáku a držela ji blízko Malini devi. Malini devi mohla velice dobře poznat mimořádnou moc Pána Nityanandy při této události. Tonouc v extázi začala skládat prosby Pánovi: "Pro toho, kdo může přivést k životu mrtvého syna Svého gurua z říše Yamaraji a pro toho, kdo ovládá toto kosmické zjevení, co je tak zázračné na tom, že dostal zpět malou nádobu od vrány? Na Jeho hlavě spočívá neomezené stvoření a On ani necítí jeho váhu, když provádí Své zábavy; nekonečný oceán ochablosti je zničen pouhým zazpíváním Jeho jména. Přimět vránu přinést zpět malou nádobku, kterou ukradla, není pro Něho mimořádný skutek. V minulosti jako Laksmána Jsi ochraňoval Situ devi, když žila v pralese, avšak hleděl Jsi pouze na její nohy a ne na žádnou jinou část jejího těla. Tvé mocné šípy později pokořily a vyhladily celou démonskou rodinu Ravany, a tak získat zpět tuto malou nádobku je opravdu bezvýznamný skutek. U Jeho lotosových nohou leží řeka Jamuna devi, žebrajíc o odpuštění a skládá vybrané prosby a opěvování tomu, kdo má moc udržovat všech čtrnáct světů; jaký zázrak je pro Něho přinést zpět malou nádobu od vrány? Avšak žádná Tvoje činnost nemůže být snižována, jelikož všechny Tvoje činnosti, jakkoliv lehké a malé se mohou zdát, jsou transcendentální a Absolutní Pravda, takový je jasný úsudek Véd." Pán Nityananda se usmál, když slyšel její prosby a poznamenal Svým dětským způsobem: "Chci jíst!" Jakmile Malini devi viděla Pána Nityanandu, mléko vystříklo z jejích prsů duchovní mateřskou láskou a Pán Nityananda v zájmu naplnění její duchovní touhy ssál z jejích prsů jako dítě. To jsou některé z nevysvětlitelných zábav Pána Nityanandy; má schopnost popsat to všechno je omezená, ale zábavy Pána jsou již široce známy všude po světě.

Jeho činnosti jsou mimořádné a je obtížné jim porozumět, ale ti, kdo Ho doopravdy znají, mohou snadno věřit všem Jeho zábavám. Pán Nityananda byl stále zcela zahleděn v extázi a procházel Se po Nadii, jako se prochází zářivé slunce přes řeku nebeské klenby.

Mystický jogín či učený vědec či někdo takový si může myslet a říkat něco o Pánu Nityanandovi, lidé mohou dělat poznámky, že Pán Nityananda není blízkým společníkem Pána Caitanyi; ale já nedbám o poslouchání nějakých takových poznámek a pouze prosím, aby Jeho lotosové nohy zůstaly otisknuty v hlubině mého srdce.

Je mnoho ateistů, kteří kritizují Pán Nityanandu navzdory naslouchání o Jeho slávě; nakopnu je do hlavy, abych jim zajistil Pánovu milost. Pán Nityananda se tak ztratil ve Svých transcendentálních zábavách v domě Šrívasy Pandity, že na Něj Pán Gauranga příliš nedohlížel. Jednoho dne Pán Caitanya seděl ve Svém domě spolu se

svou manželkou Visnupriyou devi, jejíž vybranou krásu předčí pouze Lakšmí devi. Připravila betelový oříšek pro Pána a On jej přijal s úsměvem a potěšením. Tímto způsobem s ní trávil noci a dny, ztrácí potěšení z každé jiné společnosti. Srdce Matky Saci se vznášelo do výšky neznámou radostí, když viděla šťastný pár. Pán Caitanya znal důvod vytržení Své matky a tak trávil hodně času se Svou manželkou. V té době Pán Nityananda, který byl stále ponořen v blaženosti, přišel do domu Pána Caitanyi v neklidné náladě. Stanul před ostatními nahý jako nevinné dítě a necítil žádný stud. Pán Caitanya se zeptal: "Nityanando, proč Jsi bez oděvu?"

Nityananda odpověděl s úsměvem: "Je to tak, je to tak." Pán Caitanya řekl: "Nityananda ztratil svůj oděv." On odpověděl, "Dnes odejdu." Pán Caitanya naléhal: "Proč?" Nitai řekl, "Nemohu sníst už nic víc." Pán Caitanya řekl: "Když něco řeknu, proč ty odpovídáš o úplně jiné věci?" Nitai odpověděl, "Chci všechny kolem upozornit." Hněvivě Pán Caitanya řekl: "To ale není Moje chyba." Nitai odpověděl: "Můj Pane, Saci devi tu není." Pán Caitanya řekl, "Buď tak laskav a sežeň si oděv!" Pán Nityananda řekl, "Chci jíst!"

Takto Pán Nityananda stále sloužil náladám Pána Caitanyi; když jeden slyšel druhého mluvit, Pán Nityananda obcházel všude kolem Nadie s radostným úsměvem. Pán Caitanya vstal a osobně oblékl Nitaie a Nitai pokračoval ve smíchu. Sacidevi se usmála, když viděla Nityanandovy činnosti; cítila k Němu mateřskou náklonnost se vzpomínkou na Visvambharu. Jeho slova jí silně připomenula jejího staršího syna, někdy dokonce vypadal jako on. Neznámo jak, matka Saci pocítila stejnou láskou k oběma, Pánu Nityanandovi i Pánu Visvambharovi.

Když Pán Nityananda vyšel ze svého transu, oblékl Se. Sacidevi Mu dala pět mléčných kuliček k jídlu. Nitai vložil jednu sladkost do svých úst a zahodil další čtyři sladkosti daleko pryč. Saci devi zvedla poplach slovy: "Běda, běda, proč jsi to zahodil?" Pán Nityananda odpověděl, "Proč jsi Mi dala všechny sladkosti najednou?" Saci devi řekla: "Nemám nic víc, co budeš jíst nyní?"

Pán Nityananda odvětil: "Vyžebrej něco, ať je to okamžitě tady." Saci devi šla dovnitř pokoje, kde ji očekávalo zázračné překvapení. Viděla, že čtyři sladkosti zahozené Nitaiem jsou zde. Pomyslela si nahlas: "Kam byly sladké kuličky zahozeny a jak by mohly být teď tady?" Saci devi užasla, sebrala všechnen prach, odpadlý ze sladkých kuliček a šla za Nityanandou. Dala Mu toto jídlo laddus a zeptala se: "Odkud jsi dostal tyto laddu?" Pán Nityananda odpověděl: "Viděl Jsem, že jsi zklamána, když Jsem zahodil sladké kuličky, tak Jsem je přinesl zpět." Když viděla tyto zázraky, Sacidevi uvažovala ve své mysli, kdo může chápat mimořádné vlastnosti Nityanandy Prabhu. Nityanandovi Prabhu řekla: "Nityanando, proč mne uvádíš do zmatku tímto způsobem? Vím velmi dobře, že Jsi Nejvyšší Pán, prosím proto odstraň svou iluzorní energii ode mne!" Pán Nityananda ukázal náladu malého chlapce, běžel k Sacidevi a dotkl se jejích nohou, i když zkoušela zoufale uniknout Mu. Takové jsou nadpozemské činnosti Pána Nityanandy. Přinášejí potěšení zbožným oddaným, ale závistivým způsobí bolest. Tito závistiví a hříšní darebáci, kteří kritizují Pána Nityanandu, jsou tak znečištěni, že i Ganga devi, která očišťuje všechno, od nich prchá pryč. Pán Nityananda je Nejvyšší Pán Vaišnavů, jako Ananta

Šéša, držící vesmír na Svě kápi. Ačkoliv nemám žádnou přitažlivost pro Pána Nityanandu a Pána Caitanyu, prosím, aby poklad lotosových nohou Pána Nityananda byl stále umístěn ve vnitřním koutku mého srdce. To je mé vážné přání, o které prosím u nohou všech Vaišnavů, ať Nityananda Prabhu, Pán Balarama Je můj nejvyšší Pán a mistr.

Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše, Já, Vrndavana Dasa skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 12

Všechna sláva Pánu Visvambharovi, Pánu a mistru všech Vaišnavů, prosím dopřej nám oddaně Ti sloužit a učiň nás Svými odevzdanými oddanými. Pán Nityananda předváděl mnoho zázračných zábav s Pánem Caitanyou v Navadvipu. Pán Nityananda učinil nespočetně mimořádných skutků, zahloubán v extázi lásky ke Kršnovi, jako malý chlapec šel po Svě práci s jednoduchým nadšením. Hovořil stále velice sladce ke všem oddaným, které potkal, tančil, smál se a zpíval o Sobě v blaženosti. Někdy, pohnut k výbuchu extáze, řval hlasitě udivujíc každého a všechny. Někdy skočil a plaval ve vodách Gangy, zamořené syčícími krokodýly a rozvodněné monsunovými dešti, nebojácný a nadšený. Každý strnul zděšením, ale Pán Nityananda plaval kolem ve vodě s úsměvem a stříkal. Plaval v náladě Pána Ananty Sesi a cítil se úplně doma ve vodách Gangy, zatím co spekulantští oddaní zadržovali dech znepokojením. Někdy byl Pán Nityananda tak přemožen extází lásky ke Kršnovi, že upadl do bezvědomého transu na dobu tří až čtyř dnů. To jsou některé nepředstavitelné zábavy Pána, jsou nekonečné a věčné a já nejsem schopen popsat je všechny. Jednoho dne Pán Caitanya seděl sám, když Pán Nityananda přišel k Němu úplně nahý, smějící se jako dítě; Jeho oči a čistá tvář se mihotaly a slzy neomezené radosti tryskaly dolů po Jeho lících. Chodil kolem a opakoval jako hlasitým úderem hromu tuto myšlenku: "Můj Pán a mistr je Nimai Pandita z Nadii."

Pán Caitanya se usmál, pobaven pohledem na velkou, zářivou, krásně utvářenou a úplně nahou postavu Pána Nityanandy. Pán Caitanya chvatně sejmul šátek ze Svě vlastní hlavy a zavinul Jej, ale Nitai pokračoval ve smíchu, jako by se nic nepříhodilo. Pán Caitanya pak pomazal voňavkou Svoje tělo, ozdobil Se květinovou girlandou a začal opěvovat Pána Nityanandu: "Tvé jméno je Nityananda a tak je Tvoje podoba a chování, stále a věčně blažená. Nyní Jsi Nityananda, jako Jsi byl dříve Balarama. Nikdo nemůže přerušit extatickou a neomezenou radost, kterou zakoušíš, jak Tvoje jméno naznačuje, ať děláš cokoli, kráčíš, jíš nebo co jiného. Obyčejní lidé nemohu ocenit Tvou transcendentální moc. Jsi stále přítomen tam, kde je Pán Kršna, Kršna Je věčný a Je Absolutní Pravda a tak Ty Jsi Jeho věčný společník. Pán Nityananda nepřetržitě přijímá nektar láskyplné oddanosti od Pána Caitanyi, všechna Jeho slova a činy plní nejvnitřnější přání Pána Caitanyi. Pán Caitanya Mu řekl: "Protože dlouho mám jedno nesplnitelné přání, chtěl bych, abys Mi dal Svůj kaupin na bederní roušku." Když to řekl, šel a přinesl Jeho kaupin, pak jej roztrhal na mnoho dlouhých proužků. Pán pak rozdával jeden po druhém tyto

proužky shromážděným Vaišnavům a řekl jim: "Vložte je na svoje hlavy, jsou nejdokonaleji uctívaným objektem dokonce pro Pána Šivu, krále jogínů; co říct o jiných. Každý dosáhne nadšeného postavení a stane se čistým oddaným Nejvyššího Pána pouze Nityanandovou milostí; vy všichni víte, že Je vtělením plně transcendentální moci Pána Kršny. Pán Nityananda je stejnorodý a je bezprostřední expanzí Pána Kršny. Je věčný společník, přítel a bratr Kršny, projevuje Se jako Kršnovu lůžko, ozdoby a jiné takové náležitosti. Jeho povaha a zábavy jsou tajemstvím dokonce pro Védskou literaturu, ačkoliv Je všem ostatním ovládatel, Ochránce a přítel. Všechny Jeho činnosti jsou plně nektaru oddanosti k Pánu Kršnovi; je lehké dosáhnout nejvyšší dokonalosti lásky ke Kršnovi službou Jemu. Tak vy všichni vložte tyto proužky z Jeho kaupinu na Svoje hlavy a jděte domů uctívat je s pozorností a úctou." Vaišnavové láskyplně obvinuli proužky kaupinu kolem svých hlav, následující příkazy Pána Caitanyi. Pán Caitanya opět promluvil: "Poslyšte všichni oddaní! Nyní vypiji vodu, jež omývá lotosové nohy Pána Nityanandy, tím bezprostředně ukážu Svoji neochvějnou víru v oddanou službu Pánu Kršnovi, o tom není žádné pochybnosti." Když obdrželi příkaz Pána Caitanyi, oddaní omyli lotosové nohy Pána Nityanandy tekoucí vodou, jež stékala tolikrát, jak bylo možné, pětkrát, desetkrát a víc. Pán Nityananda, který byl po celou příhodu zahloubán do Sebe, zůstal se blahosklonně usmívat. Pán Caitanya usedl a začal rozdávat tuto vodu (padodaka) s nejvyšším potěšením. Oddaní pili a v opojení zpívali: "Hari, Hari." Všichni oddaní vyjadřovali svou radost, někdo řekl: "Dnes byl naplněn můj život", jiný řekl: "Všechna pouta mých hmotných vztahů byla dnes zlomena," jiný usoudil: "Dnes jsem pocítil touhu stát se služebníkem Pána Kršny," ještě jiný hlas řekl, "Tato voda je tak příjemná, chci její sladkost vychutnávat ještě prodléváním v mých ústech." Tato voda byla tak mimořádná, že bezprostředně po napití se každý stal duchovně rozjařeným, někdo tančil, některý začal zpívat, jiný se začal válet po zemi a ještě jiní nemohli přestat hlasitě rvát radostí. Stejně tak začal radostný kirtan, někteří oddaní zpívali Kršnovi písně a jiní začali tančit. Po chvíli se Pán Caitanya zvedl a povolil hromovým křikem radostně tančit. Mezitím Nityananda Prabhu také vstal a začal tančit; neschopni obsáhnout jejich radost oddaní obklopili obě Jejich Výsosti a pokračovali ve svém extatickém tanci a jásání. Byli opájeni radostí, klesali jeden na druhého, hráli drobné hry, dotýkali se jeden nohou druhého a pomazávali své hlavy prachem; někteří se houpali na šíji jiných, vzlykaje štěstím. Všichni se smísili, šťastně zapomínajíce na náladu úcty, Pán a Jeho služebníci, všichni tančili spolu. Pán Caitanya a Pán Nityananda objímali často jeden druhého a tančili s blaženými gesty. Matka Země se chvěla pod rytmickým tancem Pána Nityanandy a celý svět zvučel "Hari, Hari!" Ponoření v nektarovém oceánu lásky k Bohu Gaura a Nitai, Páni Vaikunthy, tančili v extázi se svými služebníky. Všechny tyto zábavy jsou nekonečné, stále znovu se zjevují v určité době a místě a opět se ztrácejí, to je jasně vysvětleno ve Védách. Po celodenním tanci Pán Caitanya nakonec usedl se všemi Svými oddanými. Tleskl třikrát hlasitě a pak hovořil blahovonně: "Kdokoliv uctívá Pána Nityanandu s láskyplnou oddaností, miluje také Mne. Jeho lotosové nohy jsou uctívány Pánem

Šivou a Pánem Balaramou, proto Mu stále skládám Svou lásku a oddanost. Jestliže Ho někdo kritizuje nebo znevažuje, pak dokonce i když je to oddaný, je Mnou odmítnut. Kdokoliv, dokonce i kdyby obdržel jen letmý dotek Pána Nityanandy, Pán Kršna ho nikdy neopustí." Slova Pána Caitanyi vyvolala souhlasný potlesk všech oddaných. Kdo naslouchá těmto transcendentálním příběhům s oddaností a vírou, bude ochraňován a udržován Pánem Caitanyou. Takové činnosti Pána Nityananda Prabhu jsou plně chápány pouze těmi, kdo jsou Jeho důvěrní společníci a věční společníci Pána Caitanya. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše, já, Vrndavana Dasa, skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 13

Skládám své pokorné poklony lotosovým nohám Pána Šrí Caitanyi a Pána Nityanandy, jejichž prodloužené paže dosahují až dolů k Jejich kolenům; Jejich pleť je zářivá jako roztavené zlato. Napodobovali společné zpívání svatých jmen Kršny; Mají vybraně prodloužené oči jako lotosová poupata, Jsou Ovladatelé celého Vesmíru, jsou nejlepší z Bráhmanů, Ochránci náboženských zásad věků; dobrodinci každé živé bytosti a vtělení milosti a velkomyslnosti Všechna sláva Pánu Gaurasundarovi, všechna sláva Pánu Nityanandovi, jenž je služebníkem všech. Pán Caitanya stále provádí Své zábavy v Navadvipu, ale nejsou viditelné každým očím. Obyčejní lidé Ho dříve viděli jako Nimaie Panditu, nic víc jim nebylo odhaleno o Pánových činnostech nebo povaze. Pán Se zjevil šťastným oddaným podle jejich realizace v oddané službě. Skrývá Se mimo svět materialistů. Jednoho dne Pán náhle vyjádřil určitý pocit Pánu Nityanandovi a Haridasovi Thakurovi: "Slyšte, Nityanando a Haridaso, cestujte všude a říkejte lidem o Mém učení. Jděte do každého domu a žádejte každého o toto: "Zpívej Kršново jméno, uctívej Ho a pěstuj vědu o vědomí Kršny. Pouze to opakuj, pouze prováděj zpívání Kršnova jména a na konci dne přijď a podej Mi svoji zprávu. Za těmi, kdo nesplní tvoji žádost, přijdu Osobně a setnu je Svou Sudarsana chakrou."

Vaišnavové byli velice pobaveni, když slyšeli Pánovy příkazy a neměli žádnou touhu, aby na nich zkusil něco změnit. Domnívali se, že Pán Nityananda přijal tyto příkazy s nejvyšší úctou a ten, kdo je přehlíží, je zničen. Jestliže někdo pouze slouží Advaitovi Acaryovi, ale neuctívá Pána Caitanyu, bude zničen Advaitou Acaryou Samotným. Pán Nityananda a Haridasa Thakura, oba Páni byli při své cestě v blažené náladě s příkazem Pána Caitanyi jako jejich první inspirací. Navštívili každý dům, chodili všude kolem Nadie a žádali všechny: "Zpívejte svaté jméno Kršny a uctívejte Ho, On je každému útočištěm, přítelem a největším pokladem života, praktikujte vědomí Kršny s neochvějným úsilím." Přijali roucha kajícníků a obraceli se na hospodáře, mnoho jim nabízelo potravu, ale oni jen odpověděli: "Pouze tě žádám, zpívej pro Kršnu, uctívej Ho a pěstuj oddanou službu." Toto všem opakovali a šli svou cestou. Zbožní přijali jejich příkazy dobře a s vírou, byli také dojati jejich zářícím zjevem a odpovídali jim šťastně, vyjadřující své potěšení. "Budu to dělat, budu to dělat." Někdo jiný řekl: "Vy dva máte mentální poruchy kvůli špatné radě od

jiného, stali jste se šílenými ze špatné společnosti, proč přicházíte nakazit nás svým šílenstvím? Dobré a zdravé osoby dostanou šílenství pro špatný vliv Nimaie Pandity." Ti, kterým nebylo dovoleno vstoupit do domu Šrívasy Pandity během kirtanu, aby viděli Pána Caitanyu tančit, reagovali drze na tento svatý pár. Volali: "Bijte je, bijte je!" Ještě jiný řekl: "Možná ti dva jsou donašeči darebáků, pod záminkou žebrání sbírají informace. Jak mohou svatí muži jednat tímto způsobem? Jestli půjdou tou cestou zpět, vložíme je do rukou zákona." Tyto poznámky pouze pobavily Pána Nityanandu a Haridasu Thakuru, necítily se dotčeni nebo ohroženi a znovu pokračovali v kázání, každodenně podávali Pánu Caitanyovi zprávu a vraceli se, popisující všechno Pánu Caitanyovi. Jednoho dne šli kolem dvou opilců docela otrávených, větších než obři a vypadajících jako nejhorší druh pirátů. Vyprávění o jejich nemravných činech je nekonečné a není hříchu, který by nespáchali. Ačkoliv zrozeni v rodině Bráhmanů, konzumovali pálenku a hovězí, loupili, kradli a pálili domy druhých. Nedbali pokynů dvora proti nim a stále se vyhýbali objevení před úředníky zákona, každý den se zabývali svými nemravnými činnostmi. Dva opilci se váleli na veřejné ulici, když jeden upadl, druhý ho neúmyslně udeřil svou pěstí. Lidé se střežili těchto žertů a stále udržovali odstup. Tehdy sem přišli Nityananda a Haridasa. Dva opilci se někdy vášnivě objímali a v příští chvíli chtěli vytrhat jeden druhému vlasy. Použili největší svinstvo a tupili jazykem ostatní. Odhodili hluboko dobré jméno bráhmanské třídy v Navadvipu. Otrava může zničit život a charakter každého. Ačkoliv spáchali každý myslitelný hřích, byli ještě oproštěni urážek proti Vaišnavům. Byli stejně stále opojeni a neměli žádnou příležitost kritizovat Vaišnavy. Taková společnost, kde Vaišnavové jsou uráženi, může sestávat z vysoce zbožných osob, ale všechna jejich milost je vyčerpána. Jestliže Vaišnavové jsou uráženi, dokonce ve shromáždění kajícníků, sannyasinů, takové shromáždění je ještě bezbožnější než banda opilců. Pro opilce bude ještě příležitost ke spasení, ale pro ty, kdo kritizují Vaišnavy, není naděje na osvobození. V důsledku studia Písem se nikdo nemůže stát očištěným, a jestli někdo kritizuje Pána Nityanandu, pak je zatracen. Dva opilci byli ještě velice mnoho opojeni, když je Nityananda a Haridasa viděli z dálky. Nityananda se ohlédl na zmatek v ulici a zajímal se: "Kdo jsou ti dva muži, proč se tak chovají?" Odpověděli Mu: "Gosain, oni jsou bráhmani z velmi dobrých a vznešených předků, velice dobrých a urozených rodin, jejich rodiny počítají zpět mnoho generací v Navadvipu, jejich rodiny mají neposkvrněnou pověst. Ti dva jsou černé ovce svých rodin a od počátku se zabývají všemi druhy hříšných činností." "Jejich rodina a společnost je vyvrhly, když viděly jejich povahu, od té doby žijí nezávisle jako bezkastovní ve společnosti jiných opilců. Všichni obyvatelé Navadvipu jsou jimi ohrožováni, bojí se, že někdo z nich může být příští obětí jejich žhářství a loupeže. Každý ví, že jsou schopni všeho a čehokoliv." Když Pán Nityananda vyslechl tyto skutečnosti o obou ničemech, Jeho srdce roztálo. Okamžitě k nim pocítil veliký soucit a začal uvažovat, jak by je mohl zachránit. Přemýšlel: "Pán Caitanya Se inkaroval pouze pro osvobození a záchranu nejpokleslejších duší, kdo je více pokleslý než tito dva?"

Pán Se zjevil skrývaje Svou skutečnou totožnost, obyčejní lidé si toho nejsou vědomi a bláznivě se Mu vysmívají. Jestliže Můj Pán bude milostivý k těm dvěma a spasí je, pak celý svět pochopí Jeho Nejvyšší moc. Já, Nityananda, mohu proto být skutečným služebníkem Pána Caitanyi, pouze když přesvědčím Svého Pána, aby probudil v těch dvou jejich původní vědomí Kršny." Jsou teď tak opilí, že jsou lhostejní ke všemu, dokonce i k sobě, ale kdyby se mohli stát stejně zahluabanými do zpívání jména Kršny, kdyby mohli křičet jméno Mého Pána, potom Moje kázání a putování bylo úspěšné." Lidé se nyní mohou koupat v Ganze jen ve svém oděvu kvůli strachu, aby na ně nepadl stín těchto hříšníků, když je mijejí, ale kdybych mohl obrátit tento současný stav a oni byli očištěni Pánem Caitanyou, kdyby je lidé viděli opět očištěné, jako kdyby podstoupili koupel v Ganze, pouze pak Se mohu stát hodným Svého opravdového jména." Sláva a milost Pána Nityanandy jsou nezměrné, On sestoupil pouze pro záchranu nejpokleslejších duší. Po rozmyšlení On Sám vyjevil Haridasovi Thakurovi, jak prohnili jsou, ačkoliv zrození v rodině bráhmanů, jsou tak zhýralí, že není žádné cesty, jak by mohli uniknout nejhorším druhům pekelných muk. Muslimským strážím, které Tě ubíchovaly téměř na smrt, bylo odpuštěno kvůli Tobě, tak nyní v případě těch dvou, jestliže Ty Jsi k nim soucitný, pak také mohou být zachráněni. Pánovi bude přirozené, jestliže za ně poprosíš, Pán Osobně řekl, že Tě nemůže odmítnout, Haridaso. Ať celý svět vidí velkomyslnost našeho Pána, jenž zachránil dokonce tyto dva. Stejně jako Bhagavatam zpívá o osvobození Ajauimby, ať všechny tři světy spatří něco tak mimořádného." Haridasa Thakura je příliš důvěrně znalý Nityanandovy povahy, takže poznal, že tito dva hříšníci jsou už tak dobří, jako by byli zachráněni. Haridasa řekl: "Slyš, Můj Pane. Tvé přání je přirozené také Pánovo přání. Přeješ si to výslovně, mohu to říct Pánovi, protože jsem zvíře a je třeba být klamán, Ty to děláš opakovaně, pouze abys mne poučil o mém poníženém postavení." S blahovolným úsměvem ho Pán Nityananda objal a hovořil čistě k němu: "Pojďme opakovat těm dvěma opilcům Pánovo přání, které je důvodem našich potulek ulicemi. Pán nařídil každému zpívat Kršnovu jméno, zvláště nejpokleslejší osobám. Naše povinnost je znovu opakovat, že závisejí na Pánovi, ať tě následují či ne."

Jak si přáli, nyní procházeli zase kolem těch opilců. Zbožné a svaté osoby ještě zkusily odradit Nityanandu a Haridasu: "Neodvažujte se chodit k nim, jestli Vás chytí, můžete dokonce ztratit život. Žijeme ve strachu z těch dvou, jak to, že máte odvahu jít tam? Nemůžete je naučit porozumět svatému postavení sannyasinů, ty dva, vrahy bráhmanů a škůdce krav."

Avšak neohroženě a vesele oba dále kráčeli k hříšníkům, zpívající Kršnovu jméno. Přišli tak blízko, aby to stačilo na zaslechnutí výzvy Pána Caitanyi a volali: "Zpívejte Kršnovu jméno, uctívejte Ho, ať je vám Pán drahý jako matka a otec, nejzázračnější poklad srdce. Zjevil se ve Své inkarnaci pouze kvůli vám, tak zanechte všech svých hříšných činností a podříd'te se tomuto milostivému Pánovi." Když slyšeli hlasy, dva opilci zvedli hlavy, jejich oči se podlily krví hněvem. Vidíce, že hlasy patří sannyasinům, vykřikli vztekle: "Chyťte je, chyťte je!" a chystali se popadnout je. Haridasa a Nityananda chvatně ustupovali, pronásledování těmi dvěma ječícími

opilci, jejich nárek byli nechutný a oba sannyasini se jich báli. Lidé začal říkat: "My jsme je varovali předem, ale oni se neukryli a tak nyní jsou uvrženi do strašné situace." Ateisté z toho měli vnitřní potěšení a zlomyslnou myšlenku: "Tito šarlatáni byli správně potrestáni Pánem Narayanou." Zbožný bráhmana velice vykřikl: "Ó Pane Kršno zachraň je, zachraň je!"

a všichni se strachem utekli z toho místa.

Dva darebáci nyní pronásledovali dva světce a ačkoliv křičeli: "Chyťte je, chyťte je!", byli ještě dost daleko. Nityananda řekl: "Můj drahý Vaišnavo Haridaso, uvrhli Jsme sami Sebe do velkého zmatku, můžeme říkat sami Sobě šťastní, jestli z toho vyjdeme živí." Thakura Haridaso odpověděl: "Ó Pane, co záleží na řečech, jednám na Tvoji domluvu a nyní jsme tváří v tvář neštěstí nebo náhlé smrti. Protože Jsi vydal příkaz zpívat svatá jména Kršny těmto dvěma nevěřícím opilcům, způsobí si kvůli nám následky a budou potrestáni smrtí." Hovoříc tímto způsobem, Pán Nityananda pokračoval v chůzi se shovívavým úsměvem, zatímco Je dva darebáci honili a vrhali na ně hlasité nadávky. Jejich těla byla ohyzdná a tlustá, takže jejich pohyby byly obtížné, avšak běželi za nimi. "Ó bratři, kam myslíte, že máme jít, jak můžeme dnes uniknout Jagaiovi a Madhaiovi? Nezdá se Nám nyní, že Jagai a Madhai přijdou do tohoto prostoru, tak Se zastavme, abychom Se obeznámili s tímto krásným místem." Těmito slovy dále pobízeli ostatní, aby pokračovali ve zpívání: "Zachraň nás, Kršno, zachraň nás, Kršno! Ó Govindo!" Haridaso řekl Nityanandovi: "Pán Kršna mne zachránil už dříve z krutých rukou Muslimských trýznitelů, ale dnes kvůli neklidné povaze a nedostatku zralé inteligence mého společníka stojím tváří v tvář svému naprostému konci."

Pán Nityananda odpověděl: "Mýlíš se, tato nerozvážnost není Mojí skutečnou povahou, projevil Jsem ji tímto způsobem kvůli duchovní extázi tvého pána, Pána Caitanyi. Ačkoliv Je bráhmana, nedbá příkazů jako nějaký král. Na Jeho příkaz chodíme od dveří ke dveřím, ačkoliv Jsem nikdy neslyšel, že by někdo jiný dával takové příkazy. V procesu provádění Jeho řádu je jediná odměna nevlídná a potupná slova a falešná obvinění od lidí. Jestliže my nebudeme dbát Jeho příkazů, pak jsme skončili a když to uděláme, pak je tady právě dilema v naší odpovědi. Jak někoho obviňovat za tohle všechno, když sis skutečně vybral jako Já a tvůj pán má na tom také podíl." Oba pokračovali ve Svých slovních posměších, bojovali jeden s druhým s velkým potěšením, i když ještě byli pronásledováni dvěma opilými darebáky. Běželi ve směru od domu Šrívasy Pandity a dva darebáci zase obíhali kolem v kruzích zmatení opilostí. Dva darebáci se zmateně rozhlíželi do každého směru. Neměli žádný nápad, kam oba světci odešli, tak Je nakonec přestali honit a šourali se pryč. Nityananda a Haridaso Se po malém odpočinku otočili zpět, aby Se ujistili, jestli je darebáci ještě pronásledují. Odcházeli, objali s úsměvem jeden druhého a šli se podívat na Pána Caitanyu. Nalezli Pána Caitanyu sedět uprostřed všech Vaišnavů, Jeho vybraná krása tryskala z každé části Jeho transcendentální podoby. Jeho oči byly jako dva plně rozkvetlé lotosy, Jeho krása působila Madanovi, Bohu lásky, mdloby. Rozmlouvali v tomto shromáždění o příbězích ve vědomí Kršny a někdy Pán zjevoval transcendentální pravdu o Sobě. Bylo to, jako kdyby Pán Vaikunthy

Narayana usedl k rozmluvě se Sanakou a jinými svěťci. Nityananda a Haridasa vypověděli Svůj dnešní zážitek shromáždění: "Přihodila se nám podivná věc, prošli Jsme kolem dvou opilců docela otrávených, řekli nám, že jsou z rodin bráhmaňů. Mysleli jsme na jejich obrácení k dobrému a žádali je, aby zpívali Kršnovo svaté jméno, ale oni reagovali prudce a hnali nás, že jsme stěží vyvázli svými životy." Pán Caitanya řekl: "Jací lidé to jsou, jaká jsou jejich jména? Byli bráhmány, tak proč jednají tímto hrubým způsobem? "

Šrívása a Gangadasa seděli blízko u Pána a řekli: "Můj Pane, ti dva muži jsou Jagai a Madhai. Jejich otec je zbožný bráhmaňa, ale špatná společnost zkazila ty dva, nyní znají pouze otravu. Jejich jména vnášejí strach do srdcí lidí a oni žijí z kradení, loupeží a násilí. Je nemožné popsat, jak pokleslí oni jsou, ale Ty vidíš všechno a znáš všechno, Můj Pane." Pán Caitanya řekl: "Ukažte mi ty dva darebáky, Já je rozsekám na kousky, jestliže přijdou přede Mne."

Pán Nityananda řekl: "Můžeš je rozsekat na kousky, ale Já se odtud nepohnu a jestliže nezůstanou naživu, nebudu schopen pokračovat ve Tvém poslání. Proč Jsi Se na ně tak rozzlobil, dovol Mně nejprve způsobit, aby zpívali jméno Pána Kršny. Zbožný chce přirozeně zpívat Kršnovo jméno, ale tito dva znají pouze bezbožné činnosti. Jestli je vysvobodíš a přivedeš k oddané službě, Tvoje sláva jako 'Patitapavana' či 'záchránce pokleslých' zůstane nedotčena. Tvoje sláva jako 'Patitapavana' se zvýšila, když Jsi zachránil Mne, ale tato sláva dosáhne neomezených hranic, když vysvobodíš ty dva." S úsměvem Pán Visvambhara řekl: "Oni jsou již svobodní, jakmile Tě ti dva darebáci uviděli, byli vysvobozeni. Jsi tak znepokojen o jejich blahobyt, ale Kršna bude velice brzy zaujímat jejich plnou pozornost." Oddaní reagovali radostným křikem "Hari, Hari", když slyšeli slova Pána Caitanyi, byli přesvědčeni, že hříšníci jsou již zachráněni. Haridasa řekl Advaitovi Acaryovi: "Pán mne vyslal s tím mimořádně neklidným člověkem, protože když já jdu jedním směrem, On bude hledat jiný. Chtěl skočit do krokodýly zamořené vody Gangy, rozvodněné monsunovými dešti a zkoušel chytat krokodýly. Stál jsem na břehu a volal za Ním, aby Se vrátil, ale nedbal na cokoli a plaval dolů proudem jako mrtvola. A když viděl chlapce na březích, vyskočil a běžel, volajíc hněvivě na chlapce. Někteří vztekli rodiče chlapců přiběhli s klacky, které měli na obranu a žádali, abych Ho poslal pryč." Krade máslo a krém od mlékařů a uteče pryč, já to musím platit a oni mne chtějí zbít. Stále provádí činnosti, které jsou nezvládnutelné a postrádají veškerou logiku. Když přejde kolem mladá dívka, žádá ji, aby si Ho vzala. Sedl si na býka zvaného "Mahesh" (Pán Šiva) a když uvidí krávu, podojí ji a pije mléko." Když Mu zkouším domlouvat za Jeho činnosti, s posměchem říká: "Co mi můžeš Ty, Advaito, udělat? A ten člověk, kterému říkají 'Caitanya' co mi může udělat?" "Neopakuj nic o tom všem Pánu Caitanyovi. Dnes jsem byl zachráněn pouze Pánovou milostí. Ti dva opilci leželi na ulici v tuposti a On šel k nim a zkusil kázat jim o Kršnovi. Byli rozzuřeni a zaútočili na nás, byli jsme dnes zachráněni od smrti pouze Tvojí milostí." Pán, velice pobaven, řekl Advaitovi: "To není pro Něho nic zvláštního. Otrávený člověk může nakazit jiní opilce. Je opilý láskou ke Kršnovi a může uštknout další dva. A jako kajícník a oddaný nemáš žádné záležitosti v takové

společnosti. Znáám Nityanandův charakter a schopností, On každého opoží božskou láskou. Vyčkej ještě pár dní, však On přivede také ty dva mezi ostatní Vaišnavy. Advaita Acarya byl náhle zachvácen vztekem, strhal oděv ze Svého těla a začal se silně trápit. Řekl: "Chci slyšet něco o Caitanyově oddanosti Pánu Kršnovi. Když zpívá a tančí, jaký je rozsah Jeho moci. Jenom počkejte a zítra uvidíte, že Nimai a Nitai přivedou ty dva opilce s sebou a budou s nimi tančit, a nechají je mísit se všemi ostatními Vaišnavy. Nech nás odejít pryč odtud a zachraň naši kastu." Haridasa se smál rozzlobené náladě Advaity Acaryi, ulevilo se mu a ujistil se, že oba opilci budou zachráněni. Kdo je schopen skutečně změřit vnitřní význam Advaitových slov; pouze osobnost jako Haridasa Thakura může rozumět, jelikož je téhož duchovního ražení. Mnozí, kdo znejasňují skutečné postavení Advaity ve vztahu k jiným společníkům Pána a Pána Osobně, kritizují Gadadharu Panditu, že jednal dle Pánova přání a přivolávají si svou vlastní záhubu. Někdo, kdo strání jednomu Vaišnavovi proti jinému Vaišnavovi a kritizuje ho, je odsouzen ke zničení. Dva opilci jako obvykle chodili po různých místech ve městě a nějakým božským řízením přišli a nadešel jejich den; na břehu Gangy na místě koupelí, často navštěvovaném Pánem Caitanyou se chtěli zabývat svou živností a nahánět hrůzu lidem. Celé sousedstvo bylo sevřeno hrůzou, bohatí, chudí, ubozí. Po soumraku se nikdo neodvážil jít ke Ganze na svoje večerní omývání a když, tak všichni pouze ve velké skupině.

Trávili své noci blízko Pánova domu. Každou noc naslouchali Pánovu kirtanu, zůstali celou noc, když naslouchali sladkému kirtanu, doprovázenému mrdangou a cymbály. Tančili opilé tance za zvuků kirtanu, velice pobaveni sami sebou. Kirtan a tanec zvýšil jejich chuť na více vína. Někdy naslouchali kirtanu a jindy se bavili tancem, ale všechno to dělali ve stavu opilé tuposti, byli zcela ponořeni do otravy, lhostejní k času a místu. Když náhodně potkali Pána, pak k Němu poznamenali: "Ó Nimai Pandito, je krásné, jak zpíváš, chceme Tě vidět zpívat mangala Chandi (verše k opěvování Durgadevi) každou noc. Přineseme všechny náležitosti na chandi kirtan." Pán Caitanya od nich udržoval odstup, když viděl jejich opilý stav a příště šel jinou cestou, aby unikl těmto darebákům.

Jednoho dne se Pán Nityananda vracel do domu Pána Caitanyi večer po celodenní chůzi po městě. Dva darebáci šli a zastavili Ho. Jagai a Madhai vykřikli: "Kdo je to?" Nityananda odpověděl: "Jdu do domu Nimaie Pandity." V opilém stavu se vyptávali: "Jak Se jmenuješ?" Pán Nityananda odpověděl: "Mé jméno je Avadhuta." Pán Nityananda, ponořen v náladě malého chlapce, začal rozmlouvat se dvěma opilci, provádějíc Jeho lilu. Učinil již rozhodnutí ve Své mysli, že je vysvobodí, a tak záměrně vybral tuto dobu, aby přišel touto cestou. Když Madhai zaslechl jméno 'Avadhuta', zvedl kousek rozbité hliněné nádoby na víno a bouříc hněvem ho hodil po Nityanandovi. Kámen zasáhl Nityanandu do čela a On začal krváčet. Pán Nityananda tiše meditoval o Govindovi, Kršnovi. Jagai byl bolestně šokován, když viděl krev, prýstící z čela Pána Nityanandy; když Madhai ještě jednou zvedl paže, aby udeřil Nityanandu, Jagai zachytil jeho ruce. Řekl: "Proč děláš takové bezcitně brutální věci, co můžeš získat udeřením toho cizince? Ten Avadhuta je nevinný,

nebij Ho zase, Je kajícím a Jeho bití ti neprospěje." Lidé běželi za Pánem Caitanyou a informovali Ho o té události. Pán okamžitě shromáždil velkou armádu Svých stoupenců a přišel na to místo. Pán Nityananda byl ještě mezi nimi, krev prýstící všude po Jeho těle, ale On se smál. Když Pán Caitanya viděl krev Svého milovaného Nityanandy, upadl do záchvatu zloby a vykřikl: "Chakro, chakro!" aby přivolal Svou nejničivější zbraň, disk Sudarsana. Chakra se okamžitě zjevila, rýsuje se zlověstně před očima Jagaie a Madhaie. Oddaní dostali veliký strach a Nityananda rychle šel za Pánem Caitanyou žádat Ho: "Když Mne Madhai chtěl bít, Jagai zkoušel ho zadržet, ale náhodně Jsem byl udeřen a ačkoliv na Mně vidíš krev, necítím žádnou bolest. Prosím uklidni se, Můj Pane, necítím žádnou bolest, žádám Tě, ušetři je a dej je Mně." Když slova o Jagaiově zásahu pronikla do sluchu Pána Caitanyi, byl velice potěšen, přišel k Jagaiovi a objímal ho. Řekl Jagaiovi: "Ať ti Pán Kršna požehná, potěšil jsi Mne svou ochranou Nityanandy. Můžeš žádat něco, co si velice mnoho přeješ, Já ti zaručím dobrodiní, a ode dneška můžeš být stále umístěn v čistých oddaných životech a vyjadřovat lásku k Bohu." Vaišnavové se zaradovali a ocenili požehnání Pána Caitanyi Jagaiovi hlasitým křikem. A když Jagai vyslechl požehnání Pána Caitanyi o lásce k Bohu, upadl do bezvědomí a extáze. Pán Caitanya řekl: "Jagai, povstaň a uvidíš, skutečně jsem tě požehnal láskou k Bohu." Jagai pak viděl Pána Caitanyu v Jeho čtyřrukém zjevení, držícím lasturu, disk a lotos. Jagai vložil Jeho lotosové nohy na svou hrud'. Jagai věděl, že lotosové nohy na jeho hrudi udržuje život Lakšmí devi a tak je zachytil pevně jako svůj nejcennější poklad a nařikal jako dítě, očištěn od svých hříchů. Pán Caitanya stále provádí takové zázračné zábavy. Tatáž duše sídlila v obou, Jagaiovi i Madhaiovi, ale jeden byl očištěn od všech jeho hříchů a druhý ještě hříšník. Když se Jagai modlil k Pánu Caitanyovi, Madhai byl již také proměněn uvnitř. Pohlížeje na přítomnost Pána Nityanandy, Madhai rychle vyskočil, vrhl se jako kláda před Pána Caitanyu a svíraje pevně Jeho lotosové nohy se modlil: "Oba jsme byli hříšníci, hřešili spolu, na tomtéž místě v téže době. Proč byla Tvoje milosti prokázána jednomu a ne druhému, Můj Pane? Buď milostivý ke mně, chci zpívat Tvé svaté jméno, není tu nikdo jiný, kdo může vysvobodit darebáka jako jsem já." Pán Visvambhara odpověděl: "Nemohu tě osvobodit, jsi odpovědný za prolití Nityanandovy krve." Madhai odpověděl: "Nemůžeš takhle mluvit, Můj Pane. Jak můžeš jednat proti Svému vlastnímu náboženství? Ve Tvých předešlých inkarnacích, proč Jsi dal osvobození těm démonům, kteří probodali Tvoje tělo šípy?" Pán odpověděl: "Tvoje urážka je daleko větší než těch démonů, neboť jsi se dotkl Nityanandy, Mého nejmilovanějšího společníka. Zjevují ti tu pravdu, že Nityanandovo tělo je Mi ještě dražší než Moje vlastní." Madhai řekl: "Jelikož Jsi mi již zjevil pravdu, řekni mi, jak mohu být zachráněn? Ty Jsi Nejvyšší léčitel všech nemocí. Mohu být vyléčen z mých nemocí pouze Tvým léčením. Prosím, už více mne ničím neklam, Ó Pane Vesmíru, Tvoji skutečnou totožnost již znám. Kdo by Tě dokázal ukrývat?" Pán Visvambhara řekl: "Ty jsi spáchal strašnou urážku: jdi a padni k Nityanandovým nohám." Madhai se vrhl k Nityanandovým nohám, následujíc příkaz Pána Caitanyi. Lotosové nohy Pána Nityanandy jsou věčný poklad a kdo se Jich jednou podrží,

nebude nikdy opuštěn: tato skutečnost je dobře pochopena Revati devi. Pán Visvambhara řekl: "Slyš, drahý Nityanando, je u Tvých nohou. Musíš mu projevit Svou milost. Protože je odpovědný za prolití Tvoji krve, pouze Ty mu můžeš odpustit." Pán Nityananda řekl: "Co mohu říct nebo udělat, Můj Pane? Cokoliv se změni Tvoji milosti. Jestliže Jsem dosáhl zbožnosti oddanou službou Tobě, pak ať všechny Mé zbožné následky jsou dány Madhaiovi. A protože už na Svou urážku nemyslím, tak Ty, Pane, můžeš odložit stranou Svou šalbu a bezpodmínečně prokázat Svoji milost Madhaiovi." Pán Visvambhara řekl: "Teď, když Jsi všechno odpustil, proč nedat také Madhaiovi Tvoje transcendentální objetí." Vyplňujíc příkaz Pána Visvambhary, Nityananda stále objímal Madhaie a Madhai byl okamžitě zbaven všech hříšných reakcí a jeho tělo se stalo prozářeno duchovní silou Pána Nityanandy.

Oba, Jagai a Madhai byli nyní úplně očištěni od všech hříchů a začali opěvovat obě Jejich Výsosti, Gaura Nitai. Pán Caitanya řekl: "Od nynějška už víc nepáchejte hříšné činnosti." Jagai a Madhai odpověděli: "Nikdy víc, Můj Pane." Pán Caitanya řekl opět: "Vy oba poslyšte pozorně, je absolutně jisté, že Jsem vás vysvobodil ode všech vašich hříšných reakcí, nashromážděných za mnoho mnoho zrození a jestli se nebudete už zabývat dalšími hříšnými činnostmi, přijmu plnou zodpovědnost za vaše hříšné životy. Budu přijímat zbytky vaší potravy a má energie se zjeví ve vašich tělech."

Pánův slib těm dvěma byl jako sladký nektar do jejich uší a oni upadli do stavu blaženého transu, když naslouchali Jeho slovům. Všechna bezvýchodnost a nevědomost vymizela z jejich mysli a Jagai a Madhai byli naplněni v této chvíli duchovním štěstím. Pán pochopil tuto náladu a proto nařídil Svým lidem: "Vemte ty dva muže do Mého domu, chci s nimi provádět kirtan. Chci jim dnes dát, co je zřídkakdy dopřáno dokonce Pánu Brahmovi. Chci změnit tyto dva muže na prvotřídní oddané, kteří se stanou slavní všude po světě. Ti, kdo se chtějí očistit ve svatých vodách Gangy v každé době, ať navštíví Jagaie a Madhaie, potom co změním jejich názory, od nynějška budeme považovat společnost Jagaie a Madhaie za stejně dobrou jako společnost samotné Gangadevi, to bylo Nityanandovo přání. Nityanandův slib nemůže být nikdy vržen do větru." Všichni Vaišnavové zavedli Jagaie a Madhaie do vnitřního koutku domu Pána Caitanyi. Pán vpustil dovnitř pouze Vaišnavy a zavřel dveře. Pán Visvambhara usedl a Nityananda a Gadadhara stanuli po obou stranách Něho. Před Jeho tváří usedl nadšený Advaita Acarya, a odpočinutí oddaní usedli všichni kolem Něho. Byli to Pundarika, Vidyanidhi, Haridasa Thakura, Garuda, Ramai, Šrínivasa, Gangadasa, Vakresvara Pandita, Candra Sekhara a mnoho jiných společníků Pána, kteří znají skutečnou povahu a činnosti Pána, ti všichni se posadili do shromáždění s Jagaiem a Madhaiem. Jagai a Madhai byli tak ukolébáni duchovní extází, vyzařující ze shromáždění Vaišnavů a kirtanu, že se začali válet po zemi a zjevovat symptomy extáze, jako zježení vlasů, četné slzy, třesení atd. Kdo je schopen změřit neomezené a nektarové zábavy Pána, jenž mohl změnit dva darebáky na upřímné oddané? Byli předtím ateisté a hříšníci, ale teď jsou dva odříkaví věřící. Kdo má pochybnosti o těchto činnostech Pána, nedosáhne lotosových nohám Kršny a

nejhorší ponížení je určeno pro nevěřící. Jagai a Madhai skládali prosby a modlitby Pánovi jako Pánovi Vesmíru a oddaní jim naslouchali se štěstím. Na přání Pána se Sarasvati devi, Bohyně učenosti zjevila na jejich jazyku. Jagai a Madhai viděli oba, Pána Caitanyu i Pána Nityanandu sedět na jednom místě a pochopili Svou individuální skutečnou totožnost. Modlitby, které skládali, byly tak mocné, že jestliže někdo slyšel jen jednu, okamžitě vyvinul láskyplný vztah ke Kršnovi. Modlili se: "Všechna sláva Pánu Visvambharovi, Pánovi Pánů. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, jenž slouží Pánu Visvambharovi tolika způsoby. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, jenž je učitelem společného zpívání jména Pána Kršny. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, který provádí všechna přání Pána Caitanyi. Všechna sláva synu Jagannathy Misry, všechna sláva Pánu Nityanandovi, který dává všem útočiště u Pána Caitanya. Všechna sláva synu Saci devi, jenž je oceánem milosti a všechna sláva Pánu Nityanandovi, Pánovu stálému společníkovi. Všechna sláva Tobě, Pánovi mého srdce, který Jsi se zrodil jako syn králova učence, a všechna sláva Pánu Nityanandovi, který je vtělením soucitu. Všechna sláva činnosti Pána Caitanyi a všechna sláva Pánu Nityanandovi, nejnadšenějšímu Vaišnavovi. Všechna sláva Nejvyššímu Pánu Šrí Caitanyovi, který drží lasturu, disk, kyj a lotos, všechna sláva Pánu Nityanandovi, jenž se neliší od Pána Caitanyi a je slavný jako 'Avadhuta'. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, životu a duši Advaity Acaryi; všechna sláva Pánu Nityanandovi, který ve Svě expanzi Ananty Sesi opěvuje Pána tisíci ústy. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, životní síle Gadadhary Pandity a pánu Murariho, jenž Je zdrojem všech radostí Haridasy Thakury a Vasudevy. Ó Pane! Ty Jsi ve všech předešlých inkarnacích vysvobodil nespočetně hříšných osob; tyto činy jsou Nanejvýš zázračné, celý svět zpívá hymny prosící o tyto zábavy. Ve skutečnosti je vysvobozením nás dvou hříšných darebáků sláva Tvých předešlých činnosti poněkud snížena, neboť pro všechny jsme bezvýznamní.

Příběh o Ajamilově vysvobození je slavný, zůstaňme u něj o maličkou chvíli déle. To neříkám jako bezúčelnou modlitbu, ale s plným přesvědčením, Ajamila byl vhodný uchazeč pro Tvoji milost. Védý stanoví, že dokonce vrah miliónů bráhmaňů může dosáhnout osvobození okamžitě po zazpívání Tvého svatého jména. Není žádné pochybnosti, že Ajamila dosáhl osvobození zpíváním Tvého jména, protože taková je transcendentální moc Tvého svatého jména. Inkarnoval Jsi Se zvláště k vysvětlení nejvyšší pravdy Véd; autorita Véd může být podlomena, jestliže hříšníci jako my nebudou vysvobozeni. Byli jsme k Tobě nepřátelští a dokonce zbili Tvého milovaného Nityanandu, avšak Ty Jsi nás vysvobodil. Někdo může snadno posoudit nepředstavitelný rozdíl mezi Tvým velkomyslným jednáním a našimi hnusně nízkými činy.

Jakmile Ajamila pronesl "Narayana", čtyři poslové Pána se zjevili před ním. Jako nám, když jsme Tě uviděli v okamžiku, kdy vytryskla krev z Tvého čela, pro kterou jsme byli schopni vidět Tvoje expanze a expanze expanzí, Tvoji zbraň pro tuto inkarnaci (svatého jména) a Tvoje věčné společníky. Všichni dohromady držíte tyto zázračné skutečnosti utajené, ale nyní tyto neomezené vynikající síly byly použity. Nyní je Tvou milostí esence Véd vyjasněna a tak Ananta Šéša může volně zpívat tuto

pravdu. Nyní skryté zásobárny Tvých transcendentální vlastností byly otevřeny a nejlepším příkladem toho je, že Jsi nás spasil Svojí bezpříčinnou milostí. Démoni jako Kamsa k Tobě byli krutí, avšak Ty Jsi jim dal osvobození po jejich zabítí. Máš tolik míst, která jsou nanejvýš důvěrná a někteří králové a bojovníci je mohli vidět trošku poodhalena, když s Tebou bojovali u Svayamvary. Ačkoliv Tě mohli vidět tváří v tvář, všichni potkali svou záhubu. Ti oddaní, kteří se očistili ve svatých vodách Gangy, když náhodně třeba překročili naše stíny, se nás nyní dotýkají a sdružují se s námi. Ó Pane, v každém směru Tvoje činnosti jsou nadlidské a není žádný způsob, jak někoho ještě oklamat o Tvojí transcendentální povaze, každý si je toho dobře vědom. Když Gajendra, král slonů, se k Tobě modlil, Ty Jsi ocenil jeho víru a odevzdání se a tak Jsi jej vysvobodil z jeho tísnivého postavení a dal mu osvobození. Stejně tak nebylo náhodou, že Jsi vysvobodil čarodějnici Putanu a všechny ostatní demony jako Aghasuru, Bakasuru atd. Po opuštění jejich těla byli okamžitě přemístěni do transcendence; kdo může rozumět těmto Tvým činnostem, jestliže si nepřibližuje tyto jevy skrze znalost Véd? Tímto způsobem Jsi vysvobodil ty největší darebáky, pokleslé duše, jež byly svědkem celého stvoření. Všechny ničemné hříšníky Jsi vysvobodil, dokonce Jsi dal některým laskavé vlastnosti, ale my nemáme vybrané kvalifikace, avšak Ty Jsi nás bezpříčinně vysvobodil pro Svoji neomezeně milostivou povahu. Jagai a Madhai skončili modlitby se slzami radosti stékajícími dolů po jejich žhnoucích tvářích; taková je transcendentální moc Pána. Shromáždění Vaišnavové byli udiveni, když viděli všechno, co se přihodilo v jejich přítomnosti, tleskali rukama ve veliké úctě před Pánem a předkládali Mu svoje modlitby. "Vybraná slova, jež byla řečena těmi dvěma opilci v modlitbě Tobě, jsou možná jedině Tvojí bezpříčinnou milostí. Kdo může rozumět povaze Tvé nepředstavitelné moci, dáváš nám Svoji milost podle Tvého vlastního sladkého přání." Pán odpověděl: "Tyto dva už více nikdo nebude považovat za opilce nebo výtržníky, od nynějška jsou Moji služebníci. Vás všechny laskavě prosím za ně, aby nikdy neopustili Moji oddanou službu. Ať spáchali jakékoliv urážky proti někomu z vás, prosím odpusťte jim a požehnejte jim." Když slyšeli slova Pána Caitanyi Jagai a Madhai, vrhli se na zem k nohám všech Vaišnavských oddaných a objímali jejich nohy, žebrajíce o milost. Oddaní byli dojatai jejich ponížeností a požehnali jim, čímž se Jagai a Madhai stali osvobozenými od každé touhy spáchat další hříšné činnosti. Pán Caitanya řekl, "Povstaňte, povstaňte, Ó Jagai a Madhai, už vás nic nemusí víc trápit, nyní jste Moji služebníci. Vaše modlitby byli všechny pravdivé a byly správně oceněny. Takové milosti a zázraky, jichž jste nyní byli svědky a pocítili je, nejsou možné ve vašich současných tělech, ale nyní to bylo umožněno jedině milostí Pána Nityanandy, to je absolutní fakt. Všechny zde přítomné Vaišnavy prosím o svědectví, že беру na Sebe všechny hříšné reakce těchto dvou duší." To dalo každému pochopit, že když přijal hříšné reakce Jagaie a Madhaie, tělo Pána Caitanyi dostalo černavou pleť. Pán se otázel: "Proč na mne všichni hledíte tímto způsobem? Jak teď vypadám?" Advaita Acarya odpověděl: "Vypadáš jako Pán Kršna." Pán Caitanya se začal smát slovům Advaity Acaryi a všichni Vaišnavové propadli extázi a vyjádřili svou radost radostnými zvuky. Pán Caitanya řekl: "Zahajte kirtan, pak tyto černé

skvrny hříchu zmizí z Mého těla a přijdou na těla těch, kdo kritizují oddané Pána." Oddaní byli šťastní, když slyšeli tato slova a začali hlasitý kirtan. Pán Visvambhara a Pán Nityananda začali tančit a Vaišnavové kroužili kolem nich v radostném odevzdání, zpívaje jim modlitby. Advaita Acarya také začal tančit, Pán Caitanya sestoupil na jeho žádost a svět byl spasen díky Jemu samotnému. Každý jásal v extatickém zpěvu a tanci po dlouhou dobu, tleskaje rukama. Zapomněli na svou bázeň a úctou před Pánem ve své radosti a nikdo neví, kolikrát skočili na Pána, když tančil. Matka Saci seděla ve vnitřním pokoji se svou snachou a viděla všechno. Cítila se unášena ve vodách extáze. Každý byl ponořen v povodni šťastné lásky k Bohu, Šrí Kršnovi. Dokonce Lakšmí devi velice touží po doteku Pánova těla, ale teď se dokonce dva opilci mohli volně sdružovat, tančit a objímat Pána. Pán Caitanya vysvobodil ty dva, zatímco svrhl hledače chyb a hanobitele Vaišnavů do nejhorší propasti. Nikdo nepokročí v duchovním životě hledáním chyb na jiných Vaišnavech, pouze jeho hříšné reakce se zvýší, takže najde všechny svoje chyby. Po tanci Pán usedl a všichni Vaišnavové seděli kolem Něho. Vaišnavové byli pokryti velkou vrstvou prachu, avšak byli čistí a žhnoucí. Pán opět vypadal jako Jeho původní krásně zlatá podoba a s úsměvem řekl, "Nedívejte se nikdo více na ty dva muže jako na hříšníky, jelikož Já Sám jsem spálil jejich hříchy. Moje energie do nich vstoupila a Já budu jednat, mluvit, chodit, jíst a když Já je opustím, oni také opustí svá těla. Podmíněné živé bytosti nejsou schopny snášet mnoho bolesti, volají o pomoc při malém utrpení a dokonce když tělo je spáleno, duše netouží být společníkem svého těla. Podmíněné živé bytosti se pod vlivem svého falešného ega začínají ztotožňovat se všemi jeho činnostmi a stanou se pyšní, což je velice nebezpečné. Všechny dosavadní činnosti, spáchané těmito dvěma, byly pod vlivem falešného ega, ale nyní Jsem je všechny zastavil. Od nynějška budou započítáni mezi vás jako Vaišnavové, bez diskriminace.

Všichni prosím slyšte pozorně, každý, kdo dá těm dvěma bratřím něco k jídlu s oddaností a úctou, ve skutečnosti skládá Pánu Kršnovi nanejvýš blahodárnou poctu: dokonce listí podané jim s láskou je nektar pro Kršnu. Jestliže někdo poníží tato dva nějakým způsobem, bude zničen pro svůj urážlivý postoj." Vaišnavové byli potěšeni, že se Jagai a Madhai stali jejich druhy a skládali jim poklony. Pán řekl: "Jděte všichni do vody Bhagirathi Gangy." Když přišli k řece, skočili do ní. Stálé zpívání Božích svatých jmen udělalo oddané mladé na duchu a nyní si hráli ve vodách Jahnavi, Gangy jako malé děti. Dokonce střízliví starší oddaní se chovali jako rozpustilá mládež, což se stalo opravdu vlivem oddané služby Pánu Kršnovi. Jako předtím byl slavnostní kirtan, nyní byli všichni ponořeni do slavnosti vodních sportů s Pánem. Všechny přehrady věku a úcty mezi Pánem a Jeho oddanými byly strženy a On Si hrál s ostatními jako druží. Pán stříkal vodu na oddané, ale nikdo nemohl vydržet Pánovy útoky. Všude ve vodě zuřil boj mezi Pánem a oddanými, Pán vždycky vyhrál a oddaní uprchli Jeho zuřivým útokům jedině po několika minutách slabé nečinnosti. Jednou se Advaita Acarya, Pán Gauranga a Pán Nityananda bavili vodními sporty, jindy si spolu hráli Šrívasa, Haridasa Thakura a Mukunda. Tímto způsobem se zúčastňovali všichni oddaní včetně Šrí Garbhy, Sadasivy, Murariho,

Šrímana, Purusottamy, Mukundy, Sanjayi, Buddhimanta Khana, Vidyanidhiho, Gangadasy, Jagadisy, Gopinathy, Garudy, Šrírama, Govindy, Šrídhary, Kršnanandy, Kasisvary, Jagadanandy, Govindanandy, Šrí Suklambary atd. Je nemožné vypsát všechna jména neomezeného seznamu oddaných Pána Caitanyi, později Vedavyasa vypočte všechna jména v Puránách.

Všichni oddaní byli úplně zabráni do vodních sportů a dávali najevo nejvyšší duchovní potěšení; někdy někdo zvítězil a jindy byl jiný ztracen. Všichni vychutnávali hru spolu s Pánem Caitanyou, Gadadharou, Nityanandou a Advaitou Acaryou. Jednou Pán Nityananda chytil Advaitu Acaryu a neúmyslně stříkal vodu do Jeho očí. On kvůli tomu nemohl otevřít oči a tak rozzuřen začal vrhat nadávky na Nityanandu. Řekl: "Odkud sem ten opilec přišel, že mne oslepil? Šrívasa Pandita přivedl toho putujícího žebráka odněkud a On se nyní tváří, jako kdyby byl jedním z nás. A ten Visvambhara je s Ním také blízce spolčen, dělá tak mnoho věcí tajně s tím toulavým žebrákem." Pán Nityananda odpověděl: "Necítíš žádný stud? Jaký je užitek všech těch argumentů, za které budeme všichni zatraceni?" Pán Caitanya zasáhl slovy: "Jednou není sdostatek, Já uznávám vítězství nebo porážku, jedině když je opakuješ třikrát." Tak jednou zase Advaita Acarya začal bojovat s Nityanandou Prabhu. Bylo obtížné rozlišit je, kvůli jejich tělesné podobě, ve vodě vypadali jako jedna osoba na dvou různých místech. Oba hráli energicky, někdy jeden zvítězil a opět prohrál v příštím boji. Jako vždy byli oba stejně silní. Ale jednou Nityananda opět chytil Advaitu nehlídaného a mocně stříkl vodu do Jeho očí. Advaita Acarya byl dotčen a vyděšen a řekl, "Ty opilče, nemůžeš se stát sannyasinem jenom zavražděním bráhmana! Trávil Jsi většinu Svého času v Západní čtvrti v domech různých lidí, když Jsi se toulal a nikdo neví nic o Tvé rodině, Tvé kastě a jiných takových základních informacích. Nevíme nic o Tvém původu, Tvém guruovi. Jsi pouze tady, jíš, spíš a chodíš a každý Ti říká pouze 'Avadhuta'." Právě teď Advaita opěvoval Pána Nityanandu pod záminkou používání posměšného jazyka; všichni Nityanandovi následovníci se smáli těm slovům spolu s Nityanandou, znali skutečného významu těch slov. Ale Advaita Acarya pokračoval ve Svém jednání, byl zaslepen vztekem a řekl: "Zničím každého, pak Mne neobviňujte!"

Oddaní se smáli té ukázkě hněvu; zjevoval pravdu, předstíraje, že Se rozzlobil, Jeho slova pouze zněla jako nadávky. Jestliže někdo nerozumí esoterickému významu takových hravých bojů, vybírá si stranu, opěvuje jednoho a odsuzuje jiné, je přirozeně zničen. Jedině tyto šťastné duše, jež obdržely milost Pána Nityanandy a Pána Caitanyi, mohou rozumět esoterickému významu slov Vaišnavských oddaných. Takto dva silní, Nityananda a Advaita objímali jeden druhého. Tito dva Páni jsou stále opilí nektarem lásky k Bohu, Šrí Caitanyovi Mahaprabhu. Tímto způsobem každou noc po kirtanu Pán Caitanya šel se všemi Jeho společníky provádět vodní sporty v Ganze. Takové zábavy nemohou vidět obyčejní lidé, ale polobozi měli veliké potěšení z pozorování všech těch sportů Pána, přihlížejíce ze svých ukrytých míst.

Vyšli z vody a přišli na zem, zpívající jméno Pána Hariho. Pán ozdobil každého prasadam květinovou girlandou a pomazal je santálovou pastou, dává jim sbohem,

než odešli přijímat svůj pokrm. Pak se opět klaněli Jagai a Madhai všem Vaišnavům a dali jim Svou osobní girlandu. Tyto zábavy Pána jsou věčné a nepřetržité, pouze se zjevují a ztrácejí, jak popisují Védy. Pán se vrátil domů a po umytí Svých nohou skládal modlitby Tulasi devi. Usedl k jídlu a Matka Saci přinesla všechnu prasadam potravu do Jeho blízkosti. Uctíval všechny předešlé Acarye, nabídl jim prasadam a pak Pán celého kosmické zjevení snědl s chutí Své jídlo. Očistil Svá ústa, šel a usedl ke dveřím. Matka Saci viděla v srdci spokojený mladý pár, jak seděli spolu, pocítila velikou extázi, pohlcující její tělo i duši. Kdo může plně změřit rozsah dobrého osudu Matky Sacidevi? Jedině kdyby Ananta Šéša mohl promluvit Svými tisíci ústy, může tomu někdo porozumět. Dokonce když někdo vysloví jméno 'ai' (kratší výraz jména Sacidevi) v hmotném vědomí, to slovo ho osvobodí od všech utrpení. Sacidevi dokonce zapoměla na sebe, když hleděla do krásné tváře jejího syna. Nakonec Pán Visvambhara ulehl na lože a všichni polobozi, kteří byli tajně přítomni, také odešli. Denně Pán Brahma, Pán Šiva a jiní polobozi přicházeli sloužit svému Nejvyššímu Pánovi, Šrí Caitanyovi. Nikdo nemůže vidět tyto osobnosti bez Pánovy milosti, ale Pán někdy pozval pár oddaných, aby viděli a slyšeli jejich přítomnost. Někdy, když Pán Visvambhara usedl, jeden z těch neviditelných služebníků se k Němu mohl přiblížit. Řekl: "Zůstaň, kde jsi!" a všichni po chvíli odpočinku u Něho okamžitě opět odešli zpět do úkrytu. Počet takových neviditelných návštěvníků byl tak nesčetný, že není možné to vypsát přesným obrazem. Pán se ptal Jeho oddaných: "Můžete vidět tyto nebesky návštěvníky?" Oddaní odpověděli se sepjatýma rukama: "Všechny tři světy Ti slouží, můj Pane. Jakou mocí bychom mohli vidět všechny, kdybys nám nedopřál ve vizi je vidět." To jsou nadlidské zábavy Pána Caitanya, které jsou esoterické povahy a kdo jim věrně naslouchá, dosáhne nejvyšší dokonalosti. Někdo může mít pochybnost o pravdivosti tohoto tvrzení, ale pravda je, že všichni přední polobozi jako Brahma a Šiva byli denně návštěvníky domu Pána Caitanyi. Tak Pán Caitanya velice snadno vysvobodil Jagaie a Madhaie, neboť Je život a duše Vesmíru, nejlaskavější ze všech inkarnací a tak vysvobodí každého s výjimkou těch, kdo kritizují Vaišnavy a jednají proti učení Véd. Když osobnost, třeba i v postavení Pána Šivy, spáchá urážku proti oddaným Pána, pak podle Šrímad Bhagavatamu brzy potká svůj konec.

"mahad-vimanat sva-krtad dhi madri nanksyaty adurad api sulapanih" (SB 5/10/25)
"Ačkoliv jsem spáchal urážku a ublížil Ti, vím, že zde není žádné ztráty nebo zisku pro tebe kvůli Mému ublížení. Jsi upnut na svoje rozhodnutí, ale já jsem spáchal urážku. Kvůli tomu, dokonce i kdybych mohl být mocný jako Pán Šiva, budu poražen bez milosti kvůli své urážce lotosových nohou Vaišnavy. Písma mocně odsuzují urážky proti Vaišnavům, ani vzdělaný učenec není spasen svou duchovní způsobilostí, nebo osoba zaměstnaná ve zpívání svatých jmen Pána Kršny také není zbavena trestu, jestliže uráží Vaišnavy. Příkazy Padma Purány, jak jsou zde citovány, jsou-li následovány přísně, pomohou každému vyvinout lásku k Bohu. "Satain ninda namnah paramamaparadham vitanute yatah khyatim jatam kathamu sahate tadvigarham" Kritizovat a hledat chyby na čistých oddaných Pána je nejstrašnější urážka proti svatému jménu. Ó svaté jméno! Jak můžeš snášet kritiku proti Svým

čistým oddaným, skrze něž byla Tvoje sláva propagována (nemůžeš nikdy odpustit kritiku těch, kteří věnovali své životy propagaci svatého jména Pána). Takové hanobitelé jsou zničeni. Pán Gauracandra přirozeně vysvobodí někoho, kdo naslouchá s vírou o vysvobození těchto dvou velkých hříšníků. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, který je záchrancem nejpokleslejších a démonských duší, Je nanejvýš velkomyslný Pán, oceán milosti, hledí pouze na něčí oddané vlastnosti a odmítá jeho chyby. Jestli někdo může zůstat naživu bez prokazování oddané služby Jeho lotosovým nohám, je veliký hříšník a jedině jeho dřívější zbožnou činností se nějak drží při životě, ale k čemu je dobrý takový život? Navzdory mým chybám Tě prosím, buď ke mně milostivý tak, abych mohl být schopen stále zpívat Tvoji slávu. Pán Caitanya je můj duchovní mistr, Pán Pánů a mistr a v každém zrození prosím, abych se mohl stát jeho věčným služebníkem. Zábavy Pána Caitanyi jsou bez počátku a bez konce a já jsem sestavil tyto zábavy, schopen opěvovat Ho, jak umím. Skládám Jemu a Jeho společníkům své uctivé poklony a prosím Jejich lotosové nohy, aby všechny mé urážky byly odpuštěny. Pán Šrí Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, skládám tuto píseň k jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 14

Ó Pane Gaurango, Tvoje vybraná podoba bouří nektarem lásky k Bohu, když tančíš pohlcen uvnitř Sebe. Pán Šiva, Pán Brahma a jiní polobozi chodili pravidelně sloužit Pánu Caitanyovi, ale bez Pánova svolení je nikdo nemohl uvidět. Každodenně byli svědky různých zábav Pána a když Pán šel spát, na noc také zmizeli a zase se vrátili příštího dne, připraveni prokazovat službu Pánovi. Byli svědky, jak Jagai a Madhai byli vysvobozeni a nyní se vraceli v radostné náladě. Diskutovali s ostatními: "Pán má tak neomezený soucit k pokleslým duším, že osvobodil dokonce tyto dvě nejodpornější povahy. To mi dodává velkou naději, že jednoho dne budu moci přirozeně překročit tento oceán nevědomosti." Yamaraja, Bůh smrti, byl také denním návštěvníkem a svědkem zábav Pána Caitanyi. Vyzval svého pomocník Chitruguptu, který zapisuje a sčítá ctnostné a hříšné činnosti lidských bytostí: "Jaký je rozsah hříchů, jenž ti dva muži spáchali a jaký osud je jim vyměřen?" Chaitragupta odpověděl: "Ó Yamarajo, proč zjišťuješ tuto věc, když je to zbytečné?" Když můj pomocník pisař usedne, aby vypsál hříchy těch dvou, nebude nikdy hotov, ani po měsíci a jestli chceš sedět a slyšet jejich hříchy, pak ani po vyslechnutí mnoha miliónů jim nebude ještě konec. Všichni poslové neustále popisují jejich hříchy, takže pisař vždycky cítí znepokojení, neschopen zvednout svazek se součtem hříchů." Posel řekl: "Spousta hříchů, jež spáchali, mne nutí udělat celkový součet a vytrhnout je ze soupisu. Hluboké jámy, kde tyto záznamy jsou uloženy, přinesou svědectví o mém neštěstí, tito dva způsobili našemu pisaři hoře. Ale nyní nesmírně lehce Pán Caitanya pohltil celou jejich stoupající hromadu hříchů, nyní mi dovol, abych je mohl uložit do lůžka v oceánu." Yamaraja nikdy předtím nebyl svědkem takové ukázky soucitné povahy u někoho jiného. Yamaraja je vznešený Vaišnava, vtělení náboženských principů, dobře obeznámený se závěry Šrímad Bhagavatamu.

Když slyšel Chitruguptu, upadl do transu lásky ke Kršnovi. Padl v bezvědomí dovnitř svého vozíku. Chitrugupta a jeho pomocníci byli znepokojeni a zkoušeli ho zvednout, neschopni ovládnout tekoucí slzy. Polobozi, kteří se vrátili, radostně prováděli kirtana. Yamarajův vozík přijel a zastavil se a Yamaraja ležel v bezvědomí uvnitř. Pán Šiva, Pán Brahma, Ananta Šéša, Narada Muni a jiní polobozi vyjadřovali nový způsob štěstí opěvováním Pána Caitanyi, jak Jeho bezmezná velkomyslnost mohla vysvobodit ty dva, kteří byli považováni za nejhorší hříšníky. Když ostatní upozorovali, že Yamarajův vozík se zastavil, přišli k němu a viděli Yamaraju ležet v bezvědomí uvnitř. Byli udiveni, že ho vidí v tomto stavu a neznali příčinu jeho ztráty vědomí. Chitrugupta vysvětlil důvod jeho současného stavu a Pán Šiva a Pán Brahma okamžitě poznali na Yamarajovi symptomy extáze z lásky ke Kršnovi. Začali hlasitý kirtan, zpívání do jeho uší. Kirtan oživil Yamarajovo vědomí a když přišel k sobě, vstal a začal tančit jako šílenec. Kirtana vyvrcholil crescendem a Yamaraja, syn Boha Slunce, tančil mocně ve své divokosti. Polobozi byli nakaženi Yamarajovým tancem a jásali s ním. Pán Šiva, Narada Muni a ostatní byli ještě ponořeni do nálady lásky k Bohu. To jsou velice důvěrné věci a jednoho dne Vědy zjeví tyto činnosti polobohů. Dharmaraja se již osvobodil od pocitu studu a opojen láskou ke Kršnovi se ponořil do tanečních pohybů. Vracaje zpět vzpomínku na zábavy pána Kršny, vykřikl: "Veleben buď Pán, nejvelkomyslnější Pán, přítel pokleslých duší." Pohyby těla byly doprovázeny extatickými symptomy bouřlivého křiku, zježením vlasů všude po těle, nepřetržitým proudem extatických citů, když nařikal pomyšlením na Pána. Jeho pomocníci a společníci byli překonáni radostí, když viděli Dharmaraju. Chitrugupta je oddaný, který je velice přitahován k lotosovým nohám Kršny, jásal nezkrotným hlasem s okouzlejícím uznáním a všichni se váleli po podlaze. Pán Šiva také tančil ve vášnivém vytržení a nebyl si vědom, že jeho oděv byl rozházen všude, nahý se vypíнал z lásky ke Kršnovi, jako velice nadšený Vaišnavský oddaný dával požehnání světu zpíváním svatého jména Pána Kršny. Jeho zcuchané kadeře tryskaly dolů a vzlétaly vzhůru s každým hnutím jeho těla. Když viděli svého pána v takovém vytržení, Ganesh a Kartika také jásali s Pánem Sankarou, jak všichni vzpomínali na neomezené milosti, které ukázal Pán Caitanya. Čtyřhlavý Pán Brahma, jehož život a duše je oddaná služba Nejvyššímu Pánovi, také začal tančit ve společnosti členů své rodiny. Kasyapa Muni, Kardama Muni, Daksa Prajapati, Muniara Mana, Bhriгу Muni všichni jásali s Pánem Brahmou, neboť byli přední v království oddané služby a byli odborníky v prokazování duchovních vztahů s Pánem Kršnou. Naříkali a v tanci kroužili kolem Pána Brahmy, uvolněně pohlížeje na oddané pocity. Devarsi Narada také tančil blízko Pána Brahmy a slzy lásky mu stékaly dolů proudem. Zapomněl na svou vínu, kterou rozhlašuje slávu Pána a Jeho svatého jména. Sukadeva Goswami je milovaný oddaný Pána Caitanyi, který zná dokonale vědu o oddanosti, také jásal, tančil a opakoval jména Jagai a Madhai, válel se v prachu a skládal své poklony Pánovi. Indra, král polobohů, téměř nepřemožitelný kvůli své zbrani, `blesku' cítil lítost. Slzy stékaly neustále z jeho tisíce očí jako řeky. Nyní jeho tisíc očí, které obdržel kvůli kletbě Gautamy Muniho, bylo schopno uvidět v jedné chvíli slavné zábavy Pána Caitanyi a pocítil, že kletba byla ve skutečnosti požehnání.

Indra vyjadřoval tak velké štěstí, že se válel po zemi, bez ohledu na své královské postavení; jeho zbraně byly bezmocné, jeho neocenitelný a bohatě zdobený náhrdelník kirti ležel schlíple a nedbale. To jsou úplné symptomy naznačující vliv lásky ke Kršnovi. Candra, Surya, Kuvera, Varuna a všichni polobozi, služebníci Pána Kršny, tančili při otrávení nektarem lásky ke Kršnovi, který právě vypil svýma očima v podobě zábavy Pána Caitanyi. Strkali se volně jeden s druhým, lhostejní k vysokému nebo nízkému postavení, byli opilí a šťastní. Pán Ananta Šéša tančil doprovázen Garudou. Pán Šéša drží veškeré stvoření na jedné ze Svých kápí, ale nyní byl plně pohlcen láskou ke Kršnovi. Pán Šiva, Pán Brahma a ostatní Jej obklopili, když tančil a zpíval Svými tisíci ústy nenapodobitelné zábavy Pána Gauracandry, jak vysvobozuje nejhorší druh hříšníků. Všichni byli zachvácení duchovní extází, někteří naříkali, ostatní se smáli a někteří leželi v bezvědomí na podlaze. Někdo řekl: "Jak zázračné je vidět zábavy Pána Caitanyi, Ó jak požehnaní jsou Jagai a Madhai!" Neomezená klenba oblohy zvučela tím radostným zmatkem, očišťujícím celé kosmické stvoření chvalořečením Kršny, jež rozptyluje temnotu nepřízně. Všem příjemný zvuk Gaura lila Satyaloka, prorazil přes příkrov hmotného světa dolů až na nejnižší hmotnou planetu `patalaloka. Všude zazněl zpěv o zábavě Pána Gaurangy, vysvobození dvou hříšníků Jagaie a Madhaie. Kdo jednou přijali nektar zábav Pána Gaurangy, pokračovali v opěvování Pána Caitanyi, když se vraceli do svých sídel. Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, který se zjevil v tomto hmotném světě k prospěchu podmíněných duší. Je Pánem všech živých bytostí, Pánem Vesmíru. Stejně jako Jsi tak milostivě vysvobodil tyto dva nejvyšší pokleslé hříšníky, tak laskavě ukaž Svou milost také každému z nás, Ó Pane! Jsi nanejvýš milostivý, protože Jsi přišel zachránit pokleslé duše. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa, jsem sestavil šňůru girlandy písní ze svých modliteb a skládám ji k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 15

Vy všichni jste také spatřili nejnádhernější moc Pána Gauracandry. Je obtížné jí dosáhnout v meditaci i pro nadšené osobnosti jako Pán Šiva, Sukadeva Goswami, Devarsi Narada, avšak my jsme Ho viděli mísit se volně s lidmi, kteří nevlastní žádné oddané vlastnosti. Pán Visvambhara stále provádí Svě nadlidské zábavy v Navadvipu ze Svojí bezpříčinné milosti, ale nikdo je nemůže pochopit. Stejně jako obyvatelé oceánu, ryby, nemohou nikdy poznat měsíc, ale pouze odlesk jeho paprsků, stejně ačkoliv Pán Gauracandra zjevil Svě zábavy otevřeně, ale obyčejní lidé nemohli pochopit jejich nejnádhernější součásti. Jagai a Madhai byli nyní zcela změnění lidé milostí Pána Caitanyi; byli velice oddáni, příkladné pilíře zbožnosti. Před úsvitem dokončili svou koupel v Ganze a usedli, aby zpívali denně 2 lakhy krát jméno Kršny. Vždy se odsuzovali za své nejnižší postavení z celého lidstva a se slzami v očích nepřetržitě zpívali Kršnovo svaté jméno. Nyní, když vychutnávali zázračný nektar svatého jména a oddané služby, mohli pochopit svou hmotnou existenci a viděli, že všechno je neoddělitelná část a částička Kršny. Když je mořily vzpomínky na jejich

dřívější hříšné činy, padli téměř v bezvědomí na zem, litovali a hořkovali. Vykřikovali: "Ó nejmilostivější Pane Caitanyo, Zachránče pokleslých duší!" a vzpomínka na Pánovu milost jim zas a znovu vyvolala slzy radosti. Štěstí, jež zažívali v Kršnově službě, způsobilo, že zapomněli též na jídlo a kdykoliv si ti dva vzpomněli na milost, prokázanou jim Pánem Caitanyou, nekontrolovatelně naříkali. Pán Caitanya a jiní oddaní jim stále museli dodávat inspiraci a naději. Pán je přišel Osobně osvobodit, ale ještě nemohli pocítit mír hluboko uvnitř. Madhai se zvlášť cítil velice bídne pokaždé, když si vzpomněl, jak odporně udeřil Pána Nityanandu. Ačkoliv mu Pán Nityananda odpustil, Madhai se nadále cítil vyvržen. Řekl: "Ublížil jsem Nityanandovi Prabhu, prolil Jeho krev, v Jeho těle sídlí Pán Caitanya a já jsem tak hříšný, že jsem udeřil takovou osobnost." Říkal Madhai a sám se při tom týral. Madhai nebyl schopen obsáhnout citem takové vzpomínky a dnem i nocí plakal, nic ještě nemohlo vstoupit do jeho mysli. Pán Nityananda se toulal okolo Nadie stále v náladě dítěte, s úsměvem a radostí. Bylo velice lehké ho potěšit, byl vždy šťastný a zcela oprostěný od nějakého pocitu falešné důležitosti. Jednoho dne Madhai našel Pána Nityanandu osamoceného, vrhl se na zem a objímal Jeho lotosové nohy. Slzami lásky k Pánovi omýval Jeho nohy a zcela pokořen prosil Pána Nityanandu. "Ó Pane, jako Višnu udržuješ tento vesmír a jako Ananta Šéša nosíš kosmické zjevení na Svě kápi. Jsi vtělení oddané služby, Pán Sankara a Parvati devi o Tobě neustále meditují. Oddaná služba Pánu je výlučně Tvůj majetek a je Tvoje právo zajistit, aby byl někdo vhodný být umístěn na úrovni oddané služby. Nikdo není více drahý Pánu Caitanyovi než Ty. Tvoji milostí se mocný Garuda zúčastňuje zábav Pána Kršny jako Pánův nositel. Neustále zpíváš slávu Kršny Svými nespočetnými ústy, nabízíš a vysvětluješ proces oddané služby jako nejvyšší lidské poslání. Devarsi Narada zažil nespočetnou blaženost zpíváním o Tvoji slávě; Tvůj jediný a největší poklad i bohatství je Pán Caitanya. Jsi slavný jako někdo, kdo přinutil Jamunu obrátit svůj tok a téci podle Tvého přání; Král Janaka obdržel transcendentální znalost službou Tobě. Jsi vtělenou esencí všech písem, Jsi Původní Osoba, a prvotní Nejvyšší Osobnost, jako stanovují Vědy. Jsi božský otec každé žijící bytosti, největší Mystik; Jsi Laksmana, odvážný princ. Jsi vítěz nad démonskou a ateistickou mocí, Nejvyšší požitkář všech citů a přední duchovní vůdce: umíš dobře hovořit o všech zábavách Pána Caitanyi. Maha maya, Tvoje vnější moc, je uctívána celým vesmírem jen proto, že slouží Tobě, celé kosmické zjevení hledá útočiště ve stínu Tvých lotosových nohou. Jsi plně oddán Pánu Caitanyovi a tak Jsi nejvíce znalým propagátorem cesty oddané služby; Jsi souhrn naprosto všech sil Pána Caitanyi. Projevuješ Se pro Pána Caitanyu jako lůžko, trůn, místo odpočinku, slunečník, Jsi celý Jeho život a duše. Jako Balarama Jsi prokazoval Svoje služby Kršnovi a jako Nityananda Jsi předním společníkem Pána Caitanyi, stejně dobrý jako Původní pramen všech inkarnací, Pán Caitanya. Jsi navždy osvoboditel pokleslých a ničitel ateistů. Jsi ochráncem Vaišnavských oddaných Pána a dárce správného náboženství, procesu čisté oddané služby Pánu. Tvoji milostí Pán Brahma stvořil tento vesmír. Jsi stále uctíván Svými energiemi, Revati devi a Baruni devi a Kanta devi. Inkarnace Rudry byla stvořena z Tvého hněvu, skrze ni Ty konáš zničení tohoto kosmického stvoření. "Samkar

sanatmako rudro niskra myatti jagattrayam" "Rudra byl zrozen z čela Pána Sankarasany a rozmetává vesmír velkým ohněm zvaným 'kalanala'." Ačkoliv to vypadá, že Ty děláš všechno, stejně nejsi unaven, Ó Pane celého kosmického zjevení, jenž spočívá na Tvojí hrudi. Tvoje tělo je velice jemné a poskytuje Kršnovi velkou rozkoš, když Jsi Se expandoval jako Jeho lůžko a On leží na Tobě. Což jsem tak příšerný a hříšný, že jsem se dotkl téhož Tvého transcendentálního těla, kdo je ubožejší než já?" Tvoji transcendentální podobu neustále uctívá Pán Šiva, doprovázen svou krásnou společnicí Parvati a jinými mladými dívkami, pouhou vzpomínkou na Tvoji podobu je někdo vyproštěn ze všech pout a totéž duchovní tělo krvácelo kvůli mému zločinu. Chitraketi, slavný císař, žil šťastně při uctívání Tebe a byl započítán mezi přední Vaišnavské oddané; tatáž podoba, jež je uctívána celým vesmírem, byla brutálně udeřena mnou, nejnižším z hříšníků. Světci z pralesa Naimisaranya, vedeni světcem Saunakou, byli osvobozeni ode všech hmotných překážek meditací o Tvojí podobě. V expanzi Lakšmi Jsi byl poraněn v bitvě Indrajitem, synem Ravany, a za to Jsi ho zničil. Stejně Gorilí démon Dvividá také dostal zaslouženou smrt z Tvé ruky, protože Tě rozčiloval. Mocný Jarasandha byl Tebou také poražen, neboť byl k Tobě nepřátelský; jsem tak bláznivý, že nemohu pochopit, co je pro mne dobrodiním a tak jsem způsobil bolest Tvému transcendentálnímu tělu. Nemohu vědět, jaké následky dostanu za takové jednání, když Rukmimu, Kršnovu švagrovi, který Tě udeřil, Jsi vzal život. Romaharsana Suta byl požehnán dlouhým životem světci z Naimisaranye, ale když Ti odmítl prokázat patřičnou úctu, pak Jsi přišel a zabil ho stéblem trávy. Král Duryodhana a celá dynastie byla téměř vyhlazena, když přehlížela Tvoje slova: byli zbaveni dobrého osudu, protože se Tě v přítomnosti vznešených oddaných jako Kunti devi, Bhisma, Yudhisthira, Vidura, Arjuna, dotkli oslovením neslušnými slovy. Když něčí celý život je promarněn pouze trochou neuctivého postoje k Tobě, pak do kolika hlubin zkaženosti a pekla musím sestoupit za mé hnusné jednání?" Promlouvaje takto začal Madhai vyjadřovat lásku k Bohu a padl na zem, vkládaje Pánovy lotosové nohy na svou hrud'. Madhai pokračoval v prosbách: "Útočiště u Tvých lotosových nohou může zachránit každého z nekonečného cyklu znovuzrození. Zjevil Jsi Se pouze pro vysvobození nejvíce pokleslých, tak můj drahý Pane, laskavě ochraňuj tyto pokleslé duše odevzdané Tobě, protože Jsi můj život, duše a největší poklad a cíl. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, drahému synu Padmavati devi. Jsi nejdokonalejší drahokam všech Vaišnavských oddaných. Jsi zcela osvobozen od všech vášní, stále ponořen v nejvyšším stavu blaženosti, Jsi stále nakloněn odpustit těm, kdo jsou Ti odevzdáni. Jsem nejukrutnější bestie a pomlouvač, tak mi laskavě odpusť, můj Pane, všechny mé urážky." Pán Nityananda se usmál při naslouchání láskyplným snažným prosbám, jež Mu byly složeny a řekl, "Vstaň, zvedni se, Ó Madhai, jsi Můj služebník, Já nyní sídlím uvnitř tvého těla. Je otec rozhněván, když jej malé dítě udeří? Přijal Jsem tvoje bití v této rodičovské náladě. Co je důležitější je, že kdokoliv, kdo uslyší tvoje zázračné a oddané modlitby ke Mně, přirozeně vyvine láskyplnou přitažlivost k Mým lotosovým nohám." Jsi obdařen milostí mého Pána, proto jsi osvobozen ode všech obvinění. Kdokoliv uctívá

Mého Pána Caitanyu, bude nejdražší i Mně a Já mu poskytnu Svou věčnou ochranu. Jestliže někdo znevažuje Pána Caitanyu, ale skládá Mi poklony a zpívá o Mé slávě, působí Mi bolest zrození za zrozením." Pak objal Madhaie a odstranil všechnu jeho špatnost. Madhai znovu padl k nohám Pána Nityanandy a řekl: "Mám ještě jinou prosbu, můj Pane, který Jsi umístěn v každém srdci. Já jsem spáchal rozličná násilí mnoha takovým živým bytostem. Ani nevím, komu a kolika duším jsem způsobil bolest, kdybych se to mohl dozvědět, pak bych je požádal za odpuštění. Ale v této situaci jsem zbaven jejich požehnání a odpuštění. Ó Pane, jestli jsem Tě potěšil, pak mi porad', jak mám vyřešit tento problém." Pán Nityananda odpověděl: "Poslyš Moji radu, Madhai, postav koupací místo u Gangy, tak se obyvatelé Nadie budou moci koupat bez obtíží a s láskou myslet na tebe za toto pohodlí. To je také služba Ganga devi, která očišťuje něčí hříchy svou čistou vodou. O jaké lepší požehnání můžeš požádat? Postav koupací místo a žádej za odpuštění každého, kdo se koupe, prosbou za jejich požehnání tímto způsobem se můžeš očistit od všech urážek." Madhai přijal do srdce radu Pána Nityanandy. Když Ho obešel několikrát s nejvyšší láskou a úctou, odešel. Zpívaje Kršnovu svaté jméno, při němž slzy lásky k Bohu stékaly dolů po jeho tváři, začal sám stavět řádné koupací místo na břehu Gangy. Lidé hleděli na tento výjev s velkým úžasem. Madhai skládal pokorné poklony každému, kdo tam přišel a žádal je slovy: "Prosím, odpusť mi všechny urážky, jež jsem spáchal vědomě nebo nevědomě proti tobě a mysli na mne milostivě." Lidé byli potěšeni těmito slovy a vzpomínali na Pána Govindu, vidíce Madhaiovu poníženost a jeho oddanou náladu; viděli slzy lásky k Pánovi, když pracoval. Všude šla řeč: "Nimai Pandita zázračně proměnil Jagaie a Madhaie na dobré a zbožné muže." Lidé vítali novinku s naprostým údivem a soudili: "Nimai Pandita není obyčejný smrtelník, zlí lidé zesměšňují a kritizují Nimaie Panditu, aniž Ho znají. Nimai Pandita byl vždycky neustále zaměstnán prováděním kirtanu, Nimai Pandita je upřímně skutečný oddaný Kršny. Kdokoliv Ho zesměšňuje nebo ponižuje, přirozeně najde svou záhubu. Ten, kdo mohl změnit charakter a mentalitu těch dvou, je jistě Nejvyšší Pán Osobně či při nejmenším Jeho zvláštní zplnomocněnec. Nimai Pandita je přirozeně mimořádná Osobnost a nyní se rozsah Jeho moci stane očividně známý." Lidé z Nadie rozmlouvali mezi sebou tímto způsobem a vyhýbali se společnosti lidí, kteří pokračovali ve svém kritizování. Madhai pak vedl velice prostý život a byl znám jako "bráhmaceri", následující přísně slib celibátu a odříkání. Stále zůstával u Gangy devi, žil na jejím břehu a udělal velice pevné a dobře postavené koupací místo. Tato zázračná zábava o vysvobození Jagaie a Madhaie byla připomenuta pro potomky na tomto koupacím místě. Tyto příběhy z Madhya Khandy se staly nektarem, protože popisují velkomyslnost Pána Caitanyi při vysvobození těchto dvou pokleslých ničemů. Kdo je závistivý ke skutečnosti, že Pán Caitanya je původní ve všech, bude zničen. Mimořádné činnosti Pána Caitanyi jsou skrytým pokladem Véd, proto slyšte tyto příběhy pozorně a s řádnou vírou. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, Nejvyššímu Pánu Pánů, a všechna sláva milovaným oddaným Pána Visvambhary. Pán Visvambhara Se nyní soustředil na plné zjevování Svého sankirtanového hnutí se Svými společníky v Navadvipu. Celé noci ubíhaly v tanci a kirtanu za zavřenými dveřmi, neboť takové zábavy nejsou určeny pro obyčejné materialistické lidi. Jednoho dne byl Pán zabrán tancem v domě Šrívasy Pandity. Aniž by někdo věděl, Šrívasova tchyně se schovala do koše v rohu pokoje. Ale jaký je účel takových her, schovávání a hledání, když je zde nedostatek oddaných pocitů uvnitř, pak nikdo není šťastný, dokud neuvidí Pánův extatický tanec. Jak tančil, Pán Se opakovaně dotazoval: "Proč dnes necítím obvyklé vytržení?" Pán je Nadduše sídlící uvnitř každého srdce. Avšak kdo zná všechno, nezjeví nic předstírajícím hloupost. Řekl během tance: "Nejsem dnes uchvácen žádným potěšením, je někdo cizí tajně úkryt uvnitř tohoto pokoje?" Šrívasa Pandita prošel celý dům a pátral po cizincích, ale nemohl najít nikoho a ohlásil to Pánovi. Oddaní pokračovali v kirtanu, ale Pán se cítil stejně jako předtím. Znovu zastavil a řekl: "Ještě Jsem nepocítil obvyklou extázi, možná to je Kršnovo přání." Oddaní byli vrženi do víru mentální agónie, říkali ostatním: "Není tu nikdo jiný, než my sami, tak pravděpodobně kvůli nějakému přestupku někoho z nás Pán dnes nepřijímá Jeho tanec." Šrívasa Pandita šel hledat znovu a objevil svou tchyni ukrytou v koši. Šrívasa Pandita je střizlivá osoba, vždycky ponořená do láskyplné oddanosti, nikdy nebyl pyšný nebo svárlivý. Ale nyní se začal třást při myšlence na rozmrzlost Pána Visvambhary a poručil svou tchyni odvléci pryč odtážením za vlasy. To bylo provedeno, aniž by to někdo věděl. Pán Visvambhara téměř okamžitě začal pociťovat obvyklou extázi v tanci a řekl: "Nyní mohu cítit extázi!" Šrívasa Pandita byl velice šťastný, když to slyšel a s úsměvem jásal v kirtanu. Kirtan ve chvíli vzrostl, naplňujíc oddané radostnou odezvou, každý se smál a tančil. Pán Caitanya tančil s božským potěšením a Pán Nityananda tančil kolem Něho. Zábavy Pána Caitanyi nejsou viditelné každému, pouze těm šťastným duším, které získaly Pánovu zvláštní milost. Při jiné příležitosti Pán Caitanya zase náhle zastavil tanec a vypadal, že Je nespokojen. Řekl: "Nepocítil jsem žádnou radost při dnešním tanci, nevím, jakou urážku jsem spáchal proti Vaišnavům." Každý zastavil a díval se, co bylo uděláno špatně. Tato událost je skutečně následkem něčeho, co se přihodilo dříve. Advaita Acarya je přirozeně oddaný Pána Caitanya v náladě služebnictví. Když Pán Caitanya usedl na trůn Pána Višnu, vložil Pánovy lotosové nohy na svou hlavu. A když Pán začal ukazovat Svou moc a velkomyslnost, Advaita Acarya byl unášen na vlnách blaženosti. Když Pán říká: "Ó Nado, ty jsi Můj služebník!" Advaita Acarya se stane ponořeným do oceánu blaženosti. Povaha a postavení Pána Caitanyi jsou nepředstavitelné a nelze je pochopit, jednou Je Nejvyšší Vladař a v příští chvíli klesá a objímá nohy Vaišnavů. S pláčem, ve velké poníženosti Pán řekl, "Ó Kršno, Můj nejdražší Pane, Ty Jsi Můj celý život." Pán nařikal tak vášnivým způsobem, že i lidem se srdcem z kamene roztálo bolestí; Pán neustále zjevoval tyto oddané nálady služebnictví. Především odložil Všemocné chování Nejvyššího Pána, jednal proti

Své přirozené vševědoucnosti a vyptával Se: "Což Jsem Se něčeho dopustil pro nedostatek sebeovládání a nerozvážnost mysli? Jestli ano, tak proč Jsem nebyl okamžitě vydán smrti? Kršna je Můj život a duše, Kršna je Můj cíl a vy jste Moji bratři a přátelé zrození za zrozením. Oddaná služba Kršnovi je konečné zničení, vy všichni do Mne laskavě vložte tuto víru, jinak Se stanu vzpurným." Všichni oddaní byli ohromeni znepokojením a nikdo nemohl chápat Pánova slova. Jindy, když Pán Osobně byl ve Své všemocné náladě, Sám nařídil oddaným se dotknout Jeho lotosových nohou. Ale nyní prováděl zábavu oddaného Pána Kršny, a když viděl Vaišnavy, přijímal prach z jejich nohou a skládal jim pocty. Tento dotek oddané vnitřně rozvášnil a tím zmenšil jejich nouzi, když je Pán objímal. Pán v této náladě uctíval Advaitu Acaryu jako "gurua", což mu zapříčinilo bolest. Advaita Acarya netušil, že pro něho bude tak obtížné sloužit Pánovi, když to Pán nedovolil, a v důsledku toho všeho ho Pán považoval za "gurua" a žebral o prach z jeho nohou. Tak Advaita Acarya stále přemýšlel, jak sloužit Pánovi a byl zvláště požehnán přijetím prachu z Pánových lotosových nohou na jeho hlavu. Protože to bylo nemožné získat, když Pán byl bdělý a při vědomí, vyčkal, až Pán upadl do extatického stavu agónie a pak byl vysílený, pomazal si prachem z Pánových lotosových nohou svou hlavu. Objímaje Jeho lotosové nohy, naříkal a omýval je slzami lásky. Někdy stíral a čistil Jeho lotosové nohy na své hlavě, při jiné příležitosti skládal Pánovi plně uctívání. Všechno to byl Advaita schopen vykonat pouze Pánovou milostí. Tak každý musí pochopit, že Advaita Acarya je předním mezi Pánovými společníky, neboť obdržel Pánovo požehnání. Závistiví a zmučení nemohu ocenit tak zázračné vlastnosti Advaity Acaryi. Tak toho dne, když Pán Visvambhara tančil, Advaita Acarya byl šťasten a tančil kolem Něho. Náhle Pán Caitanya upadl do bezvědomí v nejvyšším stavu duchovní extáze. Když Advaita Acarya viděl tuto příležitost, vzal prach z Pánových lotosových nohou a nepozorovaně jím pomazal všude celé své tělo. Pán Caitanya vstal a znovu zahájil tanec. Ale nepocítil obvykle nadšení. Pán pak řekl: "Proč Mi Moje srdce nezjevilo důvod Mého znepokojení? Koho Jsem urazil, že musím být bez radosti? Který zloděj Mne okradl, že kvůli tomuto přestupku nemohu tančit v radostné extázi? Což někdo sebral prach z Mých nohou, laskavě řekněte pravdu, netrapte Mne, máte Moje ujištění, že se vám nic nestane." Když oddaní slyšeli Pána Caitanyu, který je Vševědoucí Nadduše uvnitř každého srdce, zůstali ztichlí strachem. Na jedné straně se báli o Advaitu Acaryu, na druhé kdyby neřekli pravdu, bylo by to osudné pro ně. Advaita Acarya porozuměl tomuto rozporu a řekl: Se sepnatýma rukama Advaita Acarya řekl: "Můj drahý Pane Caitanyo, jestliže zloděj nemůže vzít poklad, protože pán je bdělý a ostražitý, pak zloděj musí krást, když pán není schopen to vědět nebo vidět. Ukradl jsem prach ze Tvých lotosových nohou, laskavě mi odpusť tento přestupek, neudělám to znovu, jestli Jsi se mnou nespokojen, můj Pane." Pán Caitanya byl rozzuřen Advaitovými slovy a pod záminkou hněvivých slov Pán zjevil transcendentální vlastnosti Advaity Acaryi. Řekl: "I kdybys zpustošil celý vesmír, nepocítíš dotek odplaty. Po tomto naprostém zničení pouze Já zůstanu a to znamená, že Ty budeš usmířen pouze kdybys Mne zničil. Nemůžeš zničit světce, poustevníky, jogíny a filozofy Svým trojzubcem? Ale těm, kdo přijdou k Tobě

pokorně hledat Tvoji milost, Ty chytáš jejich nohy a skončíš s nimi." Jsem pouze Vaišnava z Mathury, Vrndavana (označující Se jako Kršna) a přišel Jsem složit Svoje pocty Tvým lotosovým nohám. Když takový člověk může vyvinout tolik přitažlivosti k Pánu Višnuovi spatřením Tvých lotosových nohou, místo toho Ty pustošíš všechnu oddanost, již Jsi získal. Snižuješ Jeho oddané bohatství přijetím prachu z Jeho nohou, Jsi skutečně bezcitný, když dojde na zničení něčí oddanosti." Pán Kršna Ti daroval všechnu oddanost, dostupnou v tomto neomezeném stvoření. Avšak Ty kradeš něčí skrovné jmění, nemáš žádný soucit, Jsi skutečně bezcitný, když dojde na zničení něčí oddanosti. Pán řekl skutečnou pravdu o transcendentálním charakteru Advaity Acaryi pod záminkou, že Se rozzlobil a všichni oddaní byli potěšeni tím žertem. Pán pokračoval: "Kradl Jsi a myslíš, že nejsem schopen udělat totéž, jen počkej a uvidíš, jak okradu zloděje!" Pán objímal Advaitu Acaryu a svíraje jeho nohy, pomazal prachem z jeho nohou Svě tělo, usmívaje se, když to dělal. Síla Advaity Acaryi nebyla žádnou překážkou pro Iva jako je Pán Gaurasundara, když Pán uchopil jeho nohy a vložil je na Svou hlavu. Pak umístil jeho nohy na Svoji šíji a řekl: "Teď se dívej, jak popadnu zloděje do Svého objetí, Ty jsi Mne zkoušel okrást, mnoho mnohokrát, v některé době, ale Já Jsem tě vysvobodil vždycky v každém čase. Advaita Acarya řekl, "Cokoliv řekneš, Můj Pane, je pravda. Jsi skutečný vlastník všeho a já jsem nevědomá osoba. Všechno patří Tobě, můj život, inteligence, mysl i tělo, kdo mne může ochránit, jestliže Ty si přeješ mne zničit a ponížit? Jsi dárcem štěstí a také mne můžeš potrestat. Když Narada Muni cestoval do Dváraky modlit se u Tvých lotosových nohou, Ty Jsi na oplátku přijal prach z Jeho nohou. Když chceš ukončit život Svého vlastního oddaného, pak co může oddaný dělat? Jsi oprávněn dovolit oddaným přijmout prach ze Tvých lotosových nohou, ale když se to nestane, kdo může Tobě dát příkaz? A že Ty jednáš tímto způsobem, je způsobeno Tvojí Všemocností, moc toužím po tomto potěšení, ale to mne jistě zničí. Nakonec toto tělo je Tvoje, můžeš dělat, co Si přeješ, můžeš je ponechat nebo zničit." Pán Visvambhara odpověděl: "Sloužím Tvým nohám, protože Jsi držitelem všech zásob oddané služby. Pomazáním prachem z Tvých nohou všude po těle někdo dosáhne lásky k Bohu, pouze když Ty ji rozdáváš. Vím určitě, že Jsem Tvým majetkem v každém směru. To říkám pravdu, můžeš mne poslat kamkoliv." Oddaní se zasnili, když viděli mimořádnou velkomyslnost Pána Caitanyi k Advaitovi Acaryovi. Říkali: "Upřímně, Pán mu slouží, neboť je velice nadšen jeho Osobností. Milost, již obdržel, je mnohem lepší než milión osvobození. Milost, prokázaná Advaitovi Acaryovi Pánem Caitanyou, je toužebně požadována i Pánem Šivou. Jsme velice šťastní, že můžeme být společníky tak vznešeného oddaného, ať nás prach jeho lotosových nohou pokryje všude po těle." Pouze ti, kdo jsou podřízeni následkům jejich dřívějších pokleslých hříšných činností, nemohu ocenit postavení Advaity Acaryi. Všechny činnosti takové Osobnosti jsou absolutní. Cynici a pochybovači odpadnou od cesty spravedlivých. Pán Visvambhara stál a zpíval "Haribol", všichni oddaní se shromáždili kolem Něho a zahájili zpívání. Advaita Acarya byl zdrcen příbojem extáze a začal tančit, škubal se prsty za vzrůstající vousy, pozvedal hlas hlasitý jako hrom a jeho obočí se prohnulo do oblouku. Oddaní zpívali šťastně: "Jaya Kršna,

Gopala, Govinda, Banamali." Pán Nityananda a Pán Caitanya tančili ve vytržení, avšak Pán Nityananda stále sledoval pohyby Pána Caitanyi. Jindy Pán Caitanya ztratil vědomí a začal klesat, Pán Nityananda Jej zachytil Svými rukama a zabránil Pánovi upadnout. Neomezený tanec Pána Caitanyi je nepopsatelný a když zpíval, oba, Sarasvati devi i Pán Balarama spolu Se zjeví v Jeho melodickém zpěvu, aby Ho plně uspokojili. Různé extatické symptomy se zjevovaly jeden po druhém na Jeho těle, třesení, hořekování, úsměvy, dlouhé a těžké vzdechy, pocit nejvyšší poníženosti, pocit nesmírné povýšenosti, ztráta vědomí atd. Po chvíli usedli pod trůnem a smáli se nahlas hlučnými zvuky. Pán prokazoval Svou milost různým oddaným podle jejich stupně duchovní realizace a tím je pozvedal ve vlnách velké blaženosti. Nyní slyšte, jak Pán Gauranga ukázal Svou zvláštní milost Suklambarovi Brahmacarimu, obyvateli Navadvipy, který pak stanul před Pánem. Byl velice spravedlivý a mírumilovný, vždy prováděl své povinnosti, ale nikdo nevěděl, jak nadšený oddaný to je. Přišel do města Navadvipy s žebráckou mošnou přes rameno, žebrat od domu k domu. Neustále zpíval Kršnovu jméno a slzy stékaly z jeho očí, když vyslovil Pánovo jméno. Lidé ho zkoušeli odbýt s obvyklým pohrdáním připraveným pro žebráky, ale bráhmana žebral od každého, také u dočasných obydlí. Na konci dne shromáždil všechno a nejprve to obětoval Kršnovi, pak snědl zbytky. Nikdy nepocítil chlad smutku pro svou chudobu, milostí svatého jména Kršny; láska ke Kršnovi jej učinila stále blaženým, když šel do každých dveří a zpíval o Kršnovi. Kdo jiný může rozpoznat oddaného Pána Caitanyi než člověk, který obdržel milost Pána Caitanyi? Suklambara, chudý a oddaný bráhmana, byl stejný jako Šrídama, Kršnův přítel. Byl vždycky uvnitř domu, když viděl tanec Pána Caitanyi, což byla přirozeně Pánova zvláštní milost. Pán seděl na trůnu v náladě Nejvyššího Božského Vladaře. Viděl, jak se Suklambara Brahmacari připojil k tanci, žebrácká mošna mu sklouzla dolů z ramenou. Tančil v radostném sboru, Pán a oddaní vychutnávali tu scénu a smáli se. Velkomyslný Pán oslovil Suklambaru a srdečně ho žádal, aby přišel blíž. Pán řekl: "Zrození za zrozením jsi byl Mým neochvějným oddaným, obětuješ Mi všechno a zůstáváš žebrákem. Já také toužím po tvé oběti v každé době a jestli Mi ji nedáš, musím si to pak vzít silou. Ve Dvarace jsi Mi vyškubl pytel polámané rýže, pak jsi se schoval a když Jsem začal jíst, Rukmini devi zadržela Moji ruku a zastavila Mne." Pán pak vsunul ruku do Suklambarovy mošny a sevřel hrstku rýže, vložil ji do Svých úst a začal žvýkat. Suklambara chvatně řekl: "Ó Pane, co Jsi to učinil, tato rýže je úplně polámaná na kousky." Pán odpověděl: "Snědl jsem s chutí kousky tvé polámané rýže, ale nikdy nepřijímám ani nežádám o nektar od neoddaných." Pán, který je životem a duší oddaných, je plně nezávislý a stále ponořen v nejvyšším stavu transcendentální blaženosti, kdo by Mu mohl zakázat sníst polámanou rýže? Oddaní snili o Pánově neomezeném soucitu, drželi hlavy v rukou, naříkali v nadšené radosti, váleli se lhostejní ke všemu, jako by nikdy dříve předtím nezažili takovou radost. Oddaní zahájili spojený kirtan zpíváním Kršnova svatého jména, každý, starý či mladý, jásal se slzami v očích. Oddaní chtěli vyjádřit svou poníženost a radost. Někdo skládal poklony Pánovi, jiní volali: "Ó Pane, laskavě mne nikdy neopouštěj!" Suklambara pocítil nejvyšší extázi, když viděl Pána

Vaikunthy radostně žvýkat jeho polámanou rýži. Pán řekl: "Ó Suklambaro Brahmacari, Já věčně sídlím ve tvém srdci. Jím, když ty jíš a když ty jdeš žebrať, je to jako bych Já Sám přišel. Sestoupil Jsem, abych rozdával lásku k Bohu a ty jsi Můj věčný služebník zrození za zrozením. Dám ti nyní láskyplnou oddanou službu, která je Mi nejvíc drahá." Shromáždění Vaišnavové pozdravili tato blahodárná slova hlučným a radostným uznáním. Pouze velice spravedlivé duše znají skutečný obsah žebrání jako činnosti služebníků Nejvyššího Pána Narayany. Je skutečně zázrak, že Pán Bohyně štěstí sebral a snědl polámanou rýži, již vyžebal v mnoha různých domech chudých bráhmánů. Pán Osobně nařídil ve Védách, jak Mu skládat oběti potravy různými 'mudrami' a 'mantrami' bez nichž Pán odmítá cokoli přijmout. Ale Pán Osobně změnil tyto zásady a předpisy kvůli Svým čistým oddaným. Živým důkazem toho je snědení Suklambarovy polámané rýže. Proto závěrem je, že láskyplná oddanost je první ze všech zásad, předpisů a rituálů. Zásady a spekulace jsou míněny jako podřízené a druhotné k oddané službě; ti, kdo jsou uspokojeni těmito činnostmi, odpadnou z cesty seberealizace. Šríla Vedavyasa formuloval ve Védské literatuře, že oddaná služba je zdroj a základ všech zásad a předpisů, Pán Gauranga to nyní přímo dokázal. Bráhmana Suklambara nemohl právě obětovat rýži dle požadavků a předpisů v 'mudrách', avšak Pán to snědl s usilovnou pozorností. Tito materialisté, kteří oslepli ze třpytu zlata, postavení a rodiny nemohou rozeznat oddaného Vaišnavu. Pán Kršna nikdy nepřijímá oběti od těch, kdo ponižují Vaišnavy a vidí je pouze jako chudé prostáčky. Šrímad Bhagavatam říká: "na bhajah kumani sinam sa jyam harir adhanatma-dhana-priyo rasa-jnah sruta-dhana-kula- karmanam madairyē vidadhātī param akincanesu satsu" (SB 4.31.21) "Nejvyšší Osobnosti Božství jsou velice drazí ti oddaní, kteří nemají žádné hmotné bohatství, ale jsou plně šťastní při prokazování oddané služby Pánovi. Pán samozřejmě vychutnává oddané činnosti takových oddaných. Ti, kdo jsou upnuti na hmotné vzdělání, bohatství, urozenost a prospěšnou činnost jsou velice pyšní na vlastnictví mnoha hmotných věcí a často se vysmívají oddaným. I když takoví lidé skládají Pánovi poklony, Pán je nikdy nepřijímá. Védy opěvují Kršnu jako dárce života hmotně nezaujatých odevzdaných duší a Pán Gauranga to osobně ukazuje na příkladech. Ten, kdo slyší tento příběh, jak Pán Caitanya snědl Suklambarovu rýži, opravdu dosáhne láskyplné oddanosti k lotosovým nohám Pána Caitanyi. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše, já Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 17

Všechna sláva Pánu Gaurasundarovi, Nejvyšší Osobnosti Božství a všechna sláva Pánu Nityanandovi, vtělení nejvyšší nálady oddané služby. Příběhy o zábavách v Madhya Khandě jsou vodopád nektaru, jenž může odstranit znečištění z vnitřní nedůvěry. Pán Caitanya pokračoval ve Svém nepřetržitém kirtanu, ačkoliv Jeho pravá totožnost zůstala nezjevena obyčejným lidem. Když šel po městě, lidé byli oslněni Jeho vybraným vzhledem a soudili, že musí být anděl. Lidé také soudili, že

Jeho chování bylo pyšné; ateisté a logici cítili, že přikládá malou pozornost a úctu učencům poctěným tituly, procházejícími se v radostné náladě, když byl ve společnosti mnoha Svých oddaných. Ateista řekli Pánu Caitanyovi: "O Nimai Pandita, jako Tvoji přátelé Ti radíme, dej si pozor, protože královská moc Tě obešla některý den na jeho dvůr. Lidé Tě nemohou vidět, ale slyší Tvoje noční dlouhé kirtany a protože nemohou spát, jsou rozrušeni, proklínají Tě a posílají zprávy proti Tobě, a král přirozeně věří lidem." Pán Caitanya odpověděl: "Ať je tomu tak, ať se vaše slova stanou skutkem, bylo Mým přáním vidět krále. Studoval Jsem všechna písma od dětství a nikdy Mne nežádal o žádné vysvětlení, domníval se, že Jsem příliš mladý a nezkušený. Obvykle nepotkávám nikoho, kdo čeká, aby se se Mnou setkal, a tak když někdo chce mít u Mne audienci, Jsem opravdu potěšen." Ateisté sarkasticky pokračovali: "Král je Muslim, nezúčastní se debaty o písmech, nechce ani slyšet Tvoje kirtany." Pán je tedy ignoroval a šel domů. Pán řekl Svým oddaným, "Začněme provádět kirtan, cítím Se rozladěn, protože Jsem dnes mluvil s ateisty." Pán Vaikunthy, Nimai Pandita začal tančit a všichni Jeho společníci tančili kolem Něho. Náhle Pán Caitanya všechny zastavil a řekl znepokojeně: "Ó, Moji drazí bratři, dnes se nemohu dostat do láskyplné extáze; možná to je kvůli Mojí rozmluvě s ateisty nebo tím, že jsem Vás urážel, v tom případě Mi laskavě odpusťte a uklidněte Moji rozervanou duši." Velice pozhnaný Advaita Acarya, který tanec sledoval, prostě řekl: "Jak bys mohl cítit extázi, Nada ji z Tebe všechnu vysušil. Ani já ani Šrívása Pandita nemůžeme dávat tuto lásku k Bohu, ale nízké třídy mlynářů a zahradníků přijímají výměny lásky a oddanosti s Tebou. Také 'Avadhuta' Nityananda obdržel Tvoji lásku, ale ne já nebo Šrívása Pandita. Byli jsme poníženi a stali jsme se nehodni Tvojí lásky, ale tento 'Avadhuta' přišel odnikud a stal se zřídlem, z něhož se zdarma rozdává láska k Bohu. Slyš mne, Můj Pane, jestli mi nedáš tuto lásku k Bohu, pak chci vysát z Tebe všechnu lásku a pak za to nemohu být obviňován." Advaita Acarya je stále opojen láskou k Pánu Caitanyovi, proto není důležité, co říká nebo dělá. Je odborníkem v inkarnaci slávy a oslavování Kršnových oddaných, je majetkem Vaišnavů, kteří jej mohou poslat, kam chtějí, takový je stupeň Jeho odevzdání se Vaišnavským oddaným. Není pochybností o Advaitových slovech, vyslechnutých Pánem Caitanyou, neboť je oddaný v takovém stavu, že může rozdávat jako Kršna svou láskyplnou oddanost. Pán Caitanya zařídil tolik způsobů pro Své oddané, jak udělat pokrok v duchovním životě, kdo může pochopit Jeho milost a Jeho cesty trestu? Pán pocítil vnitřní prázdnotu a nedostatek lásky k Bohu a Advaita Acarya tleskal rukama a tančil. Pán Visvambhara slyšel Advaitu Acaryu mluvit, ale neodpověděl. Okamžitě před ním utekl z domu tajnými dvířky. Pán Nityananda a Haridasa Thakura šli rychle za Ním. Pán byl přemožen myšlenkou na skutečnost, že když byl zbaven lásky k Bohu, pak nemá důvod nadále ovládat Svoje tělo. Tak Se vrhl do vody Gangy, Pán Nityananda a Haridasa Thakura ovšem současně skočili do vody. Nityananda plaval zčerstva, zachytil Pána za vlasy a Haridasa zase uchopil Jeho nohy. Přinesli Pána Visvambharu bezpečně na břeh řeky. Pán je oslovil: "Proč Mne týráte, jaký máte důvod prodlužovat tento ztracený život, který nemá lásku k Bohu, Kršnovi? Dopustili jste se chyby." Oba, Nityananda i

Haridasa se třásl obavou, co asi provede příště. Pán Gauracandra pohlédl na Nityanandu a řekl, "Proč Jsi Mne chytil za vlasy? " Nityananda odpověděl: "Proč Jsi zkoušel spáchat sebevraždu?"

Pán Caitanya řekl: "Vím, že Jsi stále ponořen v lásce k Bohu." Pán Nityananda odpověděl: "O Pane, prosím odpusť všem. Osoba, jíž Jsi chtěl dát zahynout je člověk, který zkusil dát za Tvůj život svůj. Tvoji oddaní k Tobě mluvili příkře s láskyplnou drzostí, a z toho důvodu chceš odejít pryč od nás, Svých služebníků, Ty, naše nejdokonalejší náplňživota?" Pán Nityananda, který vždy obdržel lásku Pána Caitanyi, to řekl hlasem plným lichotek, slzy naplnily jeho oči a Pán Caitanya přijal vše od Pána Nityanandy.

Pán řekl: "Poslyšte pozorně, Nityanando a Haridaso. Neříkejte nikomu, že jste Mne viděli, jestli se vás někdo zeptá, pak jim řekněte, že nevíte nic o mém odchodu. Chci zde zůstat v úkrytu a jestli nevykonáte, co vám říkám, pak nejsem odpovědný za následky." Pán pak šel do domu Nandany Acaryi. Ti dva nezjevili žádnou z těch skutečností žádné bytosti podle Pánova příkazu.

Oddaní byli ve stavu bolestného šoku, když nedostávali žádné zprávy od Pána a hledali útočiště u Pána Kršny. Byli trýzněni odloučením od svého Pána, které spalovalo jejich mysl a srdce.

Oddaní cítili jakoby úder blesku, zvláště Advaita Acarya byl zdrcen strašlivým pocitem viny. Pocit oval prudké odloučení od Pána, šel domů a začal rychle vykřikovat jeho jméno.

Ostatní oddaní také šli zpět do svých domovů, jejich hodiny potemněly hlubokou lítostí, ale hluboko uvnitř jejich srdce byl ukryt jejich dokonalý poklad, Pánovy lotosové nohy.

Pán vešel do domu Nandany Acaryi a usedl na trůn Pána Višnu. Nandana Acarya cítil, že jeho dům byl právě požehnán Pánovou přítomností, padl jako kláda na zem a skládal poklony Pánovi. Okamžitě přinesl čisté nové šaty pro Pána a Pán Caitanya změnil Svůj starý oděv na nový.

Nandana Acarya pak ozdobil Pána božskou květinovou girlandou, santálovou pastou, vonnými oleji a přinesl Mu na žvýkání betelové listy v kamforu. Pán vychutnával tuto oběť učiněnou čistým oddaným s láskyplným odevzdáním a zapomněl na své ztrápené srdce.

Pán řekl: "O Nandano Acaryo, laskavě Mne vyslyš, chci abys Mne zde ukryl." Nandana odpověděl: "Můj drahý Pane, to je zcela nemožný úkol, kde v celém tomto stvoření Tě mohu ukrýt? Mohl Jsi zůstat ukryt uvnitř srdcí živých bytostí, ale Ty Jsi Se zjevil Osobně Svým čistým oddaným. Někoho, kdo Se nemůže ukrýt, když leží uprostřed nesmírného oceánu mléka, jak bych Ho mohl ukrýt uprostřed tohoto davu obyvatelstva?"

Pán Caitanya s úsměvem ocenil slova Nandana Acaryi a strávil noc v jeho domě. Nandana byl opravdu velice zbožný a šťastný, hovořil s Pánem celou dlouhou noc s největší potěšením, probíráje příběhy o Pánu Kršnovi a Jeho zábavách. Jako by v krátké chvíli noc skončila a když Pán odcházel, uviděl první úsvit světla pronikat skrze škvíry.

Nejprve Pán chtěl potrestat Advaity Acaryu ve Své mysli, ale později k němu pocítil veliký soucit. Pán Caitanya nařídil Nandanovi Acaryovi: "Přiveď Šrívasu Panditu sem ke Mně." Nandanašel okamžitě do domu Šrívasy Pandity a přivedl ho s sebou zpět do Pánovy blízkosti.

Šrívasa Pandita padl na zem v slzách lásky, jakmile uviděl Pána Caitanyu. Pán mu řekl stále tak laskavě: "Netrap se už víc, teď Mi řekni, jak je Advaitovi Acaryovi?" Šrívasa Pandita popsal kritický stav oddaného a řekl: "Je tady hodně nového, Advaita Acarya vstane rychle jako včera a bude pokračovat v životě, když jeho tělo je ještě zde. Je nesmírně ztrápen, buď k němu milostiv, můj Pane a zjev Se před ním osobně, jestli to znepokojilo někoho jiného než Advaitu, necítím se za to odpovědný. Ale vím, že Jsi na něho stále myslel. Bez Tebe, můj Pane, naše životy jsou temné a zsinále, což je důvod, proč trpíme tak trýznivou bolestí z odloučení. Tvůj odchod od nás je víc než přísný trest, tak se laskavě vrať a dej nám Svoji milost."

Šrívasova slova Mu způsobila pocit nejvyššího soucitu a On šel navštívit Advaitu. Pán našel Advaitu ve stavu zatemnění mysli a považujícího se za nejhoršího pomlouvače. Cítil, že se stal příliš pyšným, že získal Pánovu zvláštní milost a nyní, když Jím byl potrestán, se třásl všude po těle. Bolestný pohled na Advaitovo postavení obměkčil Pánovo srdce a On řekl blahovolně: "Ó Advaito Acaryo, vstaň a pohlédni, Visvambhara přichází, aby Tě viděl." Advaita se zastyděl a zůstal zticha. Z prudké lásky k Pánovi jen meditoval o Jeho lotosových nohách.

Pán Caitanya ho znovu oslovil: "Povstaň Advaito, odlož svoji nespokojenou náladu a jdi vykonat Svoje obvyklé činnosti."

Advaita Acarya odpověděl: "Ó Pane, nyní pro mne můžeš něco udělat. Všechno, co o mně říkáš, je nadbytečné ocenění, po němž se mi zatočila hlava, stupňuje se moje pýcha a vede mne cestou do pekla. Mohl Jsi dopřát všem ostatním oddaným vyvinout zdravou touhu po službě Tobě, ale Ty Jsi mi prokázal Svoji poctu. Děláš ze mne něco a připisuješ mi postavení, za něž také obdržím trest. Říkáš, že jsem Tvým služebníkem ve Tvé mysli, Jsi úkrytem všech mých myšlenek. Jsi můj život, poklad, tělo, mysl, Jsi pro mne vším. Avšak Jsi také příčinou mé bolesti, ovšem, která je neodvolatelně právem Tvého Nejvyššího Postavení. Můj drahý Pane, já Tě také prosím pro všechno na světě, laskavě mi dovol sloužit Ti jako Tvůj věčný služebník a dej mi útočiště u Svých lotosových nohou, jak Jsi dovolil synovi služby."

Pán Gaurasundara pak řekl Advaitovi Acaryovi před shromážděním Vaišnavů: "Poslyš, Advaito, zjevím ti esoterickou pravdu. Dovol Mi dát příklad, který vám vysvětlí Moje postavení. Když vysoce postavený a důvěryhodný úředník jde navštívit krále, pak ho všichni strážní a služebníci pověří, aby jejich problémy přednesl králi. Tito úředníci udělají dobře, když sestaví soupis svých požadavků a také vydání peněz mezi ty, kteří podporují mnoho rodin strážných a služebníků. Ale když tak důvěryhodný úředník spáchá těžký přestupek, pak králův příkaz o jeho smrti nebude dán strážím a sluhům, aby nebyli zbaveni obživy. Na jedné straně protože byl loyální úředník, byl umístěn do důležitého postavení na znak uznání, ale tentýž člověk byl ztrestán pro urážku.

Stejně tak Pán Kršna je Vládcem všech králů a císařů, Je pánem obou, Brahmy, tvůrce Vesmíru i Pána Šivy, ničitele všeho stvoření. Pán dává všem jejich energii, ať už ke stvoření nebo vykonání něčeho. Nikdo nemůže nic namítat, jestliže Pán chce potrestat naše osoby. I Rama, Lakšmí devi, Bohyně štěstí, která je věčnou společnicí Pána Narayany, byla potrestána a ani Pán Brahma a jiní polobozi neunikli Jeho trestu. Ale Pán je vždycky připraven odpustit urážku Jeho oddaných. Když Pán Kršna vidí, že někdo spáchal přestupek a skutečně ho potrestá, pak vím určitě, že ten člověk dosáhne postavení Jeho věčného služebníka. Tak se jdi vykoupat a dokonči své denní uctívání, pak se najež a přestaň naříkat."

Advaita Acarya zpyšněl, služebník pocítil štěstí, když slyšel o trestu od svého pána. Advaita řekl: "Nyní Ti mohu říct, že Jsi můj Pán a mistr." A začal tančit, tleskaje rukama. Byl přemožen radostí, když si zajistil Pánovo útočiště a zapomněl na své předešlé soužení.

Oddaní byli velmi potěšeni a Nityananda Prabhu a Haridasa Thakura se začali usmívat. Ti, kdo jsou nešťastní, se jej zbaví poznáním této nektarové zábavy Pána.

Advaita Acarya je věčný služebník Pána Caitanyi, jestli někdo považuje Advaitovo duchovní bohatství a postavení Pánova služebníka za skrovné a nízké, je v iluzi. Nikdo nemůže zmenšovat význam postavení služebníka Nejvyššího Pána, protože Pán nikdy nepozvedne nikoho do postavení Jeho služebníka, dokud tato osoba nemá sdostatek duchovní realizace k dosažení transcendentální úrovně. Člověk nejprve dosáhne osvobození, tím rozbije pouta materialistického pojetí života a to pak způsobí, že se stane vhodný být služebníkem Pána Kršny. To bylo stanoveno velkými Acaryi, kteří komentovali ŠrímadBhagavatam a jiná Védská díla, jež všechna popisují transcendentální zábavy Nejvyššího Pána Kršny a uctívají Ho. Čistí oddaní Kršny všichni získávají Jeho duchovní energii a jestli někdo spáchá nějakou urážku, Kršna ho milostivě potrestá, aby ho zachránil.

Ti oddaní, kteří neuniknou bigotnímu smýšlení, začnou bojovat za malicherné věci, to je vážná odchylka od cesty duchovní realizace a tak skutečné zkušenosti oddaní upustí od přijetí strany v takových hádkách.

Čistá oddanost pomáhá tomu, kdo nemá pochybnost, že Pán Gauracandra je Nejvyšší Osobnost Božství a ti, kdož pochybují, jsou nevěřící a jejich oddanost je nečistá, takže je povede nakonec k poklesnutí. Takové nevěřící osoby někdy hrají roli 'gurma', shromažďují učedníky mající inteligenci oslů a lišek a učí je myslet, že guru se vyrovná Nejvyššímu Pánu Osobně.

Ti, kdo obdrželi moc stvořit, udržovat a ničit tento hmotný kosmos, přirozeně nejsou větší než čistí oddaní Pána Caitanyi. Jedním z nejlepších příkladů takového oddaného je Pán Balarama, ačkoliv Je udržovatelem celého kosmického stvoření, Je také dokonalým oddaným Pána Caitanyi. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, Haladharovi, jehož milostí je každý schopen opěvovat Pána Caitanyu. Pouze On může někomu požehnat, aby vyvinul přitažlivost k Pánu Caitanyovi; všechny tyto zábavy jsem schopen vyprávět díky Jeho energii. Jediná naděje, již stále chovám v mysli je, že můj Pán a mistr Nityananda Prabhu je služebníkem Pána Caitanyi.

Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda Prabhu jsou můj život a duše, já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA KAPITOLA 18

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, dobrodinci světa. Laskavě vlož Svoje lotosové nohy do polštáře hluboko uvnitř mého srdce. Ty Jsi život a duše Pána Nityanandy a Svarupy Damodary Goswamiho; Jsi sídlem všech vznešeností a ochránce Svých oddaných, všechna sláva Tobě a Tvým oddaným. Každý dosáhne nejvyšší dokonalosti lásky k Bohu nasloucháním o zábavách Pána Caitanyi, jak postupně předkládal transcendentální tajemství společného zpívání svatého jména Pána Kršny. Laskavě slyšte tyto příběhy z Madhya Khandy pozorně, neboť zjevují zábavu, jak Pán Visvambhara tančil oblečen za Lakšmí devi, Bohyni štěstí a věčnou společnici Pána Narayany.

Jednoho dne Pán Visvambhara řekl Svým oddaným, že chce uspořádat taneční divadlo. Poslal pro Buddhimantu Khana a nařídil mu: "Připrav prostor na taneční divadlo a sezeň kostýmy, lastury, zvonečky, náhrdelníky, žluté sáří, ozdoby a jiné náležitosti pro všechny. Gadadhara Pandita ztělesní Rukmini devi a Brahmananda bude její doprovod, stará dáma Suprabhat. Nityananda bude hrát Moji starou babičku a Haridasa bude hrát strážce, odpovědného za probuzení všech. Šrívasa bude Narada Muni. Zatím Šrírama bude bráhmana, který se vrátil po své koupeli a Šríman bude naléhat na nosiče pochodní, tak Buddhimanto rychle jdi všechno zařídit, Já chci tančit."

Sadasiva Buddhimanta tím byl velice povzbuzen a šťastně odešel vykonat nezbytné přípravy. Přinesl vázy udělané v Kathiaru pouze pro takové příležitosti, zdobené krásnými obroučkami, na jeviště. Také přinesl různé kostýmy a položil je před Pána. Pán Visvambhara byl potěšen kostýmy a řekl, "Dnes budu tančit jako energiea společnice Nejvyššího Pána, ale pouze ti, kdo ovládají svoje smysly, vejdou do domu a uvidí představení, jiní nesmějí vstoupit." Nejprve, když slyšeli, že Pán Visvambhara bude tančit jako Lakšmí devi, byli rozrušení a šťastní. Později, když Pán opakoval ustanovení, které vydal, Vaišnavové poklesli na duchu.

První, kdo reagoval, byl Advaita Acarya. Vrhł se na podlahu a řekl: "Nemohu tě dnes vidět tančit. Patřím do kategorie osob s neovládanými smysly, tak nemám právo vidět Tě tančit." Šrívasa Pandita vykřikoval slova: "Ano, já cítím stejný druh obav." Pán Caitanya se trochu usmál a řekl: "Jestliže vy nemůžete přijít, tak pro koho budu tančit?" Pán Caitanya, Nejvyšší jiskřivý herec změnil Svoje příkazy a řekl, "Všechna vašetřapení dnes zmizí, budete jako nejdokonalejší a sebe ovládající jogíni. Nebudete napadeni preludy, když uvidíte Můj tanec."

Advaita Acarya a Šrívasa Pandita se znovu veselili s jinými Vaišnavy a všichni následovali Pána do domu Candra Sekhara Acaryi. Matku Saci devi doprovázela Lakšmípriya, příbuzní všech Vaišnavů také šli sledovat taneční představení Pána Caitanyi, o němž slyšeli, že budou mimořádně moci vidět Pána Caitanyu jako Lakšmí

devi. Candra Sekhara Acarya byl opravdu velice šťastná duše, když Pán Caitanya zjevil tak neobvyklé zábavy v jeho domě.

Pán Caitanya usedl se všemi oddanými a přidělil jim různé role. Advaita Acarya se sepjatýma rukama se neustále dotazoval: "Kterou roli chceš, abych hrál?" Pán odpověděl, "Všechny role jsou to k dispozici, vyber si, kterou chceš." Advaita Acarya jako by se ztrácel v roli, kterou hrál, dělal neobvyklé grimasy a tančil kolem, plujíc ve vlnách extáze. Ostatní Vaišnavové se začali připojovat k melodickému Kršnovu kirtanu, vedení Mukundou, který zpíval jasným okouzlujícím hlasem: "Zpívej Rama, Kršna, Hari, Gopala Govinda."

Nejprve vešel do divadelní arény Haridasa Thakura, oblečený jako stráž mávající kyjem se vzrůstající bdělostí, turban ovinutý kolem hlavy a kus pláště obtočený pevně kolem boků; s bohatě zdobenou holí upozorňoval každého: "Slyšte nyní! Naslouchejte! Moji bratři, hleďte pozorně a usedněte, Pán a duše vesmíru, Šrí Caitanyabude nyní tančit jako Lakšmí devi." Kroutil svou holí a kráčel, třesouc se po celém těle láskyplným pocitem ke Kršnovi a vzbouzeje v ostatních tytéž duchovní city. Hlasitým a naléhavým hlasem provolával: "Uctívej Pána Kršnu, konej Mu službu a zpívej Jeho svatá jména."

Oddaní byli přemoženi úderem smíchu, když viděli toto nové zjevení Haridasy a ptali se: "Kdo jsi, co tady děláš?" Haridasa Thakura odpověděl: "Jsem strážce Vaikunthy a cestuji kamkoliv, nepřetržitě probouzeje vědomí Kršny ve všech. Nejvyšší Pán opustil Svoje věčné sídlo Vaikunthu a přišel sem, aby bez omezení a štědře rozdával lásku k Bohu. Dnes tančí v roli Lakšmí devi, tak můžete pilně a chamtivě hromadit k Bohu." Když to řekl, zatočil rukojetí své ceremoniální holea kráčel kolem arény, bušíc do země a hlasitě vyvoláváje svého partnera Murari Guptu. Oba tyto oddaní jsou čistí láskyplní služebníci Kršny a opravdu, Pána Gauracandra stále sídlil v jejich nitru.

Když Šrívasa Pandita vstoupil do arény oblečen jako Narada Muni, vypadal velice pěkně. Měl dlouhé bílé vousy, jeho tělo bylo ozdobeno malými tečkami santálovou pastou, držel vínu zavěšenou přes rameno a stéblo trávy kuša v rukou; tak vypadal, když stál uprostřed arény. Ramai Pandita ho následoval se sepjatýma rukama a pod paží nesl nádobu na vodu kajícníků. Ramai přinesl rohož pro Naradu na sezení; bylo to, jakoby se Narada zjevil osobně.

Oddaní byli dojatai Naradovou maskou a smáli se s uznáním, ale Advaita zvolal hlasitě důstojným hlasem: "Kdo jsi a co tady hledáš?" Šrívasa odpověděl: "Slyšte pozorně můj příběh. Narada je mé jméno, jsem zpěvák a zpívám o Kršnovi, cestuji široko daleko tímto neomezeným kosmem. Šel jsem na Vaikunthu hledat Kršnu a tam mne informovali, že Kršna odešel do Navadvipy. Tam jsem zjistil, že domy jsou prázdné a prakticky nikdo nebyl doma. Nemohl jsem zůstat na opuštěném místě, ani kdyby to byla Vaikuntha, tak jsem vzpomínal na svého Pána a přišel sem. Dnes můj Pán zde tančí oblečen jako Lakšmí devi, proto mne tady nalézáte." Když Šrívasa skončil proslov, Vaišnavové neměli pochybnost, že podle řeči, vzhledu, jednání a povahy Šrívasa je tatáž osobnost jako Narada. Oddaní ho pozdravili hlasitým potleskem.

Matka Saci seděla s jinými zbožnými a počestnými dámami a pila nektar vědomí Kršny, jenž stékal volně ve hře. Zeptala se Malini devi: "Je tady Pandita, Tvůj dobrý manžel?" Malini odpověděla: "Ovšem, že je tady." Saci devi je matka vesmíru, snila o současném zjevení Šrívasy Pandity a z pocitu nezvládnutelné radosti upadla do bezvědomí: každý pocítil úžas při tom zázračném pohledu. Dámy kolem ní zpívaly Kršnovu jméno do jejích uší a ona zvolna nabyla vědomí. Pak vzpomínáním na Kršnu, Govindu začala být znovu duchovně zneklidněna a bylo obtížné pro dámy ještě ji udržet. Uvnitř i zvenku domu byli lidé pohnuti zázračnými duchovními pocity a naříkali, lhostejná ke všemu.

Uvnitř oblékárny Pán Visvambhara skončil oblékání a náhle byl zachvácen a přemožen city a náladou Rukmini devi. Pán zapomněl na Sebe, myslel a cítil jako princezna z Vidarbhy, Rukmini devi. Chtěla psát dopis Kršnovi o pomoc, plakala, až se slzy plynoucí dolů po lících staly Jejím inkoustem, Matka země papírem a Její prst perem. Vypsal tam sedmý verš dopisu Rukmini devi Kršnovi ze Šrímada Bhagavatamu. Ti, kdož zde byli přítomni, četli ta slova zvlhlým zrakem. Tak slyšeli vysvětlení veršů, které Nejvyššího Pána učinily jejím manželem, jedinou láskou a ochráncem.

Četli: "Srutva gunan bhuvana-sundara srnvatamte nirvisya
karnavivaraharato ngatapam rupam drsam drsilmatan akhilartha tabham
tvayyaeyutavisati cittamapatrapam me." S.B. 10/52/37

Pán Caitanya začal hovořit s citem a náladou Rukmini devi. Řekl: "Ó Moje nevyrovnatelná krásu, když jsem slyšela o Tvých vlastnostech, všechny hmotné starosti, jež mne pálily ohněm, byly odstraněny. Pohled na Tvou okouzlující tvář je nejdražším pokladem světa; pouze ti, jimž jsou dány oči, uviděli tento zázračný pohled, Pánovou milostí jsou schopni to vidět. Ó Lví srdce Yaduovských králů, Tvoje slávazasáhla mé srdce touhou dosáhnout Tebe. Každá cudná dívka v tomto vesmíru může obdržet přitažlivost ke Tvým lotosovým nohám, pokud měla příležitost Tě jednou uctívat. Bez Tvé přítomnosti vzdělanost, urozenost, sklony, bohatství, krásu, vychování a domov všem připadají prázdné a zbytečné. Ó Nejvyšší Pane, odpusť mi moji nestoudnost, ale nemohu dovolit svému toužícímu srdci hnát se odtud na setkání s Tebou. Tak toužím zasloužit si Tvoje lotosové nohy, že obětuji svou mysl, inteligenci, celý svůj život Tobě. Nyní mne laskavě udělej Svoji služebnou, abys mnepřijal jako Svoji manželku, ať můj osud neklesne na to být objektem Sisupalova potěšení. Ó Pane, ať se stanu Tvým majetkem, tak jako co patří lvovi, nemůže být ukradeno šakalem. Jestliže jsemupřímně uctívala Bohy, prováděla oběti, uctívala bráhmány a gurua a sloužila lotosovým nohám Acyuty, Višnu, pak ať Pán, který držíkyj, je mým věčným pánem a ať Sisupala je vyvržen z mého života navždy, to je jediná pocta, již od Tebe žádám. Zítra budupřinucena ke svatbě s tímto Sisupalou, tak přijď okamžitě bez zdráhání. Nejprvezůstaň tajně nedaleko paláce v úkrytu, pak vejdi do shromáždění v paláci se Svou armádou. Musíš mne unést ze středu takových králů jako Chedi, Salva, Jarasandha, bohatých a mocných.

To byla příležitost ukázat Tvou kšatrijskou pýchu a sílu, protože Tvoje manželka nesmí být zneuctěna Sisupalou. Uneseš mne od mých přátel a příbuzných, tak musíš

dávat pozor, abys jim neublížil. Mám plán, jak to může být skutečně a já umístěna s Tvým souhlasem u Tvých lotosových nohou. Je obvyklé v naší rodině, že nevěsta navštěvuje chrám Durgy devi v první den své svatby. To je Tvá nejlepší příležitost ukrást mne, ale bez ublížení mým přátelům. Odpusť mi, můj Pane, jestli to zní urážlivě. Prach Tvých lotosových nohou pokrývá všechny polobohy a bohyně, rovněž Pán Šiva touží pokrýt své tělo tímto prachem, a jestliže Tě neuctívám tak, jak zasluhuje Tvoje milost, pak si budu určitě přát složit přísahu, že skončím s tímto tělem. Ó můj Pane s lotosovými očima, prosím vyslyš, co si přeji v průběhu mnoha životů jako touhu, že musím obdržet prach Tvých lotosových nohou. Poslouchal jsi pozorně, Ó bráhmane? Ted' běž zčerstva za Kršnou s tou zprávou a pros Ho za mne." Tak Pán zjevoval náladu a city Rukmini a vzbuzoval u oddaných někdy hoře a jindy smích; to všechno se událo pod vlivem lásky k Bohu. Dům Candra Sekhary zvučel radostným zvukem jména Pána Hariho. Haridasa pokračoval ve své povinnosti strážce, probouzel všechny a Šrívasa Pandita hrající Naradu Muniho pokračoval v tanci. První scéna skončila v této veselé náladě. Druhá scéna začala vstupem Gadadhary Pandity do arény, v doprovodu staré dámy, hrané Brahmanandou. Brahmananda byl tak dobře přestrojen, že byl nerozpoznatelný v roli staré dámy s holí v jedné ruce a košíkem sevřeným pod druhou paží, sít' jako plášť splývající s ramenou. Haridasa se tázal, "Kdo jsi?" Brahmananda odpověděl: "Mathura je naše předurčení." Šrívasa Pandita zkoušel dále: "Kdo je tvůj manžel?" Brahmananda se ptal: "Proč to chceš vědět?" Šrívasa řekl, "Je nesprávné se ptát?" Brahmananda zase řekl, "Ano, ano." a sklonil hlavu. Gangadasa řekl: "Což zde dnes chceš zůstat?" Brahmananda odpověděl: "Proč jsi mne sem přivedla?" Gangadasa řekl: "To je velký požadavek, není třeba dalších diskusí. Můžeme odtud odejít." Advaita Acarya řekl: "Co je důvodem takového výsledku? Cizí manželky mají být uctívány jako matka, tak pročpak se chováš takhle?" Můj Pán má v mimořádné oblibě zpívání a tanec, tak tady tanči a dostaneš patřičnou odměnu." Slova Advaity Acaryi uklidnila Gadadharu Panditu a on potěšen a povzbuzen začal tančit. Byl oblečen jako Rama, Lakšmí devi; jeho tanec vzbuzoval nadšení a oddaní zpívali společně příslušné písně. Oddaní nebyli schopni se udržet, pohnuti k slzám Gadadharovým extatickým tancem. Gadadharovy slzy lásky k Bohu stékaly dolů, kde je s díkem přijímala více než šťastná matka Země. Bylo to, jako kdyby se Ganga devi osobně zjevila a opravdu byla transcendentální vnitřní energií Pána Kršny. Pán Caitanya často říkal: "Gadadhara je Moje manželka z Vaikunthy." Ty, kdo byli přítomni ve shromáždění, oba umělci tak dobře předvádějící její příchod, přivedli k nadšení lásky k Bohu, milostí Pána Caitanyi. Jméno Pána Hariho bylo hlasitě zpíváno všemi kolem, doprovázeno pláčem v láskyplné extázi. Gadadhara Pandita ponořen do nálady gopie tančil a tančil. Stejně pak Pán Visvambhara vešel do arény oblečen jako původní potěšení a energie Pána Radharani, s Pánem Nityanandou jako starou babičkou Purnamasi, přicházel trochu nachýlen, ohlížel se po ní ostražitě, celé jeho chování vyjadřovalo extatickou lásku ke Kršnovi. Byli pozdraveni shromážděním Vaišnavů hlasitým radostným potleskem. Bylo nemožné poznat Pána Caitanyu, který Se oblékl velice krásně a vypadal nanejvýš okouzlující. Diváci viděli dvě dámy, starší damu

hrál Nityananda Prabhu a mladou tanečnici hrál Pán Caitanya, nic neoznačovalo jejich momentální totožnost. Přítomní zkoušeli hádat, že někdo z nich musí být Pán Caitanya, ale ne přesně, který z těch dvou. Začali snít, že to Rama se také nyní zjevila z oceánu, nebo Sita devi, společnice Pána Ramacandry? Možná je to Maha Lakšmí, věčná společnice Pána Narayany, nebo život Pána Šivy, Parvati devi? Je to snad nejdokonalejší klenot Vrndavany, Šrímati Radharani? Či Ganga devi nebo Soucit nebo Mahamaya? Tak každý něco usuzoval podle svého náhledu, aniž by rozpoznával Pána: lidé, kteří nemohou poznat Pána v jeho zrození, jsou také plně klamáni. Co říci o jiných oklamáných lidech, když ani Matka Sacidevi nemohla poznat vlastního syna; řekla: "Musí to být Lakšmí devi osobně, přišla sem tančit." Společnice a potěšení energie Pána Šrímati Radharani je nepředstavitelná a Pán Hari, Nejvyšší Pán Osobně teď hrál její roli. Tuto okouzující podobu Pánovy energie a společnice považovali Pán Šiva a Parvati devi za pouhé přeludy, avšak přítomní shromáždění Vaišnavové nemohli podlehnout témuž okouzlení pro Pánovu zvláštní milost vůči nim; ukazoval Svůj neomezený soucit Vaišnavům jako matka, pečující o Svoje děti, všichni oddaní cítili, že je jejich matka, která je navštívila z duchovního světa. Jejich radost byla nepřipravená a způsobila, že zapomněli na sebe; Advaita a všichni oddaní byli unášeni vlnami duchovní blaženosti lásky k Bohu, když viděli svého milovaného Pána oblečeného v roli Lakšmí devi. Pán Visvambhara jako Lakšmí devi byl vesmírná matka a jako ona tančil zachvácen různými city zpěváka a zpíval příslušné písně lahodící Pánově náladě. Oddaní nemohli nikdy nic rozeznat a přirozeně se jejich duchovní city projevíly při Pánově tanci. Když se Pán náhle zeptal: "Ó Bráhmano, což Kršna přišel?", všichni pochopili, že Pán je Rukmini devi, princezna Vaikunthy. Když stékající slzy zdobily Pánovu tvář, pak Vaišnavům připadalo v mysli, že Pán je Ganga devi osobně. A když Se Pán smál s uchem rozštípnutým úderem usoudili, že je zuřivá podoba Mahamayi, Durgy devi. V době, když tančil kolébaje se a otáčeje jako opilá dáma soudili, že je Revati, manželka Pána Balaramy. Jindy, když Pán řekl, "Ó babičko! Pojd'me spolu do Vrndavany!" Vaišnavové uhádli, že není nikdo jiný než gopi z Vrndavany. Když Pán usedl na trůn božstev, Vaišnavové v Něm rozeznali mocnou Bohyni, Ovladatelku hmotné přírody, Durgu devi. Jednu po druhé Pán hrál role Svých různých věčných sil. Při provádění této transcendentální zábavy pro potěšení všech dal Pán současně duchovní příkazy skrze ně. Aby nikdo nechtěl nikdy kritizovat nebo zmenšovat postavení Jeho energií zjevené v mnoha polobožích a bohyních. Prokazováním řádné lásky a pocty jim každý posiluje svou oddanost a lásku Kršnovi. Pán Kršna je nešťastný, když Jeho oddaní, polobozi a bohyně jsou uráženi; Kršna je velice spokojen, jestliže je uctíván spolu se Svými energiemi a společníky. Tyto příkazy Nejvyšší Pána jsou Absolutní Pravda a pouze bezbožní nejsou schopni je přijmout a splnit. Pánův tanec zcela upoutal mysl a srdce všech. Ať někdo zpíval se společností nebo pouze naslouchal a přihlížel Jeho tanci, pocítil vznešenou radost. Samovolné slzy lásky k Bohu pršely z očí všech shromážděných Vaišnavů. Pán viděl s velkým potěšením Své oddané, kteří byli jako čmeláci přitahováni nektarem Jeho lotosových nohou, byli stále kolem Něho a byli šťastní. Pán nakonec ukázal všechny extatické příznaky jako třesení,

hojné pocení, zjevení vlasů, nárek atd. Současně když tančil, svíral ruce Pána Nityanandy. Šríman Pandita stál před ním a držel lampu, Haridasa chodil kolem a vyvolával pozornost každého. Stejně tak Pán Nityananda upadl do hlubokého bezvědomí, nestaraje se o Jeho kostým babyčky a Svou roli Paurnamasi, byl zdrcen láskou ke Kršnovi. Oddaní hleděli v úžasu na ten zázrak a stali se neklidní extatickými city, začali mít pocit hoře, podmanění vlivem Kršnovy lásky. Všechno to se událo neviděno Pánem Gaurangou, někteří oddaní se váleli po zemi, jiní objímali ostatní a ještě jiní naříkali hlasitě velkou radostí. Pán Caitanya v této situaci uchopil Gopinathu a usedl s ním na trůn Pána Višnu, aby zjevil ještě jednou náladu Maha Lakšmí. Když oddaní stáli kolem Něho se sepjatýma rukama, řekl: "Zpívejte modlitby k Mému opěvování!" Oddaní postřehli Pánovu náladu skládáním svých chvalořečení: někteří recitovali modlitby Lakšmí devi, jiní Candi Durga podle své realizace. "Všechna sláva Vesmírné Matce, Mahamaya devi, laskavě dávající útočiště u Svých lotosových nohou ubohým a trpícím živým bytostem. Jsi vládnoucí paní celého hmotného systému a zjevuješ Se v každém tisíciletí k pozvednutí principů náboženství. Ani Pán Brahma tvůrce, Pán Višnu udržovatel a Pán Šiva ničitel těchto hmotných kosmických soustav nejsou zmocnění plně popsat Tvoji neomezenou moc, co si pak myslet o jiných. Jsi zosobněním této hmotné přírody a vlastník všech energií; Jsi víra, soucit, stud a vtělení čisté oddanosti k Pánu Višnuovi, Kršnovi. Také všechny obory učenosti jsou Tvoje četné manifestace. Védy Tě popisují jako Původní energii. Zjevila Jsi se uvnitř této hmotné přírody sestávající ze tří kvalit, protože Ty jsi její příčina, ve skutečnosti Jsi stále umístěna v transcendentálním postavení, ani Pán Brahma není schopen změřit Tě. Jsi věčná, nikdy neměnná původní Nejvyšší energie, útočiště a místo spočinutí všech živých bytostí, vesmírná matko, která podporuješ každou bytost, nevyrovnatelná a bez soupeře. Jsi životodárná voda a každý může přetnout pouta hmotné existence vzpomínáním na Tebe. Zjevila Jsi se také jako požehnaná matka Lakšmí, věčná společnice Pána Narayany v domech zbožných a spravedlivých, ale pro hříšníky Se zjevuješ jako vše ničící smrt. Jsi tvůrce a udržovatel tohoto gigantického kosmu a živých bytostí, které když Tě ignorují a neprovádějí Tvé uctívání, jsou potrestány třemi druhy trápení. Dodáváš čistou víru oddaným, tak mi laskavě dej útočiště ve stínu Tvých lotosových nohou. Tvoje iluzorní energie uvádí všechna stvoření do transu a jestliže mne Ty neochrániš, pak kdo může? Tvoje zjevení v hmotném světě je pro vysvobodí živých bytostí, laskavě přijmi trpící milióny jako Svoje věčné služebníky. Jsi objektem modliteb Pána Brahmy, vzpomínáním na Tebe každý dosáhne všech dokonalostí." Takové vybrané projevy Vaišnavů usmířily Pána Caitanyu, nyní v masce Mahá Lakšmí. Pak se vysílený opakovaně před Pánem vrhli na zem a znovu Ho začali prosit: "Ó matko, jsme všichni podřízeni Tobě, laskavě na nás milostivě shlédni tak, abychom mohli zůstat s myslí upnutou k Tvým lotosovým nohám." Příliv radosti unášel oddané, oni zvedali paže a počali naříkat. Dámy byli také zachyceny tím radostným přílivem a jásaly v slzách blaženosti, zaplavující dům Candra Sekhary neomezeným štěstím.

Když každý byl tak stržen tímto duchovním veselím, noc uběhla nepozorovaně a odešla, nepovšimnuta Vaišnavy. Náhle je pozdravil zářivý úsvit; pochopili, že noc uběhla ve zpěvu a tanci. Ale když nyní bylo nutno zastavit tanec a náhle odejít, oddaní kolem vypadali zmateni a začali hořce litovat konce té zázračné noci. Zármutek naplnil oči Vaišnavů, že vypadaly jako vycházející ranní slunce, že by se obrátily na popel, kdyby nebylo milosti Pána Caitanyi. Oddaní a dámy hořekovali ve velkém zármutku a vrhali se na zem. Vaišnavské dámy nebraly ohled na nižší způsoby, ale byly to ve skutečnosti částečné expanze Narayanových energií. Nemohly se utiшит celou noc, neboť také upadly do tak vznešené extáze, že všechny padly k nohám Sacidevi. Čistí oddaní byli lehce pohnuti k slzám pro svou dlouhou společnost s čistou oddanou službou. Oddaní bědovali: "Oh, proč musí tato noc skončit? Proč nás chce Kršna zbavit tohoto vznešeného nektaru?" Když Pán Caitanya viděl, že Vaišnavové jsou trápeni zármutkem, pocítil k nim soucit. Stejně jako matka cítí náklonnost ke svému synovi, Pán Caitanya cítil stejnou mateřskou náklonnost ke Svým oddaným. Pán někdy svolal všechny a jako matka napájí z prsů svoje děti, tak napájel oddané mlékem Své mystické energie. Nejvyšší Osobnost Božství teď přijal roli Své oddané síly, Lakšmí devi, Parvati, Narayani, vesmírné matky. Pán pochopil správně Svá vlastní slova přednesená v Gítě "pita ahaur asya jagato mata dhata pitamahah" (BG 1/1) "Jsem otec tohoto vesmíru, matka, podporovatel a nejvyšší pán." Ti oddaní, kteří mohli šťastně sát toto mimořádné mléko od Pána, jsou věčně osvobozené duše a jejich dobrý osud je nepopsatelný. Když vypili mléko, jejich prudký pocit odloučení vymizel a ještě jednou byli opojeni vznešenou radostí. Pánovy zábavy jsou věčné a dějí se nepřetržitě bez přerušení, znovu se zjevují v určité době a pak zmizí dle Pánova přání tak, jak je vysvětleno ve Védách. Nejvyšší Pán Pánů Visvambhara zjevoval takové zázračné zábavy v Navadvipu. Nejdokonalejší znalost Véd byla vyjádřena tancem Pána Caitanyi jako Gopika z Vrndavany. Pán Nityananda doprovázel Pána jako stará babička Pauramasí. Upřímné naslouchání těmto příběhům má za výsledek bezprostřední láskyplný vztah k Pánu Kršnovi. Pán Nityananda vzbudil v každém obdiv k náladě Pána Caitanyi, když tančil jako Gopi. Ten, kdo je zbaven pocitu oddanosti, nikdy nepřijme takové duchovní vztahy. Někdo musí dostat milost Pána Kršny, jen pak může pochopit skutečnou absolutní identitu Pána Nityanandy. Někdo může považovat Pána Nityanandu za jogína, zkušeného filozofa, oddaného nebo za něco jiného podle své duchovní realizace, ale když může ještě pochybovat, že Pán Nityananda je nejdražší Pánu Caitanyovi, potom prosím, aby lotosové nohy mého Pána byly také umístěny na trůnu jeho srdce. Ale přestože můj Pán Nityananda byl tak milostivý, jestliže ho někdo kritizuje, pak nakopnu toho mizerného hříšníka do hlavy. Tyto příběhy, vyprávěné v Madhya Khandě, jsou opravdu proudy nektaru, popisující mimořádnou zábavu, jak Nejvyšší Pán Narayana tančil s city a náklonností Své věčné společnice Šrí Lakšmí devi. Oblečen jako Vesmírná matka přijal proces čisté oddané služby a spasil každého, kdo touží sát mléko z jeho prsů. Pán zůstal po sedm dní v domě Candra Sekhary. Pán byl stále obklopen mimořádně zářivou aurou, mnohem mocnější než spojené energie slunce, měsíce a blesku.

Šťastní a spravedliví lidé, čistí oddaní mohli spatřit Pána a Jeho zázračné bohatství. Lidé, kteří přišli navštívit Candra Sekharův dům, oslepli z tohoto zářivého světla a nedokázali udržet oči otevřené. Lidé začali posuzovat: "Co může být příčinou, že někdo nemůže otevřít oči v Candra Sekharově domě?" Vaišnavové slyšeli jejich domněnky, usmívali se, ale nezjevovali nikomu podstatu toho. Nejvyšší moc Pána Caitanyi je taková, že žádná obyčejná osoba nemůže pochopit Jeho transcendentální činnosti s Jeho oddanými a společníky. Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou můj život a duše, Já, Vrndavana Dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 19

Všechna sláva Pánu Visvambharovi, Pánu všech Vaišnavských oddaných. Vracíš žijící bytosti zpět do Své náruče a dáváš jim oddanou službu. Pán prováděl Svě nadlidské zábavy v Navadvipu, skryt před očima velkých materialistů. Chodil do domů různých oddaných a zapojoval je do šťastných zábav s Nityanandou, Gadadharou a jinými společníky. Pán je zdrojem duchovní extáze pro všechny oddané a v Jeho společnosti viděli všechno v souvislosti s Pánem Kršnou. Byli zcela neteční k projevům světa, protože byli strženi přijímáním transcendentálně lahodného zpívání svatého jména Kršny. Neměli žádné jiné zájmy. Přední mezi těmito blízkými společníky Pána je Advaita Acarya. Jeho povaha je nezměrná a pouze několik oddaných zná jeho transcendentální postavení a jak blízký je Pánovi. Kdykoliv Pán Caitanya vstoupil do Svého extatického transu, chtěl okamžitě prokazovat služby shromážděným Vaišnavům, zvláště Advaitovi Acaryovi. Toto jednání Pána bylo příčinou Advaitova stálého rozladění. Dotčené city bouřily v jeho mysli jako činná sopka. Usoudil: "Neustále mne klame jako zloděj. Vzdal Se Svého postavení a zkusil mocně uchopit mé nohy. Nemohu soupeřit s Jeho silou, neboť Je nanejvýš mocný, takže násilím ukradl prach z mých nohou. Jediná cesta zpátky pro mne je oddaná služba, neboť bez duchovní realizace nikdo nemůže poznat Nejvyššího Pána Visvambharu takového, jaký Je. Lidé mi říkají "Advaita Lví Srdce" a já tím byl také ošálen. Laskavě znič tyto preludy. Ve své zábavě s Bhriguem Jsi slavnější než Bhriгу, ačkoliv někteří soudí jinak a tak já shromáždím kolem sebe stovku učedníků jako Bhriгу. Tím rozhněvám Pána natolik, že On Osobně mne přijde potrestat. Pán Caitanya Se zjevil, aby vysvětlil cestu oddané služby a já budu stále oponovat Jeho příkazům. Přirozeně Ho to rozhněvá a On mne přijde potrestat, vyškubat mi vlasy." Promýšleje tyto plány Advaita opustil Navadvipu, doprovázen Haridasou Thakurou. Přišel domů a připomenul všem, co naplánoval, aby se soustředil na tento cíl. Začal číst a vysvětlovat knihu zvanou "Yoga Vasistha", která sepisuje impersonalistické myšlenky a která byla protichůdná cestě oddané služby. Vysvětlil, že podle Yoga vasisthy cesta deduktivních znalostí či empirické spekulace je esencí seberealizace. Bez pochopení deduktivní cesty znalostí se cesta oddanosti stává bezmocná. Tato empirická znalost je esencí všeho. Mnoho lidí opouští domov a žije v pralese, ale nepochopili, že to bohatství znalostí je pravá deduktivní cesta.

Cesta oddanosti Pánu Višnuovi je jako zrcadlo a cesta deduktivních znalostí je přirovnávána k očím. Jaký užitek má slepý člověk ze zrcadla? Usilovně jsem studoval různá písma, až jsem snadno došel k závěru, že empirické znalosti jsou nejzazší cíl. Haridasa Thakura je víc než důvěrný se způsoby a povahou Advaity Acaryi a když slyšel Acaryův pokus vysvětlit cokoli ve světle empirických znalostí, mírně se pousmál. Taková je transcendentální vlastnost čistých oddaných jako Advaita Acarya. Ti, kdož jsou spravedliví, mohou snadno pochopit jeho postavení, ale mnoho lidí je urážlivě odmítá. Pán Visvambhara, který je nejvelkomyslnější Nejvyšší Osobnost a který vyplňuje všechna přání, pocítil ve svém srdci touhu Advaity Acaryi. Jednoho dne se procházel ulicemi Navadvipy s Nityanandou Prabhu, obhlížeje své vlastní stvoření. Pán Brahma, stvořitel tohoto vesmíru, střežil všechny tyto činnosti Pána, cítil veliké štěstí a hrdě soudil o sobě: "Nejvyšší Pán oceňuje mé umění při vynalézání tohoto stvoření." Ti dva vypadali jako dva úplňky, plující přes nebeskou řeku, když procházeli kolem s okouzlujícím půvabem. Obyvatelé Navadvipy je mohli vidět, každý v souladu s jeho vlastní oddaností. Polobozi také přihlíželi pohybům obou měsíce podobných Pánů, ale zůstali neviděni očím lidí a očarovali jejich mysl. Usoudili, že když viděli dva měsíce a kvůli nějaké své chybě, jsou jejich vlastní nebeská sídla na zemi a země je jako nebeské planety. Také se mylně domnívali, že jsou pozemské bytosti a pozemšťané jsou obyvatelé nebeských planet. Začali hovořit s ostatními o tajemství dvou měsíců. Některý řekl: "Dva měsíce spolu nemají nikdy dovoleno vstoupit na nebeské planety." Někdo jiný řekl: "Tak mi řekni, který z nich je původní měsíc a který je jeho odraz." Avšak jiný řekl, "Syn přejímá od otce všechny pocty, tak jeden je otec měsíc a druhý je jeho syn. Mars?" Není už více stín pochybností, že polobozi jsou rozvášněni Pánovou krásou a rovněž Vědy shledávají samy sebe neschopnými plně popsat mimořádné okouzlující vzhled Nejvyššího Pána. Tak oba Páni chodili po Navadvipu, když Pán Visvambhara řekl Pánu Nityanandovi: "Pojďme do Santipuru do domu Advaity Acaryi." Oba Páni byli vždy připraveni zúčastnit se šťastných zábav, tak okamžitě zamířili do domu Advaity Acaryi. Na poloviční cestě do Santipury leží přes řeku vesnice zvaná Lalitpura, umístěná na břehu Gangy. Tam v chatrči u řeky žil hospodář sannyasa. Pán Visvambhara požádal Nityanandu Prabhu: "Prosím, vyhledej ty, jejichž sídlo to je." Nityananda Prabhu odpověděl: "Pane, to je sídlo sannyasina." Pán Visvambhara řekl: "Jestli nám štěstí dopřeje, můžeme ho uvidět. Tak pojd'me." Šťastně vstoupili a skládali poklony sannyasinovi. Sannyasi byl uchvácen okouzlujícím zjevem Pána Visvambhary, dokonale utvářenými údý a mírným úsměvem; sannyasi byl mimořádně potěšen a požehnal Mu slovy: "Nechť Jsi požehnán bohatstvím, slávou, učeností a krásnou manželkou." Pán okamžitě odpověděl, "Drahý Pane, Gosvami, to ve skutečnosti není požehnání. Prosím řekni mi: 'Ať dostaneš Kršnovu požehnání.' Takové požehnání mi dá dostat se na úroveň oddané služby Pána Višnuovi a je věčné, nevyčerpatelné a neomylné. Nepřináleží k tvému postavení obdařit mne těmito jinými hmotnými výhodami." S falešným úsměvem, víc z nelibosti než něco jiného, sannyasi odpověděl: "Nyní mám přímý důkaz axiómu, který jsem dříve tak často slyšel, že když zkoušíš prokázat dobrodiní lidem, zavede tě to na špatnou cestu.

Toto je přesně způsob, kterým ten mladý bráhmin reagoval. Byl jsem velice potěšen a přál jsem Mu všechen úspěch, ale On obrátil má slova naopak a rovněž na mne začal svalovat vinu." Sannyasi se vyptával: "Řekni mi, Ó mladý bráhmáne, jakou chybu mělo mé požehnání? Jestliže člověk je zrozen do tohoto světa a není potěšen společností přitažlivých žen, nebo nenashromáždil sdostatek bohatství, pak jaký je užitek jeho života? Popřál jsem

ti úspěchy v tomto druhu životního štěstí, ale ty jsi pohaněl a odporoval obdrženému dobrodiní. Můžeš být oddaným Pána Višnu, ale jak Se budeš udržovat bez výdělků?" Pán se prostě usmál jeho slovům a položil Svou ruku na čelo v gestu naprostého úžasu nad sannyasiovým velkým bláznovstvím. Pán využil této situace k poučení všech, že nikdo nemá žádat o jiné požehnání, než oddanou službu Nejvyššímu Pánovi. Řekl sannyasinovi: "Poslyš, Ó Gosvami, cokoliv k jídlu obdržíš, přejde automaticky do tvé karmy jako výsledek tvé předešlé činnosti, která je nám předurčena. Jestliže lidé přijmou zrození pouze za účelem rodinného života s manželkou, dětmi a výdělkem, pak proč jsou nuceni opustit všechno to po smrti? Nikdo si nepřeje být nemocný a churavý, tak proč na nás útočí různé nemoci a působí nám obtíže? Důvod toho všeho je karma; všechno je výsledkem našich předešlých činností, pouze vznešená znalé osobnosti mají plné pochopení pro tyto skutečnosti. Někteří lidé se domnívají, že Védy říkají, že konečný cíl života lidí je povznést se na nebeské planety; skutečné pochopení tohoto Védského závěru je, že Védy mají tak nebetyčně mimořádnou shovívavost k hloupým lidem. Materialističtí a nevědomí lidé jsou přirozeně nakloněni životu v luxusu a hmotných radostech, jak dobře víš, Védy to doporučují - Védy za to nemohou být obviňovány. Většina lidí myslí, že zpíváním Božího jména a prováděním omývání v Ganze někdo získá bohatství a úspěch v rodinném životě, a tak uctívají a přijímají útočiště Védských závěrů; ale skutečný výsledek takového počínání je, že někdo rychle rozvine oddanost k Nejvyššímu Pánovi. A tak nevědomí lidé, kteří nechápou význam Védských závěrů, obdrží ovoce, jenž vede k oddané službě Kršnovi a snaze po hmotném potěšení. Prosím uvažuj dobře o všech těchto věcech, Ó Gosvami, protože není žádný cíl či činnost nadřazená oddané službě Pánu Kršnovi." Tak Nejvyšší Pán, Nejvyšší učitel - dáváje tyto příkazy celému světu - řekl sannyasinovi a dokázal, že oddaná služba Pánu Kršnovi je konečným účelem Véd. Všechny tyto příkazy Pána Visvambhary jsou vskutku absolutní pravda a jen ti, jejichž srdce jsou otrávena hříšnými činnostmi, je nemohu přijmout do srdce. Hospodář sannyasi se usmál a pomyslel si: "Ten mladý bráhmána musí být jistě náměsíčník v důsledku nějaké mantry; může také být, že člověk oblečený jako sannyasi, který ho doprovází, ho mohl nějak zhypnotizovat." Sannyasi řekl nahlas: "Nakonec, nic se nestalo. Před maličkým dítětem já náhle nevím nic. Cestoval jsem kolem světa - do Ayodhyi, Mathury, Badarikasramy, Gujaratu, Kasi, Vijayanagaru, Ceylonu a na mnoho jiných míst - a nyní nejsem schopen vědět nic o tom, co je dobré a co špatné. Musím se naučit všechno to od kojence."

Dosud s úsměvem Pán Nityananda odpověděl: "Poslyš, Gosai, nemusíš mít nezbytně argumenty malého dítěte. Jsem dobře informován o tvém postavení a slávě; prosím,

abys uvážil Moje návrhy, jako bych byl starší a odpust' nám, cokoliv se přihodilo." Slyšíc své vlastní ocenění se rozezpíval, stal se znovu laskavým a pozval své hosty k přijetí jídla. Pán Nityananda řekl: "Musíme opustit přímou cestu, protože máme naléhavou povinnost, již musíme splnit, ale můžeš pro nás zabalit něco jedlého, co bychom mohli jíst po koupeli, na cestě. Sannyasi navrhoval: "Učiňte svou koupel tady, přijměte jídlo a po chladivém odpočinku se můžete vydat zase svou cestou." Dvě Nejvyšší Osobnosti sestoupily do světa smrtelníků pouze za účelem vysvobození nejpokleslejších duší, tak strávili nějaký čas s hospodářem sannyasinem.

Smyli svou únavu v chladivých vodách Gangy a pak se vrátili do sannyasinova obydlí. Obětovali nějaké zralé mango, ovoce a mléko Pánu Kršnovi a pak přijímali toto Kršnovo prasadam v přítomnosti svého potěšeného hosta.

Sannyasi byl následovníkem školy levé ruky sakti, uctívající a zabývající se požíváním alkoholu. Sannyasi nepřímě naznačil tuto věc Pánu Nityanandovi. Řekl, "Poslyš, Šrípado, nechceš nám vrátit trochu `štěstí'? Jak často budeme mít hosty jako Ty?" Pán Nityananda, který Sám cestoval široko daleko a mnoho viděl, chápal, že tento sannyasi propadl alkoholu. Sannyasi opakoval mnohokrát, jestli mu může nabídnout `štěstí' či ne a Nityananda odpověděl pokaždé: "Musíme odejít hned teď." Sannyasinova manželka, jenž seděla poblíž, považovala oba Pány, když je viděla, za víc okouzlující než andělé. Cívěla na Ně, jako by byla v meditaci. Opravila svého manžela slovy: "Proč Je vyrušuješ během jídla?" Pán Visvambhara se vyptával: "Ó jakém štěstí to hovoříš?" Pán Nityananda odpověděl: "Myslím, že miní alkohol." Pán Caitanya okamžitě připomenul Pána Višnu a vykřikl Jeho jméno. Rychle Si očistili ústa a ruce a odešli domů. Přešli na druhý břeh řeky, skočili do vody Gangy a plavali celou cestu do Santipury do domu Advaity Acaryi. Pán ukázal Svou milost svévolnému opilci, ale zničil Védantisty, když uráželi oddané Pána a Pána Osobně. Ačkoliv tento tak zvaný sannyasi byl opilec a důvěrně se stýkal se ženou, přece Pán navštívil jeho obydlí. Hovořil se sannyasinem a dal mu pokyny, spočinul a jedl v jeho domě. Tento sannyasi se nemohl stát plně očištěným v tomto životě, ale dočkal se toho v dalším zrození; agnostici, kteří kritizují Pána a Jeho oddané, se nestanou nikdy vhodní, aby obdrželi Pánovu milost. Stejně když někdo je sannyasi, ještě neznamená, že ho to udělalo vhodným uvidět či potkat Nejvyššího Pána. To je očividné z události, jenž se stala ve Varanasi s tamnějšími sannyasiny.

V minulé části této knihy se vypráví, že když Pán Caitanya přišel do Kasi, mnoho obyvatel i někteří sannyasini slyšeli novinku o Jeho příchodu. Sannyasini se zaradovali, když slyšeli tu zprávu a dychtili potkat Ho od doby, kdy uslyšeli něco o Jeho výjimečných vlastnostech. Tito sannyasini byli všichni Védantisté a impersonalisté, byli dobře znalí intelektuálních věcí a provádění různého odříkání. Jako dlouholetí obyvatelé Kasi byli velmi vážení. Všechna jejich působivá kvalifikace byla podlomena jedinou chybou - přijímali a vysvětlovali Vedantu zbavenou vědy o oddanosti Pánu Višnuovi. Pán Caitanya je Nadduše uvnitř srdce každého osobně. Byl si toho vědom a ačkoliv navštívil Kasi, nedal těmto sannyasinům příležitost potkat Ho. Ve Varanasi zůstal u Ramacandry Puriho po dva

měsíce, aniž by vyjasnil proč, ale trávil většinu Svého času v Chandrasekharově domě. Opustil Varanasi dva dny před Visvarupa ksanrou, zvláštní slavností oholení při úplňku, během Chaturmasya, následován Mayavadskými sannyasiny. Odešel bez veřejného oznámení a teprve později sannyasini poznali, že udělali chybu, když Ho neviděli. Přestupek kritizování Pána Jeho oddaným je rovněž závažnou chybou pro člověka řádné inteligence. Sannyasini necítili žádné výčitky svědomí, že nepotkali Pána. Kromě toho řekli: "My všichni jsme sannyasini. Proč On odešel bez jediné rozmluvy s námi? Jaký byl důvod, že nechtěl počkat dva dny a provádět zvláštní slavnost oholení Visvarupy Ksanry? Když to učinil, zanedbal povinnosti Svého řádu." Inteligence neoddaných lidí bývá pokažena tímto způsobem a Pán Šiva nikdy nepřijímá uctívání takových pomlouvačů. Ve skutečnosti Pán Šiva, Pán Kasi, vynese trest za takové urážky proti Vaišnavům a vyžene pryč každého, kdo má tak malou oddanost. Pán Gaurasundara sestoupil schválně pro vysvobození všech pokleslých duší s výjimkou těch, kteří hledají chyby na Vaišnavských oddaných Pána. Tak Pán Caitanya jedl a odpočíval v opilcově domě a opovrhl společností tak zvaných učených Védských sannyasinů, právě aby dokázal tento fakt. Každý musí být vždy bedlivý, aby se vyhnul Pánově hněvu, ale ti, kdo neposlouchají Pána, budou trpět věčným trestem z rukou Yamaraji, Boha smrti. Pán Brahma, Pán Šiva, Ananta Šéša, Kamala vesmírná matka, jsou neustále zaujati opěvováním Nejvyššího Pána Gaurasundary. Jestliže je někdo tak nešťastný, že není přitahován sladkým nektarem zábav a vlastnostmi Pána Caitanyi, pak všechna jeho Védská učenost a odříkání jako sannyasina nemají účel.

Pán Caitanya a Pán Nityananda šťastně putovali k Santipuře podél břehu Gangy. Když tam procházeli, Pán Caitanya hlasitě a opakovaně křičel: "Jsem tentýž; Jsem tatáž osoba. Nada Mne vyburcoval ze spánku a přivolal Mne sem. Já věřím, že vytvořil nauku, jež zastírá proces oddané služby fasádou květnatých slov, jež se týkají spekulativní cesty znalostí. Dnes ho za to musím potrestat. Ať celý svět vidí! Chci, aby každý viděl, jak ubrání svou baštu spekulativních znalostí." Když Pán hromově bouřil tímto způsobem, Pán Nityananda zachoval klid, s úsměvem na tváři. Když Pán Caitanya a Nityananda Prabhu plavali ve vlnách Gangy, autorovi připomínali Pána Mukundu, Narayana, hovícího si jako Ananta Šéša, ležící v mléčném oceánu. Advaita Acarya, nejrozhodnější mezi následovníky Pána Caitanyi, neměl tolik pochopení pro jeho vysoké oddané zásluhy, takže Pán reagoval hněvivě na jeho podání teorie o spekulativní filozofii. Jakmile pochopil, že Caitanya a Nityananda přišli do Shantipuru, začal ještě víc křičet o impersonalistické vědě. Jak může někdo skutečně změřit oddanou náladu a činnosti čistých oddaných Pána? Pán Nityananda doprovázel rozhněvaného Pána Caitanyu do Advaitova domu. Advaita tonul v božském štěstí, předvádějíc svou dokonalou roli impersonalisty. Haridasa Thakura skládal poklony Pánovi, padal na zem jako kláda; Acyuta, Advaitův syn, také složil své uctivé poklony. Advaitova manželka, Sitadevi, skládala poklony Pánovi ve své mysli a cítila velké rozrušení, když viděla Pánův výraz. Pánova tvář a pohled zažene strach v srdci každého.

Bouříc hněvem Pán řekl: "Hej, Ty Nado! Řekni Mi, co je nadřazené - spekulativní znalosti či oddaná služba?" Advaita odpověděl: "Spekulativní znalosti jsou vždycky nadřazené, k čemu se hodí oddaná služba, jestliže někdo je zbaven impersonalistických znalostí?"

Jakmile ta slova vstoupila do Jeho uší, Pán Caitanya vzplanul a ztratil Svou rozvahu. Strhl Advaitu dolů z jeho sedadla a vyvlékl ho do nádvoří. Tam ho srazil na zem a tloukl znovu a znovu. Advaitova manželka Sitadevi je vesmírná matka, jenž zná všechny tyto důvěrné věci, avšak nemohla se zdržet, aby se nepokoušela Pánovi zabránit. "Zadrž! Zadrž!" vykřikovala, "Je to jenom starý bráhmana. K čemu je dobré, že ho trestáš tak těžce? Je tak starý, že nemůže přežít Tvoje nevlídné chování a Ty budeš obtížně hledat, jak se vyhnout následkům svého jednání." Pán Nityananda se usmál jejím slovům a Haridasa Thakura opakoval Kršnovu jméno ve velkém strachu. Pán Caitanya se tak rozzlobil, že nemohl ani slyšet slova Sitadevi. S řevem rozrušeného hromu řekl Advaitovi: "Klidně jsem odpočíval v mléčném oceánu a ty jsi přerušil Můj spánek, volaje Mne, abych Se věnoval tvé práci. Vytyčil jsi propagaci oddané služby, avšak nyní jsi opovážlivě zatemnil oddaný proces svým obcházejícím výkladem impersonalismu. Jestliže jsi se již rozhodl ve své mysli podloudně hlásat svoje spekulativní teorie, pak proč jsi Mi způsobil obtíže s Mým zjevením na světě? Nemohu přehlížet tvoje touhy a přání, ale ty Mne klameš všemi svými poctami."

O chvíli později Caitanya zastavil trest Advaity a přešel, aby Se posadil mezi dveře. Pravil hlasitě, zjevuje Svou skutečnou totožnost všem. Řekl: "Ó Nado, ty znáš všechno. Vidiš, Jsem ten, kdo zničil Kamsu. Šiva, Brahma, Ananta Šéša, Laksmidevi, všichni se neustále zabývají službou Mně. Ten podvodník Vasudeva potkal svůj konec, poražen mou zbraní, diskem Sudarsanou. Tentýž disk zničil celé město Varanasi na popel. Můj šíp poznamenal a zabil velkého démonského krále Ravanu. Má nepřemožitelná Sudarsana usekala Banovy paže a zničila mocného démona Naraku. Vyzvedl Jsem horu Govardhana ve své levé ruce a byl Jsem to Já, kdo přinesl nebeské květiny parijata na zemi. Obral jsem Krále Baliho o celé jeho bohatství a dal mu jako dobrodiní náladu odevzdanosti a Já také porazil strašného démona krále Hiranyakasipu, abych ochránil svého oddaného Prahlada." Když Pán zjevil Své různé zábavy, Advaita cítil postupné ponoření do oceánu extatické blaženosti.

Advaita byl víc než šťastný, že obdržel svůj trest tímto způsobem, tleskal rukama a vypíнал se radostí, pociťuje vnitřní mír a poníženost. Řekl: "Můj Pane, Ty Jsi proti mně plným právem protestoval a Jsem šťastný, že jsem dostal tak málo. Nyní jsem očištěn Tvoji božskou autoritou a pociťuji životodárnou sílu ze svého přibuzenství s Tebou jako Tvůj služebník." Advaita tančil okolo v extázi a pak srahl obočí dohromady a prosil Pána: "Kde jsou nyní Tvá lichotivá slova o mně? Co jsem všem udělal, že mne klameš? Nejsem Durvasa Muni, abys mne mohl urážet, jehož zbytky rýže Jsi pomazal Svoje tělo. Nejsem ani Bhriгу Muni, jehož otisk nohy ozdobil Tvoji šíji a je znám jako slavná Šrívatsa. Mé jméno je prostě Advaita, Tvůj věčný a pokorný ryzí služebník a stále toužím zrození za zrozením získat Tvoje zbytky. V

důsledku Tvé potavy či milosti jsem nedotčen Tvojí pustošivou iluzorní energií. Trest je nyní vykonán, tak prosím, dej mi útočiště u Svých lotosových nohou." Říkaje to Advaita, pán Santipury, padl na zem a umístil svou hlavu u Pánových lotosových nohou. Chvatně a s úctou Pán Visvambhara pozvedl Advaitu do náruče a slzy stékaly Pánovi z očí, tryskající nezkrotně. Pán Nityananda a Haridasa Thakura byli neschopni ovládnout svoje extatické city při pohledu na takovou ukázkou božsky oddané vroucnosti a slzy proudily z jejich očí jako řeky. Sitadevi, Acyutananda a sluhové v domě plakali náhlou radostí. Celý Advaitův dům se stal ponořen do lásky k Bohu. Pán Visvambhara se nyní cítil zahanben, když potrestal Advaitu tak přísně a hledal, jak by ho odškodnil a prokázal mu dobrodiní. Řekl: "Jestliže kdokoliv jen trochu přijme malé útočiště u tvých nohou, ať je hmyz, červ, zvíře nebo pták, a rovněž jestli spáchá milion urážek proti Mně, ještě mu zaručím Svě dobrodiní." Když Advaita slyšel tato slova, padl k Pánovým nohám a plakal jako malé dítě, když řekl: "Cokoliv Jsi řekl, můj Pane, je jistá pravda. Nyní prosím vyslyš a splň mi jednu prosbu. Jestliže někdo zkusil následovat a uctívat mne, ale nesloužil Tvým lotosovým nohám, pak řekni, že tak zvaná oddanost ke mně nad ním zvítězí. Nemohu přijmout nikoho, kdo neslouží Tobě. Může být můj syn nebo služebník ale já ho budu považovat za velkého pomlouvače a nechci nikdy vidět jeho tvář. Proto nemohu snášet, že vidím kdokoliv nedbat Tvých lotosových nohou. Ti, kdož uctívají tebe, se stanou automaticky mými nejdražšími přáteli.

Někdy někdo může nahradit Tvoje uctívání a sblížit se s miliony polobohů, ale tito polobozi ho nikdy nepřijmou. Namísto toho jej jistě rozmačkají nějakým klamem. Všechno, co jsem řekl, nejsou mé vlastní vývody, ale je to rozsudek písem. Příběh o Sudaksinově smrti z Purán je důkazem.

Sudaksina byl syn krále Kasi. Velký oddaný Pána Šivy, byl stále ponořen v meditaci o svém Pánovi. Že byl spokojen s jeho uctíváním, Pán Šiva se mu zjevil a řekl:

"Požádej o dobrodiní a Já vyplním touhy tvého srdce. Také prováděj zvláštní jadžňu Abhicharyajna, abys ovládl mimořádné síly, ale buď velice opatrný, abys ani v nejmenším neurážel Vaišnavské oddané Pána. Jestliže to učiníš, budeš obětován."

Sudaksina neznal cestu odhalování záměrů za slovy Pána Šivy, tak řádně prováděl oběť Abhichara v souladu s příkazy jeho Pána. Plamen obětního ohně mu zjevil děsivou podobu. Vlastnila tři ruce a nohy a tři hlavy a stála přímo před ním. Řekla:

"Požádej o nějaké dobrodiní." Princ odpověděl: "Jdi a znič město Dvaraku."

Obrovský netvor se stal viditelně smutným a chápal, že princova touha nemůže být nikdy vyplněna. Nicméně odešel do Dvaraky na jeho žádost a po příchodu byl okamžitě napaden všudypřítomnou a stále bdělou stráží Dvaraky, diskem Sudarsana.

Nikdo nemůže uniknout zlobě Sudarsany a tak se obr podřídil lotosovým nohám Sudarsany a řekl: "Mocný světec Durvasa Ti nemohl uniknout a žádný nemůže jako Ty ovládnout tak velké osobnosti jako Pán Brahma a Pán Šiva; co může bezvýznamná osoba jako já dělat proti takovému vznešenému Vaišnavovi jako Ty.

Pane, nemám nyní žádnou možnost uniknout a Ty máš právo udělat se mnou, co chceš. Všechna sláva Tobě, můj Pane, který Jsi slavný jako Sudarsana. Jsi tak mocný jako můj vlastní Pán Sankara a sídlo Kršny. Všechna sláva Tobě, který přijímáš

podobu disku a jsi nejlepší mezi oddanými Vaišnavy. Vzbuzuješ strach v srdcích hříšníků a chráníš zbožné." Sudarsana byl uspokojen obrovou modlitbou a řekl mu, aby se návrat k princovi, který ho vyslal a zničil ho ohněm. Děsivý obr se vrátil k princovi do Kasi a zničil ho. Sudaksina zkoušel přehlížet Tě, můj Pane, a zkoušel uctívat Pána Šivu jadžňou, ale výsledek byl, že potkal svou smrt při této oběti. Podobně jsem viděl, že ti, kdo se přiblížili zamítnutí Tvých lotosových nohou, Jsi zničil. Jsi pro mne všechno; Jsi Pánem mého života, můj nejdražší poklad, můj otec a má matka, můj nejdražší přítel. Nemohu odpustit takový přestupek vůči Tvým lotosovým nohám. Je mnoho příkladů této věci v písmech. Král Satrajit jednou potkal Boha Slunce a přitahován třpytem jeho osobnosti ho začal uctívat. Ale pak jednou zanedbal Tvoje příkazy a kvůli tomuto přestupku byli on a jeho bratr zabiti a Bůh Slunce to všechno viděl s uspokojením od doby, kdy byl velice rozrušen, že Satrajit nedbal Tvých příkazů. Duryodhana byl učedník Pána Balaramy, ale protože Tě přehlížel, on a celá jeho rasa byli vymazáni. Hiranyakasipu se stal prakticky nepřemožitelným díky požehnání Pána Brahmy a jej učinilo drzým a nepřátelským k Tobě, tak také zahynul spolu se svou rasou démonů. Desetihlavý Ravana byl nejmocnějším králem své doby, neboť získal dobrodiní Pána Šivy. Byl urážlivý k Tobě a vyzýval Tě, tak on a celá jeho rodina byla poražena. Ó Pane, Ty jsi prvotní příčina a Nejvyšší Pán všech polobohů. Všechno a každý, chápáno a viděno očima lidí, je Tvůj služebník. Ten, kdo zkouší uctívat služebníka, ale přehlíží Pána a Mistra Osobně, pak služebník nemůže odpustit tento přestupek, takže zdánlivě přijímá uctívačovo uctívání, ale nakonec jej osobně zničí. Uctívání polobohů jako Šiva přímo bez uctívání Tebe je jako zalévání větví namísto kořenů stromu. Jsi původní příčinou Véd, bráhmanů, svátostí a zbožných činností; opovrhují těmi, kdo přehlíží Tvé lotosové nohy. Pán Caitanya velice ocenil Advaitovy vysoce důvěrné a oduševnělé modlitby a zvolal hlasem, jenž byl ozvěnou hromu: "Nyní Mne vyslyš pozorně, říkám upřímně těm, kdo Mne uctívají přímo, ale opomíjejí mé služebníky a oddané, že jsou nanejvýš opovrženíhodní darebáci, kteří by chtěli roztrhat mé tělo na kousky. Jejich uctívání je jako palčivé popáleniny na mém těle. Když kritizují a urážejí Mé oddané, Moje jméno, které vyplňuje všechna přání, nad nimi zvítězí. Tímto způsobem ukážu svůj soucit k nim. Každá živá bytost je můj služebník a tak nemohu odpustit žádný násilí na nich. Zničím každého, kdo se zkusí dotknout Mých služebníků. Co ti mám říct, Advaito? Jsi pro Mne dražší než Moje vlastní tělo a každou neúctu způsobenou tobě Já přísně odplatím. Stejně když sannyasi uráží čisté oddané, poklesne ze svého slibu a odkloní se od svých zbožných činností." Pozvedaje obě své paže Pán Gauracandra ustanovil pro svět: "Odvrhnete urážlivý postoj kritizující Vaišnavy a zpívejte svaté jméno Pána Kršny. Každý, kdo to dělá, bude Mnou jistě osvobozen." Slova Pána Caitanyi sevřela oddané vlnami nezkrtné radosti a oni vybuchli hlasitým zpěvem Pánova jména. Advaita Acarya, plačící v extázi, svíral Pánovy lotosové nohy a Pán držel Advaitu ve Svém srdečném objetí a naříkal. Advaitova láskyplná oddanost protékala celým vesmírem. Taková je zázračná povaha a činnosti Advaity Acaryi. Advaita Acarya je nerozdílný od Nejvyšší Osobnosti Božství. Kdo pak může skutečně pochopit jeho slova? Zdánlivě

urážlivé vztahy mezi Advaitou a Pánem Nityanandou může pochopit pouze ta vznešená duše, která již dosáhla stavu blaženosti nad hmotným vlivem. Slova a činnosti Nejvyššího Pána a Jeho čistých oddaných, Vaišnavů, může chápat a ocenit pouze Jejich milostí.

Diskuse takové duchovní povahy mezi Advaitou, Nityanandou a jinými oddanými může pochopit pouze Pán Ananta sám, který je vyzpívá svými nespočetnými ústy. Pán Visvambhara pohlédl na Advaitu, probouzeje Se ze svého extatického zahloubání a řekl s úsměvem: "Potrestal Jsem tě ve chvíli dětské nevázanosti." Advaita odpověděl: "Všechny takové zábavy jsou neskutečné, jejich prováděním nás klameš." Pán řekl: "Poslyš, Nityanando, musíš Mi laskavě odpustit Moje bezohledné jednání v nedospělosti." Nityananda, Haridasa Thakura a Advaita Acarya si mezi sebou vyměnili pohledy a pak vyprskli nezvládnutelným smíchem. Pán Visvambhara vždy oslovoval Situdevi, Advaitovu manželku jako matku; byla symbolem cudnosti, stále sloužila manželovi k jeho plnému uspokojení. Nyní Pán Visvambhara přišel k ní a řekl: "Jdi rychle připravit nákladnou hostinu pro Pána Kršnu a po obětování Jemu se my podělíme o Jeho zbytky." Pán pak odešel vykonat koupel v Ganze spolu s Advaitou, Haridasou, Nityanandou a jinými. Všichni byli v hravé náladě. Takové uvolnění radostí a duchovní blaženosti viděné v Pánově povaze je popsáno do detailu ve Védách. Vrátil Se domů po Svě koupeli, omyl Si nohy a sklonil Se před Pánem Kršnou. Vidíce Pána v pokorném postavení, Advaita klesl k Pánovým lotosovým nohám a Haridasa také v extázi oddanosti společně padl k nohám Advaity. Pán Nityananda pozoroval

tuto zázračnou scénu s pocitem duchovní blaženosti vzdouvající se v Něm. Tady došlo k transcendentálnímu setkání tři expanzí Božstva, spojené přímo v nejvyšším duchovním sídle. Vstáváje po složení poklon Pánu Kršnovi, Pán Visvambhara upozoroval, že Advaita Acarya byl u Jeho nohou a upadl do velikých rozpaků. Zpíval "Višnu, Višnu," s ponížeností. Pán pak uchopil Advaitovu ruku a vstoupil do jídelny s Nityanandou, Svým důvěrně okouzlejícím způsobem. Tři Nejvyšší Osobnosti usedly k jídlu. Každý z nich byl stále ovládán duchovní extází a Pán Nityananda jednal podle Svě povahy, jako vysoce neklidný malý chlapec. Před Jejich dveřmi seděl Haridasa Thakura, jenž byl duchovně unesen při pouhém spatření těchto různých transcendentálních zábav. Sita Thakurani, Advaitova manželka, nanejvýš duchovně vznešená a mnohostranná dáma, Jim sloužila vzpomínaje na Pána Hariho v každé době. Připravila jim pochoutky jako kořeněnou rýži, ghí, mléko, sladkou rýži a Oni jedli se štěstím a veselostí. Advaita Acarya se začal usmívat na Nityanandu. Oni jsou ve skutečnosti oba tatáž Nejvyšší Osobnost, ale stali se dvěma absolutními bytostmi, aby se zúčastnili a pomáhali v zábavách Pána Kršny. Zrovna ke konci Jejich jídla se Pán Nityananda stal trochu moc neklidným dítětem. Sebral rýži ze Svěho talíře a házel ji po všech okolo a pak se rozesmál dětskou radostí. Pán Visvambhara vykřikl s velkým znepokojením. Zatím Haridasa Thakura nemohl zadržet smích. Advaita předstíral, že je zachvácen vztekem a zjevil pravdu o absolutní povaze Nityanandy. Hněvivě řekl: "Tento Nityananda je opilec a Jeho společnost zkazila moji kastu! Nemůže říct, kdo je Jeho guru, nezná místo Svěho

zrození. Prostě Se sem vetřel jako sannyasi. Nikdo nic neví o Jeho kastě a rodině; pořád chodí okolo, kolébaje se jako opilý šílený slon. Předtím jedl v domech cizinců a nyní zase přišel sem, vyzkoušet se míchat s bráhmami. Říkám ti upřímně třikrát, Haridaso, že ten opilec zničí všechno." Dostává se do záchvatu falešného vzteku, Advaita ze sebe serval šaty a tleskaje rukama se vypínal nezkrotnou pýchou. Pán Visvambhara se začal usmívat na Advaitu. Taková byla jeho povaha, že oba, starý i mladý stejně shledávali Jeho názor povzbuzujícím. Nityananda také vybuchl smíchem, ukazuje prstem na Advaitu, který vypadal tak zábavně ve svém předstíraném vzteku. Po jídle, když byli zase dobře naloženi, si vypláchli ústa a ruce a potom objali jeden druhého, pociťující extatickou blaženost. Oba, Advaita a Nityananda jsou jako dvě ruce Pána Caitanyi. Není žádného nepřátelství, ale odvěké spojení mezi nimi. Jejich spory jsou předstírané a míněné na podporu Kršnových zábav; takové jsou dětské hry Nejvyššího Pána a Jeho čistých oddaných. Pán Caitanya trávil Svůj čas tímto způsobem v Advaitově domě a stržen extatickou blažeností prováděl sankirtan. Tyto nadlidské činnosti dokáže pochopit jen Pán Balarama sám, jiní nemohu změřit absolutní vznešenost povahy Nejvyššího Pána. Požehnáním Pána Balaramy je někdo schopen opakovat tyto zábavy Pána Caitanyi, protože Sarasvati devi, bohyně učenosti, zdánlivě tančí na Jeho jazyku. Všechny tyto zábavy jsem mohl sestavit, aniž bych se držel časového rozpětí; prostě je předkládám, jak se zjevily mně, což bylo umožněno pouze milostí Pána Kršny. Proto skládám poklony at nohám všech milovaných oddaných Pána Caitanyi a žádám jejich odpuštění za urážky, jež jsem spáchal v této snaze. Po několika dnech pobytu v Advaitově domě se Pán Caitanya vrátil do Navadvipy a Svého domu doprovázen Pánem Nityanandou, Advaitou a Haridasou. Když se rozlétla zpráva o Pánově návratu do Navadvipy, všichni Vaišnavové spěchali pohromadě uvidět Pána, bouřlivé potěšení bylo vepsáno v tváři každého. Pohled na měsíci podobnou tvář Pána Caitanyi okamžitě vymazal jejich soužení a oni padli k Jeho nohám a jásali. Pán byl jejich nejdražší duše; láskyplně objal každého, kdo přišel se s Ním setkat. Všichni Jeho oddaní byli Jeho vlastní expanzí; soucitní a vznešení Vaišnavové. Všichni oddaní pak skládali poklony Advaitovi, který byl příčinou příchodu Pána Caitanyi. Radostně se setkávali jeden s druhým a začali žertem hlasitě rozmlouvat o Kršnových zábavách s Pánem. Matka Saci byla mimořádně šťastná, když zase viděla svého syna a spolu s Visnupriyadevi skládala pokorné díky jejich Božstvům. Všechno to může plně popsat jen Pán Ananta sám; On je můj život a duše. Není rozdílu mezi Pánem Balaramou a Pánem Nityanandou, vyjma Jejich jména, právě jako tři různá slova dvija, vipra a brahmana znamenají jednu a tutéž věc. Ten, kdo naslouchá s oddaností těmto zábavám Pána v Advaitově domě, dosáhne nejvyšší blaženosti. Pán Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrindavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

Všechna sláva Gaurasimhovi, synovi Matky Saci. Stín Tvých lotosových nohou odhání pryč všechnu úzkost. Jsi život a duše Gadadhary Pandity, buď ke mně milostivý tak, aby má mysl byla stále upnuta ke Tvým lotosovým nohám. Pán Caitanya byl nyní plně zaujat prováděním Svých zázračných zábav se všemi Jeho společníky; někdy tančili, někdy zpívali, avšak zase plakali nebo se smáli, ale všechno to byly příznaky extatické lásky k Bohu. Jednoho dne Pán Caitanya navštívil dům Šrínivasy Pandity s Pánem Nityanandou. Když usedli, přišel Murari Gupta a posadil se k lotosovým nohou Pána Caitanyi. Potom, vzhlížeje pohledem k Jeho záři, znovu klesl před Pána Nityanandu. Pán Caitanya byl vždycky potěšen Murari Guptou, takže nyní řekl upřímně Murarimu slova: "To, že jsi právě nyní složil nejprve poklonu Mně a pak Nityanandovi, byl porušením Vaišnavské etikety. Proč sis vybral ze všech osob tuto? Tím jsi předpokládám poučil ty, kteří jsou si nevědomí těchto esoterických příkazů."

Murari odpověděl: "Jak to mohu vědět, můj Pane? Ty plně ovládáš mé srdce. Jednal jsem v souladu s tvým přáním." Pán pak řekl: "Dobře, Murari, jdi teď domů, dnes dosáhneš znalosti všeho a zítra se můžeme potkat znovu."

Murari se tvářil důstojně a s úsměvem váhavě odešel domů. Té noci ve snu viděl přicházet Pána Nityanandu oblečeného jako královského bojovníka; velké hadí kápě se vznášely nad Jeho hlavou a v rukou držel palici a pluh. Pán Nityananda vypadal přesně jako Pán Balarama. Za Ním krácející Visvambhara se usmál a řekl v jeho snu: "Nyní jsi pochopil, Murari, Jsem mladší, uvažuj o tom správně ve své mysli." Nyní se oba Nejvyšší bratři usmáli na Murariho a tím ho poučili; potom zmizeli.

Murari okamžitě vstal a začal ronit slzy; vzdychaje těžce, stále opakoval jméno Pána Nityanandy. Jeho cudná manželka se začala strachovat a prosila Pána Kršnu, zpívající hlasitě Jeho jméno. Murari byl nyní poučen, že Pán Nityananda je starší bratr a s tím vědomím šťastně spěchal setkat se s Pánem. Viděl Pána Visvambhara s lotosovými očima sedět s Pánem Nityanandou sedícím po Jeho pravici, s laskavým úsměvem zdobícím Jeho rty. Murari šel nejprve k Pánu Nityanandovi a skládal poklony Jeho lotosovým nohám a pak padl k lotosovým nohám Pána Visvambhary. Pán se usmál a vyptával se: "Murari, proč jsi jednal tímto způsobem?" Murari odpověděl: "Můj Pane, jednám v souladu s Tvojí sladkou vůlí; jako suché stéblo trávy je ohýbáno větrem, všechny žijící bytosti podléhají Tvojí neodolatelné moci."

Zase Pán řekl: "Murari, jsi Mi velice drahý, proto Jsem ti poodhalil důvěrnou pravdu o Sobě." Gadadhara, Pánův milovaný společník, sedící po Jeho levici, připravil Tambulu, oříšek pro Pána a dal Mu jej. Pán řekl: "Murari, ty jsi mocný mezi mými oddanými." Říkaje to, dal některým žvýkat betel z Jeho lotosových úst. Murari jej přijal do otevřených dlaní rukou s dychtivou úctou a když jej jedl, pocítil velkou extázi procházet svým tělem i duší.

Pán Visvambhara oslovil Murariho: "Murari, jdi si nyní umýt ruce!" ale Murari jen stíral dlaní svou hlavu. Pán vykřikl: "Teď jsi ztratil svou kastu, ty bláznivý člověče, když jsi se znečistil vložím své ruky na hlavu, když jsi přijal Moje rozžvýkané zbytky." Najednou se Pánova nálada změnila. Dostal hlad, skřípaje zuby začal hlasitě zjevovat Svou skutečnou nejvyšší totožnost. Řekl: "Sannyasi jménem Prakasananda,

žijící v Benaresu, má tu drzost zkoušet způsobit bolest Mně osobně. Je učitelem Védantské filozofie, ale nepřijímá existenci Boha, Moji nejvyšší podobu. Potrestal Jsem ho a způsobil mu nakažení leprou, avšak ani tak to nepochopil. Veškeré neomezené stvoření je projevem Mojí energie, jenže on nestydatě tvrdí, že všechno to je falešné. Murari, ty jsi můj důvěryhodný služebník, tak ti řeknu pravdu, že ti, kdo neuctívají Moji podobu, Moji osobnost, nevyhnutelně upadnou. Pán Brahma, Pán Šiva, Pán Ananta a všichni polobozi slouží lotosovým nohám Nejvyššího Pána jako svému nejdražšímu pokladu a malým dotekem Pánova těla někdo může být očištěn od všeho znečištění, ale taková Pánova podoba je popírána těmi nestoudnými darebáky. Upřímně ti stanovím, že Já, Nejvyšší Pán, Moji drazí služebníci a jejich služebníci jsou všichni manifestace Absolutní Pravdy. Moje transcendentální sídlo a činnosti jsou absolutní realita, kdokoli popírá Jejich existenci a pravdivost, skutečně působí nesčetná zranění Mému tělu. Pouhým zaslechnutím o slávě Nejvyššího Pána je všechna nevědomost vymazána, avšak ten hříšný učitel Védanty říká, že to je neskutečné. Pán Šiva vypil nektar o slávě Pána svými ušima a stal se tak opojen, že si ani nebyl vědom ztráty svého oděvu. Také velká Osobnost Pán Ananta Šéša osobně je navždy zaujat zpíváním slávy Pána. Sukadeva Goswami, Narada a jiné vznešené osobnosti zešilely sladkostí Pánovy slávy. Čtyři Védy prostě vysvětlují esoterickou povahu Pánovy transcendentální slávy. A tak, Murari, každý kdo přehlíží tyto nanejvýš vznešené činnosti a slávu Pána, nemůže nikdy ocenit skutečný účel Mého sestupu." Takto osloven, Murari Gupta tímto způsobem od Pána přijal pro celý svět nejvyšší pravdy o Jeho Absolutní povaze; Pánova podoba, oddaní, zábavy a sídlo jsou všechno absolutní realita; nešťastný nevěřící bude zničen.

Pak, když Pán Visvambhara vyšel ze Svého transu, Se dostal do Své obvyklé pokorné nálady. Láskyplně objal Murariho, nazýváje ho bratrem a řekl mu sladce: "Murari, vskutku jsi Můj čistý oddaný, proto jsi dokázal přijmout a pochopit transcendentální povahu a postavení Pána Nityanandy. Někdo může tvrdit, že je Můj oddaný, ale jestliže si udržuje jen nejnepatrnější nechuť vůči Pánu Nityanandovi, pak ho nechci. Nyní jdi domů Murari, tím sis Mne přímo koupil." Hanuman byl jen jiný oddaný Pána, který obdržel stejnou bezpříčinnou milost jako Murari. Murari Gupta, nyní plně ponořen do oceánu blaženosti, přišel domů, ukládaje Pána Nityanandu a Pána Visvambharu v tajném koutku

svého srdce. Murari pil nektar ze svého nitra a jeho chování bylo nedůsledné. Dokázal říct jednu věc, ale mlčel o něčem jiném, hlasitě se smějíc sám sobě. Bujně zvolal na svou ctnostnou manželku, aby mu předložila jídlo a ona spěchala přinést talíř. Murari Gupta, plně opojen láskou k Bohu, smíchal rýži s ghí a vykřikl, "Kršno, pojď jíst, jez!" vztáhl smíchanou rýži ve své ruce, jako kdyby ji někomu dával a začal rozhazovat rýži všude po podlaze. Jeho cudná manželka tam stála v očekávání, smála se a podávala nové zásoby čerstvé rýže svému manželovi. Věděla dobře, že její manžel je velice vznešený oddaný Pána; volala Kršnovu jméno, přivolávaje Jeho pozornost. Pán Caitanya, stále pozorný k přáním Svých oddaných, přijal všechno jídlo předložené Mu Murarim, dodržel Své slovo dané Murarimu. Pán osobně přišel do Murariho domu brzy příštího jitra. Murari neustále zpíval Kršnovu svaté jméno a

jakmile Pán přišel, složil Mu poklony a nabídl Pánovi sedadlo s velkou láskou. Když Se Pán pohodlně usadil, Murari se tázal: "Co přivedlo Pána sem?" Pán Caitanya odpověděl: "Přišel jsem, protože Mne bolí žaludek." Murari se zeptal: "Co zavinilo tuto bolest žaludku? Co Jsi jedl včera?" Pán řekl: "Můj drahý příteli! Jak to, že to nevíš? Přijal Jsem všechno, co jsi Mi předložil, říkáje: "Jez, jez!" a házel jsi jídlo po zemi. Ty jsi na to zapomněl, ale tvoje manželka viděla všechno. Od té doby, co jsi Mi ji předložil, musím přijímat odpadky. Nyní Mne musíš vyléčit, když Jsem snědl tvou rýži, neboť nejsem schopen ji strávit, ale skutečnost je, že trpím bolestí žaludku, protože Jsem snědl tvou rýži. Vím, že dostatečné pití vody je velice dobrý lék, tak od doby, co jsem snědl tvou rýži a stal se nemocným, je mi tvoje voda lékem, přeji si pít tvou vodu." Říkaje to, Pán pozvedl Murariho sklenici a vypil z ní vodu. Pán pocítuje plné uspokojení, když pije jakoby nektar čisté oddanosti Svých oddaných. Když Murari viděl Pánovu nekonečnou milost, byl tak ohromen, že upadl do bezvědomí. Všichni Murariho služebníci a příbuzní začali naříkat v božském vytržení. Všechno bylo tak zázračné: Pán, extaticky oddané pocity a čistí oddaní Pána; všechny takové oddané vztahy se mohly projevit pouze z bezpříčinné milosti Pána Caitanyi samotného. Milosti a požehnání, jež služebníci Murari Gupty přijali od Pána, nebyly nikdy viděny či uděleny žádným tak zvaným učeným Bráhmanům v Nadii. Hmotné znalosti, bohatství a vyznamenání jsou zbytečné, ale stát se jednou služebníkem služebníka Pána je odměněno největším dobrodiním, láskyplnou oddaností k Pánovi. Služebníci Vaišnavských oddaných nejsou jen tak někdo. Védská písma je popisují jako "nejvznešenější duše", a takové byly kromobyčejné činnosti Murari Gupty. Pán prokazoval Svě požehnání Murarimu neustále. Kdo slyší o této transcendentální činnosti čistého oddaného Murariho, bude vskutku zakoušet božskou lásku. Při jiné příležitosti Pán Caitanya byl v domě Šrívasy Pandity. Najednou Pána zjevil Svou skutečnou podobu jako Nejvyšší Božstvo se čtyřma rukama svírajícíma lasturu, disk, kyj a lotos; začal hlasitě volat: "Garudo, Garudo!" Jakmile to Murari Gupta zaslechl, hlasitě vykřikl a běžel do Šrívasova domě v oddaném transu. Jeho osoba se zdála pozměněna náladou Garudy a volal: "Jsem Garuda, velký oddaný!" Jak Pán zavolal Garudu znovu, Murari Gupta odpověděl, "Jsem zde, můj Pane, Tvůj služebník." Pán řekl: "Ano, ty jsi můj nositel." a Murari řekl: "Ano, ano, můj Pane." Murari Gupta pokračoval: "Vzpomínáš si, můj Pane, přenesl jsem Tě do nebeského sídla a odnesli jsme strom Parijata. Jindy jsem Tě odnesl do Vrnápury, kde jsem roztrhal na kousky Skandhova páva. Jsi znovu na mých ramenou, jsem ve Tvé službě, laskavě nasedni a přikaž mi, na kterou planetu Tě mám odnést?" Pán padl do Murariho náruče a každý plakal radostí; Šrívasův dům zvučel opěvováním Pána a Jeho oddaných, když Pán Bohyně Štěstí usedl obkročmo na Murariho ramenou. Blažený Murari obešel okolo Šrívasova stavení velkou rychlostí. Dámy vydávaly příznivé zvuky svými jazyky a všichni oddaní byli unášeni vlnami extatické radosti. Zpívali jména Boha a někteří poznamenali, "Prosím, abych nikdy nezapomněl na tuto scénu." Někteří z nich tleskali dlaněmi o stehna, jiní se srdečně smáli a říkali: "Jak zázračného Nejvyššího Pána máme!" Všichni opěvovali Pána slovy: "Všechna sláva Pánu Visvambharovi a Jeho nositeli Murarimu!" Mnoho těchto mimořádných zábav bylo ukázáno v

Navadvipu, ale osoby tolik přitahované hříšnými činnostmi nemohly vidět tyto zábavy Pána Caitanyi. Nejvyšší Pán si nevšímá těch, kdo jsou opojeni bohatstvím, luxusem, mocí a postavením; Pán Caitanya může být získán pouze neochvějnou oddanou službou. Ty šťastné zbožné duše, které uctívaly Pána po mnoho zrození, se nyní dočkaly všech těchto transcendentálních činností jako Jeho společníci a služebníci. A ti, kdo viděli tyto zábavy, pocítili soucit a pak o tom vyprávěli jiným, ale agnostici a hříšní lidé nemohli uvěřit těmto transcendentálním činnostem. V Madhya khandě této knihy najdeme vyprávění o vzletu Nejvyššího Pána Visvambhary na ramenou Murari Gupty, ale Murari je věčným služebníkem Pána a je zároveň Pánovým služebníkem v každé inkarnaci Pána. Tyto zábavy nemají začátek ani konec, podle Véd se zjevují a zase zmizí. Pán Gaurasundara vystoupil ze Svého transu a seskočil dolů z Murariho ramenou; Murari také vnitřně procítl z Garudovy nálady. Tyto důvěrné zábavy jsou příliš esoterické, aby byly pochopeny každým. Vaišnavové, kteří byli přítomni a viděli bezpříčinnou milost, prokázanou Murari Guptovi, se k němu začali modlit. Žehnali upřímně Murarimu, že je schopen zúčastnit se Pánových nadlidských činností jako Jeho nositel, jeho oddanost Nejvyššímu Pánovi tím byla korunována úspěchem. Tyto vyprávění o Murariho činnosti je plně duchovní a nekončící. Jednoho dne se Murari Gupta zabýval ve svém čistém srdci činnostmi různých inkarnací Nejvyššího Pána. Přemýšlel: "Nemohu pochopit činnosti Pána, proč koná určité věci; někdy je chrání a v téže chvíli je zničí. Tak dokud Je nyní Pán přítomen se Svými společníky a služebníky, je lépe promýšlet způsob své vlastní nápravy; například Pán zničil Ravanu a jeho celou dynastii a dobyl zpět Svou manželku Situdevi, a pak ji zase odmítl; jaká logika může přikazovat takovou činnost? Pak v jiné inkarnaci viděl, jak dynastie Yadu, kteří byli Jeho velice drazí příbuzní a přátelé, byli zničeni, viděl to a nechal to se přihodit. Proto nyní, dokud Pán je ještě tady, musím učinit přípravy k opuštění těla, čas je zralý; Pán je ještě zde." Tím způsobil tak vrtošivé myšlenky, že Murari přinesl velice rychle kráječ lastur a ukryl jej ve svém domě, říká si: "Dnes chci zbavit toto tělo štěstí." Mezitím Pán Visvambhara, který je Nadduší sídlící v srdci každého, poznal tužby Murari Gupty. Přišel okamžitě do Murariho domu. Murari uvítal Pána s velkou úctou, poklonil se Jeho lotosovým nohám a nabídl Mu místo. Pán usedl a řekl něco málo o transcendentální činnosti Pána Kršna. Murari Gupta byl nevýslovně potěšen. Pán řekl, "Murari, budu mít na tebe nějakou žádost." Gupta odpověděl: "Pane, toto tělo a duše patří Tobě." Pán se tázal: "Je to skutečná pravda?" Murari odpověděl: "Ovšem, můj Pane." Pán pak zašeptal do jeho ucha: "Dej Mi, co jsi viděl; přinese to konec tvému životu a je to ukryto uvnitř v domě, vrať Mi to!" Murari odvětil naprosto deprimován: "Běda, běda! Kdo ti mohl říct takovou lež?" Pán řekl: "Murari, vidím, že jsi velice naivní, když říkáš, že někdo jiný Mne o tom informoval. Já vím všechno: znám, kde jsi objevil tu věc a kde se nyní ukrývá." Nic není utajeno vševědoucímu Nejvyššímu Pánovi, vešel do domu a přinesl, co našel. Pán řekl: "Murari, právě vidím, jak se ke Mně chováš! Co Jsem ti udělal, že Mne chceš opustit a odejít? Jestli chceš odejít, pak kdo Mi bude partnerem v zábavách? Kde jsi přišel na tu myšlenku, kterou teď máš? Proto tě teď žádám, abys slíbil, že nikdy neposlechněš takové

vrtochy a nápady." Pán Caitanya objal Murariho a přijal jeho ruku, vložil ji na Svou hlavu a řekl: "Je lépe, abys snědl Moji hlavu, zničil Moji hlavu, než abys znovu zatoužil opustit své tělo." Chvatně se Murari vrhl na zem a slzy lásky omyly Pánovy lotosové nohy. Murari držel pevně Pánovy nohy, ale Pán jej odstrčil a vzal jej do Svého objetí, plačíc láskou ke Svému čistému oddanému. Je nemožné spočítat rozsah milostí, jež Murari přijal od Pána, ač Lakšmídevi, Pán Brahma, Pán Ananta, Pán Šiva a jiní po tom také touží. Tito polobozi jsou nerozdílní od Nejvyššího Pána Caitanyi; Védy jasně vyjadřují tuto absolutní jednotu. Skutečně, Pán Caitanya Se zjevil a stal Se Pánem Anantou Šéšou k podpoře veškeré hmotné přírody. Znovu se expandoval jako Pán Brahma, aby stvořil tento vesmír. Činnost zničení tohoto kosmického projevu svěřil jiné Své expanzi, Pánu Šivovi. Jako Pán Šéša opěvuje Své vlastní neomezené zábavy. Všichni tito polobozi jsou manifestací Pánovy moci, proto jsou nerozdílní od Něho. Oni všichni slouží lotosovým nohám Pána Caitanyi. Taková je síla jména Pána Caitanyi, že třeba když pták zazpívá Jeho svaté jméno, pak odejde přímo do nejvyššího duchovního sídla Pána Caitanyi. Kdežto když sannyasi, přes složení slibu celibátu a odříkání nepřijímá Pána Caitanyu, pak bude zrozen do naprosté nevědomosti zrození za zrozením. Takový sannyasi je ve skutečnosti darebák v rouchu kajícníka a jeho činnosti jsou pokleslé povahy. Védy ho definují jako "potměšilého." Písma odsuzují takovou potměšilou mentalitu. V Padma Puráně se říká: "Snadno rozeznatelný a nestoudný hříšník je v mnoha směrech lepší, protože pouze sám upadne do hlubin zkaženosti; kdežto hříšný člověk v postavení světce je špatný, protože sám upadne spolu se všemi svými následovníky do nejtemnějšího pekla." Ještě: "Darebáci přepadají své oběti na osamělých místech, zkoušejí je ohrozit zbraněmi a jinými záludnými způsoby, ale podvodný světec užívá sladká slova vzbuzující sentiment u lidí a pak je oklame a postupně jim sebere jejich bohatství." Šrímad Bhagavatam říká: (SB 12:3:38) "(V Kaliyuze) budou šúdrové předstírat, že přijali život v šatě kajícníků a vyžadovat proto soucit. Ti, kdo jsou neznalí písem a duchovních znalostí, budou sedět na Vyasaasanu a dávat příkazy lidem."

Lidé dychtivě naslouchají duchovním příkazům lidí, soudíce jen podle jejich zjevu, ale namísto vědomostí uslyší od podvodníka urážlivá slova zaměřená proti skutečně svatým osobám a kvůli tomuto přestupku jsou svrženi do pekla. Védy jasně popisují, že když někdo poslouchá kritiku Vaišnavských oddaných Pána, pak ztratí všechnu svou nashromážděnou zbožnost a je uvržen do odporného postavení života, zrození za zrozením. Darebák trpí jeden život v pekle, kdežto pomlouvač Vaišnavů jde do nekončících trápení, ten darebák je mnohem lepší než ten, kdo uráží Vaišnavy, tedy Pána Višnu Osobně. Všechno, od nejvyšší po nejnižší žijící bytost, je projevem energie Pána Kršny, proto Kršna nemůže odpustit násilí či urážky zaměřené proti komukoliv. A když někdo bez urážek zpívá Kršnovo jméno, pak ho Kršna určitě velice brzy osvobodí z hmotných pout. Člověk může být dobře znalý ve všech čtyřech Védách, ale dokud si udržuje urážlivý postoj vůči Vaišnavům, pak je věčně zatracen do nejhoršího druhu pekla. Člověk může studovat Šrímad Bhagavatam kvůli smyslovému uspokojení, ale je-li tímto způsobem sveden, spáchá urážku svatých

nohou Pána Nityanandy a tím se uvrhne do velkých neštěstí pro sebe. Pán Caitanya milostivě zjevil Své transcendentální zábavy v Navadvipu, avšak pomlouvači nejsou dostatečně šťastní, aby jim věřili nebo je pochopili. Takže pro ty, kdož jsou přitahováni k lotosovým nohám Pána Caitanyi, jejich společnost není vášnivě vytoužená. A stejně nežádoucí je společnost těchto jogínů, mistrů všech osmi mystických dokonalostí, jestliže nejsou ochotni se podřídít lotosovým nohám Pána Caitanyi. Pán Caitanya se nakonec utišil, upokojil Murari Guptu a tím potěšen přišel domů. Tímto způsobem Murari Gupta získal Pánovu společnost a zábavy. Tak zázračné byly zážitky a štěstí Murari Gupty, že nejsem schopen to plně popsat. Bylo pouze milostí Pána Nityanandy samotného, že jsem uslyšel a pochopil něco málo o slávě Vaišnavů. Ať je Pán Nityananda mým věčným mistrem; je Jeho milostí, že jsem schopen rozvíjet přitažlivost k Pánu Caitanyovi. Všechna sláva Pánu Caitanyovi, synu Jagannathy Misry; nechť můj milovaný Nityananda usedne na trůn jako korunní klenot mého srdce. Moje největší naděje je, že Pán Visvambhara je nejdražší mému milovanému Nityanandovi Prabhu. Pán Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 21

Všechna sláva Pánu Visvambharovi, životu Nityanandy, mistru Gadadhary Pandity a Pánu Advaity Acaryi. Je nejsrdečnější objekt lásky Šrínivasy a Haridasy Thakury, uctíváný Pán Gangadasy Pandity a Vasudevy. Ať je Pán opěvován spolu se všemi Svými věčnými služebníky a společníky. Každý může snadno dosáhnout čisté oddanosti jen vyslechnutím zázračných zábav Pána Caitanyi. Navadvipa viděla svého Pána Visvambharu provádět Jeho nekonečné zábavy s Gadadharou Panditou, Nityanandou Prabhu a jinými.

Jednoho dne se Pán procházel se Svými společníky. Rozhodl se navštívit Maheswaru Visvarada, který žil nedaleko břehu Gangy. Napravo od tohoto místa bylo sídlo Devanandy Pandity, moudrého bráhmanského učence, který toužil po osvobození. Byl učený, odříkavý a od svého zrození nevšímavý k hmotnému životu. Byl také učitelem Šrímad Bhagavatamu, ale nešťastně zbaveným vroucné oddanosti. Lidé ho nazývali člověkem dobře znalým Šrímad Bhagavatamu, ale ve skutečnosti nebyl obeznámen se skutečným obsahem Bhagavatamu kvůli skutečnosti, že stálý oddaný cit k Pánovi se neprobudil v jeho srdci. Ještě měl příležitost pochopit transcendentální pravdu Bhagavatamu. Navzdory své znalosti Bhagavatamu nebyl umístěn v oddané službě; pouze Kršna věděl, za jaké urážky obdržel takové neštěstí.

Nějakou neznámou shodou okolností Pán se Svými společníky pobýval v Devanandově domě, když vyučoval Šrímad Bhagavatam. Pán Visvambhara, Nadduše v srdci každého a Absolutně všemocný Nejvyšší Pán, vyslechl jeho výklady, které byly zbaveny zmínky o procesu oddané služby. Rozhněván tím Pán řekl: "Co to ten bláznivý člověk říká? Je docela nevědomý o podstatě učení Šrímad Bhagavatamu. Co dobrého může povídat o Bhagavatamu? Šrímad Bhagavatam je

knižní inkarnace Pána Kršny. Konečný cíl Šrímad Bhagavatamu je oddaná služba Nejvyššímu Pánovi; Védská písma stanovila, že Bhagavatam nepochybně stanoví nutnost láskyplného příbuzenství s Nejvyšším. Čtyři Vědy se podobají džbánu jogurtu, jež stloukání proměnilo na máslový krém, jímž je Šrímad Bhagavatam. Tento jogurt byl stlučen a podáván Šrílou Sukadevou Goswamim a byl přijímán Pariksite Maharajou. Sukadeva Goswami je Mi velice drahý a je plně obeznámen s esoterickou pravdou zjevenou v něm, která zakončuje popis Mého absolutního postavení a povahy jako Nejvyšší Osobnosti Božství. Kdokoliv dělá nějaké rozdíly mezi Mnou, Mými čistými oddanými a Šrímad Bhagavatamem, je navždy zatracen."

Ačkoliv Pán řekl tato slova hněvivě, shromáždění Vaišnavští oddaní byli velice potěšeni, když to uslyšeli. Pán pokračoval v hovoru: "Tento blázen nezná nic o Bhagavatamu. Neúnavně zkouší vysvětlovat Bhagavatam bez zmínky o oddané službě. Dnes chci roztrhat na cáry jeho knihu." Rozhněvaný Pán Visvambhara vypadal jako ukvapený, nedokázal Se ovládnout a Vaišnavové shromáždění okolo Něho Ho uklidňovali. Celý rozsah Védských písem opěvuje Šrímad Bhagavatam jako nejvznešenější teosofickou literaturu: esoterická pravda obsažená v této velké literatuře je nezměřitelná světskými učenici a materialistickými lidmi. Ten, kdo tvrdí, že "plně pochopil" Šrímad Bhagavatam, zcela ztrácí pravdu této knihy, kterou vysvětluje. Ale ten, kdo porozumí, že Šrímad Bhagavatam hovoří o nepředstavitelné Nejvyšší pravdě, automaticky přijme esenci oddané služby Nejvyššímu Pánovi. Devananda Pandita byl moudrý učenec, jakých je mezi vzdělanými pouze hrstka. Tak všichni ti, kdo uznávají takové světské učence, nechápající Šrímad Bhagavatam budou také potrestáni Bohem smrti Yamarajou. Ani když je někdo vykladač Šrímad Bhagavatamu a učí jiné, potom zmate jejich duchovní pochopení, jestliže znevažuje Pána Nityanandu, jenž je konečným útočištěm pro veškerá stvoření.

Pán měl rád chodit po Navadvipu doprovázen Svými společníky. Jednoho dne přišli do blízkosti hradeb města a dostali se blízko k místu pro opilce. Jak ucítil alkohol, připomnělo mu to Barumu, podobně otrávenou pitím přineseným včelami, že je taková favoritka Pána Balaramy. Pán byl okamžitě překonán citem Pána Balaramy. V transu hlasitě volal na Šrívasu Panditu: "Najdi tu šťávu". Když Pán vyzval Šrívasu, ten padl k Jeho nohám a žádal Ho, aby nechtěl ten nápoj.

Pán řekl: "Což Já také mohu být omezován příkazy a zákazy?" Ale Šrívasa Pandita pokračoval v odvracení Pána od Jeho rozhodnutí. Šrívasa Pandita vysvětlil: "Jsi otec Vesmíru a dokonalý příklad, jestliže ty přestoupíš společenské zákony, pak kdo je ještě bude dodržovat? A ti, kteří tě z hlouposti chtějí kritizovat, budou určitě mít obtíže a život v trápení. Jsi symbolem věčných zbožných principů, kdo bude schopen zdůvodnit Tvé zábavy tak, jak Jsi nám to ukázal? A proto teď, jestliže budeš naléhat na vstup do domu opilců, pak já se chci vrhnout do Gangy." Pán nikdy neponižuje sliby Svých oddaných; nyní Se blahovonně usmál, když slyšel Šrívasova slova. Pán řekl, "Nechci jednat proti tvému přání, nebudu chtít šťávu." Pán postupně vnitřně vyšel z nálady Pána Balaramy a pokračoval Svou cestou. Když opilci z hospody viděli Nimaie, rozhněvali se a volali hlasitě za Ním: "Hari! Hari!" Jeden z nich řekl: "Ano, Nimai Pandit je dobrá a vážená osoba, zachováme se jako On a celou cestu

budeme zpívat a tančit." A několik jich vstalo, kolébaje se a tleskaje rukama začali skákat okolo a dělali pokusy tančit; zkoušeli jít dál a potkat Nimai na ulici. Opilci byli nyní dobře zpracováni a zpívali: "Haribol, Haribol, Jai Narayana!" a tančili z velké radosti. Místo opilství se stalo dějištěm hlasitého radostného zpěvu Božího jména, takové následky nejsou pochopitelné, dokud někdo neuvidí Nejvyššího Pána Višnu a Jeho čisté oddané Vaišnavy. Pán byl potěšen opilým úsilím opinců, zpívajících svaté jméno a srdce Šrívasy Pandity tonulo v slzách štěstí, když viděl takovou transcendentální ukázkou Pánovy moci. Opilci byli velice šťastní, že viděli Pána Caitanyu, ale závistiví lidé hledají chyby a kritizují Pána. Ti, kdo se stanou rozhořčení, když uslyší o slávě Nejvyššího Pána, nikdy nepoznají žádnou radost v žádném zrození. Proto skládám své poklony každému, kdo se drží Nejvyššího Pána s vírou, ať by byl opilec. Pán požehnal opilce Svým pohledem a odešel. Když ušel nějakou vzdálenost, Pán uviděl Devanandu Panditu přicházet z opačného směru. Když Ho Pán viděl, pocítil vztek, vzmáhající se v Ném. Pán Gauracandra si vzpomněl, že někdy dávno Devananda Pandita spáchal bolestný přestupek proti Šrívasovi Panditovi. (V době, kdy se tento incident udál, Pán Visvambhara ještě nezjevil Své sankirtanové zábavy. Svět byl natolik stržen hmotnými činnostmi, že nepěstoval věčné láskyplné příbuzenství s Nejvyšším Pánem; všichni oddaní Pána kvůli tomu cítili malomyslnost. Ačkoliv někteří učenci vyučovali o Šrímad Bhagavatamu a Bhagavad Gítě, žádný učitel ani posluchač nepřijal ani neocenil oddanou náplň těchto textů. Devananda Pandita také vyučoval Bhagavatam v těch dnech. Byl velice učený a vznešený, lidé si ho vážili. Vyučoval nepřetržitě o Bhagavatamu a dodržoval přísný slib celibátu jako sannyasin. Jednoho dne, když vyučoval o Bhagavatamu skupině studentů, Šrívasa Pandita prahнул po zaslechnutí transcendentálního zvuku Bhagavatamu, přišel a usedl mezi posluchače. Každá sloka Bhagavatamu je nasycena nektarem lásky k Bohu; když vstoupily do uší Šrívasy Pandity, jeho srdce se roztavilo v láskyplné extázi. Začal naříkat a viděl s bolestí, že studenti okolo něho jsou světští agnostičtí logici, kteří se cítí rušeni Šrívasou Panditou a říkají: "Ten muž dělá potíže, nemůžeme studovat v tomto ovzduší, to je pro nás ztracený čas." Šrívasa Pandit je velice drahý Pánu Gauracandrovi a vysoce vznešený Vaišnava, který může vysvobodit celý svět; nebyl si vědom svého stavu a z extatické lásky mu vytryskly nezadržitelné slzy. Studenti se pak domluvili mezi sebou a vyhodili Šrívasu Panditu z domu. Devananda Pandita neřekl jediné slovo na protest; když učitel je zbaven oddaného chápání, jeho studenti se také domnívají totéž. Když Šrívasa Pandita vystoupil ze svého extatického transu a vrátil se domů, jeho city byly dotčeny. Nadduše Pán Visvambhara v každém srdci si všechno poznamená a posoudí činy všech. Nyní, když Pán Visvambhara uviděl Devanandu Panditu, snadno si celou událost vybavil ve Své mysli. Pán ho ocenil rozzlobenými slovy: "Jsi zde, Devanando! Slyšel jsem, že hodně diskutuješ o Šrímad Bhagavatamu. Jeden oddaný jménem Šrívasa Pandita přišel jednoho dne vyslechnout tvoji lekci, ale byl vyhozen ven před dům tvými studenty. Zatím byl stržen zábavou Kršny. Jaký byl jeho hřích? Ten, kdo je pohnut duchovním citem k pláči, když slyší Bhagavatam, si váží vztahu láskyplného příbuzenství s Kršnou, musí zakoušet takové

opovržení a být vyhnán? Tentýž oddaný, který tak dychtivě touží po Gangadevi, sám byl ztýrán tak urážlivým způsobem tebou a tvými agnostickými studenty. Můžeš být učitelem Bhagavatamu, ale neobdržel jsi ani špetku zbožnosti, potřebnou k porozumění skutečného významu Šrímad Bhagavatamu. Když jej někdo přijme ke svému plnému uspokojení, pouze tehdy pocítí přátelský postoj ke světu okolo sebe. Tak i ty, ačkoliv poučuješ jiné o Bhagavatamu, sám nemůžeš přijmout jeho božský nektar, jenž může dát někomu neomezené štěstí." Devananda Pandita, jenž byl vskutku učený bráhman, vyslechl každé slovo a pociťoval veliký stud, takže nemohl mluvit. Pán Visvambhara dokončil Svůj trest a odešel, Devananda Pandita také odešel ze svého domu a cítil se zlomený a sklíčený. Ačkoliv Pán potrestal Devanandu, je přesto velice šťastná duše, protože být potrestán Pánem Caitanyou je vzácné požehnání. Stejně ti démoni, kteří byli zabiti Pánem, dosáhli duchovního světa. Ten, kdo důvěřivě a upřímně přijímá Pánův trest, je brzy požehnan čistou oddanou službou Jemu, kdežto jiní, kdo nedbají Pánova hněvu, upadnou do věčného zatracení. Pán Kršna Se zjevuje ve čtyřech zvláštních podobách, jako Šrímad Bhagavatam, Tulasi, Ganga a čistý Bhagavata oddaný; Kršna je přímo přítomen v nich ve své původní podobě. Kdežto božská podoba Pána musí nejprve být vyvolána mantrami, neboť na požádání Pán přijímá tuto božskou podobu, pouze pak v božstvech může být uctíván v chrámu nařízenými rituály. Védy nás ujišťují o tomto faktu. Zábavy Pána Caitanya jsou bezpříčinné, bez začátku či konce; nějak jsem zkusil popsat jejich některé události. Skládám své poklony nohám všech oddaných Pána Caitanyi, aby moje urážky mohly být odpuštěny. Všechny tyto zábavy Pána, jak jsou zjeveny ve verších Madhya Khandy jsou ukázkou nektaru, který může osladit hořkost nevíry uvnitř v srdci. Ať Pán Nityananda, který je tak drahý Pánu Caitanyovi, mne nikdy neodmítne přijmout v útočišti Svých lotosových nohou. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše, a já, Vrndavana dasa, pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 22

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, jenž je oceánem milosti, krásný syn Matky Saci a Šrí Jagannathy Misry. Je znám jako Šrí Kršna Caitanya, stéká jako déšť a prokazuje dobrodiní živým bytostem rozdáváním svatého jméno "Kršna".

Navadvipa viděla nekonečné transcendentální zábavy Pána, když Se zjevil se Svými společníky jako Nityananda Prabhu, Gadadhara Pandita a jiní. Nyní se Pán vrátil domů po potrestání Devanandy Pandity. Devananda se také vrátil domů ve stavu prudké duševní agónie, příčinou všeho jeho utrpení bylo, že se sdružoval příliš důvěrně se světskými studenty a učiteli. Ačkoliv jiní považovali Devanandu za světce, uprchl z blízkosti Pána Caitanyi, nebyl dost čistý, aby zůstal v Pánově přítomnosti. Nejvyšší Pán Visvambhara je dosažitelný pouze milostí svatých Vaišnavů. Někdo může zpívat Pánovo jméno a provádět odřikání, ale jestliže se takovým činností nedostává oddanosti, potom jsou bezúčelné. Člověk si může připadat jako přitažlivý Pánovou milostí v očích veřejnosti prováděním nějaké

oddané činnosti, ale ve skutečnosti je zbaven každé formy duchovní extáze. To nejsou moje slova, jen opakuji, co Vědy stanoví, a Pán Caitanya Osobně podal tento rozsudek.

Matka Saci, v jejímž lůně Se Nejvyšší Pán Gauracandra zjevil, se přiznala ke všem předešlým urážkám, jež spáchala proti svatým Vaišnavům. Pán osobně očistil Svou matku od těchto urážek a naučil ji vědě o láskyplné oddané službě Pánovi. Drazí čtenáři, poslyšte pozorně toto zázračné vyprávění, které vám zmírní každý způsob hříchu Vaišnava-aparadha. Jednoho dne Pán Caitanya usedl na trůn božstev. Pozvedl podobu Pána Salagram sila do Své náruče a zjevil Svou Nejvyšší Absolutní podobu. Řekl: "Jsem Nejvyšší Pán Narayana Kršna, jenž se v Kaliyuze zjevil v podobě svatého jméno, Já Jsem přemostil oceán ve Své inkarnaci Pána Ramacandry. Spočíval jsem v mléčném oceánu na Mém lůžku z Ananty Šéši, když hlučný zvuk výkřiků Advaity Acaryi neboli Nady, volané ke Mně ze Země, Mne probudily. Důvod Mého sestupu v této inkarnaci je to štědře rozdávat lásku k Bohu. Ó Nado a Šrívaso, žádám, abych ji mohl dát vám všem tady." Jak Pán Nityananda viděl toto zjevení Pána, okamžitě držel otevřený slunečník nad hlavou Pána Caitanyi. Gadadhara Pandita spěchal připravit betel pro Pána a jiní začali ovívat jačí ohánkou nebo čamarou okolo Pána. Pán prokázal Svou bezpříčinnou milost každému a oddaní získali každý to, po čem toužilo jejich srdce. Každý oddaný měl různé důvody, oč žádat dobrodiní od Pána. Někdo řekl: "Můj otec je ničema, jestli může být napraven, bude to pro mne velká úleva." Někdo žádal požehnání pro svého gurua nebo učedníky, syna či manželku. Pán Visvambhara, který nikdy nepřehlíží upřímné modlitby Svých oddaných, vyplnil každé jejich přání s láskou k Bohu, usmívaje Se na ně blahovlně.

Šrívasa Pandita, vznešená osobnost, potom řekl: "Můj Pane, velice toužíme, abys požehnal Matku Saci láskou k Bohu." Pán odpověděl: "Prosím, nežádej to ode Mne, nemohu ti to splnit. Ona spáchala urážku proti Vaišnavskému oddanému, proto je zbavena lásky k Bohu." Znovu Šrívasa Pandita řekl: "Taková slova nás okrádají o všechnen náš životní vzduch, můj Pane. Ona Tě zrodila ve svém lůně, Tebe, který Jsi Nejvyšší Pán. Nemohu vědět, proč jí odmítáš Svou milost. Ona je náš celý život a duše, Vesmírná matka. Ó Pane, prosím odlož Svůj klam a buď k ní milostivý. Ty, můj Pane, Jsi její syn a ona je matka veškeré existence, tak jak může syn považovat matčiny činnosti za urážlivé? A jestli spáchala chybu proti Vaišnavům, potom to přehlédni a odpusť jí." Pán odpověděl: "Mohu jí správně poručit, ale nejsem schopen odpustit jí Vaišnava-aparadhu. Musí jí odpustit ten, koho sama urazila, nikdo jiný to nemůže udělat, že. Víš dobře, jak Durvasa Muni byl očištěn za svou urážku Krále Ambarisy. Ona spáchala urážku proti Nadovi, Advaitovi; může jí odpustit, bude-li chtít a učiní ji příjemcem Pánovy sladké milosti. Mohu tě ujistit, že obdrží lásku k Bohu ve chvíli, kdy přijme prach z lotosových nohou Advaity Acaryi a pomaže jím svou hlavu." Oddaní okamžitě doprovodili Matku Saci za Advaitou Acaryou a všechno Mu vysvětlili. Když to Advaita Acarya slyšel, připomněl jim, že Pán Višnu je zachránil od neštěstí a odvětil jim: "Chcete mi otevřeně zamotat hlavu, ona je matka mého Pána a mistra, stejně dobrá jako moje matka. Je to prach jejích nohou,

který musí ozdobit mou hlavu; ona není obyčejná osoba, já ani nemohu změřit její postavení. Je vtělením oddané služby, Vesmírnou matkou, jak bych se k ní mohl obrátit a říct tato slova! Jestliže někdo použije její jméno jenom z nějakých hmotných důvodů, pak je vysvobozen od všeho utrpení. Matka Saci či Ai je nerozdílná od Gangadevi, je tatáž osobnost jako Matka Yasoda a Matka Devaki." Když Advaita odhalil pravdu o Matce Saci, padl v bezvědomí na zem v duchovní extázi. Když poznala, že příhodná chvíle nadešla, Matka Saci rychle vyšla z vnitřního pokoje a přijala prach z nohou Advaita Acaryi, aby jej umístila na svou hlavu.

Matka Saci, velice vznešená Vaišnavská oddaná, vybavená dokonalou oddaností, také padla na zem v bezvědomí, pociťujíc božskou blaženost, když vložila prach Advaitových nohou na svou hlavu. Všichni oddaní vykřikli radostí, že jsou schopni vidět tak jemné duchovní výměny vztahů mezi vznešenými osobnostmi.

Pán sledoval veškeré dění ze Svého trůnu a byl spokojen se Svou matkou. Řekl: "Nyní, když jsi se zbavila své urážky Advaity Acaryi, jsi požehnána láskou k Bohu." Oddaní reagovali radostně na Pánova slova. Nejvyšší Pán jednal jako poučující duchovní mistr a upozornil všechny, aby se vyhnuli urážce Vaišnavy; použil Svou vlastní matku jako nástroj k poučení ostatních. Podle Písem třeba nejmocnější člověk je zničen Vaišnava aparadhou. Když někdo přehlíží příkazy písem a spáchá Vaišnava aparadhu, bude mít obtížný, pekelný život hříšníka život za životem. Co pak říct o jiných, když vlastní matka nejmocnějšího Pána Caitanyi dostala za úkol spáchat Vaišnava aparadhu? Když někdo skutečně promyslí, jaká byla Vaišnava aparadha Sacidevi, pak bude shledána nevinou, neboť Pán způsobil její vinu. Proč Mu lidé říkají "Advaita", což znamená neduální; z jakého podnětu Mu Matka Saci řekla "Dvaita" neboli duální? To je celý příběh, který obsahují Visvarupovy transcendentální zábavy. Visvarupa byl velice vznešená osobnost, Pánův starší bratr. Obdržel všechny překonávající vzhled, byl nenucený a silný. Dobře znalý všech oborů filozofie a písem, byl ušlechtilý a klidný. Je nerozdílný od Pána Nityanandy. Nikdo nemůže změřit Jeho rozborů a výkladů písem, ještě když hrál roli dítěte s jinými dětmi.

Jednoho dne byl Šrí Jagannatha Misra pozván na shromáždění bráhmanských panditů. Vzal svého syna Visvarupu s sebou. Všichni tam přítomní byli šediví vzdělanci a záludní logici. Byli oslněni, když viděli toto malé, ale krásné a přitažlivé dítě. Jeho zářivá osobnost jim připadala, že zastínila jejich vážnost a cynismus. Jeden z panditů se na Něj obrátil s otázkou: "Jak dlouho jsi studoval, mládenče?" Visvarupa odpověděl: "Málo od všeho." Nikdo nepochopil jeho trochu drzou odpověď, ale Jeho otec tím byl přiveden do rozpaků. Když se vrátili domů ze shromáždění, Šrí Jagannatha Misra udeřil svého syna. Káravě Mu řekl: "Proč jsi neřekl jasně jména knih, jenž jsi prostudoval, namísto toho povídání v kruzích. Jsi určitě učiněný blázen, když jsi v tom učeném shromáždění tak pokazil moji pověst." Vrátili se domů, ale Jagannatha Misra byl ještě zachvácen vztekem. Visvarupa Se rozhodl jít zpět do shromáždění. Přišel sám a řekl bráhmánům: "Nikdo z vás Mi nepoložil žádný dotaz, když Jsem odpověděl na vaši otázku, Můj otec byl velice rozzloben Mojí odpovědí a vašim mlčením. Tak nyní prosím, klad'te Mi nějaké otázky tak, abych mohl dát Svoji

odpověď na vaše dotazy. Učenci se blahosklonně smáli, že jsou považováni za málo vzácné. Jeden z nich řekl, "Dobře, mládenče! Co Jsi dnes nastudoval?" Visvarupa jim vysvětlil několik aforismů z logiky a oni ocenili a chápali Jeho pojetí. Řekli: "Vysvětlil Jsi nám aforismus dobře." Visvarupa odpověděl: "To je bluf. Nepochopili jste nic." Všechny logické vývody, jež stanovil, Jím byly zas vyvráceny k naprostému úžasu učenců. Udělal to dvakrát, pokaždé předložil nové závěry a potom je zase vyvrátil. V omámeném stavu přiznali: "Ano, Jsi nanejvýš inteligentní!", ale nebyli schopni poznat pravdu o Něm a Jeho slovech vlivem Pánovy iluzorní energie. Ačkoliv Visvarupa byl přímo v jejich středu, nic o Něm nevěděli. Veškerá společnost je tak opilá hmotnými činnostmi, že jsou neteční k opěvování a neoceňují Vaišnavský transcendentální stav. Byli připraveni vykonávat hezky světské povinnosti jako narozeniny nebo svatby jejich synů, ale nikdo nezvedl prst, aby uctíval Kršnu či učinil Kršnu středem života. Všichni učenci a učitelé se pyšnili svojí schopností argumentace založené na logice a důmyslu, ale nikdo z nich se nesnažil pěstovat vědomí Kršny nebo oddanost k Bohu. A jestli několik mezi nimi přijímalo Bhagavad-Gitu, pak namísto aby vysvětlovali její pravdivou náplň, oddanost Bohu, trávili čas v suchých spekulacích. Visvarupa chodil od jednoho shromáždění do druhého, jedné školy k jiné, ale ať kamkoliv vešel, o oddanosti k Bohu nikdo nechtěl diskutovat, vrhaje Ho do hlubiny beznaděje. Advaita Acarya tehdy vyučoval z knihy "Yoga Vasistha", jejíž pojetí impersonalistické filozofie Advaita Acarya vysvětlil ve světle oddané služby Kršnovi. Kdo mohl pochopit Advaitovo učení, ten ho přijímal jako předního mezi Vaišnavy. Pro Visvarupu byl Advaita Acaryi ve společnosti pouze jediný, kdo Mu dal jemné uspokojení. Visvarupa strávil tolik času, jak jen mohl s Advaitou a Advaitu těšila Visvarupova společnost a výměna oddaných vztahů s Ním. Visvambhara byl tehdy krásný malý chlapec, čiperný a svěží. Jednoho dne Jej Matka Saci poslala zavolat Visvarupu a řekla: "Spěchej a vyříd' Svému bratrovi, ať okamžitě přijde!" Visvambhara běžel zčerstva do domu Advaity Acaryi. Nalezl mnoho vznešených oddaných včetně Šrívasy Pandity, seděli okolo Advaity Acaryi. Se sladkým úsměvem Visvambhara řekl: "Ó bratře, prosím pojd' rychle přijmout Svoji svačinu!" Maličký Visvambhara byl tak přitažlivý, že každý byl okouzlen Jeho mimořádně krásným vzhledem, zapomněl na všechno a vpil se do Jeho krásy svýma očima. Každodenně sem malý Visvambhara přicházel pod záminkou zavolání staršího bratra. Advaita Acarya, když viděl chlapce, začal rozvažovat ve svém srdci: "Ten krásný mladík mi ukradl srdce! To musí být Pán mého srdce, kdo klame moji mysl Svou vybranou krásou, nikdo jiný mi to nedokáže udělat." Pán Visvambhara je Nadduše uvnitř každého srdce, tak když pochopil Advaitovu myšlenku, rychle odběhl. Visvarupa začal trávit víc a víc času ve společnosti Advaity Acaryi, přijímal transcendentální chvíli s ním za uvolnění od všeho hmotného zatížení. Detaily vyprávění o Visvarupových neomezených zábavách jsou zmíněny dříve v prvním svazku. Z vůle Prozřetelnosti Visvarupa opustil domov a přijal sannýasa, řád žebráků. Jeho jméno nyní bylo Sankararanya. Visvarupa přijetím odříkavého řádu způsobil nesmazatelné stopy prudkého odloučení v jemném a zranitelném srdci Saci devi. Když pominula bolest prvních dní po Visvarupově odchodu a pobledla tupá

malomyslnost pokoření, Matka Saci tiše promýšlela následující úvahu: "Advaita, když můj syn byl s ním v blízké společnosti, musel ovlivnit Visvarupu, aby přijal řád odříkání." Matka Saci nikdy neřekla tyto myšlenky nahlas, pamětlivá, aby nespáchala Vaišnava aparadha, tiše snášela svůj osud. Potom postupně začala hledat útěchu v malém Visvambharovi a On zdánlivě porozuměl zármutku Své matky, mohl jí dát mnoho radosti, zvolna vyplňoval prázdnotu, jež zůstala po Visvarupově odchodu. Potom uběhl nějaký čas a Visvambhara dospěl v mladého muže. Také začal trávit více času ve společnosti Advaity Acaryi. Zůstal krátkou dobu doma se Svou mladou a trpělivou Lakshmi priyou, ale trávil dlouhé hodiny v Advaitově domě. Smutek způsobil, že Matce Saci svitlo, že její syn bývá stěží doma a často byl viděn v Advaitově domě. Usoudila: "Advaita Acarya mi také sebere tohoto syna, jako minulého." Tak ze zoufalství a trápení Matky Saci vytryskla slova: "Světů může být znám jako "Advaita" neboli neduální, ale pro mě je "Dvaita" neboli plný dvojakosti. Již sebral mého měsíci podobného zářivého syna a teď nechce nechat ani toho malého v klidu. Jsem bídná matka, nikdo se mnou nemá žádný soucit. Ten Advaita mě oklamal." To bylo všechno, co Matka Saci řekla, co je pokládáno za tak urážlivé, co Pán považoval za její neschopnost prokazovat oddanou službu Nejvyššímu Pánovi. Někteří lidé dělají hloupou chybu, za kterou budou brzy mít obtíže, zkoušejíce porovnávat Vaišnavy, považující jednoho za většího Vaišnavu než druhého. Pán Caitanya učinil Svou vlastní matku nástrojem poučení celého světa, jak se vyhnout a osvobodit od Vaišnava aparadhy. Když někdo nechce dbát výstrahy Pána Caitanyi a učení o Vaišnava-aparadhe, pak zůstane zcela nevědomý o urážce a tím utrpí hrozné následky. V této souvislosti může být řečeno několika slovy, proč Pánu Caitanya zjevil tuto zábavu. Pán Caitanya, Nejvyšší Pán je znalý minulosti, současnosti i budoucnosti. Věděl, že v budoucnu někteří špatně smýšlející lidé budou zkoušet vyvodit z této situace vlastní osobité výhody. Nesprávně považují Advaitu Acaryu za Nejvyššího Pána Kršnu a tím znesvěcují příkazy čistých Vaišnavů a páchají bolestné urážky. Tito hříšníci se budou zkoušet bránit proti těm, kdo správně stanoví, že Advaita je "čistý Vaišnavský oddaný". Ačkoliv mohou tvrdit, že jsou následovníky Advaity Acaryi, nikdo je nemůže zachránit z čelistí hrozícího zničení, ani Advaita Acarya sám.

Pán Caitanya věděl, že se přihodí brzy v budoucnu, že bude muset potrestat vlastní matku v přítomnosti vznešených Vaišnavů jako Advaita Acarya. Duchovní mistr také nemůže ochránit vlastní učedníky proti hněvu Pána, jestliže jeho učedník spáchá Vaišnava aparadhu. Ve skutečnosti Guru takového učedníka se sám těžce pokouší ochránit od následků Vaišnava-aparadhy. Je-li Guru ve velice vznešeném stavu oddanosti, pak se může ochránit sám, ale když není tak vznešený, pak spolu s učedníky upadne do pekla. Tak ti, kdo zkoušejí opěvovat Advaitu Acaryu jako Nejvyššího Pána, namísto co by si ho vážili jako vznešeného Vaišnavy, ve skutečnosti ho kritizují a zneuctvují. Jaká větší čest může někomu přináležet, než být znám jako společník Nejvyššího Pána Caitanyi? Pán Caitanya ovšem nemůže být ustanoven bez nerozdílné znalosti o Pánu Nityanandovi, jenž Je Nejvyšší Pán Osobně. Člověk může poznat Nejvyšší Absolutní postavení Pána Caitanyi pouze

milostí Pána Nityanandy. Pouze milostí Pána Nityanandy může někdo poznat skutečného Vaišnavu a pochopit jeho transcendentální postavení. Bez sladké milosti Pána Nityanandy není pro nikoho cesty vysvobození z trestu za Vaišnava-aparadhu a pouze Jeho milostí někdo rozvine náladu láskyplné oddanosti k Nejvyššímu Pánu. Skuteční následovníci Pána Nityanandy jsou osvobozeni od hledání chyb, zabývají se v každém čase blaženým opěvováním Pána Caitanyi. Jsou stále bedliví, aby se vyhnuli všem léčkám v životě oddaného. Odevzdali Pánu Caitanyovi celý svůj život i duši. Žádný obyčejný člověk s malou zbožností se nestane oddaným Pána Nityanandy, neboť těm nejsou zjeveny nadlidské činnosti Pána Caitanyi. Ten, kdo čte či naslouchá tomuto transcendentálnímu vyprávění o Visvarupovi, stane se služebníkem Pána Ananty a také velice drahým Pánu Nityanandovi. Pán Nityananda a Visvarupa jsou jedna a tatáž osobnost. Matka Saci si je dobře vědoma této esoterické pravdy a tato pravda je také známa jiným, kteří jsou ustáleni v rozvinutém vědomí Kršny. Všechna sláva Pánu Nityanandovi, který stále rozdává útočiště u Pána Gauracandry. Jsi mocný v kázání společného zpívání v Bengálsku, kdo může nalézt útočiště u Pána Caitanyi, aniž by předtím získal Tvou milost? Když někdo pozbude slávy a společnosti Pána Nityanandy, potom nemůže nikdy zakoušet stálou skutečnou blažeností: chci, aby den trval stále, když mohu vidět Pána Nityanandu a Pána Caitanyu spolu se všemi Jejich společníky. Můj největší zdroj síly a jistoty je, že Pán Caitanya je Pánem mého drahého Pána Nityanandy. Také prosím lotosové nohy Advaity Acaryi Prabhu, aby moje přirozená přitažlivost mohla plynout samovolně k Jeho lotosovým nohám a nohám všech Jeho služebníků.

Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana dasa, skládám tuto pokornou píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 23

Všechna sláva Pánu Caitanyovi, který je oceánem veškeré transcendentální vznešenosti. Všechna sláva Jemu, který je také znám jako Visvambhara, který je zákonodárcem veškerého hmotného stvoření. Jsi velice drahý Pánu Nityanandovi, korunní klenot bráhmanské kasty. Všechna sláva Tvým nejdražším oddaným. Pán Visvambhara pokračoval ve Své transcendentální činnosti v Navadvipu, ale ne všichni Ho mohli vidět. Když Pán Visvambhara, Největší hrdina, sestoupil z Vaikunthy, přišel a zjevil Své zábavy, jemná radost oddaných také vzrostla. Jeho nejdražší společník a bratr Pán Nityananda Jej doprovázel, kamkoliv šel a prožíval transcendentální vztahy s Ním a Jeho oddanými. Pán byl stále opájen popíjením nektaru Svého vlastního transcendentálního jména. Každou noc byl ponořen ve společném zpívání Pánova jména pouze s Jeho oddanými; neoddaní byli vyloučeni z těchto kirtanů. Nikdo nemůže změřit Pánovu moc ani činnosti. Závistiví lidé, jimž nebyly dopřány tyto kirtany, chodili okolo a šířili špatnou náladu. Někdo řekl: "Kdo může být skutečný Vaišnava v Kaliyuze? Všichni ti lidé to provádějí jen pro svou obživu." Někdo jiný řekl, "Jestli spoutáme jejich ruce a nohy a uvrhneme je do řeky, potom budeme mít ticho a klid." Ještě jiný řekl: "Vezměme jednu věc do úvahy,

přátelé! Ten Nimai Pandita může zničit tuto vesnici!" Tito hříšníci zkoušeli různé způsoby, jak se dostat do sálu, když kirtan probíhal. Také se vraceli a vyhrožovali oddaným, ale protože jejich srdce nebyla naplněna žádnou zbožností, nemohli ovlivnit oddané a tak se nemohli zúčastnit kirtanů. Pán Caitanya prováděl tyto noční kirtany a očišťoval veškeré hmotné stvoření. Mnoho lidí z města toužilo velice moc vidět tyto kirtany, ale nařikali hoře: popsáný důvod, proč nebyli schopni vidět kirtany, je jejich velké neštěstí. Někteří z nich se přiblížili k oddaným, nosili jim jídlo a prosili je, aby je osvobodili od jejich hříchů a pak tajně vyzvídali, co se děje v kirtanovém sále. Ale oddaní věděli, že Pán je Vševedoucí Nadduše a může okamžitě objevit přítomnost nezpůsobilých osob, tak ze strachu, aby nevyvolali Pánův hněv, oddaní odmítali přijímat jakoukoliv potravu. Jednou brahmacari, student v celibátu, který byl velice mírumilovný, čestný a bez chyb, provozující odříkání a žijící pouze z mléka a ovoce, nejedl nic jiného a čekal, aby viděl kirtany Pána. Ale Pán osobně zavřel dveře tak, že neoddaní nemohli vstoupit. Tak tento brahmacari chodil navštěvovat Šrívasu Panditu každodenně a opakovaně ho žádal, aby mu dovolil účast na kirtanu. Prohlásil: "Když mne laskavě pozveš dovnitř svého domu během kirtanu, abych mohl pohostit své oči Panditovým zpíváním a tancem, budu ti za to stále vděčen." Nakonec jednoho dne Šrívasa Pandita odpověděl: "Vím, že jsi dobrý člověk, který tráví bez hříchu celý život, jí pouze ovoce a mléko a dodržuje přísný celibát; myslím, že jsi hoden uvidět Pánův kirtan a tanec. Ale musíš zůstat ukryt v domě, neboť Pánův příkaz je, že nikdo nesmí dovnitř." Přinesl brahmacarinovi šťávu a on potom nepozorovaně proklouzl dovnitř. Kirtan začal a Pán čtrnácti světů Visvambhara začal tančit. Pán Nityananda a Gadadhara Pandita tančili kolem Pána, zatímco Advaita skákal sem a tam a splýval s vlnami radosti. Každý se ponořil do oceánu extáze a stal se netečný k vnějšímu světu, když Pán Vaikunthy, ztracen v Sobě, tančil za zpěvu Svých oddaných. Jediný zvuk, který byl slyšet, bylo Pánovo jméno. A Pán ukazoval všem extatické příznaky v neomezené míře. Vševedoucí Nejvyšší Pán Visvambhara si byl plně vědom přítomnosti brahmacarina, i když byl ukryt. Po krátké chvíli Pán usoudil: "Dnes jsem nepocítil obvyklou extázi, když tančím, může Mi to někdo z vás vysvětlit; možná někdo je ukryt v domě, prosím řekněte Mi pravdu!" Šrívasa Pandit se začal velice bát a řekl: "Můj Pane, ujišťuji Tě, že žádný ateista ani nevěřící není v tomto domě, pouze brahmacari, plně kvalifikovaný bráhman, který je bez hříchu, pije pouze mléko a jí pouze ovoce. Má silnou touhu viděla Tě tančit. Máš skutečně pravdu, můj Pane, je tady ukryt." Tato informace rozhněvala Pána a On řekl, "Mám pravdu, někdo ho musel vpustit do tohoto domu! Jaká duchovní sadhana ho opravňuje umožnit mu vidět Můj tanec? Jak může rozvíjet oddanost ke Mně pitím mléka?" Pán dramaticky zvedl paže a píchaje prstem na důraz pokračoval: "Pouhým pitím mléka Mne nikdo nemůže dosáhnout. Také pojídač psů nízké kasty může přijít ke Mně, jestli požádá o plné útočiště u Mne, pak ho také přijmu. A někdo je možná kající, sannyasi bez světských zájmů, ale jestli se Mi nepodřídí, pak ho nespasím. Řekni Mi, jak Mne mohl dosáhnout slon Gajendra, opičák Hanuman či gópie, pouhé pasačky z Vraji; jak velká odříkání museli provádět. Také démoni provádějí rozličná odříkání a pokání, ale jsou zabiti,

protože se Mi nepodřizují. Nechci tady mít žádného pijáka mléka, nebo tady všechno znečistí a Já všechno zničím." Brahmacari byl nyní zachvácen strachem. Vylezl ze svého úkrytu a přemýšlel: "Bylo mým velkým štěstím, že jsem Ho mohl vidět, jak jsem viděl, a také dostanu přiměřený trest za svůj přečin. Ale jak zázračný tanec a zpěv jsem viděl!" Oddaný myslí a cítí tímto způsobem, být Pánovým služebníkem je stálou touhou přijímat všechny tresty od Pána. Brahmacari vyšel z domu s touto myšlenkou ve své mysli, která však byla již známa Pánovi. Nejmilostivější Pán pak brahmacarina přivedl zpět do domu. Vložil Svoje lotosové nohy na jeho hlavu a požehnal mu, laskavě řekl, "Nezkoušej získat sílu prováděním odříkání a pokáním. Prokazuj láskyplnou oddanou službu Nejvyššímu Pánu Višnuovi, Kršnovi, neboť to je nejvyšší ze všech ostatních činností." Brahmacari začal křičet radostí, přemýšleje neustále o Pánově bezpříčinné milosti vůči němu. Oddaní se zaradovali a skládali své poklony Pánovi. Pán pak pokračoval v extatickém tanci. Ten, kdo uslyší tento zázračný příběh, bude přirozeně spolu s Pánem Caitanyou v oddané službě. Skládám své nejhlubší poklony nohám brahmacarina, který ukázal tak zázračné oddané pochopení pro přijetí Pánova trestu. Čas běžel a Pán pokračoval ve Svých nočních kirtanech se Svými blízkými oddanými, vyháněje všechny ostatní ven před dům. Zbožní obyvatelé Navadvipy cítila bolest, že byli vyloučeni z těchto kirtanových zábav Pána a obviňovali z toho ateisty a hříšníky. Stěžovali si: "Nemůžeme vidět ten zázračný kirtan, který je jako velká slavnost každý večer, kvůli těm neoddaným hledajícím chyby. Znají jen jednu činnost a to je kritizování jiných, tak byli zbaveni možnosti vidět tyto mimořádné kirtanové zábavy Pána. Nimai Pandita před nimi zavřel dveře a nepřijímá tyto zlovolné štváče, ale bohužel také dobrým lidem je zabráněno přicházet. Každý věděl, že Nimai Pandita je velice vznešený oddaný Kršny, Jeho srdce je čisté a bez chyb. A jestli máme plnou důvěru a oddanost k Němu, pak můžeme vskutku vidět Jeho kirtan a tanec. Jedna zbožná duše usoudila: "Když právě teď půjdeme a sedneme si tam, potom můžeme pohostit naše oči Nimaiovým tancem. Nimai Pandita se zjevil v Navadvipu, aby vysvobodil celý vesmír. Říkám ti, že bude propagovat společné zpívání svatého jména Boha v každém domě a v každém městě. Tímto způsobem všem zbožným národům vzroste jejich dobré štěstí a bezbožní zmnoží svá utrpení za kritizování Pána. Když se přiblížil úsvit, všichni ti oddaní přišli navštívit Nimaie Panditu. Každý přinesl nějaké dary pro Pána jako čerstvou zeleninu, banány, ovoce, jogurt, přečištěné máslo, květinové girlandy atd. Jakmile uviděli Pána, padli na zem a skládali poklony. Pán jim požehnal slovy: "Necht' jste požehnáni vzrůstající láskou ke Kršnovi, nemarněte čas řečmi a jen zpívejte Kršnovu svaté jméno!" Pán jim pak přikázal ve Svatém jménu: "Nyní ode Mne poslyšte maha-mantru: 'Hare Kršna, Hare Kršna, Kršna Kršna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare'. Jděte a opakovaně zpívejte tuto mantru předepsaný počet krát. Každý může dosáhnout všech dokonalostí tímto zpíváním, tak jděte opakovat tato jména, toto zpívání není omezeno žádnými příkazy. Můžete sedět spolu pět nebo deset z vás ve vašem domě a říkat nebo zpívat tuto mantru, doprovázet se tleskáním rukou nebo cimbály. Když zpíváte spolu, pak zpívejte toto: "Haraye namah Kršna. Yadavaya namah. Gopala

Govinda Ram Šrí Madhusudana. Tuto společné zpívání může potěšit každého a všechny, otce, bratra, manželku, syna, všechny dohromady. Teď, když oddaní přímo získali mantru a příkaz zpívat od Pána, odešli zpět do svých domovů, šťastní po složení poklon Pánovi. Následovali přísně Pánovy příkazy a všechen čas zpívali Kršnovu jméno, meditující o Pánových lotosových nohách. A na konci dne se shromáždili ve svých domech a hlasitě zpívali svatá jména, vesele tleskající rukama a cimbály do rytmu. Tímto způsobem Pán Caitanya začal inspirovat všechny, aby přijali společné zpívání svatého jména; přišel a objímal oddané a aby posílil jejich oddaný zápal, vložil na ně Svou vlastní girlandu. Nejpokornějším způsobem šel požádat všechny: "Moji drazí bratři, prosím služte Kršnovi!" Když viděli Pána v této náladě jako symbol poníženosti, oddaní se cítili posílení duchovním citem, začali naříkat a zesílili své zpívání. Celé město bylo nyní vtaženo do společného zpívání. Oddaní rozezněli své bubny, lastury a cimbály, které obvykle užívali při oslavách na počest bohyně Durgy během velkých slavností a začali hrát doprovodný kirtan radostnými zvuky. Celé město bylo obklopeno transcendentálním zvukem Pánova jména. Šrídharovi, následovníku levé ruky, se přihodilo když krácel domů, že cestou hlasitě zpíval Kršnovu jméno. Když uslyšel tento hlasitý kirtan, začal tančit v extázi. Když ostatní oddaní viděli toho drahého oddaného Pána Caitanyi tančit, přišli, obklopili ho a začali zpívat. Šrídharma byl přemožen duchovními city, padl na zem, válel se po podlaze a stále zpíval Kršnovu jméno. Když to neoddaní viděli, začali jím pohrdat a smáli se mu. Řekli: "Tak ho vidíte! Ten člověk se už také stal Vaišnavou. Nemůže si dovolit šaty, nemá peníze na jídlo, tak náhle ukazuje všechny ty extatické příznaky, to je všechno divadlo!" Po celý život si to přál, ale teď zahájil ustavičnou slavnost. Ateisté pokračovali ve vrhání takových urážlivých označení na oddané, ale zbožní oddaní šli a neohroženě zpívali Kršnovu jméno. Jednoho dne se Muslimský správce Kazi procházel tou cestou. Uslyšel vřavu zpívání Pánova jména doprovázeného bubny, cimbály a lasturami. Zkoušel si vzpomenout na příkazy svého vlastního písma o praktikách jiných náboženství. Kazi vykřikoval: "Chyťte je všechny, ať vidí, jestli mne váš učitel Nimai Pandita dokáže zastavit!" Všichni oddaní utekli ze strachu z Muslimských fanatiků. Kaziho lidé přišli rozlámat bubny a zmlátit oddané, šířili hrůzu. Řekl: "To znamená, že zase náhle vytryskly u Hindů zbožné činnosti právě zde v Nadii, tak přísně ztrestám pachatele! Od minule to již dávno zmizelo v temnotě, tak to nechám, ale jestli to uvidím znovu, změním vás všechny na Islám!" Zlovolný Kazi poslal své lidi každodenně pátrat po městě, zda se nekoná žádný kirtan. Oddaní se stali malomyslnými a šli se schovat do úkrytu ze strachu z násilné odplaty Kaziho a jeho lidí. Závistiví ateisté zasedli s Kazim. Usuzovali: "Boží jméno musí být zpíváno v mysli. Které písmo vyzývá někoho dělat hluk a plakat při zpívání Božího jména? To je správný trest pro ty, kdo chtějí přestupovat Védské závěry. Nebojí se zavrhnout společenská pravidla. Ten Nimai Pandita, který se choval tak pyšně, se teď krčí před Kazim. A ten Nityananda který řve na každého, brzo uvidí konec všech žertů. Říkají nám ateisté, že říkáme pravdu, ale brzy bude Nadia zbavena těch šarlatánů." Oddaní ze strachu neprotestovali proti Kaziho klatbě. Přišli za Pánem a oznámili Mu: "Máme zastavit své kirtany kvůli

strachu z Kaziho, jehož lidé po stovkách prohledávají ulice a domy. Musíme opustit Navadvipu a odstěhovat se někam, přišli jsme Ti to říct." Když Pán Caitanya uslyšel, že někdo zkouší zastavit sankirtanové hnutí, rozzuřil se tak, že vypadal děsivě, skoro jako Pán Šiva v době zničení vesmíru. Řval hlasitě jako dunění hromu, oddaní se báli té náhlé změny na Pánovi a drželi si uši, jako kdyby žádali odpuštění Pána za chybu, kterou nespáchali. Pán řekl: "Nityanando, buď připraven jít okamžitě ke všem Vaišnavům a svolaj je na ulici. Chci vytvořit kirtanové skupiny a rozšířit je všude po Navadvipu. Chci vidět, jak každý pracuje pro Mne! Však uvidíš, jak spálím Kaziho dům! Dnes chci ukázat nepřetržitý déšť lásky k Bohu všem. Dnes ateistům nadejde hodina konce! Tak nemeškej ani chvíli, Můj bratře, jdi a zanes tuto zprávu každému. Řekni jim, že jestli zatouží uvidět Kršnovu mystickou energii v činnosti, ať se vrátí s planoucími pochodněmi. Rozmáčknu Kaziho palác a udělám kirtan se všemi dohromady. Celé stvoření je plné Mých oddaných a když Jsem tam přítomen, pak kde se čeho bát! Jdi, zastav své mučivé pochybnosti a svolaj je odpoledne po obědě." Oddaní se rozešli pryč odtud, každé šel svou cestou s velkou předtuchou, nezajímajíc se o jídlo a o nic. Vzrušené řeči naplnily každý dům, že: "Nimai Pandita bude pořádat sankirtan a tančit v ulicích Navadvipy." Pro mnoho tisíc, kteří tak dlouho naříkali, že nemohou vidět Nimaie Panditu tančit, ta novinka byla příčinou velkého oživení. Také si každý připravil svou pochodně. Také když otec vyráběl pochodně pro syna, udělal svou vlastní. Soutěžili jeden s druhým, kdo udělá větší pochodně. Mnoho nádob oleje bylo pohotově k použití. Navadvipa v těch dnech byla velice hustě zalidněna. Stálý proud lidí s pochodněmi proudil z domů do ulic. Kdo mohl, nesl milióny pochodní. Ženy, děti a staří lidé byli rozhněváni velkou předtuchou. Pomalu se hrozny oddaných pohnuly k domu Nimaie Pandity. Když Pán Caitanya slyšel, že všichni Vaišnavové se shromáždili na Jeho příkaz a stojí u Jeho dveří, přišel je uvítat a začal je organizovat do skupin. Advaita Acarya byl hlavou skupiny a vrchním tanečníkem a podněcoval kirtanovou skupinu. V jiné skupině byl tanečník Haridas a také skupinu pobízel. Zase jiná skupina byla vedena hlavním tanečníkem Šrívasou Panditou. Pánovy oči padly na Nityanandu a ten okamžitě řekl: "Nechci opustit Tvé sídlo, Můj Pane. Moje jediná povinnost je být stále nedaleko Tebe. Nechci nikdy opustit Tvé lotosové nohy, vložené do Mého srdce. Nějaká síla Mne nutí tančit samovolně hned vedle Tebe. Moje oddaná služba Tobě je být stále s Tebou." Když Pán Caitanya viděl slzy extáze, vytékající z Nityanandových očí, objal Ho a ponechal Ho blízko Sebe. V tom byla každá jeho touha vyplněna. Někteří odešli s jinou skupinou, jiní zůstali blízko Pána, tančili a zpívali. Nyní prosím poslyšte pozorně popis tohoto "nagar-kirtanu", jenž může přetnout vedví pouta karmických následků. Zde je výpis některých hlavních oddaných, kteří přišli: Gadadhara Pandit, Vakresvara, Murari, Šrívasa Pandit, Gopinatha, Jagadisa, Vipra Gangadasa, Ramai, Govindanandana, Chandrasekhara, Vasudeva, Šrígarbha, Mukunda, Šrídhara, Govinda, Jagadananda, Nandan Acarya, Suklambara. Oddaní Pána Caitanyi jsou nespočetní a já neznám všechna jejich jména; Vedavyasa zjeví všechna jejich jména v budoucnu v Puránách. Člověk není schopen popsat, jak Pán tančil spolu se všemi Jeho společníky různých kategorií.

Sankirtanové zábavy Pána jsou jedinečné, nikdy nebyly takové zábavy dříve zjeveny v žádné jiné inkarnaci. Jak kirtan nabíral na síle, Pánova radost také vzrostla. Oddaní pokračovali na vlnách jemné radosti. Pán a manžel Bohyně Štěstí tančil na ulicích Navadvipy a každý, kdo Ho viděl, se osvobodil od všeho soužení. Někdy to bylo za soumraku, ale oddaní byli zcela strženi kirtanem a nevnímali hmotné prostředí. Miliony mužů, žen i dětí lemovali ulice, stáli na zápražích když viděli valící se masu lidí a jejich hlučný zpěv Pánova svatého jméno zvučel a naplnil Vesmír. A nad touto vřavou zazníval hlasitě a čistě Pánův vlastní hromový hlas. Oddaní odpověděli se stejným nadšením zpěvem jména Pána Hariho. Potom jako by předešlé pořízení všech pochodní způsobilo v tomtéž čase kouzlo. Milióny planoucími pochodní zatemnily oblohu, síla miliónů srdcí vzbudila kouzlo jemné blaženosti. Slova nemohou popsat ten zázračný pohled. Někdo mohl být snadno zmaten, zda to byl úplněk měsíční noci či nebeská klenba, nebo Kršna Osobně sestoupil v podobě Jeho Brahmajyoti. Pán znovu hlasitě vykřikl jméno Pána Hari a oddaní zpozorněli. Obklopili Pána kirtanem. Všichni oddaní byli ozdobeni květinovými girlandami okolo šíje a jejich těla byla pomazána santálovou pastou a vonným rumělkovým práškem. Každý měl nějaký hudební nástroj nebo něco jiného v ruce, vypadali mocnější než tisíc lvů. Pán hleděl okolo Sebe a viděl Svě oddané, služebníky dychtivě čekající, aby Mu prokázali nějakou službu. Začal tančit, zvedaje oddané do výšin extáze. Někteří začali hlasitě zpívat a když viděli Pánovu měsíci podobnou krásnou tvář, byli uvolněni od palčivých bolestí hmotné existence. Pánův okouzlující vzhled zastínil přitažlivost miliónů andělů zároveň. Ztratil jsem a nenacházím přiměřené výrazy k popisu Pánovy krásy a odvažuji se to dělat pouze z Jeho milosti; jedině On Sám může dopřát splnit takový nemožný úkol. Zářil jako hora zlata, Jeho tělo bylo pomazáno santálovou pastou, takže vypadal jako vzmáhající se úplněk. Jeho kučeravé temné kadeře byly ozdobeny svěží girlandou Malati; sladký úsměv hrál tak důvěrně na Jeho rtech, že mohl dobýt srdce všech Múz. Čisté znamení santálovým tilakem s červenou tečkou z rumělky zdobil Jeho krásné klenuté čelo. Pozvedal paže vzhůru k nebesům, zpíval jméno Hariho a tančil; květinová girlanda na Jeho šíji, dlouhá až ke kolenům, se houpala při každém hnutí. Jeho vztažené paže se leskly jako jemně se zúžující sloupy ze zlata, tělo bylo zmáčeno nepřetržitým proudem extatických slz z Jeho očí podobných lotosovým poupatům. Když extatický pocit zježil chloupky na Jeho těle, zůstaly stát jako stále čerstvé květy Kadamba. Vlhké červené rty byly něžné a občas náhodou zjevil jako pravidelnou řádku perel bílé zuby; obočí jako dlouhý luk se zužovalo až skoro k počátku uší. Jeho silná ramena by zahanbila krále slonů, Jeho šíje byla klenutá a mocná. Bráhmanská šňůra se houpala volně přes Jeho šíji. Laksmi devi a Tulasi devi neustále prosí o útočiště u Jeho lotosových nohou. Nejvyšší Pán nosil Svě jemné čisté šaty velice umělecky. Pěstěný nos byl ušlechtilý a šlachovité svaly Jeho šíje dělaly dojem, že je šíjí krále pralesa, silná a mocná. Chodil mezi jinými, štíhlé tělo dobře utvářené a souměrné jako hora Matčina zlata. Kdo na něho pohlédl, blahořečil Jeho božsky krásné přítomnosti. Milióny, které chodily okolo jen pro tuto chvilkovou příležitost, byly velice šťastné, že pro svůj velký počet zásluh všichni získali Pánovo

dobrodiní a byli schopni uvidět Pánovu vybraně transcendentální tvář. Pouze na Něho neodolatelně civěli, pohnuti Jeho krásou a vykřikovali hlasitě Pánovo jméno po celou dobu, kdy nekontrolovatelné city zlepšovaly jejich srdce. Obyvatelé krásně ozdobili svá zápraží banánovými větvemi, džbány na vodu, plody manga a zelenými kokosy. Lamy na ghí blikaly v každém domě a na obětních talířích ležel na oltáři jogurt, obilí a tráva Dhruva. Všechno to se přihodilo, jako by to nařídil nějaký neviditelný hlas. Venku na ulici muži, ženy i děti jásali všichni společně, nakaženi jemnou radostí: nevěnovali pozornost ničemu jinému. Když viděli, že bezstarostní obyvatelé opouštějí své domy, povzbuzení zloději usoudili pro sebe: "To je dobrá příležitost pro nás vyčistit lidem majetek." Ale jak čas běžel a zpívání vstoupilo do jeho uší, došlo k tomu, že se zloděj zbavil svých obvyklých sklonů a také jásal s ostatními, radostně zpívaje sladké transcendentální jméno Pána Hariho. Ulice byly poházeny rýžovým pečivem a penězi zahozenými obyvateli, jak čekali, až přejde zpívající procesí a později sami jásali s procesím a tak kramáři nafoukli ceny. Někdo by mohl považovat ten popis za přehánění. Takové události jsou přirozené, když Nejvyšší Pán je přítomen. Když Pán Kršna byl ve Dvarace, je popsáno ve Šrímad Bhagavatamu, že zjevil v mrknutí oka devět set tisíc paláců, všechny ověšené klenoty a mramorem. V Harivamse je zase popsáno, že když Pán Kršna prováděl vodní sporty s Yaduovci ve slané vodě oceánu, jenž obklopuje Dvaraku, celý oceán se ve chvíli změnil na sladký nektar. Když nyní tentýž Nejvyšší Pán, skoro v bezvědomí s jemnou blažeností tančil a zpíval, tak se přirozeně seběhly všechny tyto příznivé události. Moře lidí se nyní vzdouvalo pomalým pohybem jako proud Gangy, jenž tam protéká. Všichni tančili a zpívali, obklopujíce tančící zlatou postavu Pána. Advaita Acarya, Haridasa Thakura, Šrívasa Pandita a ostatní starší společníci Pána vedli mnoho skupin tančících a zpívajících oddaných, někteří jásali blažeností z Pánovy přítomnosti. Ti, kdo nemohli mluvit, nyní zpívali sladce melodickými hlasy. Pána obklopili nejlepší zpěváci jako Murari, Mukunda Datta, Ramai, Govinda, Vakresvara, Vasudeva a jiní. Pán Nityananda a Gadadhara Pandita tančili po obou stranách Pána ponoření v božské blaženosti. A stále tančící a vzpínající se postava Pána způsobila úžas a vytržení v srdcích všech těch, kdo spatřili Jeho zlatou podobu. Byl to skvělý pohled; tanečníci se pohnuli vpřed rytmickými pohyby a milióny hořících pochodní byly také v pohybu, jejich blikavé plamenech oživovaly vášnivý tanec. Byla noc, ale tančící postava Pána byla jasně viditelná, jako by se koupal v záři vycházejícího úplňku. Někdy Jeho tělo bylo pokryto částčkami zářícího prachu a jindy koupal Svou transcendentální podobu v tryskajících slzách extáze. Různé extatické příznaky se zjevily na Jeho těle: někdy třesení, jindy hojné pocení, pak zase zjevení chloupků se měnily jako počasí. Zvuk Pánova jména zvučel po celém vesmíru: "Hari Haraye nama Kršna Yadavaya namah, Gopala Govinda Ram Šrí Madhusudana", "Hari Rama, Rama Hari". Někteří oddaní tančili po svém, ale byla velká skupina oddaných, kteří tančili společně a udávali takt tleskáním rukama. Jiný zázračný pohled byl, že ti oddaní drželi pochodně a nádoby s olejem společně. Navadvipa zvonila zvukem jemné radosti, jako by sestoupilo Pánovo duchovní sídlo Vaikuntha, a obyvatelé Navadvipy získali tytéž vlastnosti jako obyvatelé Vaikunthy.

Všichni se zjevili čtyřrucí, ale protože byli tak strženi extází zpívání a tance, nebyli ani schopni zpozorovat tuto božskou proměnu na svých tělech, stále na nich vzrůstala blaženost Vaikunthy. Když kráčeli po břehu Gangy, Pán Caitanya tančící uprostřed vypadal jako Kršna, syn Nandy Maharaji; flétna v Jeho ruce a girlanda z divokých květů okolo Jeho šíje se houpaly. Oddaní nikdy nezakoušeli extázi tak mohutného společného zpívání. Ztratili svou tělesnou totožnost, své soužení; zpívali, tančili a váleli se po zemi. Mnoho lidí dostalo odvalu vyznávat svoje názory veřejně. Jeden řekl: "Kam ten ničema Kazi odešel, jestli ho najdu, chci mu useknout hlavu!" Jiný hlasitě vykřikoval jména nějakých ateistických lidí a bušil do země, jako kdyby chtěl zpečetit jejich osud utlučením, někdo z nich zase běhal horempádem a zkoušel je objevit. Nebylo možno sečíst počet zpívajících lidí, nebo kolik jich hrálo na bubny Mrdanga. Navadvipa přetékala nektarem, ukázkou lásky k Božstvům natolik, že i věční obyvatelé Vaikunthy shlíželi na tuto blaženost. Také Pán Ananta, Pán Šiva a Pán Brahma zažívali tento druh radosti. Jemná blaženost sestoupila na celou planetu, když Pán tančil se Svými společníky a oddanými a nebylo tu místo pro nic nepříznivé ani nečisté. To byl Pánův první hlavní nagar sankirtan. Procesí se pohybovalo, ale nikdo nevěděl, kudy chodili. Byl tu právě jediný souhlasný hrom Pánova jména, probodával příkrov hmotného světa, až všechno pronikal. Poloboží doprovázení svými společníky přišli spatřit Pána. Když ho viděli, jako lidé se stali také přemožení transcendentální radostí. Mísili se s davem přestrojení za lidi, aby nebyli poznáni a jásali s chutí, zpívali a tančili. Všichni poloboží byli přítomni: Brahma, Šiva, Varuna, Kuvera, Indra, Yamaraja, Soma, Bůh Měsíce atd. Byli si vědomí toho, že někteří přítomní pociťovali transcendentální extázi, jakmile přišli spolu s oddanými blíž do Pánovy společnosti. Tak lidé a poloboží zpívali Pánovo svaté jméno společně. Kudy procesí procházelo, nespočetné domy byly všechny krásně ozdobeny, tržiště i velká náměstí, takže každý může porozumět, že Navadvipa bylo velice lidnaté a bohaté město. Bylo nemožné sečíst lidi, kteří tu žili. Vypadalo to, protože Nejvyšší Pán sestoupil zde, že zařídil, aby tu mnoho lidí žilo a zúčastnilo se Jeho sankirtanového hnutí. Také počet dam, které zpívaly, byl tak velký, že počítat je by bylo zbytečné. Nikdo, kdo viděl Pána tančit a zpívat ve zlatém záblesku, nemohl ovládnout své srdce ani pocity. Také ti, kdo mají srdce z kamene, byli dojatai k slzám a klesali na zem, když viděli Pána prokazovat Svou bezpříčinnou milost a zaslechli vzdechy a vzlyky jemné extáze oddaných. Když Pán tančil a opakoval znovu a znovu jméno Pána Hariho, girlanda z květů se divoce houpala. Rozdával Svou krásu velkoryse, volná bráhmanská šňůra se houpala bezstarostně na Jeho ramenou, dhoti krásně složené a místy úhledně zřasené, Jeho zlatou postavu pokryl jemně světélkující prach. Slzy plynuly nezkrotně z Jeho lotosových očí jako neuspěchaný proud Mandakini Gangy z nebeských planet. Kdo má chuť vidět měsíc, když viděl kvetoucí lotosovou tvář Pána? Jako nějaké slzy kapky cinkaly, třísťíce se o Jeho jemný nos a zářily jako řádka bílých perel. Jeho lesklé černé kadeře propletené girlandou kolem hlavy vydávaly jemnou záři. Oddaní prosili: "Ó Pane, prosíme, splň nám tuto jedinou touhu, abychom si ponechali uvnitř v našich srdcích tuto zábavu zrození za zrozením!" Oddaní vyžadovali tímto způsobem dobrodiní od Pána, když

Pán pokračoval ve Své mimořádné taneční zábavě, obklopen Svými blízkými společníky. Pán věděl jak podnítit oddané; přišel, připojil Se a tančil, stálou oplácející náladu a hnutí oddaných. Pán Vaikunthy tančil, když oddaní zpívali: "Vy všichni pojd'te a zpívejte 'Hari, Hari', nebojte se Svatého jména, ani když je nezpíváte čistě, vysvobodí vás od smrti." Autor pokorně popisuje v básnické podobě Pána Caitanyu, když tančil. Pán Visvambhara, Pán Vesmíru tančil na břehu Gangy. Oddaní se dychtivě posypávali hlínou, již se dotkly Jeho lotosové nohy. Zázračné extatické příznaky se zjevily na Jeho těle a slzy jako nektar stékaly z Jeho očí; hlasem jako zvuk hromu zpíval jméno Pána Hariho. Se sladkým úsměvem pozvedal paže a zpíval. Jeho zlatá podoba byla mnohem přitažlivější než Kupidova. Byl půvabně oblečen, černé kučeravé vlasy ozdobeny čerstvými a svěžími květinovými girlandami; taková krása přinutí mysl motat se, jako když je člověk zasažen pěti láskyplnými šípy Amora. V dokonalé blaženosti se Visvambhara zmítal v neklidném tanci, opojen svatým jménem. Jeho tělo a údy byly dokonale utvářené a byly krásně pomazány santálovou pastou. Girlanda na Jeho šíji umocňovala lásku a vzbuzovala pohnutí. Oblouk Jeho obočí byl jako Kupidův luk vystřelující šípy okouzlení. Zuby byly bílé a zářivé jako perly, laskavá tvář byla oceánem milosti. Jak mohu popsat mnoho set extatických citů, jež se na Něm zjevily, někdy slzy, třesení nebo pocení atd? Někdy prohnul tělo na třech místech stejně jako Kršna a hrál na flétnu Svými prsty. Pobíhal jako šílený slon, byl jistotou každých očí. Bráhmanská šňůra zdobila Jeho klenutou šíji, jako by Ananta Sesa přišel v této podobě posloužit Svému Pánovi. Pán Nityananda a Gadadhara a všichni ostatní blízcí oddaní tančili po Jeho boku a pokaždé, když pohlédli na Pána, viděli Pána usmívat se zas na ně. Pán Šiva zpíval jméno tohoto Pána, až zešílel a běhal nahý, ale tentýž Pán teď chodil po ulicích Navadvipy a prováděl společné zpívání. Laksmidevi, bohyně štěstí, touží stále se dotknout oděvem černých kučeravých kadeří téhož Nejvyššího Pána a je tak přitažlivá ve Svém oděvu, že Sám Nejvyšší Pán byl tak stržen zpěvem a tancem, až Se válel v prachu v extázi. Jeho oddaní Ho následovali a nesli milióny planoucích pochodní, zářících jako úplněk a nikdo nemohl opustit zpívání Pánova svatého jména. To byl takový zázrak, jaký Navadvipa ještě nikdy neviděla, obyvatelé hleděli jeden na druhého a každý zpíval: "Hari, Hari". Pán Nityananda byl stále po Pánově boku, znal každý Visvambharův nápad, tak kdykoliv Pán upadl do extáze, sevřel Jeho ruce a zadržel Ho. Když Ho držel, tentokrát Visvambhara zvolna usedl do meditativní pozice a tleskaje radostně rukama, začal hlasitě zpívat: "Hari, Hari". Pak začal mluvit s dětskou nevinností: "Jsem Nejvyšší Pán Narayana, Já zabil démona Kamsu a Já oklamal Bali Maharaju. Já postavil most přes oceán na Šrí Lanku a zabil démona Ravanu, Jsem Pán Ramacandra." Tímto způsobem zjevil Svou skutečnou Nejvyšší totožnost. Nikdo nemůže porozumět této esoterické pravdě, neboť je nepředstavitelná pro lidskou mysl. A v příští chvíli nával jejich zmatku změnil Pánovu náladu docela a On řekl s nejzazší ponížeností a pokorou: "Ó Pane, prosím dopřej Mi oddanost ke Tvým lotosovým nohám." Jakýmkoliv způsobem Pán jednal, byla mysl všech uloupena, jak jen vsunul prst do Svých úst. Pán Vaikunthy, Pán Visvambhara tančil všude po městě Navadvipu. To město je skutečně Svetadvipa,

duchovní svět, jak bude později vyloženo ve Védách. Uprostřed bubnů mrdanga, lastur a cimbálů, jejichž počet byl nesčíslný a zpívání svatého jména tančil Pán jako vzácný klenot v koruně. Všechna sláva společnému zpívání, všechna sláva Pánu Visvambharovi, všechna sláva oddaným Pána! Kterýmkoliv směrem necht' vzhlednu, chci vidět Pána Visvambharu zaplavovat všechny oceánem nektarové lásky k Bohu. Procesí se někdy pohybovalo rychleji, někdy zase pomaleji podle toho, jak dlouho Pán tančil na jednom místě. Zpívání bylo radostné a doznívalo na duchovní sídlo Vaikunthu. Pán, obklopen všemi, se pohyboval jako šílený lev, opilý Svatým jménem. Procesí prošlo mnoho míst koupelí a dorazilo k Simulie. Nikdo nebyl unaven, milióny zpívaly a tančily a milión planoucích pochodní vydával záři, že bylo obtížné rozeznat, zda je poledne či noc. Lidé vítali procesí květinami a vchody vyzdobili, aby vešel do každého domu; polobozi shazovali déšť svěžích květin. Matka Země byla vzrušena extází, když po ní Pán krácel a tančil. Čekala, až Pán přijde po jemném povrchu, proto shromáždila rozházené květiny a stezka vypadala jako její jemný jazyk. Šrívasa, Advaita, Haridasa tančili ve své vlastní skupině až před Pána Visvambharu. Když procesí vstoupilo do nové oblasti, lidé opustili své domovy a běželi se podívat na Pána. Zapomněli na všechny ostatní povinnosti a příbuzné, všichni dychtili uvidět nejkrásnější, měsíci podobnou tvář Nejvyšší duše veškerého stvoření. Bez vědomého chápání byli všichni vtaženi do tohoto společného zpívání. Aniž si toho byli vědomi, stali se všichni opojeni svatým jménem Kršny. Začali zjevovat příznaky nadlidské radosti. Někteří se váleli po zemi, někdo vydával zvuky svými ústy, jako by hrály hudební nástroje. Jiní objímali každého, koho potkali. Stali se tak opilými zpěvem a tancem, že mnozí byli viděni, jak skládají hluboké poklony, klesali na zem jako kláda a byli jiní, kteří svírali oddaným nohy a pouze plakali v extázi. Můžeme uslyšet mnoho komentářů od různých lidí. Někdo říkal: "Jsem tento Nimai Pandita. Byl jsem označen, abych vysvobodil svět." Jiný prohodil: "Jsem Vaišnava ze Svetadvípy." Ještě jiný poznamenal: "Jsem věčný obyvatel Vaikunthy." Zase jiný řekl: "Kde je ten ničema Kazi? Rozmačkám mu hlavu, jestli na něho vložím ruce!" Vzrušen takovým nápadem běžel vyzkoušet pobít ateisty, vylezl na strom a pak skočil dolů s hněvivým křikem: "Jsem smrt dvanácti ateistů." Jiný řekl, "Slyšíš mne, Ó Bože Smrti! Řekni mi, kde je tvůj syn, Bůh Slunce?" Pán Vaikunthy, jenž Se zjevil jako syn Saci, byl nyní tady, zpíval a tančil. Široké brány Svatého jména Jím byly široce otevřeny. Svaté jméno, jenž dalo Bohu Smrti Yamarajovi jméno Dharmaraja neboli udržovatel zbožných principů, to Svaté jméno, jenž spasilo nejhoršího z hříšníků Ajamilu z čelistí záhuby, bylo nyní štědře rozdáváno Pánem Osobně a ti, kdo nemohli zpívat jméno, mohli aspoň uslyšet zpěv a získat z něj transcendentální prospěch. Chitrakupta, který sestavuje lidské dobré a špatné činy v životě, byl okamžitě informován, že jeho záznamy špatných činů jsou zahozeny. Nemohli být obviňováni, že jim hvězdy určily činnosti proti němu a když jich nedbali, od té doby je každá žijící bytost vysvobozena. To Svaté jméno proměnilo Varanasi na jedno z nejdůležitějších poutních míst, protože Pán Šiva neustále zpívá toto Svaté jméno Kršny. Toto Svaté jméno je stále zpíváno čistými oddanými, kteří jsou věčnými obyvateli duchovního sídla. Pán Šiva se stal uctívaným

všemi polobohy i lidmi, protože přijímá v každé chvíli sladký nektar Svatého jména. Toto veliké jméno nyní mohla uslyšet každá živá bytost. Tak oddaní upozornili všechny ateisty, že jestli nezaneshají svých špatných cest a nepřijmou zpívání Svatého jména a uctívání Pána Visvambhary, pak je mohou zničit. Oddaní hlasitě vyzývali ateisty, aby teď přišli k nim a připojili se k jejich zpívání Kršnova jména. Bušili do země velkou silou, jako by rozmlátili na kaši svéhlavé ateisty. Výsledky zpívání Svatého jména je tak zázračně pobláznily, že si nebyli vědomi toho, co dělají nebo říkají. Když ateisté viděli, že obyvatelé Navadvípy se všichni stali šílenými extází, propadli hlubokému hněvu a nenávisti. Sešli se spolu a začali se domlouvat. Řekli: "Jestli Kazi přijde právě teď, potom jistě uvidí, že Nimai Pandita přichází. To způsobily ty všechny jejich fanfáry, tanec a zpěv. Kam schovají své banánové stromy, plody manga a zbylé ozdoby? Jakmile Kazi uslyší jejich velký rámus a uvidí zářící pochodně, okamžitě přijde a bude chtít skočit do Gangy, aby unikl jejich hněvu." Jeden z nich řekl: "Pak se schovám nedaleko té skupiny a při poplachu jim také podržnu krk!" Jiný řekl: "Pak musíme jít a informovat Kaziho!" Někdo na to namítl: "Nevidím žádnou logiku v tomto jednání." Jiný mocně vykřikoval svoje stanovisko, "Vidím pouze jednu logickou věc, již můžeme udělat, že půjdeme všichni spolu k těm sentimentalistům a budeme hlasitě volat, že "Kazi a jeho lidé jsou zde!", pak se rychle rozutečou." Tímto způsobem ateisté krmili svá žárlivá srdce, zatímco oddaní pluli na oblaku extatického zpěvu a tance. Oddaní zářili jako slunce. Byli ozdobeni santálovou pastou a girlandami z květin. Byli tak plně strženi Svatým jménem, že se stali netečnými ke všemu. Sankirtan putoval k Srimulii. Jak oddaní zpívali a tančili, Pán také zpíval a tančil přímo v jejich středu. Činností oddaných vzrostla Pánova extáze. Nikdo nemůže změřit, kolik vody vyteklo z Pánových lotosových očí. Nesčetné slzy stékaly v potůčcích čisté nektarové vody. Někdy Jej přemohlo třesení, že ležel na zemi a také Nityananda Prabhu hořekoval, protože Ho už nemohl udržet. A když ve vrcholné extázi upadl do bezvědomí, potom se v NĚm nenašla žádná životní síla po dlouhou dobu. Byl to zázrak zázraků. Vzrušené řeči obíhaly mezi obyvateli. Řekli: "Ten člověk musí být Nejvyšší Pán Narayana Osobně." Jiný řekl: "Je tak dobrý jako Narada nebo Prahlád či také Sukadeva Goswami." "Ať Je kdokoli, určitě není obyčejná lidská bytost." Nejkritičtější a nejvypočítavější řekl: "Je to vskutku velký oddaný." Každý usuzoval podle úrovně svého chápání. Pán Nimai si nevšímal ničeho. Byl stržen extází Svatého jména a když zvedal paže a zpíval: "Hari, Hari!", každý kolem, kdo zaslechl Pána, pocítil neodolatelné pohnutí k Němu a všichni ozvěnou volali Pánovo jméno. Kterýmkoliv směrem Pán zamířil, celé společenství se pohnulo tou cestou. Pán nyní mířil ke Kaziho domu. Zvuk zpívání a reptání začal být jasně slyšitelný v soukromí Kaziho paláce. Když Kazi uslyšel hlasitý rámus a zpívání, vyptával se: "Také slyšíte ty zvuky, hudbu a zpěv? Je to svatební průvod nebo to jsou nějaké nadpřirozené inkarnace zvláštních bytostí? Což oni nedbají mých příkazů a znovu začali své Hinduistické štvání venku na ulici? Jděte rychle zjistit to do všech detailů, až se vrátíte se zprávou, půjdu tam osobně." Kaziho špiclové okamžitě odešli a přišli na scénu mohutného společného kirtanu. Byli zastrašení pohledem na velkou masu lidí

křičících: "Zabijte Kaziho!", a mumlaje verše z Koránu na ochranu, prchali hrůzou. Přiběhli za Kazim a řekli, se zakoktávaje se chvatem: "Tak jsme to stihli, stěží jsme jim unikli. Ten Nimai Acarya přichází s tisíci a tisíci lidmi. Nesou tisíce a tisíce planoucích pochodní a všichni zpívají jméno svého Hinduistického Boha. Obyvatelé ozdobili své domy a zápraží a vítají to nesmírné a neuvěřitelné procesí. Cesty jsou pokryty květinovými poupaty a chomáčky rýže. Zvuk jejich zpěvu je tak hlasitý, že jsme cítili, jako by nám praskaly ušní bubínky. Nikdy jsme neviděli takový pohled. Ani když přichází náš královský vladař, nikdy nepřivede tak neuvěřitelné zástupy. Nimai jako jejich vůdce tančí uprostřed a někteří Jej pouze následují. Zpěváci, které jsme napadli minulý den, jsou tady také. Všichni křičí: "Zabijte Kaziho!" A Nimai je vůdce bandy, který je pobuřuje. Žasnu, proč ten bráhmana Nimai tolik křičí. Slzy mu tečou jako dvě řeky." Ostatní špióni odpověděli: "Myslíme, že mu někde zemřel nějaký příbuzný. Tak pláče, protože ho ztratil." Další odpověděl: "Bojím se jenom na Něho pohlédnout, vypadá, jako kdyby tě přicházel zhltnout!" Kazi řekl: "Je to skutečně Nimai Pandita, možná se chce jít oženit. Nemohu dovolit, aby kdokoliv zkoušel přehlížet moje příkazy. Jestli to udělají, pak je chci změnit na Muslimy!" Jak tak rozmlouvali, zvuk kirtanu přicházel blíž a blíž. Velký dav společně přišel do blízkosti Kaziho paláce. Nejdražší klenot mezi všemi, Pán Visvambhara je vedl při tanci. Zvuk jejich zpěvu zvučel přes celý vesmír a dozněl na klenby nebes, země i pekla. Zpívání se stalo nesnesitelně hlasité pro Kaziho a jeho lidi, ti spěchali uniknout ze strachu z nejhoršího pro ně. Tak myš prchá o život z hadích úst. Ale v rámusu a zmatku byli zmateni a ztratili cestu. Tak si mnoho Kaziho lidí zastřelo tváře a hlavy pláštěm a mávali jimi nad hlavou tak, aby nemohli být poznáni, jásal a tančili, ale s bušícím srdcem. Bradatí souvěrci Kaziho kývali hlavami tak, aby jejich rozježené vousy zůstaly neviděny. Bylo tady tolik lidí, že bylo nemožné, aby Ho někdo neviděl tvář v tvář a lidé byli tak rozhněváni, že si nebyli vědomi ani svého vlastního těla. Všichni se ztratili v tanci a zpěvu. Pán Visvambhara stál přede dveřmi Kaziho paláce, Jeho hněv se viditelně vzmáhal a hlasem hromu volal: "Kde je ten ničemný štváč Kazi, přiveďte ho v té chvíli přede Mne a já mu setnu hlavu! Chci vyhladit celou rasu yavanů z tváře této země, jak jsem to už předtím udělal. Rozbijte vrata a zničte všechno. Rozbijte to! Rozbijte to!" To byly příkazy Nejvyššího Pána, kdo jich mohl nedbat? Společenství bylo již rozvášněno a podníceno společností Pána Caitanyi a Svatým jménem, tak tento příkaz Pána byl okamžitě vykonán s velkým nadšením. Rozbílili veškerý majetek. Prošli celý dům a bez rozdílu rozmlátili vše, co jim přišlo do cesty. Zahrada byla schlíplá a zpustošená jako po hurikánu. Banánové stromy ležely vytrhány z kořenů; zlomené větve visely z mangových stromů; květinová zahrada byla srovnána se zemí. Davy a davy lidí plenily sály a nádvoří paláce. V průběhu celé operace stále znělo zpívání: "Hari! Hari!" Svaté jméno bylo jejich stálý doprovod. Doprovázeli každý pohyb jménem Pána Hariho. Pán Visvambhara pak řekl: "Teď spálím všechno. Vrhnu oheň do domu, ať Kazi a všichni jeho lidé propadnou smrti. Chci vidět, co Mi jeho král může udělat. Chci také vidět, kdo má tu drzost Mne obtěžovat! Bůh smrti, čas a smrt jsou všechno služebníci mých oddaných služebníků; jsou stvořeni mým pohledem na

hmotnou přírodu. Zjevil Jsem Se hlavně k propagaci společného zpívání Svatého jména, jestliže však se někdo tolik pokouší působit problémy, pak ho chci zničit. Stejně, když se nejpokleslejší hříšník zúčastní zpívání Pánova jména, pak bude při vzpomínce na Mne spasen. Na druhé straně když lidé provádějí pokání, odříkání, Védská studia, jógu, ale nepřipojí se k sankirtanovému hnutí, pak přirozeně zahynou. Tak teď nemějte strach a vrhněte oheň do domu, právě jsem Se rozhodl zcela zničit celou rasu Yavanů!" Když viděli Pánův hněv, oddaní padli na kolena a zvedaje paže Ho prosili: "Jednu Tvou částečnou expanzí je Pán Sankarsana, ale nikdy Se nezjevuje ve Svém hněvu ustavičně; když je čas připraven ke zničení hmotného světa, pak se Rudra zjeví jako inkarnace a expanze Pána Sankarsany. A když Rudra dokončí práci zničení čili "pralaya", znovu se vrací do Tvého transcendentálního těla. Činnost zničení pokračuje expanzí Tvojí expanze, tak jestliže Jsi se rozzlobil, kdo může uniknout Tvému hněvu? Védy Tě opěvují, že Jsi "bez hněvu a věčně blažený", naše srdce Tě nemohou vidět jako popření Védských závěrů. Ani Pán Brahma nikdy nevyvolá Tvůj hněv; stvoření, udržování a zničení hmotného světa jsou pouze Tvoje transcendentální zábavy. Dnes Jsi přiměřeně potrestal Kaziho a jestli Ti příště něco zase udělá, pak ho můžeš zničit. Všechna sláva Pánu Visvambharovi, Nejvyššímu Pánovi všech Pánů; všechna sláva Pánu Gaurasundarovi, Pánu Vesmíru, Pánu Lakshmiděvi, jenž spočívá na Pána Ananta Šéšovi.

Pán Caitanya se usmál, když vyslechl jejich vybrané modlitby a potom začal tančit a zpívat se všemi. Kazi byl správně pokárán; Pán se utiší, že společné zpívání bude veřejně pokračovat. Nyní vedl procesí zpět do města. Zpěv a tanec začaly znovu s předešlým nadšením a vytržením. Radost ještě víc naplnila ovzduší. Oddaní byli teď zbaveni strachu či zábran. Mohli zpívat jméno milovaného Pána Kršny v každé době. Ateisté byli potlačeni a jejich duch zlomen, oddaní zvítězili a jásali. Znovu se ponořili do extáze zpívání a tance. Nyní všichni oddaní předváděli tanec a zpěv a Pán Se k nim přidal. Pán Brahma, Pán Šiva, Pán Ananta a všichni ostatní polobozi se radostně zúčastnili společného zpívání. Procesí vstoupilo do oblasti obchodníků, kteří prodávali lastury a jiné podobné předměty. Všichni obyvatelé přinášeli to nejlepší a vítali je společně nezbytnými Védskými rituály známými jako "purnakumbha". Cesty byly poházeny květinami a lampy zářily v každém domě. Potom procházeli přes oblast tkadlců. Mocný zvuk radosti a zpívání Pánova jména zdravil celou společnost. Kamkoliv přišli, lidé byli šíleni radostí. Slavili jejich zasloužené vítězství nad despotou. Pán Caitanya byl velice šťastný, když viděl, že všichni zpívají Pánovo Svaté jméno. Pán Caitanya, tančící v šílené extázi, přišel do Šrídharova domu. Šrídharma žil v malé nalomené boudě. Neměl prakticky žádné vlastnictví, jen kovový džbán stál blízko jeho dveří. Džbán byl zašlý a starý. Byl spravován tolikrát, že ani zlodějům nenapadlo ho ukrást. Pán tančil před Šrídharovým domem, když spatřil tento kovový džbán naplněný vodou. Nejvyšší Pán Visvambhara toužil poučit lidskou společnost, jak moc miluje a bojí se o Své oddané, zvedl Šrídharův mizerný džbán, napil se z něj vody s velkým štěstím a nikdo z těch, kdo čekali, až se napije, Ho nemohl zastavit. Když Šrídharma viděl, co Visvambhara provádí, rozběhl se tam a křičel: "Ó smrti, skončil jsem! Víím, že Jsi přišel do mého

domu mne zničit!" Tak volal Šrídharma, nanejvýš svatá osobnost, zmítaje se na zemi z velkého duchovního znepokojení. Pán Visvambhara s nejzazším uspokojením řekl: "Můj celý život se nyní stal očištěným. Dnes Jsem konečně dosáhl oddanosti k lotosovým nohám Pána Kršny pouhým napitím vody ze Šrídharova džbánu." Říkaje to, Pán proléval slzy božské extáze. Pán všechny poučil touto zábavou, že vypitím vody ze džbánu čistého oddaného rozvine každý okamžitě přitažlivost k lotosovým nohám Pána Kršny. Padma Purana Adikhanda 31/112 říká: "Moudrý oddaný, který se touží zcela očistit od všech hříšných následků, se může zvláště přiblížit k čistým Vaišnavům a požádat je o zbytky jejich jídla. Jestliže však to není možné, pak nakonec ať zkusí vyžebrať zbytky nějaké jejich vody, nebo pije vodu, jenž omyla jejich nohy." Oddaní začali plakat z velké radosti, když viděli jak Nejvyšší Pán projevil takovou milost a zvláštní náklonnost Svému oddanému. Nityananda, Gadadhara, Advaita, Šrívasa padli na zem a začali se válet a plakat. Haridasa, Vakresvara, Chandrasekhara, Jagadananda a množství jiní blízcí společníci Pána nebyli schopni ovládnout své duchovní city a vybuchli slzami radosti. Vykřikovali Kršnovu sladké jméno. Šrídharův dům se stal požehnán ukázkou nejvyšší podoby duchovní extáze lásky k Bohu. Celý vesmír se zaradoval zpíváním Kršnova svatého jména; Pán Gauracandra se blahovolně usmál, Jeho poslání byl uskutečněno. Když spatřil slávu odevzdanosti tohoto oddaného, Nejvyšší Pán mu oplatil jeho oddanost Svou plnou milostí. Pán vypil vodu ze Šrídharova džbánu s nekonečným štěstím, jež se otisklo do kovu. Džbán byl dokonale opraven, džbán, jenž byl použit již mnohokrát. Pán byl potěšen pitím z toho džbánu, protože vypil Šrídharovu transcendentální oddanost k Sobě a tak se obyčejná použitá voda okamžitě změnila na božskou ambrosii. Tím Pán dokázal, že všechno ve styku s čistým oddaným je transcendentální. Nejvyšší Pán na druhé straně ignoruje cenné, drahokamy zdobené džbány na vodu drzých materialistů. Přijímá jakékoliv oběti od Svých odevzdaných oddaných, bez ohledu na nějaké příkazy a zákazy o obětování. Jestliže Mu Jeho oddaný dá trochu obyčejného jídla, potom je ochotně přijme, jak předvedl tuto vlastnost ve Dvarace Sudamovi Viprovi. Je vidět, že Pán Se snižuje ke Svým oddaným. Když Pánduovci bloudili po pralesích, Pán Kršna přijal obyčejnou oběť čerstvé zeleniny od Yudhisthiry Maharaji. Čistí oddaní jsou Kršnovi otcem, matkou, ženou, bratrem; Pán Kršna vidí Své odevzdané oddané jako vlastní známé a příbuzné a nic jiného. Pán Kršna Se projevuje Svým oddaným podle touhy a přání oddaných; Pán Kršna Se dává získat nebo koupit Svým neochvějným oddaným. Všechna písmena popisují tu zázračnou vlastnost Pána Kršny, že Je zvláště nakloněn Svým čistým oddaným a je jim Sám stálou ochranou od všech pohrom. Každý může vidět velkomyslné postavení čistého oddaného a být tím podnícen, aby rozvíjel duchovní přitažlivost ke Kršnovi. Postavení služebníka Pána Kršny nesmí být viděno jako ponižující; Pán Kršna, Nejvyšší Božstvo, nikdy nepřijme jako Svého služebníka osobu malého duchovního rozměru. Když někdo provádí své předepsané povinnosti po mnoho miliónů životů, žije zbožný život v nenásilí a poníženosti a neustále se upřímně modlí k Nejvyššímu Pánovi, je mu udělena příležitost v čase jeho smrti, vodou z Gangy a zpíváním Svatého jména Pána Narayany. To mu přirozeně zajistí

osvobození ze všech hmotných pout, pouze potom může být požehnán, aby se stal služebníkem Pána Kršny. Všichni komentátoři Bhagavatamu jasně naznačují, že osvobozená duše může prokazovat plně oddanou službu Nejvyššímu Pánovi při provádění Jeho transcendentálních zábav. Proto postavení oddaných téměř odpovídá Pánovi Osobně a Pán stále vidí Své oddané v ještě vznešenějším postavení než Sebe sama. Nesčetná vyprávění, jež byla sestavena za dávných časů v upomínku na božskou vznešenost čistých oddaných nejsou schopna popsat ji dokonale. Pán Šiva a Pán Brahma jsou velice šťastní, když jsou nazváni služebníky Pána Kršny a Ananta Sesa stále touží Mu sloužit. Ačkoliv čisté oddaní jsou skoro rovní Pánovi Osobně, jsou neustále připraveni sloužit Mu s láskyplnou přitažlivostí. Advaita Acarya je takový vznešený oddaný, ale mnozí lidé neznají jeho skutečnou povahu a postavení a tak jsou zmateni, když Advaita Acarya je opěvován jako oddaný Pána Caitanyi. Pán Kršna je velice potěšen, když si někdo říká Jeho 'oddaný' protože kdo zná Pána Kršnu dokonale ví, kdo je čistý oddaný. Nejodpornější hříšník prohlašující se za 'Boha' si pouze zajistí správné naplnění břicha. Dav, který se shromažďuje okolo takových a stává se žáky podvodníků, je považuje za Pána Vesmíru. Ačkoliv tělo takového lháře je pouze kusem masa pro psy, je stále znovu ošálen vnější energií Pána Višnu a myslí, že Je Nejvyšší ovladatel. Ale nyní právě spatřili bohatství Pána všech Pánů. Pán Gauracandra, na Jehož pouhé přání milióny lidí přinesly milióny hořících pochodní, začal historický pochod proti útlaku; všude po cestě byli pozdravováni ozdobenými zápražími a sprškou květín od obyvatel nebeských planet. Bylo obtížné porozumět proměně, jež se stala s Pánem po vypití vody ze Šrídharova džbánu. Všichni oddaní začali prolévat slzy radosti, když viděli zvláštní milost, již Nejvyšší Pán prokázal Svému čistému oddanému. Šrídharma byl jako zdrcen bleskem a se slzami řinoucími se z očí svíral stéblo v zubech; v naprosté poníženosti poklekl před Pána, zpíval Jeho svaté jméno a řekl: "Co se to stalo, můj Pane, jaká voda Tě opojila?" Ale blaženost Pána Visvambhary byla nevýslovná, když se opil vodou ze džbánu Svého oddaného, tančil v extázi obklopen všemi Svými společníky, kteří zpívali a tančil spolu s Ním. Nityananda Prabhu a Gadadhara Pandita byli stále jako dva klenoty zdobící Pána po obou bocích. Štěstí Kholavecy Šrídhary je vskutku tak velké, že také Pán Šiva a Pán Brahma byli pohnuti k slzám radosti a uznání; Nejvyšší Pán Caitanya je nevíšimavý k bohatství, slávě či vzdělanosti, ale bývá podroben neochvějnou oddaností. Po události s vypitím vody se Pán vydal od Šrídharova sídla k městu. Navadvipa se stala nejsvětějším místem pro veškerá stvoření, když Pán Caitanya a Jeho společníci tančili a zpívali v extázi Pánova Svatá jména. Pouze zvuk Pánova jména se ozýval do nejzazších okrajů vesmíru. Božská radost, kterou prožívali Sukadeva Goswami, Narada Muni, Pán Šiva a jiní při zaslechnutí Svatého jména, nyní zakoušeli obyvatelé Navadvipy, když procházel přes různé čtvrti Navadvipy. Ačkoliv kirtan probíhal po celou noc, nikdo nepřišel na myšlenku, že to je pouze jedna noc, raději by tam trávili několik věků, nevěděli, jaký uběhl. Nic není nemožné pro Pána Caitanyu, Nejvyšší Pán může způsobit malým pozvednutím obočí zničení celého vesmíru. Pouze nejšťastnější a nejzbožnější duše mohou pochopit takové esoterické pravdy o Absolutním: suchý mentální spekulant není hoden

takového zjevení. Měšťané byly uchvázeni nad pomyšlení krásným tancem Pána Caitanyi, hlasitými hromovými zvuky radosti a štědrě vzrůstajícím božským nektarem v podobě zpívání Svatých jmen. Lidé děkovali Matce Saci, že chovala v lůně takové dítě jako Pána Visvambharu; žehnali Jagannathu Misru, že byl dobrým otcem Pána. Byli vděční za dobré štěstí, jež sestoupilo na obyvatele Navadvipy. Všichni si přáli, aby tato noc nikdy neskončila, aby Pán prováděl Své zábavy po mnoho věků. Tyto zábavy Pána nemají počátek ani konec. 'Zjevily' se a pak po nějakém čase 'zmizely', Pán Se projevil oddaným podle tužby a nálady oddaných. Šrímad Bhagavatam 3:9:11 říká: "Ó Nejvyšší Pane, který Jsi opěvován tolika verši! Máš soucit a lásku ke Svým drahým oddaným, kteří v jakékoliv podobě meditují o Tobě ve svých duchovních tělech." Pán Caitanya také v tento den provádí Svoje věčné zábavy, a ti, kdo jsou čistého srdce, Ho mohou vidět. Pán sestupuje pouze ku prospěchu Svých oddaných. Někdo může provádět zbožné činy a uctívání po milióny životů, ale bez oddané služby všechna jeho představení budou zbytečná. A oddanou službou se míní sloužit čistým oddaným Pána, to je rozsudek všech písem. Skládám své poklony Pánu Nityanandovi. Všechna sláva Jemu, neboť pouze Jeho milostí někdo může opěvovat Pána Caitanyu. Mnoho lidí vidělo Pána Nityanandu odlišně, někdo říkal, že je Balarama, neboť je velice drahý Pánu Caitanyovi, nebo Je expanzí všemocného Pána; mnozí říkají, že nevědí, kdo skutečně je. Každý Jej viděl podle své realizace. Ať je kdokoliv, je velice drahý Pánu Caitanyovi a nechť Jeho lotosové nohy jsou jediným pokladem mého srdce. Ať všichni ateisté, kteří kritizují Pána Nityanandu, dávají dobrý pozor, nebo je praštím přes hlavu. Skládám své poklony nohám těch nejdražších oddaných Pána Caitanyi, neboť On je můj Pán a mistr. Mohu poznat Pána Nityanandu pouze milostí Pána Caitanyi a mohu poznat Pána Caitanyu, pouze když mi ho ukáže Pán Nityananda. Pán Caitanya je Pán Rama a Nityananda je Lakšmana, Pán Caitanya je Kṛṣṇa a Nityananda je Sankarsana. Pán Nityananda získal moc plně uspokojit Pána Caitanyu Svou transcendentální službou. Blízcí společníci Pána Caitanyi si byli plně vědomi neobyčejného postavení Pána Nityanandy. Ale někdy mohli vidět stejně vznešeného oddaného ve sporu s jiným oddaným; to všechno je transcendentální a událo se na přání Pána Kṛṣṇy. Nikdo nemůže být z jakékoliv skupiny, protože jsou všichni nejvznešenější Vaišnavové a porovnáváním někdo může přirozeně udělat urážku proti Vaišnavům. Každý se může stát skutečným Vaišnavou službou Pánu Kṛṣṇovi a ne hledáním chyb na jiných. Nyní skládám své poklony lotosovým nohám Advaity Acaryi, abych zůstal přitahován k jeho drahému služebníku. Všechna sláva Pánu Caitanyovi spolu se všemi Jeho společníky. Tyto příběhy o Jeho zábavách odmění každého nejvyšší oddanou náladou. Jestli někdo staví Advaitu proti Gadadharovi Panditovi, pak kvůli své hlouposti jedná tak, že nikdy nezíská útočiště u Advaity Acaryi jako jeho oddaný. Transcendentální zábavy Pána Caitanyi jsou čistší než božská ambrosie, Prosím, aby se tyto neomezené zábavy stále více zjevovaly v mysli všech živých bytostí. Ten, kdo pocítí radost při zaslechnutí těchto příběhů, jistě uvidí krásnou tvář Pána Caitanyi přímo. Pán Šrí Kṛṣṇa Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 24

Všechna sláva Pánu Caitanyovi. Je zosobněním božského míru. Ochraňuje zbožné a ničí hříšníky. Všechna sláva synu Jagannathy Misry a Saci Maty. On je opěvován vybranými verši. Všechna sláva životu Jagadanandy Pandity a nejčistšímu pokladu srdcí Haridasy a Kashiswary. Jsi oceán milostí, přítel ubohých a udržovatel všech žijících bytostí. Každý se podřizuje Tobě. Přijímáš ho a stáváš Se jeho Pánem.

Pán Caitanya nemohl zůstat bez 'kirtanu', když trávil čas v Navadvipu. Kirtan měl na Něj takový účinek, že jakmile uslyšel Svaté jméno, padl na zem v extázi, ať byl na jakémkoliv místě. Slzy plynuly bohatě z Jeho očí. Stal Se přesycen láskou k Bohu. Jestliže kdokoliv z jakéhokoliv důvodu řekl hlasitě Pánovo jméno, Pán Caitanya padl na zem a příznaky extáze se začaly projevovat na Jeho osobě, až Se válel po zemi. Taková ukázka duchovní extáze je vskutku velice vzácná, také Pán Brahma považuje za požehnání, když to může vidět; ale občané Navadvipy viděli všechny tyto transcendentální činnosti odehrávat se často přímo na ulicích. A když někdy Pán zakoušel náhlou extázi, dostal se do bezvědomí. Jeho tělo oněmělo do nehybnosti; při této příležitosti Jej oddaní mohli odnést, při čemž pociťovali jemnou radost. Tak Ho odnesli ve stavu bezvědomí za zavřené dveře a znovu zahájili kirtan, který ponořil celý vesmír do vln duchovní blaženosti. Různé oddaná extáze, jež se zjevily na Pánově osobě, jsou všechny nevyjádřitelné a často není možno vysvětlit jakkoliv jejich esoterický význam. Někdy Pán vykřikl: "Jsem Madana Gopala" a pak náhle změnil náladu a pravil: "Jsem věčný služebník Pána Kršny." Po několik dní ustavičně opakoval: "gopi, gopi, gopi" a myslel na dívky z Vrndavany a jindy, jakmile vyslechl Kršnovu jméno, vzplanul vzrůstajícím hněvem a křičel: "Kde je ten Kršna a odkud přišel, ten velký darebák; On je podvodník, vychytralý pokrytec, koho může napadnout Ho uctívat? Krade srdce ženám a když si získá jejich důvěru, plivne jim do uší a nosu. Je tak chamtivý, že jim skoro vyrve životy z těla. Už nechci ani slyšet o tom zloději." Tímto způsobem hovořil hněvivě ke každému, kdo opakoval Kršnovu jméno v Jeho přítomnosti. Í

Znovu v jiný den vykřikoval "Vrndavana" nebo "Gokula" nebo "Mathura" s velkou radostí a pak při jiné příležitosti drásal zemi Svými zuby. Někdy se postavil v podobě osoby prohnuté ve třech místech a vypadal, že začne plakat tak hořce, jako by celý svět chtěl utopit ve Svých slzách. Někdy říkal: "Viděl jsem velké husté pralesy plné lvů, tygrů a medvědů." Tehdy byl Pán zcela pohlcen náladou jemné oddanosti, kdy se pro Něho noc stala dnem a den se stal nocí. Oddaní, kteří na to čekali, byli přemoženi velkými duchovními pocity a objímali jeden druhého. Tak tito oddaní viděli snadno Pánovo extatické zjevení, i když Pán Brahma neustále prosí o takové štěstí. Pán nyní trávil skoro všechn čas mimo Svůj vlastní dům, v sídlech různých oddaných. Odstranil všechny Své rodinné a vnější závazky; pouze někdy udělal něco pro potěšení Své matky. Oddaní nyní stále pociťovali mocnou radost, když Pán zůstával s nimi, jejich blaženost při kirtanech vzrostla. Nityananda, Advaita, Gadadhara nikdy neopustili Pánovu společnost, stále se zúčastňujíce na Jeho nekonečných

transcendentálních činnostech. Jednoho dne Advaita Acarya přemožen náladou gópií začal tančit, když všichni oddaní zpívali v mocném vytržení. Tančil radostí a v téže chvíli s velkou ponížeností a úzkostí padl na zem, svíral stéblo v zubech a začal se válet jako opojený božským nektarem lásky k Bohu. Advaita pokračoval v tanci po několik hodin, ale ostatní oddaní nebyly schopni vydržet s ním. Pak ho nakonec oddaní utišili, přinutili usednout a usedli okolo něho. Nakonec Advaitu nějak uklidnili Šrívasa Pandita, Ramai a pár dalších, kteří přišli po koupeli. Ale jindy zase byl Advaita přemožen, pociťoval úzkost a jak postupně vzrůstala její intenzita, začal se válet na Šrívasově nádvoří. Pán Caitanya po nějaké práci setrval ve Svém domě. Advaitův pocit poníženosti a úzkosti se stal Pánovi zřejmým. Pán stále konejší Svoje oddané v úzkosti a obavách. Tak Pán Caitanya dokázal vidět Advaitu. Když viděl Advaitu válet se na Šrívasově dvoře, zvedl jej na rukou, odnesl do chrámu a zavřel dveře. Utěšujíc Advaitu vlídným úsměvem, Pán řekl: "Poslyš, Acaryo! Řekni Mi, po čem toužíš právě teď, aby se stalo?" Advaita řekl: "Ó Pane, Ty Jsi esencí všech Véd. Chci pouze Tebe. Co jiného je tady možno chtít?" Pán se trochu usmál a odpověděl: "Jsem tady Osobně, co víc můžeš chtít?" Advaita naléhal: "Co jsi řekl, je pravdivé, je tady přede mnou Absolutní pravda, ale stejně bych chtěl vidět něco z Tvého mystického bohatství." Pán se jemně zeptal: "Řekni, po čem toužíš?" Advaita řekl, "Můj Pane, vášnivě toužím spatřit, co viděl Arjuna před dlouhými věky." Jakmile Advaita vyslovil tato slova, uviděl válečný vůz ve středu zuřící bitvy, milióny vojáků soustředěné k boji všude okolo vozu. Uvnitř toho vozu viděl sedět krásnou černavou čtyřrukou podobu Pána Kršny svírající lasturu, kyj, lotos a disk v každé Svojí ruce. Advaita byl unešen; potom obdržel Vesmírnou podobu Pána Kršny. Všechny planety a hvězdy jako slunce, měsíc a hory, řeky, oceány, pralesy byly dobře viditelné uvnitř tohoto zázračného Kršnova zjevení. Viděl Arjuna stát před tou Vesmírnou podobou se sepjatýma rukama a pronášet slova modlitby a prosby. Viděl milióny párů očí a milióny otevřených úst se spoustou plamenů šlehajících z nich. Všichni ateisté a hříšní démoni byli vtaženi do tuto mocné výhně a byli spolknuti. Hledači chyb a ti bezcitní, kdo připustili násilí na jiných, všichni shořeli v plamenech z úst Pána Caitanyi. Advaita byl požehnan Pánovou zvláštní milostí, proto mohl spatřit zázračnou Vesmírnou podobu Pána Caitanyi. Když Advaita viděl tuto Vesmírnou podobu, začal plakat ve velké extázi ze své mocné lásky k Pánovi, padl na kolena a s velkou ponížeností žádal Pána o Jeho věčnou společnost jako Pána a mistra. Když Advaita viděl, že Pán Caitanya zjevil Svou vesmírnou podobu Pánu Nityanandovi, křičel cestou do Navadvípy pohlcen božskou blažeností, což byl Jeho obvyklý stav. Pán Nityananda ve Svém nadlidském postavení mohl okamžitě vědět, že Pán Caitanya ukázal Svou zvláštní Vesmírnou podobu Advaitovi. Rychle přišel do Šrívasova domu a mířil rovnou do chrámové místnosti. Pán Caitanya také věděl, že Nityananda přichází. Zavřel za Ním dveře. Pán Nityananda viděl Neomezenou Podobu Pána před Sebou a padl na zem jako kláda, složil Mu poklony a zavřel oči. Pán řekl, "Vstaň, Ó Nityanando! Jsi Mi tak drahý jako Můj vlastní život. Ty o Mně víš všechno. Každého, kdo je přitahován k Tobě láskyplnou oddaností, učiním Svým vlastním. Nikdo Mi není dražší než Ty. Ale ten, kdo zkouší vidět rozdíly mezi Tebou

a Advaitou, nikdy nezíská řádnou znalost a nepochopí Nejvyššího Boha nebo Mne v této inkarnaci." Nityananda a Advaita začali tančit radostí. Pán Caitanya reagoval hromovým hlasem slovy: "Pohleďte na Sebe!" Nityananda a Advaita přemožení radostí začali opěvovat Pána krásnými modlitbami. Pán Visvambhara se na ně usmál s velkým uznáním. Ačkoliv všechny tyto transcendentální události se odehrály ve Šrívasově sídle, nikdo jiný je nemohl vidět. Tyto příběhy pocházejí z lotosových úst Advaity Acaryi a ti, kdo v ně nemají důvěru, jsou nejodpornější hříšníci. Ti, kdo neopěvují Pána Caitanyu jako Nejvyššího Absolutního Pána, jsou lidé tvrdého srdce, kteří se vyhýbají svatým osobnostem. Moje největší naděje a jistota je, že Pán Caitanya je pánem mého drahého pána Nityanandy. Pán zvolil Navadvipu a zjevoval Svě zábavy otevřeně před očima veřejnosti, ale pouze oddaní mohli pochopit jeho vnitřní spokojenost. Nejdražší bohatství, jež někdo může obdržet, je bohatství oddané služby Nejvyššímu a nejvyšším stupněm oddanosti je, když někdo pláče z extatické blaženosti, vzpomínaje Svaté Jméno Kršny. Nikdo nemůže rozvíjet lásku k Bohu v hmotném vědomí, pouze upřímným voláním po Kršnovi může někdo nakonec zpívat Kršново jméno čistě. Každý může také snadno dosáhnout tohoto stavu dokonalé radosti, jestliže jednou vyslechl s neochvějnou důvěrou příběh, jak Pán Caitanya ukázal Svou Vesmírnou Podobu Advaitovi Acaryovi a Nityanandovi Prabhu. Nakonec Pán Caitanya opustil Svoje sídlo se všemi ostatními oddanými. Pán Nityananda a Advaita neřekli nikomu jinému, že viděli Pána zjevovat Svou Vesmírnou Podobu; byli ještě šílení radostí a váleli se po zemi, někdy zpívali, tančili a tleskali rukama. Když tak byli strženi veselím, někteří začali zuřit a nadávat jeden druhému. Advaita řekl: "Ty prostáčku, opilče, kdo tě žádal, abys chodil na toto místo? Jaká síla Tě přinutila přijít sem? Každý Ti říká sannyasi. Nikdo nezná Tvůj rodinný původ ani kastu a jak Tě znám, jíš v jakýchkoliv domech u lidí jakékoliv kasty. Jak se může člověk opilý šílenstvím jako Ty nacházet ve společnosti Vaišnavů? Jestli odtud neodejdeš, potom Se dostaneš do skutečných nesnází." Pán Nityananda odpověděl: "Ty plešatý chlape! Jestli máš rozum, tak sed' tiše! Nejdřív ti ukážu Svou sílu a moc několika ranami. Ty mrzutý starý bráhmene, nemáš strach? Jsem 'avadhuta', kajícník a Pánův bratr. Ty jsi hospodář zcela stržený rodinným životem, zatímco Já jsem plně se odříkající a realizovaná duše. Když Tě potrestám, nemůžeš říct nebo udělat nic, jenom se bez důvodu zkoušíš předvádět přede Mnou." Ta slova naplnila Advaitu palčivým vztekem, rozházel své šaty do všech směrů a začal přísně kárat Nityanandu. Řekl: "Ty jedlíku ryb, jedlíku masa, jak Ty si můžeš říkat sannyasi? Svlékl jsem se před Tebou s naprostým odporem. Co kdo ví o tobě, co o Tvých rodičích, Tvém domově, nic není známo komukoliv, ať přišel odkud chtěl, nezná Tě a nepoznává Tě. Jsi jenom zloděj číhající, aby něco snědl, pohltit a zničit všechno! Předstíráš, že jsi sannyasi, ale sannyasi nic nevlastní, kdežto Ty plníš Svě břicho třikrát denně. Tento Šrívasa Pandita nemůže znát rozdíl mezi lidmi z různých kast, proto dovolil tomu 'avadhutovi' připojit se ke společnosti Vaišnavů. Nedokáže pochopit, že ten tak zvaný avadhuta může zničit něčí kastu a pověst, tak hrozný opilec to je." Je obtížné pro obyčejné lidi pochopit tuto výměnu duchovní lásky mezi těmi dvěma, která zněla jako zhoubné slovní boje. Někdo může spáchat

duchovní hloupost stavěním jednoho proti druhému. Hluboký duchovní význam takových urážlivých vztahů mezi oddanými je nepochopitelný většině. Kvůli takové hlouposti když někdo opěvuje Advaitu a odmítá třeba Gadadharu Panditu, potom bude zatracen a přirozeně nemůže být považován za oddaného samým Advaitou. Činnosti Nejvyššího Pána a Vaišnavů jsou všechny transcendentální, nepřijatelné pro materialisty. Ateista nemůže nikdy pochopit, že oba, Pán a Jeho čistí oddaní, jednají dle téhož transcendentálního plánu. Ten, kdo uctívá Kršnovy lotosové nohy, jež jsou všem Vaišnavům tak drahé, může vskutku překročit oceán hmotné nevědomosti. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše. Já, Vrndavana Dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 25

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, Pánu veškerého vesmíru. Je korunní klenot bráhmanů, Nejvyšší mezi všemi Védskými osobnostmi, dokonalý kajícník. Je oceánem soucitu a zjevil Se jako zářící drahokam z lůna požehnané Matky Saci. Všechny sláva Pánu Visvambharovi a Pánu Nityanandovi; všechna sláva Jeho oddaným a společníkům. Každý dosáhne nejvyšší dokonalosti života neustálým nasloucháním příběhům o transcendentálních zábavách Pána Caitanyi. Tyto příběhy z Navadvipa lily, jak je vypráví Madhya khanda, jsou jako oceán nektaru. Pán byl stále stržen Sankirtanem, vychutnáváje příchut' Svého vlastního transcendentálního jména a tím opojen, ukazoval příznaky extáze a také zjevil Svoje nadlidské bohatství. Sladká ambrosie lásky k Bohu způsobila, že Pán se choval jako šílenec. Pán, jehož tělo je objektem uctívání i Pána Brahmy, byl potřísněn prachem z válení po zemi. Oddaní nasýtili Své pohledy, když viděli Pána ponořeného v oceánu božské blaženosti. V těch dobách, když se vynořil z blaženého stavu nevědomosti, někdy usedl obklopen Svými společníky; jindy šel do Gangy přijmout koupel. Při nějaké příležitosti, když dlouhý čas tančil, Pán přišel a usedl se Svými oddanými, kteří Mu nabídli vodu z Gangy. Jedna služebná Šrívasy Pandity jménem Dukhi přinášela všechnu vodu z Gangy na Pánovu koupel, když Pán byl ještě zaujat tancem. Sledovala krásnou podobu Pána tančícího v duchovní radosti a slzy jí prýštily po kapkách, potom odešla a zase se vrátila se džbánem vody z Gangy na Jeho koupel. Když Pán viděl džbány plné vody, čisté a připravené v řadě, byl velice potěšen. Vyptával Se na to Šrívasy Pandity: "Kdo nosí denně vodu z Gangy?" Šrívása Pandita odpověděl: "Dukhi, služebná je denně nosí." Pán řekl: "Potom vy všichni ji budete jmenovat 'Sukhi' neboli šťastná namísto toho 'Dukhi', což znamená 'smutná'. Jméno 'Dukhi' se pro ni nehodí. Myslím, že 'Sukhi' je pro ni nejvhodnější jméno." Oddaní byli pohnuti k slzám, když viděli neomezenou milost Pána k této ubohé služce. Začali ji nazývat 'Sukhi', i Šrívása Pandita se zastavil, když ji viděl a považoval ji za svou služebnici. To ukazuje, že každý může snadno dosáhnout Kršnových lotosových nohou láskyplnou oddanou službou Jemu; nikdo se nemůže vyhnout čelistem smrti pouze oholením své hlavy na znak odříkání. Hmotné znalosti, vysoké zrození, krása či bohatství jsou bezúčelné, pokud nejsou přitažlivě použity ke

Kršnově uspokojení. Pán Caitanya, Nejvyšší Pán Se inkaroval, aby hrál roli ideální osobnosti. Všechny jeho činnosti odpovídají přesně Védským závěrům. Požehnání, jež tato služebnice Dukhi získala od Pána, nikdy neuvidí ti, kdož jsou zaslepeni falešnou pýchou. Člověk může vnímat Božskou milost od Šrívasy Pandity, jehož služebníci a služebnice jsou tak šťastní. Jednoho dne jako obvykle Pán tančil v domě Šrívasy Pandity. Oddaní včetně Šrívasy obklopili Pána, zpívali a tančili. Právě tehdy v jiné části domu Šrívasův syn opouštěl svět kvůli nějaké nemoci: ženy bezmocně pobíhaly. Venku byl kirtan v plném běhu a Pán tančil v extázi. Najednou zvuky hlasitého nařikání naplnily vzduch. Šrívasa Pandita spěchal zpět domů a viděl svého syna ležet mrtvého na lůžku. Šrívasa Pandita byl velice vznešený oddaný, důstojný a nadaný znalostmi; dokázal zvládnout situaci a pokáral ženy, že tak hořce nařikají. Řekl, "Vy všichni si jste vědomi transcendentální moci Pána Kršny, proto zastavte své slzy a ovládněte lítost ve svém srdci. Pán, jehož svaté jméno je schopno očistit i nejhroznějšího hříšníka při pouhém vyslovení a povznést jej do duchovního světa, je tady nyní přítomen osobně a tančí v extázi se Svými služebníky, kteří jsou každý takový jako Pán Brahma osobně. A v této příznivé chvíli, když někdo opustí své tělo, proč začínat nějaký nářek? Mohu se považovat za velice šťastného, jestliže získám tentýž osud jako tento chlapec. Ačkoliv nejsem schopen se zbavit přitažlivosti k životu v rodině, nemohu vydržet a musím zastavit váš pláč. Někdo jiný se dozví o této události, vyvolá poplach a naruší Pánovu blaženost při tanci; jestli se to stane, pak se chci okamžitě vrhnout do Gangy." Ta slova měla účinek na ženy, že vystřízlivěly a přestaly plakat; Šrívasa Pandit přišel zpět a připojil se ke kirtanu. Brzy byl vysoce povznesen vlnami božské blaženosti vyvolané kirtanem a Pánovou přítomností. Šrívasa Pandita byl velice vznešený a vzácný, to jsou vskutku vlastnosti služebníka Pána Caitanyi. Pán zatím tančil, vychutnáváje blaženost tance. Brzy novinka o odchodu syna Šrívasy Pandity dosáhla oddaných. Ještě nikdo otevřeně nic neproněsl, ale byli hluboce pohnuti uvnitř. Pán Caitanya, vševědoucí Nejvyšší Osobnost, zná srdce každého; vyptával se: "Dnes něco ruší Moje myšlenky, jaká úzkost se vkradla do temných stínů tvého domu, Pandito?" Šrívasa odpověděl: "Můj Pane, jaká úzkost mne může zasáhnout, dokud Tvoje laskavá usměvavá tvář ozařuje můj dům?" Nakonec vedoucí oddaní oznámili Pánovi odchod Šrívasova syna. Pán se vážně zeptal: "Kdy se to stalo?" a dozvěděl se, že k tomu došlo na počátku večera o čtvrté." Pánovi řekli: "Nebyla ti oznámena tato věc, neboť Šrívasa byl znepokojen a nechtěl rušit Tvůj tanec. Jeho syn odešel už před dvěma a půl hodinami a s Tvým svolením můžeme začít nezbytné rituály nyní. Když Pán Caitanya vyslechl tento úžasný příběh o Šrívasovi Panditovi, byl ohromen. Řekl: "Jak můžu zůstat naživu v takovém mimořádném doprovodu?" a začal naříkat. Řekl: "Jak bych mohl opustit společnost tak svaté osoby, které se nedotkne odchod jeho syna pro jeho lásku ke Mně?" Hovoříc tímto způsobem, Pán klesl na zem a hořce zaplakal. Oddaní byli zmateni, když slyšeli Pánova slova, jež naznačila, že odejde. To v nich vzbudilo mocné pohnutí, neboť nikdo z nich nevěděl, že v budoucnu Pán chce opustit domov, aby přijal žebrácký život sannyasina. Když Se Pán vzpamatoval, vzal všechny oddaní do blízkosti mrtvého chlapce. V

přítomnosti všech oddaných Pán oslovil zesnulého syna Šrívasy Pandity: "Jaký důvod tě přinutil opustit dům Šrívasy Pandity?" Oddaní byli vskutku překvapení, že Pán hovoří k mrtvému tělu; jejich překvapení se obrátilo v naprostý údiv, když zesnulý chlapec promluvil slova: "Můj Pane, všechno se děje pouze dle Tvého přání, kdo může ovlivnit Tvou vůli?" Oddaní vyslechli pozorně každé slovo. Chlapec pokračoval: "Zůstal jsem v tomto těle po předepsanou dobu; teď zase nadešel čas, abych je opustil a přijal jiné tělo. Můj Pane, ačkoliv musím opustit své současné tělo, prosím buď ke mně milostivý tak, abych na Tebe nikdy nezapomněl. Kdo je něčí otec a kdo je něčí syn, je zde určeno výsledkem jeho osobní karmy. Dokud mi osud dopřál zůstat v domě Šrívasy Pandity, zůstal jsem; ale teď musím odejít zase do jiného sídla. Můj Pane, skládám své pokorné poklony Tobě a Tvým drahým společníkům, prosím odpusť mi všechny urážky a dovol mi přijmout Tvoje odpuštění." S těmito slovy rozloučení dítě zase ulehlo. Tento úžasný zázrak, že mrtvý chlapec řekl tak moudrá slova, byl vrcholným zážitkem pro oddané, dosahovali nejvyšší radosti: celá rodina Šrívasy byla nyní unášena vlnami extáze: jejich stížnosti zmizely jako sen. Zažívající blaženost lásky k Bohu se vrhli k Pánovým lotosovým nohám a řekli: "Ó Pane, zrození za zrozením Jsi náš otec, matka a syn; ať nikdy nezapomeneme na stín Tvých lotosových nohou. Ať už přijmeme zrození v jakémkoliv postavení a místě, prosíme, ať naše oddanost ke Tvým lotosovým nohám je nezlomná." Šrívasa Pandita a jeho tři bratři prosili vážně Pána a všichni oddaní křičeli uznáním a radostí. Pán řekl: "Poslyš Mne, Šrívaso! Jsi dobře obeznámen se znalostmi rodiny a hmotného života. Jsi nedotčen tísnivým postavením života v rodině. Nejen že jsi tak vznešený, že každý, kdo tě vidí, se také stane osvobozeným od těchto překážek. Nityananda a Já Sám jsme Tvoji dva synové, tak překonej bolest z odloučení ve svém srdci." Oddaní radostně zdravili tato slova božského soucitu a lásky od Pána. Pán doprovázen všemi oddanými odnesl Šrivasova syna do Gangy; prováděje kirtan po celou cestu. Požadované rituály dokončili všichni koupeli v Ganze a každý šel svou cestou domů, zpívaje svaté jméno Kršny. Šrivasova rodina se vrátila uspokojena vykonaným rituálem. Všechny ty důvěrné zábavy Pána jsou mimořádné a důvěřivé naslouchání těmto příběhům dodává lásku k Bohu. A já skládám své poklony lotosovým nohám Šrívasy, jehož syny nejsou nikdo jiný než můj Pán Nityananda a Gauracandra." To byly úžasné zábavy, jež se odehrály v Navadvipu a byly známy a viděny pouze oddanými. Madhya Khanda zkouší popsat zábavu o mrtvém chlapci promlouvajícím slova moudrosti dle nejlepších autorových schopností. Pán byl tak hluboce ponořen do oceánu lásky k Bohu, že neměl žádnou přitažlivost k rodinnému životu. Nemohl ani správně provádět uctívání božstev, nemluvě o provádění jiných činností. Když Pán usedl, aby uctíval božstva po koupeli, Jeho šaty byly ihned zmáčeny slzami lásky k Bohu. Nezládnutelně plynuly z Jeho očí, tak se v Něm vzdouvaly duchovní city. Okamžitě vyšel z chrámové místnosti a vyměnil si čisté šaty. Zase se za malou chvíli Jeho šaty staly zmáčené slzami duchovní lásky. Tímto způsobem nebyl schopen provádět uctívání božstev. Nakonec požádal Gadadharu Panditu, aby provedl uctívání božstev; řekl mu, že nebude šťastný, dokud se nepokloní božstvu. Takové byly nadlidské činnosti Pána

Vaikunthy, když přijal nektar lásky k Bohu. Pán Šrí Kršna Caitanya a Nityananda Prabhu jsou můj život a duše; já Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 26

Všechna sláva Pánu Gauracandrovi, Nejvyššímu Očišťovateli celého světa; prosím, vlož Svoje lotosové nohy na podušku v mém srdci. Jednoho dne Pán přišel za Suklambarou Brahmacarim a žebal od něho jídlo, aby mu prokázal Svou milost. Pán řekl: "Cítím neovladatelnou touhu jíst tvoje jídlo a věřím, že tady není pro tebe důvod se bát." Pán tvrdošíjně prosil Suklambaru a tak se Suklambara modlil k Pánovi slovy: "Ó Pane, jsem nejhříšnější člověk, opovrženíhodný a špatný, a Ty jsi symbol zbožných zásad; Ó Pane, kdekoliv Jsi, Jsi moje útočiště, které dokáže třeba bezvýznamný hmyz pozvednout z této hmotné iluze."

Pán odpověděl slovy: "Ale nepovažuj Moji žádost za iluzi. Velice moc chci jíst jídla uvařená tebou! Jdi rychle všechno zařídit, v poledne přijdu do tvého domu." Suklambara byl ještě oněmělý úzkostí a tak požádal ostatní oddané o pomoc. Uklidňovali ho: "Proč by ses bál? Není to nikdo jiný než Nejvyšší Pán. Je v Jeho povaze hledat oddané, kteří Ho uctívají s jedinou myšlenkou a od Nich žebat jídlo. Vzpomeň si, jedl v domě Vidury, který byl šúdrův syn. Proto jdi rychle domů a připrav jídlo pro Pána s pozorností a oddaností. Jestli se ještě bojíš, pak zkus uvařit bez přímého doteku jídla. Jsi velice šťastný, že jsi obdržel tuto úžasnou příležitost od Pána." Bráhman Suklambara spěchal domů, pociťuje nesmírnou hrdost. Pociťujíc očistu po koupeli Suklambara postavil vonnou vodu na oheň na uvaření rýže. Také začal vařit pochoutky, připravené ze dřeně banánového kmene. Zatímco vaření probíhalo, Suklambara sepal ruce a začal zpívat jména Pána, prosíc Ho a žádajíc Jeho milost. Přitahována Suklambarovou oddaností, Lakšmí devi, Vesmírná matka a bohyně štěstí požehnala bráhmanově touze po jejím příznivém pohledu; jemná příchut' ambrosie se okamžitě smísila s jídlem. Mezitím Pán Visvambhara dokončil Svou koupel a přišel do Suklambarova domu ve vlhkém oděvu. Suklambarovo skromné obydlí bylo umístěno na břehu Gangy. Byl doprovázen Nityanandou Prabhu a některými Svými společníky. Vyměnil si šaty za suché a usedl k jídlu. Pán Se obsluhoval podle Svého přání, zatímco Suklambara vyčkával s pocitem mocného štěstí. Když Pán přijal jídlo, všichni oddaní vypadali potěšeně. Nejvyšší Pán Gauranga je příjemcem všech požitků z čistých obětí, složených a posvěcených nikým menším než Pánem Brahmou a jinými v jeho postavení, ale nyní Pán usilovně vyžadoval Suklambarův pokrm připravený z rýže, kterou vyžebal, to je přirozeně velice vzácné. Potěšený Pán řekl: "Nikdy v životě Jsem neochutnal nic tak chutného. Rýže a salát jsou tak chutné, že nenacházím slova, jak bych to popsal. Jak jsi jim při vaření dodal takovou příchut'? Skutečně jsi Můj věčný společník a přítel. Zjevil Jsem Se pouze kvůli tobě a takovým, jako jsi ty." Všichni přítomní oddaní začali prolévat slzy radosti, když Jejich Pán prokázal milost Suklambarovi. Tímto způsobem Pán přijal jídlo a potěšil společnost Svých oddaných. Ať nevěřící lidé, zaslepení hříšnými

činnostmi, otevřou oči a vidí, jak byl Suklambara požehnán Nejvyšším Pánem! Pán Caitanya se nepřibližuje k těm, kdo jsou nafoukaní na své bohatství, žáky, učenost atd.; pisma stanoví, že Nejvyšší Pán může být snadno poražen a podřízen jen láskyplnou oddaností." Když Pán skončil jídlo, usedl k odpočinku, žvýkal betelový oříšek a laskavě se usmíval. Oddaní spěchali sebrat zbytky jídla z Pánova talíře, který právě odložil. Pánovy zbytky jsou tak vzácné, že Pán Šiva a Pán Brahma se cítí mimořádně požehnání, když nějaké obdrží a svírají talíře vysoko nad hlavou, ale nyní byly snadno dostupné všem oddaným Pána. Tak úžasná zábava se odehrála v žebrákově domě, to byl transcendentální záměr Pána. Pán byl na chvíli zaujat nějakou diskusí na transcendentální náměty o zábavách Pána Kršny zábavy a potom ulehl k odpočinku. Oddaní následovali svého Pána a také ulehli. Jeden z oddaných Pána Šrí Vijay dasa, vznešená duše, měl úžasné vidění. Byli spolu oba v Navadvipu, jeho rukopisy porovnával s Vijayem a vlastnil výtisky mnoha knih Pána Caitanyi. Lidé ho pouze znali jako 'Vijaye umělce', ale nebyli schopni změřit jeho duchovní hloubku pro svůj nedostatek oddanosti. Když všichni ulehli vedle Pána, Pán laskavě vložil Svou ruku na Vijayovo tělo a Vijay začal vnímat zázračný pohled. Viděl Pánovy ruce třpytit se jako zlaté sloupy, dlouhé a půvabné; celé paže měl pokryty zářícími drahokamy a klenoty. Prsty na rukou byly ozdobeny prsteny plnými neocenitelných drahokamů, jejichž svit zastínil tisíc sluncí a měsíců. Zázračná záře tryskala ze sídla Pána Brahmy, nejvyšší planety vesmíru. Vijay byl překonán radostným úžasem. Otevřel ústa a chtěl vykřiknout, když náhle pocítil Pánovu ruku držící mu ústa. Pán s úsměvem řekl, "Dokud Jsem přítomen v Navadvipu, nesmíš o tom říct nikomu." Když slyšel tato slova, Vijay vyskočil ze své pozice s řevem, jímž zburcoval všechny oddané. Oddaní viděli Vijaye ve stavu vytržení a zkoušeli ho neúspěšně zadržet. Ve stavu vytržení a dočasného šílenství tato velká duše upadla do hluboké extáze. Když viděli tyto příznaky, oddaní poznali, že Vijay měl transcendentální vidění a pociťující velkou radost, začali s ním plakat a sdíleli jeho extázi. Pán Se vyptával některých: "Co se přihodilo Vijayovi? Byl zticha a náhle začal vydávat tyto hromové zvuky! Víím, že má zvláštní lásku k Matce Ganze a když žije tak blízko Matky Gangy, musí se jej to dotknout. Jinak to musí být přítomností božstev v Suklambarově domě, nebo tady možná uviděl Pána Kršnu." Říkaje to Pán Caitanya vložil Svou ruku na Vijaye a přivedl ho zpátky k vědomí: oddaní byli osvobození a šťastní. Ačkoliv Vijay nabyl vědomí a mohl se hýbat, zůstal ještě ztichlý a bez odezvy jako kámen. Po sedm dní se toulal okolo celé Nadie bez jídla, spánku nebo jakékoliv pozornosti ke svému tělu. Lidé nemohli pochopit Vijayovo duchovní trápení. Po několika dnech se Vijay vrátil do své obvyklé nálady. To byly mimořádné činnosti Pána, prováděné v Suklambarově domě. Kdo může vyčíslit rozsah Suklambarova štěstí? Pán toužil posvětit Suklambarův dům Svojí přítomností a přítomností Svých blízkých společníků. Také jedl jídla uvařená Suklambarou. Ten, kdo naslouchá s důvěrou těmto nadlidským příběhům, jak Pán požehnal Vijaye a Suklambaru, rozvine neochvějnou oddanost k Nejvyššímu Pánu, to je cenný úsudek písem. Každodenně Pán Caitanya doprovázen Pánem Nityanandou navštěvoval různé Vaišnavské domy a zjevoval Své transcendentální zábavy. Pán Caitanya byl neustále

ponořen v extatické prema rase, zjevujíc nálady a chování různých inkarnací. Matsya, Kurma, Nrsimha, Varaha, Vamana, Raghunatha, Buddha, Kalki, Kršna - všechny tyto nálady předváděl, jak a kdy Si přál; přicházely a rychle zase pominuly. Ale nějaká nálada Pána Balaramy se k Němu vracela opakovaně a nutila Ho zjevovat ji.

Jako Haladhara, Balarama, se Pán Caitanya velice rozhněval a žádal, křičíc hlasitě: "Dej Mi víno, dej víno!" Pán Nityananda vždy chápe Pánovy různé nálady, tak okamžitě přinesl nádobu plnou vody z Gangy. Taková byla síla Jeho hlasu, že se veškerá stvoření třásla a když tančil v této náladě, bylo to jako by rozbíjel zemi chodidly na kousky a všechny tři světy se chvěly v nejistotě. Oddaní byli osvěženi, když viděli tak vášnivý tanec a zpívali písně opěvující zábavy Pána Balaramy; ty písně velice potěšily Pána a uvedly Ho do stavu nejvyšší extáze. V tom stavu Se pohyboval jako šílenec, chodil a kolébal Se jako opilý. Ale krása Jeho tváře byla nepopsatelná, žádné oči se nikdy nenasytily vpíjením se do Jeho skvělé tváře a čím déle hleděli, tím touha vidět Jeho měsíci podobnou tvář vzrůstala. Neustále křičel 'Nityanando! Nityanando!' a nakonec pronesl, když vyšel ze Svého transu, pouze něco jako, "Oh! Život ze Mne odchází!" Potom Pán Caitanya změnil Svou náladu a řekl: "Ó Kršno! Ty Jsi můj otec, Ty mne chráníš, ale Můj strýc Balarama Mne vychovává holí." Pán byl tak přemožen duchovní extází, že rozčilení oddaní neviděli Svého Pána v takovém transu; plakali strachem. Všechny činnosti Pána jsou tak mimořádné. Někdy cítil náladu tak mocného odloučení od Kršny, že Mu slzy plynuly v proudech. Jeho nárek probodl každému srdce. Esotericky pociťoval odloučení od Sebe. Jako gópie, pasačky krav z Vrndavany, cítily prudké odloučení od Kršny, ztrácely vědomí v Jeho nepřítomnosti a když viděly vzrůstající měsíc, spletly si jej s Kršnovou zářící tváří a skoro zemřely ze směsi citů, stejně všechnu tuto extatickou oddanost obdržel Pán Caitanya; spěchal ke Svým oddaným, objímal jejich šíje a nepřetržitě hořekoval. Matku Saci naplnilo zděšení, když viděla svého syna v tomto stavu. Jak může malý člověk popsat, jak úžasně extatickou 'premu' Pán ukazoval? Taková ukázka nejvyššího řádu oddané lásky se denně přihodila Pánovi. Jednoho dne byl Nejvyšší Pán Caitanya ponořen do zábav gopí z Vrndavany. Ustavičně zpíval: "Gopi, gopi!" Náhle přišel odněkud učený student a nechápaje Jeho náladu, řekl Mu: "Ó Nimai Pandito, proč Jsi zpíval gopi! gopi! Měl bys raději zpívat Kršново jméno. Jaký zbožný užitek je ze zpívání 'gopi! gopi!' Ale podle Véd zbožnost všem mocně vzroste zpíváním Kršnova jména!" Hloupý člověk nemůže nikdy pochopit Pánovo duchovní postavení. Pán řekl: "Kršna? To je loupežník! Kdo ho uctívá? Ten neblahý Kršna zabil nevinného Baliho a ačkoliv Svým čarovným vzhledem a silou přemohl mnoho žen, nemůže se odtrhnout do ženského nosu. Také vyžebbral všechno od Baliho Maharaji, ale odešel bez toho a pak mu vše seslal dolů ku pomoci. Čeho bych dosáhl zpíváním Jeho jména?"

Říkaje to, Pán Caitanya popadl hůl a ještě ponořen do 'prema bhavy', rozběhl Se výhrůžně ke studentovi. Student vyskočil a prchal horečně z Pánovy blízkosti, zuřil a chvástal se. Student utekl ze strachu o svůj život, nechápaje Pánovu skutečnou náladu. Oddaní běželi za Svým Pánem, chytili Ho, přivedli Ho zpět a utišili. Student

mezitím blahořečil osudu, že unikl. Dýchaje těžce a zmáčen potem, přišel ke svým přátelům. Všichni se divili, když viděli jeho bídny stav a vyptávali se na důvod jeho spěchu. Odpověděl: "Nevyptávejte se na to! Jsem šťastný, že jsem zde živý a zdravý. Někteří říkají: "Nimai Pandita je velice svatý, ale dnes, když jsem Ho navštívil, našel jsem Ho zpívat 'gopi, gopi'. Zpíval pouze tato jména dnem i nocí. Tak jsem Mu řekl: "Co to provádíš, Ty, vzdělaný člověk, musíš zpívat 'Kršna, Kršna' jak je nařízeno v písmech. Tato slova Ho rozzuřila tak strašně, že Se rozběhl zbít mne holí. Nejen to, byl tak drzý a urážlivý ke Kršnovi, že se bojím to opakovat. Pouze osud dnes zasáhl a dopřál mi zachránit svůj život." Student se začal bláznivě usmívat v ovzduší jejich tupých pohledů. Někdo řekl: "Lidé říkají, že je dobrý 'Vaišnava', tak proč chtěl napadnout bráhmanu s tak zlým úmyslem?" Jiný soudil: "Jak Mu můžeme říkat Vaišnava, když odmítá vyslovit Kršnovo jméno?" Ještě jiný poznamenal: "To zní velice zvláště, když Vaišnava zpívá pouze 'gopi, gopi'!" Jiný řekl mocně: "Proč se máme krčit a usychat v této kůlně? Což jsme také neobdrželi tuto mocnou vlastnost bráhmanů? Může být bráhman, tak je učený v písmech. Proč máme tolerovat Jeho vyhrožování? Není král ani úředník, který nás může potrestat, pojďme společně a až příště zkusí nás strašit, překazíme Mu to. Může být synem učeného Jagannathy Misry, ale naši rodiče nejsou o nic horší. Však vidíte, včera jsme studovali spolu jako spolužáci a dnes se z něj stal náhle velký 'mistr'!" Pomlouvači a ateisté mluvili tak urážlivě proti Němu, ale Pán Caitanya, Nadduše sídlící v každém srdci, zná všechno. Jednoho dne seděl se všemi Svými oddanými, když náhle učinil tajemný náznak, jehož význam byl příliš nejasný pro jakékoliv chápání. Řekl: "Lék 'pippalikhanda' byl připraven, aby vyléčil přebytek hlenu, ale namísto toho vzrostl hlen v těle." Říkaje to, Se Pán začal hlasitě smát, dumaje nad něčím nesrozumitelným pro všechny; oddaní byli velice znepokojeni. Pán Nityananda znal vnitřní význam Pánova tvrzení a Pánovu důvěrnou náladu. Usoudil: "Brzy Pán opustí domov a přijme sannyas." Pán Nityananda upadl do hluboké beznaděje. Vzduch života zdánlivě opustil Jeho tělo a posuzoval, když viděl Svého milovaného Pána Caitanyu, jak krásný bude, až bude zbaven těch nádherných kadeří vlasů. Pán Caitanya náhle sevřel ruku Pána Nityanandy a zavedl Ho na tiché osamělé místo. Pán Caitanya řekl: "Poslyš, drahý Nityanando, projevil Jsem ti Své srdce. Účelem Mého sestupu bylo vysvobodit celý svět, ale namísto osvobození živých bytostí to znamená, že jej nakonec zničím. Lidé předpokládají, že dosáhnou spásy, jen když viděli Mne, zatímco nyní jejich hmotná pouta jsou silnější. Jakmile se rozhodli zbít Mne, stali se pevně svázanými věčnými pouty. Inkarnoval Jsem se se záměrem osvobodit dobré a nevinné masy, ale nyní Jsem zkazil všechno a vedu lidi k jejich zkáze. Proto Jsem rozhodnut oholit Si hlavu, přijmout odříkavý život sannyasina a jít žebrať od dveří ke dveřím. Chci stanout u dveří těch, kdo číhají, aby Mne napadli, se žebráckou miskou, pak tito útočníci padnou k Mým nohám a tímto způsobem budu moci vysvobodit celý vesmír. Každý uctívá sannyasiny, nikdo ani nepomyslí na napadení sannyasina. Zítřka, až začnu žebrať jako sannyasi, mohu jít bezpečně všude. Jsem plně rozhodnut přijmout řád sannyasa a opustit Můj domov a rodinu. Prosím nepociťuj kvůli tomu smutek, raději Mi prosím dej svolení přijmout odříkavý život. Cokoliv je Tvým

přáním, chci přirozeně jednat podle toho, ale musíš pochopit, že Jsem přijal tuto inkarnaci ze zvláštního důvodu a tak žádám Tvé svolení v této věci. Jestli skutečně chceš vidět, že někdo ten svět osvobodí, potom Mi nesmíš bránit v Mém rozhodnutí. A Ty Jsi minule sám nadával na tuto skutečnost, ačkoliv znáš důvěrný důvod Mého sestupu." Když Nityananda vyslechl od Svého drahého Pána, že chce oholit Svě krásné kadeře a vstoupit do řádu odříkání, Nityanandovo srdce zastínila trocha zármutku. Nevěděl, jak to říct Pánu Caitanyovi, ale byl si jist, že Pán učiní dle Svého rozhodnutí. Pán Nityananda odpověděl: "Můj drahý Pane, Ty Jsi absolutně nezávislý, cokoliv Si přeješ, musí se uskutečnit. Kdo může nedbat Tebe či jít proti Tvému přání? Cokoliv Ty rozhodneš, to se jistě už stalo. Jsi udržovatel a ochránce všeho kosmického zjevení, Tvá přání jsou vždy dobrodiním pro lidi. Kdo kromě Tebe může vymyslet nejlepší metodu osvobození podmíněných duší? Máš dokonalou svobodu jednat, jakýmkoliv způsobem je nejlepší. A ještě myslím, že bys měl vysvětlit tu věc všem Vaišnavům a žádat jejich mínění. Až je vyslechněš, můžeš dělat, co považuješ za nezbytné." Slova Pána Nityanandy upokojila Pána Caitanyu a On objímal Nityanandu znovu a znovu. Tím povzbuzen přišel Pán Caitanya do shromáždění Vaišnavů. Ochromující rozsudek, že Pán Caitanya chce přijmout sannyas, dozníval v šedé prázdnotě mysli Pána Nityanandy. Kráčel normálně, ale nitro Mu rvaly záchvaty bouře. "Jak Sacimata zvládne svůj zármutkem trýzněný život, když její Nimai opustí domov?" Uvažoval: "Jak bude moci žít tolik dlouhých osamělých dní a nocí bez Něho?" Pokaždé ta myšlenka přivedla Jeho mysl k pocitu ničivé beznaděje a hledal skrytý koutek, plačíc hořce, neboť nemohl snést pomyšlení na to, co se stalo Sacimatě. Pán Caitanya šel do Mukundova domu. Mukunda se zaradoval, když viděl svého milovaného Pána přicházet osobně do jeho domu. Pán řekl: "Zpívej něco o Kršnovi!" Mukunda začal zpívat a Pán naslouchal transcendentální sladkosti Mukundova zpěvu. Pán utišil vzrůstající extázi v Sobě a oslovil Mukundu. Pán řekl, "Mukundo, prosím poslyš Mne, Jsem rozhodnut opustit Svoji rodinu a dům a přijmout řád sannyasa. Oholím Si vlasy a budu putovat po všech cestách." Pánova slova zkormoutila Mukundovu radost, již cítil předtím, když viděl Pána. Bolestně prosil Pána: "Můj Pane, od doby, kdy Jsi přijal Svě rozhodnutí stát Se žebrákem, se to musí stát, ale sečkej malou chvíli, zůstaň s námi po dobu 'Kršnova kirtanu' potom si dělej, co chceš." Pán Caitanya opustil Mukundův dům a šel navštívit Gadadharu Panditu. Gadadhara složil poklony svému Pánovi, uctívaje Jeho lotosové nohy. Pán oslovil Gadadharu: "Prosím tě, abys Mne pozorně vyslechl. Gadadharo, chci opustit Svou rodinu a domov kvůli Mému Pánu Kršnovi. Chci Si oholit hlavu a jako žebrák jít, kamkoliv cesta povede." Gadadhara zůstal nehybný jako zasažen bleskem. Pociťuje palčivý zármutek spalující jeho nitro, odpověděl: "Tvoje slova jsou velice zvláštní, Můj Pane. Chtěl jsi říct, že někdo může dosáhnout Kršny pouze oholením hlavy a opuštěním domova a nesmí zůstat v životě hospodáře? Jaký duchovní prospěch je z oholení něčí hlavy, všechno to je možná Tvoje mínění, ale přirozeně nevyplývá ze žádných Védských písem. Jak bys dokázal opustit ovdovělou matku, všemi opuštěnou ve velikém zármutku? Tím by Ses dopustil hříchu a způsobil smrt Svě matky. Jsi snem jejího života, jestliže odejdeš, jaký důvod bude mít zůstat

naživu? Nikdo není tak drahý Nejvyššímu Pánovi, jako ten, kdo opustí domov, ale skutečně hospodář je oblíben u všech. A jestli přes to všechno, co Ti říkám, ještě chceš trvat na Svém rozhodnutí, pak dělej, co chceš." Takto Pán navštěvoval všechny Své drahé a blízké přátele a řekl některým Svůj plán na přijetí sannyasa. Kdo to vyslechl, byl zasažen zármutkem. Plakali hořce při myšlence, že uvidí svého milovaného Pána, krásného jako jarní úplněk, zbaveného všech Jeho černých tryskajících kadeří. Naříkali: "Jaký má účel strhnout girlandu z Jeho kučeravých kadeří?" Ještě jiný řekl: "Jak budeme moci žít, když už neuvidíme Jeho okouzlující kadeře?" Ještě jiný řekl, bijíc se do hlavy: "Už nikdy víc nebudu moci cítit transcendentální vůni Jeho vlasů!" Oddaní naříkali zármutkem, tonuli v oceánu beznaděje a hlasitě plakali, že musejí odejít a opustit svého milovaného Pána. Pán Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše, já Vrndavana dasa skládám tuto píseň k Jejich lotosovým nohám.

MADHYA LILA KAPITOLA 27

Všechna sláva Pánu Visvambharovi, synu Matka Saci, odvážnému jako lev! Náš Pán je vysvoboditelem pokleslých duší. Všichni oddaní byli velice zmateni a trápil je zármutek, neboť pociťovali výčitky svědomí z odloučení od jejich milovaného Pána Caitanyi, žalostně plakali. Říkali si mezi sebou: "Kam odejde po přijetí sannyasy? Kde Ho uvidíme znovu? Jistě, nepřijde ani se nevrátí do této vesnice po přijetí oděvu žebráka, nebudeme moci najít cestu, kde bude a kterým směrem bude putovat." Oddaní se neustále takto trápili, Jejich srdce naplnilo zděšení, že nemohou už nikdy vidět svého nejdražšího Pána, nikdo neměl zájem o jídlo a spánek jakkoliv dlouho.

Pán nemohl snášet bolest, již trpěli Jeho oddaní. Usmívaje Se blahovolně, aby zmírnil jejich úzkost, je Pán ujistil: "Proč se musíte nezbytně tak trápit? Jsem stále přítomen s vámi. Je pro vás hrozné pomyslet, že jednou chci přijmout sannyas, opustit vás všechny a odejít do dále. Ani na chvíli vás nemohu opustit! Vy všichni jste Moji věční společníci. Ne pouze v tomto zrození, ale zrození za zrozením. Ti, kdo jsou v Mé společnosti v této inkarnaci, zůstanou věčně se Mnou ve vztahu společného zpívání Božského jména. V každém tisíciletí sestupuji a v každé z Mých nesčíslných inkarnací se zúčastňujete na Mých zábavách. Při tomto sestupu Jsem přijal dvě inkarnace, jedna je společné zpívání a druhá je Moje transcendentální božská podoba plné blaženosti. V obou těchto inkarnacích se musíte zúčastňovat v Mých zábavách s plnou silou a radostí, zpívat se Mnou v extázi. Přijal Jsem sannyas pouze pro poučení lidstva, proto prosím odvrhněte svůj strach a obavy." Usmířil znepokojené oddané Svými sladkými slovy, objímali jeden druhého znovu a znovu. Pánova slova utišila vzrušení oddaných, až pocítili víc jistoty a dovolili svému milovanému pánovi je opustit. Zpráva se zčerstva rozlétla do všech stran, že Nimai odchází do stavu života žebráka. Když Saci devi vyslechla tu novinku, její srdce se téměř zastavilo. Její zármutek byl tak mocný, že jí bolest celého vesmíru připadala jako nic. Upadla na zem v bezvědomí, slzy jí tryskaly v proudech a zůstala ležet na podlaze. Ten pohled rval srdce a lotosové oči Pána to všechno viděly, ale stále seděl

velice tiše a důstojně. Sacimata vykřikla na Nimaie slova: "Můj drahý synu, prosím neopouštěj Svoji matku a neodcházej, my všichni můžeme žít, pouze když vidíme Tvoji božskou lotosovou tvář! Tvoje lotosové oči a měsíci podobná zářící tvář, rudé rty a perlové, jasmínově bílé zuby, slova jako plody ambrosie, půvabně ušlechtilý sloní šíje - nemůžeme bez nich žít! Tví stálí následovníci Advaita a Šrívása i Tvoji nejbližší přátelé Nityananda a Gadadhara jsou stále zde, zůstávají doma a provádějí Tvoje společné zpívání. Inkarnoval Jsi se, abys naučil každého principům zbožnosti, ale jaká zbožnost naučí někoho opustit svou matku? Jsi vtělení zbožných principů, ale jestliže Ty zatratíš Svou matku, pak jak chceš učit svět o zbožnosti?" Zatížena nesmírnou láskou k synovi Sacidevi vykřikla tato slova a Pán vyslechl to všech tiše, neschopen slova, Jeho hlas se zadrhl mocnou láskou ke Své matce.

Pokračovala: "Tvůj starší bratr odešel před nějakým časem a pak Tvůj otec odešel do Pánovy věčné říše, pouze Ty Jsi zůstal a vypadalo to, že mi dáš zapomenout na bolest z odloučení; nyní když i Ty odejdeš, já přirozeně odvrhnu svůj život. Můj nejdražší synu, když vidíš bolestný pohled Své dávno ovdovělé matky, jak mne můžeš opustit? Zůstaň doma, Nityananda je stále zde, můžeš provádět kirtany ve Svém vlastním domě se všemi oddanými. Jsi pro mne vším! Tvoje oči jsou plné lásky a soucitu a Tvoje dlouhé ruce jsou jemné, Tvá slova jsou vodopádem nektaru. Můj ztemnělý dům beze světla je ozáren Tvou přítomností a Tvoje lotosové nohy jsou pramenem životodárného elixíru." Tiše Visvambhara usedl a naslouchal, trápen hlubokou vnitřní bolestí, když Jeho matka z velké lásky řekla bolestná slova odloučení; jako Kausalya zkoušející zadržet Pána Ramacandru.

Sacidevi mluvila, neschopna se utiшит, a Pán stále ještě zůstal tiše a naslouchal. Pocítila vysušení, zuřící bouři zármutku, jídlo a spánek pro ni teď byly prokleté. Pán, když viděl stav Své matky, zjevil jí některá tajemství, aby ji mohl utiшит. Řekl: "Matko, prosím uklidni se a poslyš: byl Jsem tvým synem od té doby po mnoho zrození. Ty jsi kdysi byla Prishin a Já byl tvůj syn. Znovu jsi byla Aditi v jiném životě, sídlila jsi na nebeských planetách a Já se stal tvým synem Vamanou. Pak Jsem se znovu stal tvým synem Kapilou, když jsi byla Devahuti. Když jsi byla Kausalya, Já byl tvůj syn Rama. Jindy jsi byla Devaki v Mathuře, uvězněná v kobce krutého Krále Kamsy a Já Se stal tvým synem Kršnou. V této současné inkarnaci chci být tvým synem dvakrát. Budeš Mou matkou v Mé inkarnaci "božské podoby" a také matkou v Mé inkarnaci "Božského jména". Matko, takto Mne můžeš mít jako svého syna věčně, nemohu nikdy opustit svou matku. Zjevil Jsem ti to velice důvěrně a nyní matko prosím, odlož svůj strach a zármutek." Sacidevi po vyslechnutí tohoto esoterického příběhu byla poněkud utišena. Šrí Kršna Caitanya a Pán Nityananda jsou můj život a duše, Já, Vrndavana dasa pokorně skládám tuto píseň k Vaším lotosovým nohám.

